

A 1233
—
π.

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

*Ex Bibliotheca Gym
Eperiensis. No 30.*

F. 61.
F. 11. 2
b
AZ
EVANGELIOMOK
ES
EPISTOLAK,

Meltyeket
Eszterdö által olvastat az Anya-
szent-egyház Romai rend-szerént
Vasárnapokon, Innepeken és Böjt-
ben, minden nap, a' Karácsoni's
Húsvéti énekekkel edgyütt.

K I K E T.

Istennek nagyobb dicfirtire, és
a' lelkek üdvösségére újobban ki-
nyomtatott, s e' Világ elei-
be terjesztett,

A' MELTOSAGOS MAGYAR OR-
SZAGI FEJEDELEM,

KARDINAL KOLLONICZ
LEOPOLD,

Esztergami Ersek, &c.

F. 11. 2
Nagy Szombatban Nyomtat. az Acad. börtük-
kel Hörmann János által. 1698. Eszterdöben.

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./



AZ
ESZTENDŐRŰL

Es annak Réseiről.

AZ Esztendőben tizen-két Hónap van, az az, ötven-két Héti, és egy nap: Nap-szám szerént pedig, három száz, hatvan-öt nap és közel hat óra van; annyi idő folyásában kerül meg a Nap a Zodiacust. Azért, mivel hogy négyszer hat óra, egy egész napot tévesz; annakokért minden negyedik Esztendőben Bissextilis van, és abban az Esztendőben Három száz, hatvan-hat napot számlálunk.

Mikor kezdődik az Advent.

Az Advent vagy az Urnak el-jö-

el-jövele, mindenkor vagy Szent András Apostol ünnepéhez közelebb való Vasárnapon, vagy Szent András napján kezdetik ha Vasárnap esik Szent András napja.

Mikor szabad Menyegzőt szolgáltatni.

Meg-tiltotta az Anyaszentegebb, hogy némely bizonyos Szent napokon (mellyeken nagyobb ártosság kívántatik, és a Szent Pál-miséje szerént Cor. 7. v. 5. az Házas Emberekhez is illik, hogy magokat meg-tartóztassák) Menyegző ne szolgáltassék, úgy mint: Advent első Vasárnaptól fogva, Viz-keresztig: és Böjt fő Szeredától fogva Húsvét után való első Vasárnapig: a meg-nevezett napok is, a titalmas napok között számláltatnak.

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

A változó ünnepeknek egyéné

Ezt.	V.B	Böjt. fő.	Husvét.	Aldoz
1700	C	24. Febr.	11. Apr.	20. Maij.
1701	b	9. Febr.	27. Mar.	5. Maij.
1702	a	1. Mart.	16. Apr.	25. Maij.
1703	g	21. Febr.	8. Apr.	12. Maij.
1704	fe	6. Febr.	23. Mar.	1. Maij.
1705	d	25. Febr.	12. Apr.	27. Maij.
1706	C	17. Febr.	4. Apr.	13. Maij.
1707	b	9. Mart.	24. Apr.	2. Junij.
1708	ag	22. Febr.	8. Apr.	17. Maij.
1709	f	13. Febr.	31. Mar.	9. Maij.
1710	e	5. Mart.	20. Apr.	29. Maij.
1711	d	18. Febr.	5. Apr.	14. Maij.
1712	cb	10. Febr.	27. Mar.	5. Maij.
1713	a	9. Mart.	16. Apr.	25. Maij.
1714	g	14. Febr.	1. Apr.	10. Maij.
1715	f	6. Mart.	21. Apr.	30. Maij.
1716	ed	26. Febr.	12. Apr.	21. Maij.
1717	C	10. Febr.	28. Mar.	6. Maij.
1718	b	2. Mart.	17. Apr.	26. Maij.
1719	a	22. Febr.	9. Apr.	18. Maij.
1720	gf	14. Febr.	31. Mart.	9. Maij.

hány esztendőre való Táblája,

	Pünkösöd.	Urnap.	Advent.
1700.	30. Maij.	10. Junij.	18. Nov.
1701.	15. Maij.	26. Maij.	27. Nov.
1702.	4. Junij.	15. Junij.	3. Dec.
1703.	27. Maij.	7. Junij.	2. Dec.
1704.	11. Maij.	23. Maij.	30. Nov.
1705.	31. Maij.	11. Junij.	29. Nov.
1706.	23. Maij.	3. Junij.	28. Nov.
1707.	12. Junij.	23. Junij.	27. Nov.
1708.	27. Junij.	17. Junij.	2. Dec.
1709.	19. Maij.	30. Maij.	1. Dec.
1710.	8. Junij.	19. Junij.	30. Nov.
1711.	24. Maij.	4. Junij.	29. Nov.
1712.	15. Maij.	26. Maij.	27. Nov.
1713.	4. Junij.	15. Junij.	3. Dec.
1714.	20. Maij.	31. Maij.	2. Dec.
1715.	9. Junij.	20. Junij.	1. Dec.
1716.	31. Maij.	12. Junij.	29. Nov.
1717.	16. Maij.	27. Maij.	28. Nov.
1718.	5. Junij.	16. Junij.	27. Nov.
1719.	28. Maij.	8. Junij.	3. Dec.
1720.	19. Maij.	30. Maij.	1. Dec.

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.18.j./

JANUARIUS, B. Aszszony
Hava XXXI. napja vagy.

- | | | |
|----|---|---------------------------|
| 1 | A | Kis - Karatson. |
| 2 | b | Makarius Apatur. |
| 3 | c | Genovefa Szüz. |
| 4 | d | Rigobertus Püspök. |
| 5 | e | Telephorus XI. Papa. |
| 6 | f | Viz - kereszt. |
| 7 | g | Raimundus Confessor. |
| 8 | A | Justinianus Lőrincz M. |
| 9 | b | Julianus Mátyr. |
| 10 | c | Mártianus Confessor. |
| 11 | d | Hyginus X. Páp. Mart. |
| 12 | e | Arcadius, és Rajnold. M. |
| 13 | f | Godefridus Confessor. |
| 14 | g | Hilarius Püspök, és Conf. |
| 15 | A | Első Remete Szent Pál. |
| 16 | b | Marcellus 29. Pápa Mart. |
| 17 | c | Antal Apatur. |
| 18 | d | Sz. Péter széki Romáb. |
| 19 | e | Márius, és Mártha Márt. |
| 20 | f | Fabján, és Sebestyén M. |
| 21 | g | Sz. Agnes V. M. Nap. 22. |

Vincz

- | | | |
|----|---|--------------------------|
| 22 | A | Vincze, és Anastásius M. |
| 23 | b | Alamás Szent János. |
| 24 | c | Timotheus Püsp. Mart. |
| 25 | d | Szent Pál meg-térése. |
| 26 | e | Polykarpus Püsp. Márt. |
| 27 | f | Arany szájú Sz. János. |
| 28 | g | Második Szent Agnes. |
| 29 | A | Constantinus Püsp. M. |
| 30 | b | Adelgunda Szüz. |
| 31 | c | Marcella özvegy. |


FEBRUARIUS. Böjt-első.
Hava XXVIII. napja vagy.

- | | | |
|----|---|--------------------------|
| 1 | d | Ignác Püsp. Mátyr. |
| 2 | e | Gyertya szent. B. Aszsz. |
| 3 | f | Balás Püspök Mátyr. |
| 4 | g | Christianus Confessor. |
| 5 | A | Szüz sz. Agata Márt. |
| 6 | b | Szüz szent Dorottya. |
| 7 | c | Romuáldus Apatur. |
| 8 | d | Márina Szüz. |
| 9 | e | Szüz szent Apolonia. |
| 10 | f | Guilielmus Confessor. |

X 4

V.

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.1g.j./

- 11 | g | Victoria Szűz és Márt.
12 | A | Antal Püspök.
13 | b | Jordánus Confessor.
14 | c | Bálint Mátyr.
15 | d | Faustinus Jovita Márt.
16 | e | Nicephorus Mátyr.
17 | f | Sabinus Püspök.
18 | g | Simeon Püspök.
19 | A | Conrādus Placenti Conf.
20 | b | Leuthérius Püf. Nap. 
21 | c | Mauritius Mátyr.
22 | d | Szent Péter, Széke Antioch.
23 | e | Miklos Confessor Bőjt.
24 | f | Szent Mátyás Apostol.
25 | g | Tarasius Püspök.
26 | A | Porphyrius Püspök.
27 | b | Athanasia.
28 | c | Lupicinus, és Roman, C.

*Minden negyedik Esztendőben
Bissextilis vágyon, (mellyet a' Magya-
rok Matyas ugrásának neveznek:)
akkor Bőjt-előnek 29. napja vágyon,
és a' Sz. Mátyás ünnepe 25dik napjá-
ra*

*ra esik. A Vasárnap mutató börtü-
el-változik akkor, úgy hogy, ha a' Va-
sárnapi börtü Sz. Mátyás napjáig C.
völt, az után B. leszén szüntén kü-
Karácsonig.*

MARTIUS, Bőjt más Hava.

XXXI. napja vágyon,

- 1 | d | Svibertus Püspök.
2 | e | Ceadda Püspök.
3 | f | Kunegunda Szűz.
4 | g | Casimirus Confessor.
5 | A | Canonus Mátyr.
6 | b | Coleta Szűz.
7 | c | Aquinas Thamás Conf.
8 | d | Philémon Mátyr.
9 | e | Francisca özvegy.
10 | f | Conradus Mátyr.
11 | g | Constantinus Confess.
12 | A | Gergely Pápa Confess.
13 | b | Henricus Confessor.
14 | c | Peter Apáthur.
15 | d | Longinus Mátyr.

) (5 Héri-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./


16 e Héribertus Püspök.
17 f Patricius Püspök.
18 g Edvárdus Mátyr.
19 A Joseph Confessor.
20 b Joáchim Confessor.
21 c Benedek Apát. Nap. 
22 d Svéciai Szűz Katalin.
23 e Otho Confessor.
24 f Gabriel Archangyal. Bőjt.
25 g Gyümölcs öltő B. Aszsz.
26 A Ludgerus Püspök.
27 b Rupertus Püspök.
28 c Gunstramus Püspök.
29 d Mechtilda Szűz.
30 e Regulus Püspök.
31 f Bálbina Szűz.

APRILIS. Szent György.

Hava XXX. napja vagy on.

1 g Hugo Püspök.
2 A Paulai Ferencz Confess.
3 b Richardus Püspök.
4 c Ildorus Püspök.

Vin-

5 d Vincencius Confessor.
6 e Guilielmus Confessor.
7 f Albert Confessor.
8 g Wicterpus Püspök.
9 A Ægyiptoziai Mária.
10 b Macharius Patriarcha.
11 c Leo Pápa, és Confess.
12 d Alfricus Apátur.
13 e Justinus Mátyr.
14 f Tiburtius, Valerian. M.
15 g Eutychius Mátyr.
16 A Joachimus Confessor.
17 b Anicetus Pápa és Mart.
18 c Urmarus Confessor.
19 d Theodorus a' tarfaiv. M.
20 e Victor 15. Pápa Mart.
21 f Anselmus Püsp. Nap. 
22 g Sotérus, és Cájus Pápa. M.
23 A Albert Püspök, és Mart.
24 b Szent György Mátyr.
25 c Szent Márk Evangélista.
26 d Clétus, és Marcellin, Pápa.
27 c Anallafius 41. Pápa.

X 6

Vita-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.1g.j./

28 f Vitales Mátyr.
29 g Péter Mátyr.
30 A Senái Szűz Katalin,

*MAJUS. Pünkösdi Hava,
XXXI. napja vagy.*

1 b Philep, és Jakab Apostol.
2 c Athanásius Püsp. és Conf.
3 d Sz. Kereszt meg-találás.
4 e Monika özvegy.
5 f Angélus Kármelita.
6 g Sz. Janos olajban főzész.
7 A Stanislao Püspök, és M.
8 b Mihály Archangyal jel.
9 c Názianz. Gergely Püsp.
10 d Gordianus, és Epimach.
11 e Gangulphus Confessor.
12 f Pongrácz Mátyr.
13 g Alexander Mátyr.
14 A Bonifacius Mátyr.
15 b Dymna Szűz.
16 c Ubaldus Püsp. és Conf.

Tor-

17 d Torpetus Mátyr.
18 e Ericus Király Mátyr.
19 f Ivó Confessor.
20 g Senási Bernárds.
21 A Hospitus Conf. Nap. ~~18.~~
22 b Basiliscus Mátyr.
23 c Bobonus Confessor.
24 d Iffab Simeon Stylites.
25 e Orbán 18. Papa, és Mátyr.
26 f Eleuthérius 14. Papa M.
27 g János 15. Papa, és Mátyr.
28 A Germanus Püspök.
29 b Chioi Andras Mátyr.
30 c Félix 27. Papa, és Mátyr.
31 d Petronilla Szűz.

*JUNIUS. Szent Iván Hava
XXX. napja vagy.*

1 c Simon Confessor.
2 f Marcellinus, és Péter M.
3 g Pergentinus, és Laur. M.
4 A Gvaltérius Confessor.

Boni-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

- 17 b Alexius Confessor.
18 c Symphorosa 7. fiaiv. M.
19 d Arsenius Confessor.
20 e Margit. Szűz. és Márr.
21 f Praxéda Szűz. Nap. *Re.*
22 g *Mária Magdolna.*
23 A Apollinar Püsp. és Márt.
24 b Christina Szűz M. *Bőjt.*
25 c *Jakab Apostol.*
26 d Anna Szűz Mária Anyja.
27 e Pantalona Mártyr.
28 f Innocent. 42 Páp. és M.
29 g Martha Szűz.
30 A Abdon, és Senen. Márt.
31 b Ignacz Lojola C. S. J. F.

AUGUSTUS. Kis - Aszszony

Hava XXXI. napja vagy.

- 1 c Válasz Szent Péter.
2 d István Pápa, és Mártyr.
3 c Sz. István első M. találás.
4 f Domonkos Confessor.

Havi

- 5 g Havi B. Aszszony.
6 A *Ur színe változása.*
7 b Donát Püsp. és Mártyr.
8 c Ciriák, és a' tarsai Márt.
9 d Firmus, és Rust. M. *Bőjt.*
10 e *Szent Lőrincz Mártyr.*
11 f Tiborc, és Susanna M.
12 g Klára Szűz, Apacz. An.
13 A Hippolitus Mártyr.
14 b Eusebius Confess. *Bőjt.*
15 c Nagy B. Aszszony.
16 d Hyacinthus Confessor.
17 e Mammás Mártyr.
18 f Agapitus M. Iona Asz.
19 g Lúdvicus Püspök.
20 A *Szent István Király.*
21 b Bássa 3. fiaiv. M.
22 c Timotheus a' tarsaiv. M.
23 d Claudius Mártyr. *Bőjt.*
24 e *Bertalan Apostol.*
25 f Lajos Király Confess.
26 g Zephyrinus Páp. és M.
27 A Cásarius Confessor.

Augu

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

28 | b | Augustinus Püsp és C.
29 | c | Sz. János nyaka-vágása.
30 | d | Félix és Adauktus Márt.
31 | e | Ajdanus, és Paulin. Püf.

SEPTEMBER. Szent Mihály
Hava XXX. napja vagon.

1 | f | Egyjd Apátur és Conf.
2 | g | Antal Mátyr.
3 | A | Albert C. Manfvet. Püsp.
4 | b | Rofa Szüz.
5 | c | Eudoxius Mátyr.
6 | d | Eleutherius Apátur.
7 | e | Istvan Püspök.
8 | f | Kis-Afzfzory Születése.
9 | g | Gorgonius Mátyr.
10 | A | Tolentiai Miklos Conf.
11 | b | Protus, és Hyacinth. M.
12 | c | Gvidon Confessor.
13 | d | Mauritius Püspök.
14 | e | Sz. Kereszt felmagaszt.
15 | f | Nicomédés Mátyr.

Cor-


16 | g | Cornéli, és Cyprian. M.
17 | A | Satyrus Confessor.
18 | b | Ferreolus Mátyr.
19 | c | Januarius Püsp. Márt.
20 | d | Eustachius &c. M. Bőjt.
21 | e | Máthé Apost. és Evang.
22 | f | Moritz a' tarf. M. Nap. ✠
23 | g | Linus Pápa és Márt.
24 | A | Gelérd Püsp. és Mátyr.
25 | b | Constant. Gyermekek.
26 | c | Cypriánus, és Justina M.
27 | d | Cozmá és Demjen M.
28 | e | Venczel Herczeg M.
29 | f | Sz. Mihály Archangyal.
30 | g | Hieronymus Doctor.

OCTOBER. Mind-szent
Hava XXXI. napja vagon.

1 | A | Remigius Püsp. és Conf.
2 | b | Leodegarius Püsp. M.
3 | c | Borgia Ferenz C. S. J.
4 | d | Ferenz Confessor.

Plá-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

- 5 e Placidus, és a tarsai M.
6 f Bruno C. Carth. Bar. Ar.
7 g Markus 35. Pápa.
8 A Brygyita özvegy Conf.
9 b Diénés Püsp. és a tarsai M.
10 c Theophilus Confessor.
11 d Alemannus Jakab Conf.
12 e Maximiliánus Püsp. M.
13 f Kálmán Mátyr.
14 g Calixtus Pápa és Márt.
15 A Hedviga Hercegné.
16 b Gál. Apát. Eliphius M.
17 c András M. Néron Püsp. M.
18 d Lukács Evangélista.
19 e Varus M. Ethbinus Conf.
20 f Capraius Márt. Nap. 
21 g Orsolya Szűz. Hiláron.
22 A Jó. János.
23 b Boetiai Severinus.
24 c Márk Confessor.
25 d Crysanthus, és Dára M.
26 e Eváristus Pápa, és Márt.
27 f Elezbaan Confess. Bójt.

Simon,

- 28 g Simon, és Judas Apost.
29 A Narcissus Püspök.
30 b Zénobius, és Zenobia.
31 c Wolffgangus Püsp.

NOVEMBER. Szent András

Hava, XXXI. napja van.

- 1 d Minden Szentek napja.
2 c Lelkek emlekezeti.
3 f Wenerida Szűz, és M.
4 g Vitális, és Agricola M.
5 A Imre Herceg Confess.
6 b Fundanus András Püsp.
7 c Engelbertus Püsp. és M.
8 d Godéfridus Püspök.
9 e Sz. János Egyház napja
10 f Tryphon, és a tarsai M.
11 g Szent Márton Püsp. és C.
12 A Márton Pápa, és Márt.
13 b Stanislaus Koftka.
14 c Lőrinc Püspök.
16 d Simona, és Guria M.

Edmun-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

16 e Edmundus Püspök.
17 f Csuda-tévő Gergely Pü.
18 g Péter, és Pál Egyh. napj.
19 A Szent Ersebet Aszszony.
20 b Benignus Püsp. Nap. ~~De~~
21 c B. Aszszony Templ. vit.
22 d Cicella Szűz, és Márt.
23 e Kelemen Pápa, és M.
24 f Chrysogonus Mártyr.
25 g Sz. Katalin Szűz, és M.
26 A Alexandriai Péter Püf. M.
27 b Barlaam, és Josephat. C.
28 c István Mártyr.
29 d Saturnius Márt. Bőjt.
30 e Szent András Apostol.

DECEMBER. Karácson
Hava XXXI. napja vagyon.

1 f Eligius Püspök.
2 g Bibiana Szűz Mártyr.
3 A Xaverius Ferencz C. S. J.
4 b Borbala Szűz, és Márt.

Sáb-

5 c Sabbas Apátur.
6 d Sz. Miklós Püsp. és C.
7 e Ambrus Püsp. és Anya sz. egy-
8 f B. Aszszony Fogantat. (ház.D.)
9 g Syrus Püspök.
10 A Melchias Pápa, és Conf.
11 b Damasus Pápa, és Conf.
12 c Spiridion Püspök.
13 d Lucia Szűz, és Mártyr.
14 e Eusebius Püsp. és Mart.
15 f Dacharius Mártyr.
16 g Anania, Azaria, Misaél.
17 A Lázarus Confessor.
18 b Modestus Püspök.
19 c Megengaudius Confess.
20 d Amon, és à társ. M. Bőjt.
21 e Thamás Apostol.
22 f Anasztasia Márt. Nap. ~~De~~
23 g Victoria Szűz.
24 A Miklos Vitéz. Bőjt.
25 b Karácson, C. U. születés.
26 c Sz. István első Mártyr.
27 d Sz. János Apost. és Márt.

Apró

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

28 | c | *Apro Szentek Márt.*
29 | f | *Thamas Püsp. és Márt.*
30 | g | *Eugenius Püspök.*
31 | A | *Sylvestér 34. Papa és Conf.*

V Annak több ünnepek-is mellyeknek a Kalendariumban állandó helye nem lehet: úgy-mint Húsvét, és Pünkösd napja, utánnok való Hefővel, és keddel egyetemben: Aldo-zó vagy Urunk Menjbe menetele; és Ur-napja.

Több Böjtök-is vannak, mellyeket a Kalendariumban fel nem jegyezhet-ni; úgy mint: Pünkösd előtt való Szombat: Esztendőben Négy Kántor, mellyek Szeredán, Pénteken, és Szombaton esnek: Elő Kántor, mind-gyárt Pünkösd nap után: Második, Sz. Mihály havában, Sz. Kereszt magasztalása után: Harmadik, Karácson havában, Sz. Lucia napja után: Negyedik, Böjt első Vasárnap után.

AD-

(I)



ADVENT I. VASARNAP: Epistola, Rom. 13. v. 11.

A Tyánfiai: Tudván, hogy órája vagy on már az álomból felkelnünk. Mert most közelb vagy on a' mi üdvösségünk, hogy sem mikor hitünk. Az éj el-múlt, a' nap pedig el-közelgetett. Vessük-el azért a' sötétség chelekedtetit, és öltözzünk a' világosság fegyveribe. Mint nappal tisztességesen járunk; nem tobzodásokban, és részegségekben, nem ágyasházakban, és szemtelenségekben; nem versenkedésben, és irigységben: hanem öltözzetek az Ur Jésus Krisztusban.

EVANGELIUM SZ. LUKÁCH- nak 21. részében v. 25.

A Z időben: Monda JESUS az ő tanítványinak: Jelek lesznek a' napban, és hóldban, és csillagokban, és a' földön a' Népek szorongatá-

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(2)✠

gatása, a' tenger zúgása és habok-
nak fel-háborodása-miatt: el szá-
radván az emberek azoknak félel-
me és várakodása miatt, mellyek az
egész világra következnek. mert az
egek erei meg indulnak: és akkor
láttyák az ember Fiát el-jöni a' fely-
hőkben nagy hatalommal, és dicsőf-
séggel. Ezek pedig meg kezdvén
lenni, fel-tekintetek, és emellyé-
tek-fel fejeteket: mert el-közel-
geta' ti válságtok. Es hasonlatos-
ságot monda nékik: Látsátok a' fű-
gefát, és minden fákat: mikor im-
már magokból gyümölcsöt hoznak,
tudgyátok, hogy közel vagyon a'
nyár. úgy ti-is midőn láttyátok eze-
ket meg lenni, tudgyátok, hogy kö-
zel vagyon az Isten országa. Bizony
mondom néktek, hogy el nem mú-
lik e' nemzetség, míg mindezek meg
nem lesznek. Az ég és a' föld el-
múlnak: az én beszédim pedig
el nem múlnak.

AD.

✠(3)✠

ADVENT II. VASARNAP

Epistola Rom. 15. V. 4.

A Tyámfiat. Valamik meg-irattak, a'
mi tanúságunkra irattak: hogy az bé-
késéges tűrés által, és az Irálok vizsgálta-
lása által, reménségünk legyen. A' bé-
késéges tűrésnek és vizsgálatalának Istene
pedig adgyon egyet értenetek egy-más
között az Iesus Krisztus szerént: hogy egyen-
lő szívűek, egy szájjal tisztellyetek az Istent,
és a' mi Urunk Iesus Krisztusnak Attyát.
Azokáért vegyétek fel egy-mást, a' mint
a' Krisztus-is fel-vőtt titeket az Isten tisz-
teletire. Mert azt mondom, hogy a' Kri-
stus Iesus szolgálja volt a' könnyű metél-
kedésnek az Isten igaságáért, az Atyák
igiretinek meg erőllítésére: A' pogányok
pedig az irgalmasságért tisztellyék az Istent,
a' mint írva vagyon: Azért hálát adok né-
ked Uram a' pogányok között, és a' te
nevednek éneklek. Es ismég mondgya:
Vigadgyatok pogányok az ő népével: Es
ismég: Dicsíjétek minden Pogányok az
Urát: és magasztaljátok őtet minden né-
pek. Es ismég Ilaias mondgya: Jefsének
gyökere léfzen, és a' kifel-támad a' Pogá-
nyokat vezérteni, ő benne biznak a' Po-
gányok. A' reménségnek Istene pedig

A 2

töltsön.

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(4)✠

völtsön-bé titeket minden örömmel, és békességgel a' hitelben: hogy bévelkődgyetek a' remenségben, és a' Szent Lélek erejében.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

II. részében. V. 2.

A Zidőben: Mikor hallotta volna János a' fogságban a' Krisztus eselekedetét, el-küldvén kettőt a' tanítványi közül, monda néki: Te vagy-e, a' ki el-jövendő vagy? avagy mást várunk? Es felelvén János, mondanékik: El menvén jelentsétek meg Jánosnak, a' miket hallottatok, és láttatok. A' vakok látnak, a' fánták járnak, a' poklosok tisztulnak, a' siketek hallanak, a' halottak fel-támadnak, a' szegényeknek az Evangeliumprædikáltatik: és bődög, a' ki én-bennem meg nem botránkozik. Azok pedig el-menvén, kezdé **JESUS** mondani a' feregeknek Jánosról: Mit mentetek-ki a' pusztába látni? a' széltől hányattatott nádat-e?

De-mit

✠(5)✠

De mit mentetek-ki látni? lágy ruhákba öltözött embert-e? Imé a' kik lágy ruhákba öltöznek, a' királyok házaiban vannak. De mit mentetek-ki látni? profétát-e? Sőt mondom néktek, profétánál-is nagyobb. Mert ez az, a' kiról írva vagyon: Imé én az én Angyalomat küldöm színed előtt, ki el-készíti előtted a' te útad.

ADVENT III. VASARNAP.

Epistola. Philip. 4. V. 4.

A Tyámfiak, Örüljétek az Urban mindenkor: Ismég mondom, Örüljétek. A' ti chendes magatok viselése nyilván legyen minden embereknel: az Ur közel vagyon. Semmit ne szorgalmazkodgyatok; hanem minden imádságban, és könyörgésben, hálá-adással, a' ti kéréstök tudva legyenek az Istennél. Es az Istennek békesége, melly fellyül hallad minden értelmet, oltalmazza-meg a' ti szíveteiket, és elméiteket, az mi Urunk Krisztus Jánosban,

A 3

EVAN.

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

✠(6)✠

EVANGELIOM, SZ. JÁNOSNAK
1. részében. V. 19.

AZ időben: Küldének a' Zidók Jerusalemből Papokat és Lévitákat Jánoshoz, hogy meg-kérdenék őtet: Te ki vagy? és meg-vallá, és meg-nem ragadá; és meg-vallá: Hogy nem vagyok én a' Krisztus. Es kérdek őtet: Micsoda tehát? Illyés vagy-e te? Es monda: nem vagyok. Proféta vagy-e te? Es felele: Nem. Mondának azért néki: Ki vagy, hogy válasszadgyunk azoknak, kik minket küldöttek? mit mondasz magad-felől? Monda: En a' pusztában kiáltónak szava vagyok: igyenesítsétek meg az Ur úrát, a' mint meg-mondotta Isaias Proféta. Es a' kik küldettek vala, a' Fariszausok-közzül valának. Es kérdék őtet, és mondanak néki: Miért keresztelisz tehát, ha te nem vagy Krisztus, sem Illyés, sem Proféta? Felele nekik János, mondván: En vízben keresztelek; közötetek állott pedig, a' kit ti nem tudtok

✠(7)✠

tok: ő az, a' ki utánnam jöendő, a' ki előttem lött: kinek én nem vagyok méltó hogy meg-öldgyam a' saruja köteleit. Ezek Betániában lőnek a' Jordánon-túl, a' hol János keresztel vala.

ADVENT IV. VASARNAP

Epist. 1. Cor. 4. v. 1.

ATámfiat. Ugyalittson minket az ember, mint a' Krisztus szolgait, és az Isten titkainak sáfárát. Itt már az keresztek a' sáfárok között, hogy ki hívnek találtsék. Nekem pedig leg-kisebb gondom, hogy tőletek itéltessem, vagy az emberi naptól: de magamat sem itélem. Mert semmiben lelkem ismereti nem vádol; de abban meg nem igazultam: a' ki pedig engemet itél, az Ur. Az okaért ne ítéllyetek üdöelött, míg el-nem jő az Ur: ki meg is világosítja a' sötétség titkait, és megnyilatkoztatja a' szívek tanátsit: és akkor kézen kinek kinek dicheleti az Istentől.

EVANGELIOM, SZ. LUKACH-

nak 3. részében.

Tibe

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.1g.j./

✠(8)✠

Tiberius Császár birodalmának tizenötödik esztendejében, Pontius Pilátus Tisztartója lévén Judáának, Heródes Tetrarkája lévén Galiláának, Filep pedig az ő Attyafia Tetrarkája lévén Ituráának, és Lyfánias Tetrarkájával lévén Abilinának, Annás és Kaifás Papi Fejedelmek-alatt lőn az Ur igéje Jánoshoz a' Zakariás fiához a' pusztaban. Es jöve a' Jordánnak minden tartományiban, prédikálván a' pœnitentiának keresztségét a' bűnnek bocsánattyára, a' mint írva vagyon Isaias Proféta beszédinek könyvében: A' kiáltó szava a' pusztaban: készítsétek el az Ur útát: egyenessekké tegyétek az ő ösvényit: minden völgy bé telik; és minden hegy, és halom meg aláztatik: és a' horgások egyenessekké lesznek; és a' darabosok sima útakká: és meg látja minden test az Isten üdvözítőjét.

KARACSON NAPJAN

1. Epistola Tit. 2. §. 11.

Atyám-

✠(9)✠

Atyámfiai! Meg-jelent az mi üdvözítő Istenünk kegyelme minden embereknek, oktatóván minket, hogy meg tagadván az Istentelenséget, és a' világi hívságokat, józaton és igazán, és ájtatoosan éllyünk e' világon, várván a' boldog reménységet, és a' nagy Isten's a' mi üdvözítő Jêsus Krisztusunk dichóségének eljövetelet: ki önnön magát adta érettünk, hogy minket meg-váltana minden hamisságtól, és tisztítana magának kedves népet, a' jó-chelekedeteknek követőjét. Ezekről szölly, és ints, a' mi Urunk Krisztus Jêsusban.

EVANGELIOM, SZ. LUKACH.

2. részében §. 1.

AZ időben: paraacfolat mène-ki Augustus Császártól, hogy be-irattatnék az egész világ. Ez az első bé iratás lőn Czirinustól Siriának tisztartójától: és mennek vala mindenek, hogy bé vallanak magokat, ki-kia az ő városába. Fel mène pedig Jêsef-is Galiláából Názaret városából, Judáába a' Dávid városába; mely

A 5

Bet.

10 (10) (34)

Betlehemnek hívatatik: mivel hogy a' Dávid házából és nemzetségéből vala, hogy bé-vallaná magát Mariával, önéki jegyeztetett nehézkes feleségével. Lón pedig, mikor ott vólnának, bé telének a' napok, hogy szülne. Es szülé az ő első-szülött fiát, és bé-takará ötet pólákba, és a' jászolbafekteté: mert nem vala nékik helyek a' szálláson. Es pásztorok valának azon tartományban vigyázván, és őrizvén az éjeli vigyázásokat az ő nyájoknál. Es ímé az Ur Angyala meg állapék mellett, és az Isten fényessége környül fogá őket, és nagy félelemmel meg félemlének, Es monda nékik az Angyal: Ne félljétek: mert ímé nagy örömet hirdetek néktek, melly léfzen minden népnek: mert született ma néktek Idvőzítő, ki az Ur Kristus, a' Dávid városában. Es ez néktek a' jel: Találtokegy gyermekét pólákban bé-takarva, és a' jászolba helyheztetve. Es mingyárt lón az Angyallal mennyei seregnek
loka.

11 (11) (34)

Isokasága, dichervén az Istent, és mondván: Dichőség magasságban az Istennek, és a' földön békeség a' jó akaratú embereknek.

A Z O N N A P M A S O D I K
Epist. Tit. 3. §. 4.

A Tyámfiai. Meg-jelent az mi Idvőzítő Istenünk kegyessége és embersége: nem az igazság chelekedetiből, mellyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságá-szerént Idvőzített minket, az ujionnanszületének forródoje, és Szent Léleknek meg-újítása-által. Kit ki-öntött mi reánk bevégeffen a' mi Idvőzítő Jesus Kristusunk által, hogy meg igazulván, az ő malasztja által, örökösü legyünk a' reménység-szerént az örök életnek, a' mi Urunk Kristus Jesusban.

E V A N G E L I O M S Z. L U K A C H -
nak 2. részében. §. 15.

A Z időben: A' pásztorok szólla-nak vala egy-másnak: Mennyünk el Betlehemig, és lássuk-meg e' lőtt dologot, mellyet az Ur meg-jelentett
A 6 nekünk,

☩ (12) ☩

nékünk. Es el-menének hietve: és találák Mariát, és Jósefet, és a' jászolba tétetett gyermekét. Látván pedig meg érték a' dőlgot, melly nekik e' gyermek-felől mondatott vala. Es minnyájan, a' kik hallák, chudálkozásának: és azokon, mellyek a' pásztortoktól mondattak vala nekik. Maria pedig magában tartya vala mind ez igéket, szívében forgatván. Es visfizza térének a' pásztorok, dichóitván és dichérvén az Istent mindenekben, a' miket hallottak és láttak vala, a' mint meg-mondatott vala nekik.

A Z O N N A P H A R M A D I K

Epistola: Hebr. I. 1.

Sok-féle rendben, és sok képpen szólván az Isten régente az atyáknak a' próféta-által: végezetre, e' napokban szólla nekünk az ő fia-által, kit mindenek öröksévé rendelt, ki-által e' világot is teremtetten. Ki mivel-hogy az ő dichóségének fényelése, és állattyanak ábrázattya, és mindenekeket visel az ő erejének igéjével, meg

☩ (13) ☩

megtisztítván a' bűnökből, űl a' felségnek jobján a' magasságban, annyival méltóságosbálót az Angyaloknál, mennyivel különbömb nevet vött örökségül azoknál. Mert kinek mondatta valaha az Angyalok közül: En fiam vagy te, én ma szültelek téged: Es ismég: En atya lézek ő neki, és ő fiam lézen nekem: Es ismég mikor bé-hozza az ő első szülöttét a' föld kerektségére, azt mondgya: Es imádgják őtet az Istennek minden Angyali, Es az Angyaloknak azt mondgya ugyan: Ki az ő Angyalit lelkek-ké téfzi, és az ő szolgait a' tűznek lángjává. A' Fiának pedig: A' te Királyi széked Isten, örökkön örökké: igazságnak pálczája a' te országodnak pálczája. Szeretted az igazságot, és gyűlölted az hamisságot; azért kent meg téged az Isten a' te Istened örvendezésnek olajával a' te közösid fölött. Es Te kezdetben fondáltad Uram a' földet: és a' te kezeid alkotmányi az egek. Azok el-vesznek, te pedig meg maradsz, és mint a' ruha minnyájan meg avúlnak: és mint az öltözetetel-változtatod őket, és el-változnak: te pedig ugyan azon vagy, és a' te esztendeid el-neim fogynak.

EVANGELIOM. SZ. 7 ANOSNAK

I. részében. 1.

A 7

Kez.

36 (14) 36

K Ezdetben vala az ige, és az ige Istennél vala, és Isten vala az ige. Ez vala kezdetben az Istennél. Mindenek ő általa lőttek: és nála-nélkül semmi nem lőtt, a' mi lőtt; ő benne vala az élet, és az élet vala az emberek világossága, és a' világosság a' fénységekben világoskodik, és a' fénység azt meg nem fogta. Vala egy ember Istentől küldetett, kinek János vala neve. Ez bizonságra jött, hogy bizonságot tenne a' világosságról, hogy minnyájan hinnének ő általa. Nem vala ő a' világosság, hanem hogy bizonságot tenne a' világosságról. Igaz világosság vala, a' melly megvilágosít minden e' világra-jövő embert. E' világon vala, és a' világ ő általa lőtt, és a' világ őtet meg nem ismeré. Tulajdoniba jöve, és az ő véi bé nem fogadák őtet: Valamenyin pedig bé fogadák őtet, hatalmuk ada nekik, hogy Isten fiaivá lennének azoknak, kik az ő nevében hisznek ki

36 (15) 36

kik nem a' vérekből, sem a' testnek akarattjából, sem a' férfiúnak akarattjából, hanem az Istentől születettek. És az ige testé lőn, és bennünk lakék: és láttuk az ő dicsőséget, mint az Atyánk eggyetlen-egy szülöttének dicsőségét, tellyest malasztal és igazsággal.

SZENT ISTVANELSÓ MARTYR

napján. Epist. Actor. 6. 7. 8.

c. 7. v. 54.

A napokban: István tellyes malasztal és erővel nagy csodákat és jeleket cselekeztik vala a' népben. Támadának pedig némelylek a' Synagógából, melly nevezetetik a' Libertinusokénak, és Czirneiekénak, és Alexandriaikénak, és azokénak, kik Csilicziából és Asziából valának, vetekedvén Istvánnal: és nem állhatnak vala ellene a' bölcsészek és a' Léleknek, a' ki szól vala. Halván pedig ezeket, dúl súlnak vala szivükben, és fogokat cikorgatták vala reája. Holott pedig tellyes volna Szent Lélekkel, az égre tekintvén látá az Isten dicsőségét, és a' Jeshu az Atyán jebja felől állani, és monda: Imé nyitva latom

látom az eget, és az ember Fiát az Isten jobja-felől állani. Felkiáltván pedig ők nagy szóval, bé dugák az ő fülöket, és egyenlő karattal reá rohanának. És ki vetvén őtet a' város kivül, kövezik vala, és a' tanúk letették az ő ruhájakat, egy ifiúnak lábainál, ki Saulusnak hivattatik vala. És kövezik vala Istvánt, ki könyörög vala, és monda: Uram Jézus, vedd hozzád az én lelkemet. Térdeire esvén pedig nagy szóval kiálta, mondván: Uram ne tulajdonítsd nekik a' bűnt. Esmidőn ezt mondotta volna, el aluvék az Urban.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

23. részében 34.

AZ időben monda Jézus a' Zidok sereginek, és a' Papi fejedelmeknek. Imé én küldök hozzátok profétákat, és bölcheket, és Irastúdokat; és azok-közzül meg-öltök, és meg-feszítetek, és azok-közzül meg-ostoroztok a' synagógáitokban, és üldözitek városról városa: hogy rátok jöjjen minden igaz vér, mely a' földre ontatott, az igaz Abel vére-től fogva, Zakariásnak a' Barakiás fiának vére-ig

vére-ig, kit meg-öltetek a' templom's az oltár-közzül. Bizony mondom néktek, el-jőnek mind ezek erre a' nemzetségre. Jerusalemben, Jerusalemben, ki meg-ölöd a' profétákat, és meg-kövezed azokat, kik hozzád küldettek, hány-szor akartam egybe-gyűjteni a' fiáidat, mint a' tük egybe-gyűjti az ő chirkéit szárnyai-ala, és nem akartad? Imé pusztán hagyatik nektek a' ti házatok: Mert mondom néktek, nem láttok engem mostantól fogva, míg nem mondgyátok: Aldott, a' ki az Ur nevében jö.

SZENT JÁNOS APOSTOL

és Evangelista napján Epistola

Eccl. 15. 1.

A' Ki az Istent féli, jókat cselekezik: és a' ki az igazságnak meg-tartója, meg-fogja azt, és eleiben mégyen, mint egy tiszteletes anya, és mint egy szűz a' szony állat fogadgya-bé őtet. Elteti őtet az életnek és értelemnek kenyérével, és üdvöséges bölcseségnek vízával itattya őtet: és meg-öröködik benne, és el-nem hajol: és meg-nem

☞ (18) ☞

nem szégyenül, és fel-maga/tallya ötet fe-
legbarátinál, és a' Gyülekezetnek közepette
megnyitva a' száját, és bölcsességnek s én-
selémnek lelkével tölti-bé ötet, és a' dicső-
ségnek ruhájával ruházza meg ötet. Vi-
gaságot és örvendezést gyűjt reája, és örök-
ké-való nével örökösíti ötet.

EVANGELIOM SZ. JANOSNAK
21. részében. v. 19.

AZ időben : Monda Jesus Péter-
nek : Kövess engem. Fordul-
ván Péter, látá azt a' tanítvánt, a' ki
szeret vala Jesus, utánna jönni, a' ki
a' vacsorán az ő mellyén feküdt, és
mondotta : Uram, kicfoda a' ki te-
ged el árul? Ezt azért mikor látta vol-
na Péter, monda Jesusnak : Uram, en-
pedig mit? Monda neki Jesus : Igy
akarom ötet maradni míg el-jövök
mi gondod véle? te kövess engem.
Ki-méne azért az atyafiak között e-
beszéd, hogy az a' tanítvány meg nem
hal. Es nem mondotta neki Jesus.
Meg nem hal, hanem : Igy akarom
ötet maradni, míg el-jövök, mi gon-

☞ (19) ☞

dod véle? Ez az a' tanítvány, a' ki
bizonyoságot téstzen ezekről, és írta
ezeket : és tudgyuk, hogy igaz az ő
bizonyosága.

APRO SZENTEK NAPJAN
Epistola Apoc. 14. v. 1.

ANapokban. Láték a' Sion hegyén egy
Bárányt állani, és ő-véle száz negy-
ven-négy ezeren, az ő homlokokon írva
lévén az ő neve, és az ő Attya neve. Es
hallék szózatott az égből, mint sok vizek
zúgását, és mint nagy menydorgés szavát,
az mellyet hallék, olly mint az czitarások
szava, kik czitaráznak az ő czitarájokon.
Es énekelnek vala úgy mint új éneket, a'
szék előtt, és a' négy lelkes-állat előtt, és
a' vének előtt : és senki nem mondhattya
vala az éneket, hanem csak a' száz negy-
ven-négy ezeren, a' kik a' földről árron
vétettek-meg. Ezek azok, a' kik az asz-
szony-állatokkal meg-nem ferteztettenek,
mert Szűzek. Ezek követik a' Bárányt,
valahova megyen, Ezek árron vétettek-
meg az emberek közzül az Istennek : és a'
Báránynak első fengői : és az ő szájokba
nem találtatott hazugság : mert makula-
nélkül-valók az Istennek királyi széke e-
lőtt.

EVAN-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(20)✠

EVANGELIOM SZ. MATENAR

2. részében. v. 13.

AZ időben: Az Ur Angyala megjelenék Józsefnek álmában, mondván: Kelly-fel, és vedd a' gyermekét's az anyját, és Egyiptusba futs, és légy ott, a' míg meg-mondom néked. Mert kerelni fogja Heródes a' gyermeket, hogy el-vezeesse. Ki felkelvén, vevé a' gyermeket's az anyját éjél, és el-méne Egyiptusba: és lön ott a' Heródes haláláig: hogy beteljesednék a' mi meg-mondatott az Uról a' Proféta-által, mondván: Egyiptusból hittam az én fiamat. Akkor Heródes látván, hogy meg-csúfoltatott volna a' Mágusoktól, igen meg-haraguvék, és el-küldvén meg-ölé mind a' gyermekeket, kik Betlehemben, és annak minden határiban valának, két esztendősoktól fogva és alább, az idő-szerént, mellyet a' Mágusoktól kérdett vólt. Akkor beteljesedett, a' mi meg-mondatott Jeremiás Proféta által mondván: Szó-

zat

✠(21)✠

zat hallatott Rámában, sírás és folordítás: Rákel siratván a' fiait, és nem akart meg vigasztaltatni, mert nincsenek.

KARACSON UTAN VALO

Vasárnap. Epistola Gal. 4. v. 1.

ATyámfiat. Míg az örökös kiseded, semmit nem különböz a' szolgától, noha mindeneknek Ura: hanem a' tutorok és gond viselői alatt vagy, az attyától elrendelt ideig: úgy mi-is midőn kisededek volnánk, a' világnak bötői alatt szolgáltunk. De minek utánna el-jött az időnek tellyes-vólta, elküldé az Isten az ő Fiát, ki a' szűz állatból lött, ki a' törvény alá adatott, hogy azokat, a' kik a' törvény alatt valának, meg-váltaná, hogy fogadott fiúságot vennének. Mivel-hogy pedig fiak vattok, el-küldötte az Isten az ő Fiának Lelkét a' ti szívetekbe, ki azt kiáltja; Abba Atya, azért már nem szolgál, hanem fiú: Hogy ha fiú; örökös-is az Isten által.

EVANGELIOM SZ. LUKACS-

nak 2. részében. v. 33.

Az

✠(22)✠

AZ időben: József és Maria a' Jesus anyja csudálkoznak vala azokon, mellyek mondatnak vala ő felőle. Es meg.áldá őket Simeon, és monda Mariának az ő anyjának: Ime tétet ez sokaknak romlására, és fel. támadására Izraelben; és jelöl, mellynek ellene mondatik: és a' te lelkesed-is által-járja a' tör, hogy ki nyilatkoztassanak sok szivekből a' gondolatok. Es vala egy Anna Profetasszony, Hánuel leánya, Aser nemzetségéből: ez nagyidős vala, és él vala a' férjével hét esztendeig szűzességétől-fogva. Es ez özvegy vala nyolczvan négy esztendeig: ki el nem távozik vala a' templomból, bőjtölésekkel szolgálván éjjel és nappal. Es ez azon órában el-érkezvén, hálát ad vala az Urnak: és szól vala ő felőle mindeneknek, a' kik várják vala Izraelnek váltságát. Es hogy elvégezenek mindeneket az Ur törvénye-szerént, meg-térének Galiláába, az ő városokba Názáretbe. A gyermek

✠(23)✠

mek pedig nevedik és erőssödik vala, tellyes bölcseséggel: és az Isten malasztja vala ő benne.

KIS KARACSON NAPJAN

Epist. Tit. 2. v. 11.

Lásd fol. 8.

EVANGELIOM SZ. LUKACS.

nak 2. részében v. 21.

AZ időben: Minek utánna el-telék a' nyolczad nap, hogy körülmetéltetnék a' gyermek: hivatték az ő neve Jesusnak, mellynek hivattatott az Angyaltól, minek-előtte méhben fogantatnék.

KIS KARACSON NAP UTAN

való Vasárnap Epistola Gal. 4. v. 1.

Lásd fol. 21.

EVANGELIOM, SZ. MATENAK

2. részében. v. 19.

AZ időben: Meg halván Heródes, imé az Ur Angyala meg jelenék Józsefnek álmában Egyiptusban, mond

☩ (24) ☩

mondván: Kelly-fel, és vedd a' gyer-
meket, és az anyát, és mennyi Izrael föl-
débe: mert meg-hóltak a' kik keresik
vala a' gyermek lelkét. Ki fel kel-
vén, vévé a' gyermeket, és az anyát,
és jöve Izrael földébe. Halván pedig,
hogy Arkelaus uralkodnék Juddában,
az attyáért Heródesért, fele oda men-
ni: és meg-intetvén álmában, el-té-
re Galilaea részire. Es el-menvén la-
kék a' városban, melly Nazaretnek
hivattatik: hogy bé tellyesednék a'
mi meg-mondatott a' Proféták által:
Hogy Nazaraeusnak hivattatik.

V I Z - K E R E S Z T N A P J A N

Epist. I. sz. 60. §. 1.

Kelly-fel, világosuly-meg Jérusalem
mert el jött a' te világosságod, és az
úr dicsősége feltámadott te rajtad. Mert
imé a' sötétség bé burittya a' földet, és a' ho-
málya a' népeket: te rajtad pedig fel-támad
az Ur, és az ő dicsősége meg-láttatik te raj-
tad. Es a' poganyok a' te világosságodban
járnak, és a' királyok a' te élő jövelelednek
fényességében. Emeld-fel körös-körül a' te
szeme-

☩ (25) ☩

szemeidet, és lássad: mind ezek egybe gyűl-
tek, hozzád jöttek: a' te fiaid me' szűn-
jének, és a' leányid oldalad mellől kelnek-
fel. Akkor meg-látod, és bévelkődöl, és
csodálkozol, és ki terjed a' szived, mikor
hozzátér a' tengernek sötétsége, és a' Po-
gányok ereje hozzád jó. A' tevék sötétsé-
ge el-burít téged, Mádiannak és Efanak
gyors tevéi: minnyá an el-jönek Sábából,
aranyat és temént hozván, és az Urnak
dicséretet hirdetvén.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

2. részében. §. 1.

Mikor született volna Jésus Júda
Betlehemében, Heródes Király
napjaiban, imé Mágusok jövének
nap-keletről Jerusalemba, mondván:
Hol vagyon, a' ki született, a' Sidók
királya? mert láttuk a' chilagát nap-
keletben, és imádni jöttünk őtet. Hal-
ván pedig Heródes Király, meg-há-
borodék, és egész Jerusalemba vele.
Es őszve gyűitvén mind a' Papi feje-
delmeket, és a' népnek Irástudóit,
tudakozik vala tőlök, hol születnék
B a'

138)(24)(138)

mondván: Kelly-fel, és vedd a' gyer-
meket, és az anyát, és mennyi Izrael föl-
débe: mert meg-hóltak a' kik keresik
vala a' gyermek lelkét. Ki fel kel-
vén, vévé a' gyermeket, és az anyát,
és jöve Izrael földébe. Halván pedig,
hogy Arkelaus uralkodnék Júdeában,
az attyáért Heródesért, fele oda men-
ni: és meg-intetvén álmában, el-té-
re Galilaea részire. Es el-menvén la-
kék a' városban, melly Názaretnek
hivattatik: hogy bé tellyesednék a'
mi meg-mondatott a' Proféták által:
Hogy Názareusnak hivattatik.

VIZ-KERESZT NAPJAN

Epist. Ifai. 60. 1. 1.

Kelly-fel, világosfoly-meg Jérusalem
mert el jött a' te világosságod, és az
úr dicsősége feltámadott te rajtad. Mert
imé a' sötétség bé burittya a' földet, és a' ho-
málya a' népeket: te rajtad pedig fel-támad
az Ur, és az ő dicsősége meg-láttatik te raj-
tad Es a' poganyok a' te világosságodban
járnak, és a' királyok a' te élő jövelednek
sényeségében, Emeld-fel kőrös-kőrül a' te
szeme-

138)(25)(138)

szemeidet, és lássad: mind ezek egybe gyűl-
tek, hozzád jöttek: a' te fiaid mefiszűnnek
jönnek, és a' leányid oldalad mellől kelnek-
fel. Akkor meg-látod, és bévelkődöl, és
csodálkozol, és ki terjed a' szived, mikor
hozzád tér a' tengernek fokasága, és a' Po-
gányok ereje hozzád jó. A' tevék fokasá-
ga el-burít téged, Madiánnak és Efanak
gyors tevéi: minnyá an el-jönnek Sábából,
aranyat és temiént hozván, és az Urnak
dicséretet hirdetvén.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

2. részében. 1. 1.

Mikor született volna Jesus Júda
Berlehemében, Heródes Király
napjaiban, imé Mágusok jövének
nap-keletről Jerusalemba, mondván:
Hol vagyon, a' ki született, a' Sidók
királya? mert láttuk a' chillagát nap-
keletben, és imádni jöttünk őtet. Hal-
ván pedig Heródes Király, meg-há-
borodék, és egész Jerusalemba vele.
Es őszve gyűitvén mind a' Papi feje-
delmeket, és a' népnek Irástudóit,
tudakozik vala tőlök, hol születnék
B a'

a' Krisztus. Azok pedig mondának neki: Júda Betlehemében: mert így iratott meg a' Profétától. Es te Betlehem Júda földé, semmi-képpen nem vagy leg kissebb a' Júda fejedelmi között: mert belőled jó-ki a' Vezér, ki az én népemet Izraelt vezérrellye. Akkor Herodes titkon hívatván a' Magusokat, szorgalmatoson meg-tudárlók a' csillag idejét, melly nekik meg jelent: és elküldvén őket Betlehembe, monda: Mennyetek-el, és kérdezkedgyetek szorgalmatoson a' gyermek-felől; és mikor megtaláljátok, izennyetek meg nekem, hogy én-is el-menvén imádgym őtet. Kik mikor hallották volna a' Királyt, elmenének, és imé a' csillag, mellyet láttak vala napkeletben, előttök mégyen vala, míg el-jutván meg-állá fenn, a' hol a' gyermek vala. Lárván pedig a' csillagot, örülének igen nagy örömmel. Es bé menvén a' házba, megtalálák a' gyermeket az anyjával Mariával, és le-borúlván imádnak

imádnak őtet, és meg-nyitván kincshőket, ajándékokat adának neki, aranyat, temiént, és mirrát. Es feleletvén álmokban, hogy visszsa nemennének Heródeshez, más úton térének az ő tartományokba.

VIZ KERESZT-UTAN I. VASARNAP. Epistola Rom. 12. §. 1.

A Tyámfiai. Kérlek titeket az Isten irgalmaságára, hogy a' ti testeteket adgyátok élő, szent, és Istennek kedves áldozatúl: a' ti szolgálatotok okossággal légyen. Es ne szabjátok magatokat e' világhoz, hanem változzatok el a' ti értelmeknek újlásában: hogy meg-próbáljátok, mellyik légyen az Istennek jó, és kellemetes, és tetszesteres akarattya. Mert azt mondom a' nékem adatott malaft által minnyájoknak, a' kik közöttetek vannak: Hogy ne értsetek többet annál, a' mit kell érteni, hanem értsetek józanság szerént, és a' minnek kinek Isten osztotta a' hitnek mértékét. Mert a' mint egy testben sok tagjaink vannak, minden tagoknak pedig nem ugyan azon egy cselekedetek vagyoni: úgy sokan egy test vagyunk a' Krisztusban,

a' Krisztus. Azok pedig mondának neki: Júda Betlehemében: mert így iratott meg a' Profétától. Es te Betlehem Júda földé, semmi-képpen nem vagy leg kissebb a' Júda fejedelmi kö-zött: mert belőled jó-ki a' Vezér, ki az én népemet Izraelt vezérrellye. Akkor Herodes titkon hívatván a' Mágusokat, szorgalmatoson meg-tudá-sólók a' chillag idejét, melly nekik meg jelent: és el küldvén őket Berle-hembe, monda: Mennyetek-el, és kérdezkedgyetek szorgalmatoson a' gyermek-felől; és mikor meg-talál-lyátok, izennyetek meg nekem, hogy én-is el-menvén imádgym őtet. Kik mikor hallották volna a' Királyt, el-menének, és imé a' csillag, mellyet lát-tak vala napkeletben, előttök mé-gyen vala, míg el-jutván meg-állá-fenn, a' hol a' gyermek vala. Lát-ván pedig a' csillagot, örülének igen nagy örömmel. Es bé menvén a' házba, meg-találák a' gyermeket az anyjával Mariával, és le-borúlván imádnak

imádnak őtet, és meg-nyitván kincshö-keket, ajándékokat adának neki, ara-nyat, temiént, és mirrát. Es felele-tet vévén álmokban, hogy visszsa ne mennének Heródeshez, más úton té-rének az ő tartományokba.

VIZ KERESZT-UTAN I. VASAR-nap. Epistola Rom. 12. §. 1.

A Tyámfiai. Kérlek titeket az Isten ir-galma-ságára, hogy a' ti testeteket ad-gyátok élő, szent, és Istennek kedves áldo-zatúl: a' ti szolgálatotok okossággal légyen. Es ne szabjátok magatokat e' világhoz, ha-nem változzatok el a' ti értelmeteknek ú-julásában: hogy meg-próbáltjátok, mellyik légyen az Istennek jó, és kellemetes, és te-kélletes akarattya. Mert azt mondom a' nekem adatott mala-zt által minnyájok-nak, a' kik közöttetek vannak: Hogy ne értsetek többet annál, a' mit kell érteni, hanem értsetek józanság szerént, és a' minekinek Isten osztotta a' hitnek mér-tékét. Mert a' mint egy testben sok tag-jaink vannak, minden tagoknak pedig nem ugyan azon egy cselekedetek vagyón: úgy sokan egy test vagyunk a' Krisztusban,
B 2 minde-

mindenkünk pedig eggyik a' másiknak tagja, a' mi Urunk JESUS KRISTUSBAN.

*EVANGELIOM SZ. LUKACS-
nak 2. részében §. 42.*

Mikor JESUS tizen-két esztendősen lőtt volna, fel menvén ő Jerusalembé az innep napnak szokásfzerént, és el-végeződven a' napok, midőn visszafiztérének, el-marada a' gyermek JESUS Jerusalemben, és e-székbe nem vevék a' szülei. Velvén pedig őtet az úti társaságban lenni, menének egy napi utat, és keresik vala őtet a' rokonok és ismerők között. Es meg-nem találván, visszafiztérének Jerusalembé, keresvén őtet. Es lőn harmad' nap-után meg találák őtet a' templomban, a' Doctörök között ülve, halgatván és kérdezvén őket. Almélkodnak vala pedig minnyájan, a' kik őtet halgattyák vala, az ő okoságon, és feleletin. Es látván csudálkoznak. Es monda az az annya: Fiam, miért cselekedtél így velünk?

velünk? Imé az atyád, és én bánkodva keresünk vala téged. Es monda nekik: Mi dolog, hogy engem kerestek vala? nem tudgyátok vala e', hogy azokban, mellyek az én atyámé, kel nekem lennem? Es ő nem érték az ígét, mellyet nekik szólla. Es alá-menne vélek, és jöve Nazaretbe: és engedelmes vala nekik. Es az annya ez ígéket mind szívében tartya vala. Es JESUS nevekedik vala bölcsesé-gben, és időben, és kedvességben lí-tennél, és embereknél.

*VIZ KERESZT UTAN II. VA-
sárnap. Epist. Rom. 12. §. 6.*

A Tyámfiai Külömböző ajándékink van-nak a' malaszt fzerént, a' mely nekünk adatott; akár a' prófétálás hitnek módgya fzerént, akár a' szolgálata' szolgálatban, a-kára' ki tanít a' tudományban, a' ki int az intésben; a' ki adakozik az együgyűségben; a' ki könyörül a' vidámságban. A' fzeretet-tetetés-nélkül. Gyűlölvén a' gonoszt, a' jóhoz ragaszkodván. Az atyafiságnak szerelmével egy-mást fzeretvén: Tiszte-leptel

léttel egy-mást meg előzven: A' szorgalmatosságban nem restelkedvén: A' lélekben buzgók lévén. Az Urnak szolgálván: A' reménységben örülvén: A' háborúságban békével tűrvén: Az imádságban ferénykedvén. A' szenteknek szükségekben adakozók lévén. A' gazdálkodást követvén. Aldgyátok a' ti üldözötteket: áldgyátok, és ne átkozzátok: örüljétek az örvendezőkkel; sirjatok a' sirókkal: Ugyan azont értvén egy-más között: fén nem értvén, hanem az alázatosokkal edgyezvén.

EVANGELIOM SZ. JANOSNAK

2. részében. 1. I.

AZ időben: Menyegző lön Galilzai Kánában: és ott vala a' Jesus Anna. El-hivattaték pedig Jesus-is, és az ő tanítványa, a' menyegzőre. Es el-fogyván a' bor, monda a' Jesus Anna néki: Ninchen borok. Es monda néki Jesus: Mi közöm nékem, 's néked asz szony-állat? nem jött még el az én óram. Monda az ő annya a' szolgálknak: Valamit mond, meg cselekedgyétek. Vala pedig ott hat

hat kö-veder helyhezterve, a' Sidók tisztulása szerént, mindenik két vagy három mértékű. Monda nekik Jesus: Töltsétek-meg a' vedreket vízzel. Es szintén teli tölték azokat. Es monda nekik Jesus. Merítsetek már, és vigyétek a' náfnagynak. Es elvivék. Hogy pedig meg-köftolá a' borra lott vizet a' náfnagy, és nem tudgya vala honnét volna, a' szolgálk pedig tudgyák vala, a' kik a' vizet merítették vala: hívá a' vőlegént a' náfnagy, és monda néki: minden ember először jó bort ad, és midőn meg részegülnek, akkor azt, a' melly alábbvaló: Te pedig eddig tartottad a' jó bort. Ezt cselekedé Jesus a' csudateteleknek kezdetit a' Galilzai Kánában: és meg-jelenté az ő dicsőségét, és hívének ő benne az ő tanítványa.

VIZ KERESZT UTAN III. VASÁRNAP Epist. Rom. 12. 16.

ATyámfiat. Ne legyetek okosfaktimágaroknál: Senkinek gonoszért gon-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(32)✠

noszt vissza nem adván, a' jókra igyeke-
vén, nem csak isten előtt, hanem minden
emberek előtt-is: Halehetséges, a' mi raj-
tatok áll, minden emberrel békességtek
lévén: Magatokat nem óltalmazván sze-
relmefim, hanem adgyatok helyt a' harag-
nak; mert írva vagyon: Enyim a' bősztü
állás; én meg-fizetem, ngymond az Ur.
De ha éhezik a' te ellenséged, étesd őtet;
ha szomjuhozik, italt adgy neki; mert ezt
cselekedvén, tűzes szemet gyűjtetiz a' fejére.
Meg ne győzöttél a' gonóztól, hanem jó-
val győzd-meg a' gonózt.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

8. részében. ✠. I.

AZ időben: Mikor le-jött volna
JEsus a' hegyről, követé őtet sok
fereg: és imé egy poklos jövén, imá-
dá őtet, mondván: Uram, ha akarod,
meg tisztíthatíz engem. Es ki-nyűit-
ván JEsus kezét, illeté őtet mondván:
Akarom: Tisztúllj meg. Es mind-
gyárt meg-tisztúla az ő poklosága.
Es monda neki JEsus: meg-láld, sen-
kinek ne mond: hanem eredgy, mu-
tald.

✠(33)✠

rad-meg magadat a' papnak, és add-
bé az ajándékot, mellyet parancsolt
Moyles bizonyságúl nekik. Mikor
pedig bé ment volna Kafarnaumba,
egy Százados méne hozzája, kérvén
őtet, és mondván: Uram, a' szolgám
házamban fekszik ina-szakadva, és
gonószúl győtrődik. Es monda né-
ki JEsus: En el-megyek, és meg gyó-
gyítom őtet. Es felelvén a' Százados,
monda: Uram nem vagyok méltó,
hogy hajlékomban jőj; hanem csak
egy szóval mondgyad, és meg-gyó-
gyúl az én szolgám: Mert én-is biro-
dalom alatt-való ember vagyok, vi-
tézek lévén alattam, és mondom en-
nek: Menny el, és el-méggyen, és a'
másiknak, Jőszte, és el jó: és a' szol-
gámnak, miveld ezt, és meg miveli.
Halván pedig JEsus, csudálozók, és
a' követőinek monda: Bizony mon-
dom néktek, nem találtam ennyi hi-
tet Israélben. Mondom pedig nék-
tek, hogy sokan jőnek Nap-keletről,
és Nap-nyúgatról, és le-telepednek
B 5 Abra-

Abrahámmal, és Isáákkal, és Jákobbal mennyeknek országában; az ország fiai pedig ki vettetnek a' külső szeretségre: ott lészén sirás, és fogak csikorgatása. Es monda Jesus a' izazadosnak: Meny-el, és a' mint hittél, úgy légyen néked. Es meg gyógyúla a' izólga azon orában.

VIZ KERESZT UTAN IV. VASÁRnap. Epist. Rom. 13. §. 8.

A Tyámfiai. Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak egy-mást szeresétek; mert a' ki felebaráttját szereti, a' törvényt betöltötte. Mert: Ne paráználkodgyál, Ne ölly; Ne orozz; Hamis tanúságot ne szolly; Ne kívány; és ha más egyéb parancsolat vagyon, az igében foglaltatik; Szeresséd felebarátodat, mint te magadat. A' felebarátunk szereteti gonoszt nem cselekszik: a' törvének tellyes-volta azért a' szeretet.

EVANGELIOM SZ. MATE-nak 8. részében. §. 23.

Az

AZ időben: Bé-menvén Jesus a' hajóba, követék őtet a' tanítványi: és imé nagy indulat lön a' tengeren, úgy hogy a' hajótska elburitának a' haboktól, ő pedig aluszik vala. Es hozzája járulának a' tanítványi, és fel költék őtet, mondván: Uram szabadíts-meg minket; el-vefzünk. Es monda nekik Jesus: Mit féltek kicsiny hitűek? Akkor fel-kelvén parancsola a' szeleknek, és nagy csendesség lön. Az emberek pedig csudálkoznak, mondván: Minémű ez, mert a' szelek, és a' tenger engednek neki.

VIZ KERESZT UTAN V. VASÁRnap. Epist. Coloss. 3. §. 12.

A Tyámfiai. Öltözzetek fel mint Istennek választotti, szentek, és szerelmesek, az irgalmaságnak indulatiba, kegyességbe, alázatosságba, szelidségbe, békéséget tőrbe: el-törvén egy-mást, és megengedvén egy-másnak, ha valakinek valaki ellen panaszja vagyon: a' mint az Ur-is meg engedett néktek, úgy ti-is. Mind ezek-fölött pedig szeretetetek légyen, melly

B 6

a' tekélle-

a' tekkelltefének kötele: és a' Krisztus bé-
kesége örvendezzen a' ti sziveitekben, mely-
re hivattatok: is egy testben: és hálaadók
legyetek. A' Krisztus igéje lakjék benne-
tek-bévséggel, minden bölcséssel, tanít-
ván és intvén egy-mást, sóltárakkal, di-
cséretekkal, és lelki énekekkel, jó kedvel
énekelvén sziveitekben az Istennek. Vala-
mit cselekedtek szóval, vagy tétéménnyel,
mindeneket az Ur János Krisztusnak nevé-
ben, hálaadadván az Istennek és az Atyá-
nak, a' mi Urunk János Krisztus-által.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
13. részében. ✠. 24.

AZ időben: Mondá János a' sere-
geknek e' példa-beszédet: Ha-
sonlóvá lótt mennyeknek országa az
emberhez, a' ki jó magot vetett az ő
földébe; mikor pedig alunnának az
emberek, el-jöve az ő ellensége, és
fellyúl konkolyt vete a' búza közébe;
és el-méne. Mikor pedig fel neve-
kedett volna a' fű, és gyümölcsöt ho-
zott volna, akkor meg tetczék a' kon-
koly-is. Elő-jöven pedig a' cselekedés
ember

ember szolgálai, mondának néki: U-
ram, nem jó magot vetettél e' a' te föl-
dédbe? honnét vagyon tehát konkoly-
ya? Es monda nekik: Az ellenséges
ember cselekedte azt. Az szolgák pe-
dig mondának néki: Akarod e', el-
megyünk, és ki szedgyük azokat? Es
monda: Nem: hogy valami-képpen a'
konkolyt szedvén, ki ne gyomlál-
lyátok együtt azzal a' búzával is. Had-
gyátok mind a' kettőt fel-nőni az ara-
táig, és az aratásnak ideiekor meg-
mondom az aratóknak: Szedgyétek-
ki először a' konkolyt, és kössetek azt
kévékbe meg-égetésre, a' búzáat pe-
dig gyűjtsétek az én csűrőmbé.

VIZ KERESZT UTAN VI. VA-
sárnap. Epist. I. Thess. I. ✠. 2.

ATyánfiai. Hálaadunk az Istennek
mindenkor minnyájakért, emle-
kezetet tévén rólatok imádságokban szün-
telen, meg-emlekezvén a' ti hitetek csele-
kedetiről, és munkátokról, szeretetetekről,
és tűrőreménységtekről, a' mi Urunk János
Krisztusban, a' mi Istenünk's Atyánk előtt:
B 5 tudván

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

✠ (38) ✠

tudvánatyámfiai, az Istennek szerelmeli, a' ti választástokat: mert a' mi Evangéliomunk nem volt ti hozzátok csak beszédben, hanem erőben-is és a' Szent-Lélekben, és nagy tevékenységben: a' mint tudgyátok, miniműek vóltunk közöttetek, ti érettek. Es ti mi követőink lőttetek, és az Uré, bé fogadván az ígét háborúságban, a' Szent Lélek örömevel: úgy hogy példává lőttetek legyen minden hívőknek Maczedóniában, és Akájaban. Mert tőletek hirdettetett ki az Ur beszéde, nem csak Maczedoniában, és Akájaban, hanem minden helyen-is, a' ti hitetek, melly az Istenben vagon, ki terjedett, úgy hogy nem szükség nekünk semmit szólannunk. Mert ők magok hirdetik felőlünk, minémű bé mentelünk vólt hozzátok: és mi módon tértek meg az Istenhez a' bálványoktól, az élő és igaz Istennek szolgálni, és várni az ő Fiát mennyekből (kit fel-támasztott halottai-ból) a' Jést, ki meg-mentett minket a' jövőendő haragtól.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
13. részében. V. 31.

AZ időben: Mondá Jésus a' feregeknek e' példa-beszédet: Ha-

sonló

✠ (39) ✠

sonló a' menyeknek országa a' mustármaghoz; mellyet vévén az ember, elveté az ő földébe: melly kisébb ugyan minden magoknál: mikor pedig fel-nő, nagyobb minden fűveknél, és fává léssen, úgy hogy az égi madarak el-jönek, és az ő ágain laknak. Más példa-beszédet monda nekik: Hasonló a' mennyeknek országa a' kovászhoz, mellyet vévén az aszszony állat, el-egyelité három véka lisztbe, míg mind meg-kovászosodának. Mindezeket példa-beszédekben szólá Jésus a' feregeknek, és példa-beszédek nélkül nem szól vala nekik; hogy bé tellyesednek, a' mi mondva vala a' Proféta-által, mondván: Megnyitom példa-beszédekben a' számat; ki-mondom, a' mi el-rejtetett a' világ alkotásától fogva.

SEPTUAGESIMA VASARNAP.
Epist. 1. Cor. 9. V. 24.

ATyámfiai, nem tudgyátok e' hogy azok, a' kik pályát futnak, noha min-

nyá-

nyájan futnak, de egy véstiel a' jutalmat
ugy füllatok, hogy el-vegyetek. Minden
pedig, a' ki a' küzködésben tufakodik, min-
denektől meg tartóztatya magát: és azok
ugyan, hogy meg-rothadandó koronát ve-
gvenek; mi pedig hogy rothadatlant. En
azért úgy futok, nem mint bizonytalan-
ra: úgy harczolok, nem mint a' levegő e-
get vervén: hanem verem a' testemet, és
szolgálat alá vetem: hogy ne talám midőn
egyebeknek prädikállottam, én magam
meg ne vettessem. (cap. 10.) Mert nem a-
karom, hogy ne tudgyátok atyámfiai, hogy
az atyáink minnyájan a' felyhő-alatt vól-
tak, és minnyájan által mentek a' tengeren,
és minnyájan Moysesstől kerefzteltettek
meg a' felyhőben, és a' tengerben: és min-
nyájan ugyan-azon lelki eledelt ötték, és
minnyájan ugyan-azon lelki italt itták: (i-
vának pedig az őket követő lelki kö-szik-
lából: a' kö szikla pedig a' Krisztus vala) de
fokakhoz közzülők nem vólt kedve az-
lennek.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

20. r. szében. v. 1.

AZ időben. Mondá Jესus az ő ta-
nitványinak e' példa-beszédet:
Hason.

Hasonló mennyeknek országá a' cse-
lédes emberhez, ki jó reggel ki-ment
míveseket fogadni az ő szőlőjébe. meg-
szerződven pedig a' mívesekkel egy
napi pénzben, el-küldé őket a' szőlő-
jébe. És ki-menvén három óra táj-
ban, láta más hivalkodókat állani a'
piacon, és monda nekik: mennye-
tek ti-is a' szőlőmbe, és a' mi igaz lé-
szen, meg-adom néktek. Azok pe-
dig el-menének. Ismég pedig ki mé-
ne hat, és kilencz óra-tájban, és ha-
sonló képpen cselekedék. Tizen-egy
óra tájban pedig ki-méne, és találta
más veizteg állókat, és monda nekik:
Mit állotok itt egész nap hivalkodva?
Mondának néki: Mert senki nem fo-
gadott-meg minket. Mondának nekik:
Mennyetek ti-is a' szőlőmbe. Mikor
pedig estve lótt volna, monda a' szőlő-
lő ura a' gondviselőjének: Hidd-elő
az míveseket, és add meg nekik az ő
béreket, el-kezdven az utóllóktól az
elsőig. Mikor azért el-jöttek vól-
na, a' kik tizenegy óra-tájban jöttek
vala,

✠(42)✠

vala, vévének egy-egy pénzt. El-jő-
vén pedig az első-is, aliták, hogy
többet vennének: vévének pedig ő-
is egy-egy pénzt. Es el-vévén mor-
golódnak vala a' cselédes ember-el-
len, mondván: Ezek az utolsók egy
óraig munkálkodtak, és egyenlőkké
tetted őket hozzánk, kik a' napnak
terhét és hévségét viselték. Ő pedig
felelvén egyiknek közzűlők, monda:
Barátom, nem részek néked hamif-
sat: nem egy pénzben szegődtél e'
meg velem? Vedd-fel a' mi tiéd, és
mennyel: annyit akarok pedig ez u-
tolsóknak is adni, a' mennyit néked.
Avagy nem szabadé nekem a' mit aka-
rok, cselekednem? Talám a' szemed
álnok, hogy im én jó vagyok? Így
léfsznek az utolsók előkké, és az el-
sők utolsókká: mert sokan vannak
a' hivatalosok, kevesen pedig a' vá-
lasztottak.

SEXAGESIMA VASARNAP.

Epist. 2. Cor. 11. 19.

Atyám.

✠(43)✠

A Tyámfiai. Örömet, el szenveditek az
ézteleneket: mivel ti bölcsék vad-
tok: Mert el-túritek, ha ki titeket szolgálat
alá vét, ha ki meg-emélt, ha ki rajratok
vonfzon, ha ki fel-füvalkodik, ha ki arczul
vér titeket. Gyalázat szerént mondom,
mint ha mi erőtlenségűek lennénk volna e' do-
logban: a' ki valamiben mérészel, (ézte-
lenségben mondom) én-is mérészek: Si-
dók ők, én-is: Isráeliták ők, én-is: Abra-
ham magva ők, én-is: Az Krisztus szolgálai
ők (mint kevésbe észes mondom) én in-
kább: igen sok munkákban, a' tömlő-
czőkben gyakrabban, a' vereségekben mód-
fóltott, a' halálokban gyakorta. A' Sídók-
tól ötför, egyhét negyven csapást vöttem.
Háromszor verettettem-meg vesztők-
kel, egyszer meg köveztettem, há-
romszor hajó-törést szenvedtem, éjel és nap-
pal a' tenger mélyébe voltam, úton já-
rásokban gyakorta, folyó-vizek veszedel-
miben, veszedelmekben a' nemzetem miá,
veszedelmekben a' városban, veszedelmek-
ben a' pusztában, veszedelmekben a' ten-
geren, veszedelmekben a' hamis atyafiak
között: munkában és nyomorúságban, sok
bőjtölésekben, hidegben és meztelensé-
gekben, azok nélkül, a' mellyek kívül van-
nak az én minden-napi szorongatásim,
minden

minden Gyülekezeteknek szorgalmas gondgya. Ki nyavalyog, és én nem navalygok? Ki botránkozik meg, és én nem égek? Ha dicfedni kell, az én erőtlenségemben dicfedem. Az Isten, és a' mi Urunk János Krisztusunk Attya, a' ki mind örökké áldott, tudgya hogy nem hazudok: Damaskusban az Arétás király Népének Tisztartója őrizi vala a' Damaskusiak városát, hogy engem meg-fogja: és az ablakon kósárban bocsáttattam ki a' kő falon, és úgy menekedtem ki az ő kezéből (cap. 12.) Ha dicfedni kell (nem használ ugyan) a' látásokra, és az Ur jelenésire jövők pedig. Tudok egy embert a' Krisztusban tizen négy éztendő előtt. (akár a' testben nem tudom, akár a' test kívül nem tudom, az Isten tudgya) hogy az el ragadtatott a' harmadik évig. Estudom ez illetén embert, (akár a' testben, akár a' test kívül, nem tudom, az Isten tudgya) hogy a' Paradicsomba ragadtatott: és hallott titkos igéket, melyeket nem szabad embernek szólani. Ez ilyenekben dicfedem: magamban pedig semmit nem dicfedem, hanem csak az én erőtlenségimben. Mert ha dicfedni akarok is, nem lélek eiztelen: mert igazságot mondok: de meg tartóztatom magamat, hogy valaki ne alitson engem feljebb annál,

annál, a' mit én bennem lát, vagy valamit hall én tőlem. Es hogy a' jelenéseknek nagy volta fel-nefűvalkodtálson engem, adatott nékem az én testem őszitőne, a' Sátán angyal, a' ki nyakon csapdósson engem. Ezért háromszor kértem az Urat, hogy el-távoznék tőlem, és monda nékem: Elég néked az én malasztom: mert az erő az erőtlenségben végeztetik-el. Azért örömeft dicfedem az én erőtlenségimben, hogy bennem lakjék a' Krisztus ereje.

*EVANGELIO MSZ. LUKACH-
nak 8. részében 4.*

AZ időben: mikor nagy sereg gyűlt egybe, és a' váralomból szetnének Jeshoz, monda hasonlatosságtal: Ki méne a' mag vető, el vetni az ő magvát, és midőn vetné, némelly az út-félre esék, és el tapodtaték, és az égi madarak meg evék azt. Es némelly a' kő-fiziklára esék; és kikelvén meg-fizárad, mert nem vala nedvessége. Et némelly a' tövisflek közzé esék, és eggyütt fel-nevekedvén a' tövisflek meg-foják azt. Es némely

46)(36)

némely a' jó földbe esék, és ki-ke-
l-vén száz annyi gyümölcsöt hozza. E-
zeket mondván kiált vála: A' kinek
fűlei vannak a' hallásra, hallja meg.
Kérdik vala pedig őtet a' tanítványi,
mi volna e' példa beszéd. Kiknek ő
monda: Néktek adatott tudni az I-
sten országa titkát, egyebeknek pe-
dig példa-beszédében: hogy látván
ne lássanak, és halván ne ertsenek.
Ez pedig a' példa beszéd: A' mag az
Isten igéje. A' kik pedig az út félen,
azok, a' kik halgattyák; az után el-
jő az őrdög, és ki-veszi az ígét az ő
szívekből, hogy hiven ne üdvözül-
lyenek. Mert a' kik a' kősziklára,
azok, a' kik midőn hallják, örömmel
fogadgyák az ígét: és ezeknek nincs
gyökerek: kik egy ideig hisznek, és
a' kísértet idején el-távoznak. A' melly
pedig a' tővissek közébe esett, azok,
a' kik hallották, és el-menvén, a' szor-
galmatosságoktól, és gazdagságok-
tól, és az életnek gyönyörűségétől
meg-foitatnak, és gyümölcsöt nem
hoznak.

47)(36)

hoznak. A' melly pedig a' jó földbe,
azok, a' kik jó és jeles szível halván
az ígét, meg-tartják, és gyümölcsöt
hoznak békeséges tűrésben.

QUINQUAGESIMA VASARNAP

Epist. 1. Cor. 13. v. I.

ATyámfiak. Ha emberek és Angyalok
nyelvein szólok-is, szeretetem pedig
nincsen, olyá lőttem, mint a' zengő réz,
vagy a' pengő czimbalom, Es ha proféta-
lálom lézen-is, és tudok minden titkokat,
és minden hitem lézen-is, úgy hogy a' he-
gyeket másuva vigyem, szeretetem pedig
nem lézen: semmi vagyok. Es ha el-ol-
tom-is a' szegények eledelére minden már-
hámát, és ha a' testemet adom-is, úgy hogy
égjek, szeretetem pedig nem lézen, sem-
mit nem használ nekem. A' szeretet tű-
ró, kegyes: a' szeretet nem irigykedik, nem
csélekezik gonoszúl, fel nem fúvalkodik,
nem tiltzottság kívánó, nem keresi azokat,
a' mik magáé; nem gerjed haragra, nem
gondol gonoszt, nem örvendez a' hamis-
ságon, örvendez pedig az igazságon: min-
deneket el-tűr, mindeneket hiszen, min-
deneket remél, mindeneket el-szenved.
A' szeretet soha meg-nem szűnik; akár a'
profet.

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(48)✠

profétálások meg-űreksúlyának, akár a' nyelvek meg-szünyenek, akár a' tudomány el-rontásék. Mert rész szerént értünk, és rész szerént profétálunk. Mikor pedig el-jő, a' mitekélletes, meg-űreksúl, a' mi rész szerént vagyom. Midőn kiseded vólnék, úgy szóllok vala, mint kiseded; úgy értek vala, mint kiseded; úgy gondolkodom vala, mint kiseded. Mikor pedig ember-korba jutottam, ki-űreksíttettem a' kisededhez valókat. Most tükör által homályban látunk; akkor pedig színről színre. Most rész szerént ismerek, akkor pedig úgy ismerek, a' mint én-is meg-ismérttettem. Most pedig meg maradnak a' hit, a' reménség, a' szeretet, e' három: ezek közül pedig nagyobb a' szeretet.

EVANGELIOM, SZ. LUKACH.
nak 18. részében §. 31.

Az időben: Melléje vévé Jesus a' tizen-két tanítványit, és monda nékik: Imé fel-megyünk Jerusalemba, és bé tellyesednek mindenek, mellyek meg-irattattak a' Proféták által az ember Fiáról; mert a' pogányok kezebe adatik, és meg-űfoltatnak, és meg-

✠(49)✠

meg-űstoroztatik, és meg-pókdóstitik: és minekutánna meg-űstorozzák, meg-űlik őtet, és harmad nap fel-támad. Es ők semmit ezekben nem értének, és az ige el-vala rejtve tőlök, és nem érték, a' mellyek mondatnak vala. Lőn pedig, mikor Jerikóhoz közelgetne, egy vak ül vala az út félén, koldulván. Es mikor hallá az által menő sereget, kérdé, mi vólna az? Mondának pedig néki, hogy a' Nazarethi Jesus menne által. Es kiálta mondván: Jesus Dávidnak fia, könyörűly rajtam. Es a' kikelől mennek vala, feddik vala őtet, hogy halgatna; ő pedig sokkal inkább kiált vala: Dávidnak fia, könyörűly rajtam. Meg-álván pedig Jesus, magához hagyá őtet hozatni. Es midőn el-közelgetett vólna, kérdé őtet, mondván: Mit akarsz, hogy cselekedgyem veled? Ama' pedig monda: Uram, hogy lássak. Es Jesus monda néki: Lásd; a' te hited meg szabadtott téged. Es azonnal látá, és követi

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠ (48) ✠

profétálások meg-üresüllyenek, akár a' nyelvök meg-szünyyenek, akár a' tudomány el-rontasék. Mert rész szerént értünk, és rész szerént profétálunk. Mikor pedig el-jő, a' mitekélletes, meg-üresül, a' mi rész szerént vagyom. Midőn kiseded volnék, úgy szóllok vala, mint kiseded; úgy értek vala, mint kiseded; úgy gondolkodom vala, mint kiseded. Mikor pedig ember-korba jutottam, ki-üresítettem a' kisededhez valókat. Most tükör által homályban látunk; akkor pedig színről színre. Most rész szerént ismerek, akkor pedig úgy ismerek, a' mint én-is meg-ismérttettem. Most pedig meg maradnak a' hit, a' reménség, a' szeretet, e' három: ezek közül pedig nagyobb a' szeretet.

EVANGELIOM, SZ. LUKACH.
nak 18. részében 11. 31.

Az időben: Melléje vevé Jesus a' tizen-két tanítványit, és monda nékik: Imé fel-megyünk Jerusalembé, és bé tellyesednek mindenek, mellyek meg-irattattak a' Proféták által az ember Fiáról; mert a' pogányok kezebe adatik, és meg-üfoltatják, és meg-

✠ (49) ✠

meg-ostoroztatik, és meg-pókdóztatik; és minekutánna meg-ostorozzák, meg-ölik őtet, és harmad nap fel-támad. Es őök semmit ezekben nem értének, és az ige el-vala értve tőlök, és nem érték, a' mellyek mondatnak vala. Lőn pedig, mikor Jerikóhoz közelgetne, egy vak ül vala az út félén, koldulván. Es mikor hallá az által menő sereget, kérdé, mi volna az? Mondának pedig néki, hogy a' Nazarethi Jesus menne által. Es kiálta mondván: Jesus Dávidnak fia, könyörülly rajtam. Es a' kik elől mennek vala, feddik vala őtet, hogy halgatna; ő pedig sokkal inkább kiált vala: Dávidnak fia, könyörülly rajtam. Meg-álván pedig Jesus, magához hagyá őtet hozatni. Es midőn el-közelgetett volna, kérdé őtet, mondván: Mit akarsz, hogy cselekedgyem veled? Ama' pedig monda: Uram, hogy lássak. Es Jesus monda néki: Láss; a' te hited meg szabaddított téged. Es azonnal láta, és követi

vetivala őtet, magasztalván az Istent.
Es az egész nép hogy látá, dicsé-
ret ada az Istennek.

HAMVAZOSZERDA N.
EVANGELIOM SZ. MATENAK

6. részében 16.

A Zidőben: Monda Jēsus az ő ta-
nitványinak: Mikor bőjtöltök,
ne legyetek, mint az képmutatók szo-
morúak; mert meg-hervasztják or-
czájokat, hogy az emberektől láttas-
sanak bőjtolni. Bizony mondom
néktek, hogy el-vőtték az ő jutalmok-
kat. Te pedig mikor bőjtolsz, kend-
meg a fejedet, és az orczádat mosd
meg, hogy ne láttassál az emberek-
től bőjtolni, hanem a' te atyádtól, a'
ki rejtekben vagyon: és az atyád, a'
ki láttya a' rejtekben, meg-fizet né-
ked. Ne gyűjtsetek magatoknak
kincset a' földön: a' hol a' rosda, és
a' moly meg-emészti: és a' hol a' lo-
pók ki-ásák, és ellopják. Gyűjtse-
tek

tek pedig magatoknak kincset az ég-
ben, a' hol sem a' rosda, sem a' moly
meg-nem emészti, és a' hol a' lopók
ki nem-ásák, 's el-nem lopják. Mert
a' hol a' kincsed vagyon, ott vagyon
a' szived-is.

HAMVAZOSZERDA UTAN
való Chótörtökön.

EVANGELIOM, SZ. MATENAK
8. részében 5.

A Zidőben: Mikor bé-ment volna
Jēsus Kafarnaumba, egy Százados
mēne hozzája, kérvén őtet, és mond-
ván: Uram, a' szolgám házában
fekszik ina-szakadva, és gonoszúl
gyótródik. És monda neki Jēsus:
En el-megyek, és meg-gyógyítom
őtet. Es felelvén a' Százados, mon-
da: Uram nem vagyok méltó, hogy
hajlékomba jőj: hanem csak egy szó-
val mondgyad, és meg-gyógyul az én
szolgám: mert én is birodalom alatt-
való ember vagyok, vitézek lévén a-
lattam.

lattam, és mondom ennek: Mennyei, és el-mégyen; és a' másíknak, Jólzte, és el-jő; és a' szolgámnak, Miveld ezt, és meg-miveli. Halván pedig Jésus, chudálkozáék, és a' követőinek monda: Bizony mondom néktek, nem találtam ennyi hitet Isráelben. Mondom pedig néktek, hogy sokan jőnek Nap-keletről, és Nap-nyúgtarról, és le-telepednek Abrahámmal, Isaákkal, és Jákobbal mennyeknek országában: az ország fiai pedig kivettetnek a' külső szerétségre: ott lé-szen sírás, és fogak csikorgatása. Es monda Jésus a' Századosnak: Mennyei, és a' mint hittél, úgy légyen néked. Es meg-gyógyula a' szolga azon órában.

HAMVAZ O SZERDA-UTAN
való pénteken.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
5. és hatodik részében.

AZ időben: Monda Jésus az ő tanítványinak Hallottátok, hogy meg-

meg-mondatott a' régieknek: Szeressed felebarátodat, és gyűlöllyed ellenségedet: En pedig mondom néktek: Szeressétek ellenségeteket; jól tegyetek azokkal, a' kik titeket gyűlölnék: és imádkozzatok a' ti kergetőitekért, és rágalmazóitokért: hogy fiaí legyetek a' ti atyátoknak, ki mennyekben vagyon; ki az ő napját feltámasztja a' jókra, és a' gonoszokra, és első ad az igazakra, és a' hamissakra. Mert ha azokat szeretitek, a' kik titeket szeretnek, mi csoda jutalmatok lé-szen? nem azt cselekedzik-e a' publikánusok-is? Es ha csak az atyátok-fiait köszöntitek, mit miveltek többet? nem azt mivelik-e a' Pogányok is? Legyetek azért ti tekélettesek, mint a' ti mennyei atyátok-is tekéletes. Ojjátok magatokat, hogy igazságokat ne cselekedgvétek az emberek előtt, hogy láttassatok azoktól: mert egyéb-keppen jutalmatok nem lé-szen a' ti atyátoknál, ki mennyekben vagyon. Mikor azért alamisnát adsz,

ne trombitáltatás előtted, a' mint a' lép-
mutatók cselekednek a' Synagógák-
ban, és az útzákon, hogy tiszteltet-
senek az emberektől. B zony mon-
dom néktek, el-vótték jutalmokat.
Te pedig alamisnát adván, ne tudgya
a' bal-kezed, mit cselekedzik a' jobb-
kezed: hogy a' te alamisnád rejtek-
ben legyen, és az atyád, ki a' rejtek-
ben láttya, meg-fizet néked.

HAMVAZO SZERDA-UTAN
való szombaton.

EVANGELIOM SZ. MARKNAK
6. részében. v. 47.

A Zidőben mikor este volna, a'
hajó a' tenger-közepin vala, és
ő egyedül a' földön. És látván őket
munkálkodni az evezésben (mert el-
lenkező szelek vala) és az éjnek ne-
gyedik vigyázása felé, hozzájok mé-
ne járván a' tengeren: és el-akar va-
la mellettük menni. Azok pedig hogy
láták őtet a' tengeren járni, izem-
fény-

fény-vesztésnek aliták lenni, és fel-
kiáltának. Mert minnyájan látták ő-
tet, és meg-haborodának. És mind-
gyárt szólla vélek, és monda nekik:
Bizzatok, én vagyok: ne félljétek.
Es bé mene hozzájok a' hajóba, és
meg-szűnék a' szél. És annál inkább
álmélkodnak vala magokban: mert
nem érték a' kenyerék dolgát: mert
a' szívók vala vala. És mikor a' ten-
geren által mentek volna, jövének a'
Genezarét földére, és a' partra jutá-
nak. És mikor ki-mentek volna a'
hajóból, mindgyárt meg-ismérelé ő-
tet; és el-futván azt az egész tarto-
mánt, kezdék nyoszolyákban a' be-
tegeket széllyel hordozni, a' hol hal-
lyák vala őtet lenni. És valahova bé-
megyén vala a' falukba, vagy majo-
rokba, vagy várasokba, az útzákra
térzik vala a' betegeket, és kérik va-
la őtet, hogy akar csak a' ruhája peré-
met illesse: és valamennyin illetik
vala őtet, meg-gyógyúlnak.

✠(56)✠

BÖYT I. VASARNAP, EPISTOLA

2. Cor. 6. v. 1.

A Tánfiat: Intünk titeket, hogy az Isten
malasztját heáha ne vegyétek. Mert
azt mondgya: Kellemetes időben meg-
halgattalak téged, és az üdvösségnek nap-
ján meg-segéttelek téged. Imé most va-
gyon a' kellemetes idő, imé most az üd-
vösségnek napja: senkinek semmi botrán-
korát nem adván, hogy ne szidalmaztat-
sék a' mi szolgálatunk; hanem mindenek-
ben visellyük magunkat, mint Istennek szol-
gai, sok úrésben, háborúságokban, szük-
ségekben, szorongatásokban, vereségek-
ben, tömlőczőkben, támadásokban, mun-
kákban, vigyázásokban, böjtölésekben,
éhségekben, tudományban, hűfűzű vára-
kozásban, kegyességben. a' Szent-Lélek-
ben, tettetés nélkül-való szereteten, az
igasság fegyvere által, jobb és bál-kéz-fé-
lől; dicsőség és gyalázat által; gonosz és ö-
hír által: mint hitetők, és igaz-mondók,
mint ismértelenek, és ismérteteselek, mint
meg-halók, és imé élünk; mint meg-veret-
tettek, és meg-öltetettek; mint szomorú-
ak, mindenkör pedig örülők; mint szűköl-
ködők, sokakat pedig meg-gazdagítók;
mintha semmink nem volna, és
mindennel bírők.

EVAN-

✠(57)✠

EVANGELIOM, SZ. MATENAK

4. részében. ✠. 1.

A Z időben: Jesus a' pusztaiba vite-
ték a' Lélektől, hogy meg-kisír-
tetnék az őrdögöl. Es midőn böj-
tolt volna negyven nap, és negyven
éjel, az után meg éhezék. Es hoz-
zá járulván a' kisírtó, monda neki:
Ha Isten fia vagy, mondgyad, hogy
e' kövek kenyerekké legyenek. Ká
felelvén, monda: Irva vagyon: Nem
csak kenyérrel él az ember, hanem
minden igével, melly az Isten szá-
jából származik. Akkor fel-vivé ő-
tet az őrdög a' szent városba, és a'
templom retejére állatá, és monda
neki: Ha Isten fia vagy, bocsásd alá
magadat. Mert irva vagyon: Hogy
az Angyalinak parancsolt felőled, és
kezekbe vesznek téged, hogy ne ta-
láln köbe ne üssed a' lábadat. Monda
neki Jesus: Ismég irva vagyon: Ne
kisírted a' te Uradat Istenedet. Ismég
fel vivé őtet az őrdög egy igen magas
hegyre: és meg mutató neki a' világnak
mind-

minden országot, és azok dicsőségét, és monda néki: Ezeket mind neked adom, ha le esvén imádandasz engem. Akkor monda néki Jézus: Menny-el Sátán: mert írva vagyon: A' te Uradat Istenedet imádgád, és csak néki szolgálly. Akkor el-hagyá őtet az ördög: és imé az Angyalok jövének, és szolgálnak néki.

BÓYT I. VASARNAP-UTAN
való Hetfőn.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
25. részében.

AZidőben. Monda Jézus az ő tanítványinak: Mikor el-jő az ember Fia az ő fölségében, és minnyájan az Angyalok vele, akkor ül az ő fölségének székebe, és eleibe gyűlnek minden nemzetségek, és el választja őket egy-mástól, a' mint a' pásztor el választja a' juhokat a' gődölyéktől: és állattya a' juhokát az ő jobbjára, a' gődölyéket pedig ballyára. Akkor mond a' király azoknak, kik az ő jobbjára lésznek: Jöjjetek-el én Atyám-
nal

nak áldottai, birjátok a' világ kezdeti-től-fogva néktek készítettett országot. Mert éheztem, és ennem adtatok; szomjúhoztam, és innom adtatok; jövevény voltam, és bé fogadtatok engem; mezitelen, és bé fődőztetek engem; beteg, és meglátogattatok engem; a' tömlőczben voltam, és hozzám jöttetek. Akkor felelnek néki az igazak, mondván: Uram, mikor láttunk téged éhezni, és tápláltunk téged? szomjúhozni, és italtadtunk, néked? mikor láttunk pedig jövevényül, és bé fogadtunk téged? vagy mezitelenül, és bé fődőztünk téged? vagy mikor láttunk téged beteg, vagy a' tömlőczben, és hozzád mentünk? Es felelvén a' király, mond nékik: Bizony mondom néktek, valamig egynek az én leg-kissebbik atyámfiái között cselekedtetek, nekem cselekedtetek. Akkor mondanak azoknak-is, kik balra lésznek: Menyetek-el tőlem átkozottak az örök tűzre, melly az ördögnek készítettett,
és

358)(60)(334

És az ő Angyalinak. Mert éheztem,
és nem adtatok ennem; szomjúhoz-
tam, és nem adtatok nékem italt; jö-
vevény voltam, és bé nem fogadta-
tok engem; mezitelen, és bé nem fő-
döztetek engem; beteg, és a' tőm-
lőczben, és meg-nem látogattatok
engem. Akkor teletnek néki azok-
is mondván: Uram, mikor láttunk
téged éhezni, vagy szomjúhozni,
vagy jövevényül, vagy mezitelenül,
vagy betegen, vagy a' tőmlőczben, és
nem szolgáltunk néked? Akkor felel
nékik mondván: Bizony mondom
néktek: Valamig nem cselekedtetek
egynek a' kicsinyek közzül, nékém
cselekedtetek. És ezek az örök kí-
ba mennek; az igazak pedig az örök
életbe.

BŐYTI. VASARNAP UTAN
való Kedden.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
21. részében. §. 10.

AZ időben: Midőn bé-ment volna
Jesus Jerusalembé, fel-indúla az
egész

358)(61)(334

egész város, mondván: Kicsoda ez? A'
népek pedig mondgyák vala: Ez a' Je-
sus Galilæából a' Nazareti Proféta: és
bé-méne Jesus az Isten templomába,
és mind ki-hánnya vala, a' kik a' tem-
plomban árúlnak 's vésznek vala, és
a' pénz-váltók asztalit, és a' galamb
árolók székeit fel-fordítá: és monda
nékik. Irva vagyon: Az én házam
imádság házának hivattatik; ti pedig
asztaltok barlangjává tettétek. És
hozzá járúlnak a' vakok, és sánták
a' templomba; és meg-gyógyítá ö-
ket. Látván pedig a' papi-fejedel-
mek, és az Irás-tudók, a' csudákat,
mellyeket cselekedett, és a' gyerme-
keket, kik a' templomban kiáltanak
és mondanak vala: Hosanna a' Dávid
Fiának: bosszszonkodának, és mon-
dának néki: Hallod-e', mit mondnak
ezek? Jesus pedig monda nékik: Igen-
is; soha nem olváltatok-e', hogy a' kif-
dedek, és a' csöcsömök szájából vé-
gezted-e' a' dicfirtet? És el-hagyván
C 7 őket,

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(62)✠

Öket, ki-méne a' városból Betániába,
és ott marada.

BÓYTI.VASARNAP-UTAN
való Szerdán.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

12. részében.

AZ időben: Járulának Jesushoz az
Írás-tudók, és Farisæusok, mond-
ván: Mester, jelt akarunk tőled látni.
Ki felelvén monda nekik: A' gonosz
és parázna nemzetség jelt keres: és
jel nem adatik neki, hanem csak a' Jó-
nás Proféta jele. Mert a' mint Jónas
a' cset-hal hasában három nap, és há-
rom éjel völt; úgy léfzen az ember fia
a' föld szivében három nap, és három
éjel. A' Ninivei férfiak fel-támad-
nak az ítéletben e' nemzetséggel, és
kárhoztattyák őtet: mert poenitentiát
tartottak a' Jónas prædikálására. Es
imé nagyobb vagyon itt Jónásnál. A'
Déli Királyné fel-támad az ítéletben e'
nemzetséggel, és kárhozattya őtet;
mert

✠(63)✠

mert el-jött a' földnek utolsó hatá-
ról a' Salomon bölcsességét halgatni,
és imé nagyobb vagyon itt Salomon-
nál. Mikor pedig a' tisztátalan lélek
ki-méggyen az emberből, száraz he-
lyeken jár, nyűgodalmat keresvén, és
nem-talál. Akkor mond: Házam-
ban térek, a' honnét ki-jöttem. Es
el-jövéen üressen találja azt, sópróvel
meg-tisztítva, és fel-ékesítve. Ak-
kor el-méggyen, és más hét lelket vi-
szen magával, magánál gonoszbakat;
és be-menvén ott laknak: és léfzenek
annak az embernek utolsó dolgai go-
noszbak az elsőknél. Így léfzen en-
nek-is a' leggonoszb nemzetségnek
dólga. Még ő szólván a' feregeknek,
imé az anyja és az atya-fiai kinn ál-
lanak vala; kívánván véle szóllani.
Monda pedig egy valaki neki: Imé az
anyád, és az atyád-fiai kinn álnak,
keresvén téged; ő pedig felelvén a'
véle-szóllónak monda: kicfoda az en-
anyám, és kicfodak az atyám-fiai? Es
ki nyűjtván-kezét a' tanítványira
mon-

☞(64)☞

monda: Ihol az én anyám, és aza-
tyámfiái. Mert valaki az én Atyám
akarattját cselekefzi, a' ki mennyek-
ben vagyon, azaz én Atyám, és hú-
gom, és anyám.

BÓYTI. VASARNAP-UTAN
való Csőtörtökön.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
15. részében v. 21.

A Z időben: Ki menvén Jésus, té-
re Tyrus és Sidon részeire. Es
imé egy Kananæai aszszony azokból
a' határokból ki-jöven kiált, mond-
ván néki: Könyörülly rajtam Uram,
Dávidnak fia: az én leányom gono-
szúl gyötrettetik az ördögtől. Ki egy
igét sem felele néki. Es el-jöven a'
tanítványi kéri vala őtet; mondván:
Bocsásd el őtet; mert utánnunk kiált:
ő pedig felelvén, monda: Nem kül-
dettem, hanem csak az Izrael házá-
nak el-veszett juhaihoz. Amaz pe-
dig el-jöve, és imádá őtet, mondván:
Uram,

☞(65)☞

Uram, segélly engem. Ki felelvén,
monda: Nem jó el venni a' fiak ke-
nyerét, és az ebeknek vetni. Ama'
pedig monda: úgy Uram: mert a'
kőlykök-is észnek a' morzalékokból,
mellyek le-húllanak az ő urok asztalá-
ról. Akkor felelvén Jésus, monda
néki: Oh aszszony? nagy a' te hited:
légyen néked a' mint akarod, és meg-
gyógyula a' leánya az órától fogva.

BÓYTI. VASARNAP-UTAN
való Pénteken.

EVANGELIOM, SZ. 7ANOSNAK
5. részében. ✠.

A Z időben: Vala a' Sidók innep-
napja, és fel méné Jésus Jerusa-
lembe. Vagyon pedig Jerusale-
mben Juh-mosogató tó, melly Sidóul
Betsaidának neveztetik, mellynek őt
tornácza vala. Ezekben fekszik va-
la a' viznek meg-indítását-váró bete-
geknek, vakoknak, sántáknak, meg-
fáradtaknak nagy sokasága. Az Ue
angya

☞ (66) ☞

Angyala pedig alá száll vala idő szerént a' tóba: és meg-indittatik vala a' viz. És a' ki első szállott volna alá a' tóba a' viz indítás után, meg-gyógyúl vala, akár-mi betegségbe lőtt volna-is. Vala pedig ott egy ember, harmincz nyolcz esztendeje lévén betegségének. Ezt midőn látta volna Jéhus fekünni, és meg-ismerte volna, hogy már sok idejű volna, monda neki: Akarsz-e meg-gyógyulni? Felele a' beteg neki: Uram, nincs emberem, hogy midőn a' viz fel-zavartatik, engem a' tóba bocsásson: mert míg én el-érkezem, más száll alá előttem. Monda neki Jéhus: Kelly fel, vedd-fel nyoszolyádat, és járj. Az pedig, a' ki meg-gyógyított vala, nem tudgya vala, ki volna. Mert Jéhus el-tért vala azon a' helyen-való feregától. Az után találá őtet Jéhus a' templomban, és monda neki: Imé meg-gyógyúltál: már ne vétkezzél, hogy valami gonosz rajtad ne történnyék. El-méne azaz ember, és hírré

☞ (67) ☞

hírré tévé a' Sidóknak, hogy Jéhus volna, a' ki őtet meg-gyógyította.

B O Y T I. V A S A R N A P - U J T A N

EVANGELIUM SZ. J. NAK

17. részben. v. I.

A Zidőben: Melleje vévé Jéhus Pétert, és Jakabot, és Jánost annak ötsét, és vivé őket egy magas hegyre külön: és színebe el-váltak előttök. És fénylék az orcája, mint a' nap: a' ruhái pedig fejérek lőnek, mint a' hó. És imé meg-jelenének nekik Moyses és Illyés szólván vele. Felelvén pedig Péter, monda Jéhusnak: Uram, jó nekünk itt lennünk: ha akarod, csinállyunk itt három hajlékot, neked eggyet, Moysesnek eggyet, és Illyésnek eggyet. Még ő szólván, imé fényes köd árnyékozá meg őket. És imé szózat a' ködből, mondván: Ez az én szerelmes Fiam, kiben nekem jól kedvem tölt: őtet hal-

halgassátok. Es halván a' tanítványok orcájokra esének, és igen meg-félemlének. Es hozzájok méne Jéhus, és illeté őket: és monda nékik: Kelljete^{tek} és ne-fellyetek. Fel emelvén pedig az ő szemőket, senkit nem látának, hanem csak egyedül Jéhus. Es alá-jövé azok a' hegyről, parancsola nékik Jéhus, mondván: Senkinek ne mondgyátok a' lártást, míg az ember Fia halottaiból fel nem támad.

BÖYT II. VASARNAP EPISTOLA

I. Thess. 4. v. 1.

ATyámfiak: Kérünk titeket, és igenkérünk az Ur Jéhusba, hogy a' mint vöttétek tőlünk, mint kellyen néktek járnotok, úgy járjatok is, hogy inkább bévelkedgyetek. Mert tudgyátok, minémű parancsolatokat adtam néktek az Ur Jéhus által. Mert ez az Isten akarattya, a' ti meg-szentülétek: hogy meg-tartóztassátok magatokat a' paráznaságtól, hogy tudgya mindenitek bírnai az ő edénnyét szentségben, és tisztességben; nem a' kívánságnak indulattya-
ban

ban, mint a' Pogányok-is, kik nem ismerik az Istent: és hogy senki meg-ne nyomorítsa, se meg-ne csállja dologban az ő attyafiait: mert bőszerű álló az Ur mindezekért, a' mint az előtt meg-mondottuk néktek, és bizonytságot tőttünk; mert nem hívott minket az Isten tisztátalanságra, hanem szentségre, a' mi Urunk Krístus Jéhusban.

EVANGELIOM, SZ. MATENAK

16. részében. Lásd fol. 229.

BÖYT II. VASARNAP.UTAN
való Hetfőn.

EVANGELIOM SZ. JANOSNAK

8. részében. v. 21.

AZ időben: Monda Jéhus a' Sidók se-reginek. En el-megyek, és keresz-tők engem, és a' ti bűnötökben meghaltok. A' hová én megyek, ti oda nem jöhettek. Mondának azért a' Sidók: vallyon meg-öli é magát, hogy azt mondgya: A' hová én megyek, ti oda nem jöhettek? Es monda nékik: ti innét alól vattok; én onnét fellyül vagyok. Ti e' világból vattok, én
nem

☞ (70) ☞

nem vagyok e' világból. Mondot-
tam azért néktek, hogy meg-haltok
a' ti bűneitekben: mert ha nem hiszi-
tek, hogy én vagyok, meg-haltok a'
ti bűneitekben. Monda nékik Jé-
sus: A' kezdet, a' ki szöllok is néktek.
Sokakat kell nékem felöletek szöl-
nom, és itélnem. De a' ki engem
küldött, igaz-mondó az: én-is a' mi-
ket hallottam ő tőle, azokat mon-
dom e' világon. És meg nem érték,
hogy az Istent mondáná az ő Atyá-
nak. Monda azért nékik Jésus: Mi-
kor fel-magasztalljátok az ember fi-
át, akkor meg-isméritek, hogy én
vagyok, és magamtól semmit nem
cselekezem, hanem a' mint tanított
engem az Atya, azokat szöllok, és
a' ki engem küldött, velem vagyon, és
nem hagyott engem egyedül: mert én
a' mik neki kedvessek, azokat csele-
kezem mindenkor.

BÖYT II. VASARNAP-UTAN
való Kedden.

EVAN-

☞ (71) ☞

EVANGELIOM SZ. MATENAK.

23. részében. v. 1.

AZ időben: Szólla Jésus a' seregek-
nek, és az ő tanítványinak, mond-
ván: A' Moyses székin ült az Irás-
túdok, és a' Farisæusok. Az-okaért
mind a' miket mondanak néktek, meg-
tartsátok, és meg-cselekedgyétek; az
ő cselekedetek szerént pedig ne cse-
lekedgyétek: mert mondgyák, és
nem cselekezzik. Mert nehéz, és el-
hordozhatatlan terheket kötöznek, és
teresznek az emberek vállaira: ujokkal
pedig nem akarják azokat illetni.
Minden ő cselekedeteket pedig csele-
kezzik, hogy láttassanak az emberek-
től: mert ki fészéfitik az ő emlékezte-
tő hártájokat, meg-öregbitik az ő
perémeket. Szeretik pedig az első
üléseket a' vacsorákon, és az első szé-
keket a' synagogákban, és a' ő szönté-
seket a' piacon, és hogy Rabbinak
hivattassanak az emberektől. Ti pe-
dig ne hivattassatok Rabbinak: mert
egy a' ti Mesteretek, ti pedig minnyá-
jam

jan atyafiai vattok. Es ne hijjatok sen-
kit atyátoknak e' földön: mert egy a'
ti Atyátok, ki mennyekben vagyon.
Se ne hivattassatok mestereknek; mert
a' ti Mesteretek egy, a' Krisztus. A' ki
nagyobb köztetek, ti szolgátok lé-
gyen. A' ki pedig magát fel-magasz-
tallya, meg-aláztatik: és a' ki magát
meg-alázza, fel-magasztaltatik.

BÖYT II. VASARNAP-UTAN
való Szerdán.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
20. részében.

AZ időben: Fel menvén Jézus Je-
rusalembbe, melléje vév a' tizen-
két tanítványt titkon, és monda né-
kik: Imé fel-megyünk Jerusalembbe,
és az ember Fia el-árultatik a' Papi fe-
jedelmeknek, és kárhoztatják őtet,
és adgyák őtet a' Pogányoknak meg-
csúfolásra, és meg-ostorozásra: és meg-
feszítésre; és harmadnap fel támad.
Akkor hozzájame a' Zebedæus fi-
ainak

ainak annya a' fiaival, imádván, és
kérven valamit tőle. Ki monda né-
ki: Mit akarsz? Monda neki: Mond-
gyad, hogy üljön ez a' két fiam, eg-
gyik a' te jobboldra, és eggyik a' ba-
loldalra a' te országodban. Felelvén pe-
dig Jézus, monda: Nem tudgyátok,
mit kértetek. Meg ihattyátok-e a' po-
hárt, mellyet én meg iszom? Mondá-
nak neki: Meg ihattyuk. Monda né-
kik: Az én Poháromat meg-iszjátok
ugyan: az én Jobbomra ülni pedig,
nem enyém, hogy néktek adgyam, ha-
nem a' kiknek készíttetett az én A-
tyámtól. Es a' tiz halván, boszszonko-
dának a' két atyafira. Jézus pedig ma-
gához hívá őket, és monda: Tudgyá-
tok, hogy a' pogányok fejedelmi u-
ralkodnak rajtok, és a' kik nagyob-
bak, hatalmaskodnak azokon. Nem
úgy leszén tiközöttetek: hanem vala-
ki köztetek nagyobb akar lenni, lé-
gyen inastok: és a' ki köztetek első
akar lenni, legyen szolgátok: a' mint
az ember Fia nem jött, hogy szolgál-
d

lyanak neki, hanem hogy szolgáljon,
és lelkét sokakért adgya váltságul.

BÖYT II. VASARNAP-UTAN
való Csörörtökon.

EVANGELIOM SZ. LUKACH.

nak 16. részében. ✠. 19.

AZ időben: Monda Jésus az ő tanítványinak. Valaegy gazdag ember, ki bársonba és biborba öltözik vala: és minden nap frissen lakik vala. Es valaegy Lázár nevű köldös, ki annak ajtaja előtt fekszik vala, rakva fekélyekkel, kívánván meg-elegítettetni a' morfalékokból, mellyek a' gazdagnak asztaláról hullanak vala: de senki nem adgya vala neki: de azok bek-is el-jönek vala, és nyallják vala az ő fekélyit. Lón pedig, hogy meghalna a' köldös, és vitetternék Angyaloktól az Abrahám kebelébe. Meg-hala pedig a' gazdag-is, és pokolban temetteték. Felemelvén pedig szemeit, midőn a' kinokban volt

na, látá Abrahámost távol, és Lázárt az ő kebelében; és ő kiáltván monda: Atyám Abrahám, könyörüly rajtam, és küld el Lázárt, hogy mártá vizbe az úja végét, hogy hivesítse-meg az én nyelvemet; mert gyötretetem e' lángban. Es monda neki Abrahám: Fiam, jusson eszedbe, hogy el-vetted javaidat a' te életedben, és Lázár azon-képpen gonoszit; most pedig ez vigasztaltatik, te pedig gyötretetel. Ezek fölött, közöttünk és közöttetek nagy köz erőltetett-meg: hogy azok. a' kik innét által akarnak menni hozzátok, ne mehesse-nek; se onnét ide által ne jöhesse-nek. Es monda: Kérlek azért téged Atyám, hogy küldjed őket az atyám házába. Mert őt atyám fia vagyon, hogy bizonyoságot tegyen azoknak, hogy ne jöjenek ok-is e' kinok helyére. Es monda neki Abrahám: vagyon Móysesek, és Profétájok, halgassák azokat. Ama' pedig monda: Nem, atyám Abrahám: de ha valaki a' holtak-
köz-

✠(76)✠

közzül hozzájok mégyen, poeniten-
tziát tartnak. Monda pedig neki:
Ha Moysést, és a' Profétákat nem hal-
gatták; ha valaki a' halottak közzül
fel-támad-is, nem hisznek.

BÖYT II. VASARNAP-UTAN
való Pénteken.

EVANGELIOM SZ. MARK.
[nak 12. részében X.]

AZ időben: Mondá Urunk Jésus
a' Sidók sereginek ezt a' példa be-
szédet. Vala egy cseledes ember, a' ki
szőlőt plantála, és bé kerité azt sövény-
nyel, és fajtót ála benne, és tornyot
építé, és bérbe adá azt a' miveseknek,
és megszé méne. Mikor pedig a'
gyümölcsök ideje el-közelgetett vól-
na, a' szolgait a' mivesekhez küldé,
hogy beszédné annak gyümölcsit. Es
a' mivesek meg-fogván a' szolgait,
némellyet meg-verének, némellyet
meg-ölének, némellyet pedig meg-
kövezének. Ismét más szolgákat
küldé

✠(77)✠

küldé az elsőknél többeket, és hason-
ló képpen cselekedének azokkal. U-
tolszor pedig a' fiát küldé hozzájok,
mondván: Meg-bócsúllik a' fiamat.
A' mivesek pedig látván a' fiát, mon-
dának magok-közöt: Ez az örökös;
jertek, ölyük-meg-ölet, és miénk lé-
szen az örökség. Es ragadván öter,
ki veték a' szőlőből, és meg-ölék.
Mikor azért el-jő a' szőlő Ura, mit
cselekezik azoknak a' miveseknek?
Mondának neki: A' gonoszokat go-
noszúl veszté-el; és az ő szőlőjét más
miveseknek adgya bérbe, kik meg-
adgyák neki a' gyümölcsöt az ő idejé-
ben. Monda nekik Jésus: Soha nem
olvasátok-e az Írásokban: A' melly
követ az építők meg-vetettek, az lőtt
szeglet fejevé? Az Uról lőtt ez, és
csudálatos a' miszemeink előtt? Az-
okáért mondom néktek, hogy el-vé-
tetik töletek az Isten országa, és az ő
gyümölcsét hozó nemzetnek adatik:
Es a' ki e' kőre esik, meg-romol; a'
kire pedig esik, el-rontya azt. Es mi-

D 3

kor

kor hallották volna a' Papi-fejedelmek, és a' Farisaeusok az ő példa-beszédit, érték, hogy rólok mondaná. Es kerelvén őtet meg-fogni, felének a' seregektől; mert mint-egy Próféta tartyák vala őtet.

BÖYT II. VASARNAP-UTAN
való Szombaton.

EVANGELIOM SZ. LUKACH-
nak 15. részében 11.

A Zidóban: Mondá Jésus az ő tanítványinak e' példa-beszédet. Egy embernek két fia vala, és monda az ifiabbik közülök az attyának; Atyám, add ki nekem az örökség részeit, melly engem illet. Es el-öszta nekik az örökséget. Es nem sok napok-után, egybe-gyűitvén mindeneket az ifiabbik, megfize méne távulvaló tartományba, és ott el-tékozla az ő örökségét búja élettél. Es minnek utánna mindeneket meg-emész-ter volna; nagy éhség lón abban a' tartomány

tományban, és ő szükölködni kezdé. Es el-méne, és annak a' tartomány-nak egy pölgarához adá magát. Es az ő majorjába küldé őtet, hogy a' disznókat őrizné. Es kívánnya vala a' hasát bé tölteni a' malátával, mellyet a' disznók észnek vala; és senki nem adgya vala neki. Magába térvén pedig, monda: Mennyi bérefek az atyám házában bévelkednek kenyerekkel, én pedig itt éhél halok-meg! Fel-kelek, és az én atyámhoz megyek, és ezt mondom neki: Atyám, vétkeztem az ég-ellen, és te ellened: már nem vagyok méltó, hogy te fiadnak hívattassam: tégy engem, mint eggyet a' te bérefid közül. Es fel-keven el-méne az attyához. Mikor pedig még távul volna, meg-láta őtet az ő attya, és irgalmaságra indittaték, és hozzája futván a' nyakára esék, és meg-csókolá őtet. Es monda neki a' fia: Atyám, vétkeztem az ég ellen, és te ellened: már nem vagyok méltó, hogy te fiadnak hivat-

✠ (80) ✠

tassam. Monda pedig az atya a' szolgáinak : hamar hozzátok-elő a' legjobb ruhát, és öltöztessétek-fel őtet, és adgyatok gyűrőt a' kezébe, és sarut a' lábaiba, és hozzátok-elő a' hizlalt borjút, és öllýétek-meg, és együnk, és vigan lakjunk : mert ez az én fiam meg-hólt vala, és meg elevenedett ; el-veszett vala, és meg-találtatott. Es vigan kezdének lakni. Az idősbik fia pedig a' mezőn vala, és midőn meg-jőne, és a' házhoz közelgetne, hallá az éneklést, és a' tánczot : és hiva egyet a' szolgák-közzül, és meg-kérde, mi dolog volna az. Es az monda néki : az ötséd jött-meg, és az atyád a' hizlalt borjút ölte-meg, hogy egéségesen meg-jött. Beszszonkodék pedig, és nem akara bémenni. Az atya azért ki-jővén, kezdé kérni őtet. Ama' pedig felelvén, monda az atyának : Imé ennyi esztendeig szolgálok néked, és soha parancsolatodat által nem hágtam, és soha nem adtál nekem egy gödölyét, hogy

✠ (81) ✠

hogy barátimmal vigan laktam vólna de minek-utánna ez a' te fiad, ki az ő örökségét a' kurvákkal meg-emésztette, meg-jött, a' hizlalt borjút ölted-meg néki. Ő pedig monda néki : Fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem tiéd : vigan lakni pedig, és örvendezni kell vala ; mert ez a' te ötséd meg-hólt vala, és meg elevenedett ; el-veszett vala, és meg-találtatott.

BÓYT III. VASARNAP EPISTOLA

Ephes. 5. v. I.

ATyámfiak. Legyetek az Isten követői, mint szerelmes fiak : és járjatok a' szeretetben, a' mint a' Krisztus-is szeretett minket, és önnön-magát ádta érettünk ajándékul, és áldozatul az Istennek, gyönyörű és illatra. Paráznaság pedig, és minden tisztátalanság, vagy fősvénység, ne-is nevezteséki közöttetek, a' mint szentekhez illik : vagy rúttság, vagy bolond beszéd, vagy tágárság, melly nem illik a' dologhoz ; hanem inkább hála-adás. Mert ezt tudgyátok, meg-értvén, hogy egy paráznának-is, vagy tisztátalannak, vagy fősvénynek, melly bálvány-szolgálat, nincs öröksége a' Krisztusnak

D r

stusnak's az Istennek országában. Senki titeket meg-ne csalljon héába való szökkal; mert ezekért jő az Isten haragja a' hitetlenségnek fiaira. Ne legyetek azért rézfek azokban. Mert valaha fétéség valátok, most pedig világosság az Urban: Mint a' világosságnak fiai járjatok: mert a' világosságnak gyümölcse minden jóságban, és igazságban, és igaz-mondásban.

*EVANGELIOM SZ. LUKACS-
nak II. részében. V. 41.*

AZidóban: Jesus ördögöt űz vala ki, és az néma vala. Es midőn ki-űzte volna az ördögöt, szólla a' néma, és csudálkoznak a' feregek. Nemeltyek pedig közzülők mondának: Beelzebubnak, az ördögök fejedelmének általa űzi ki az ördögöket. Es egyebek kísértvén, az égből kérnek vala jelt tőle. Ő pedig hogy lára az ő gondolattyokat, monda nekik: Minden magában meg-hasonlott ország el-pusztúl, és a' ház házra romol. Ha pedig a' Sátán-is meg-hasonlott maga-ellen, mi módon áll meg az ő orszá-

ország? Mert azt mondgyátok, hogy Beelzebub által űzöm-ki az ördögöket. Ha pedig én Beelzebub által űzöm-ki az ördögöket, a' ti fiaitok ki által űzik-ki? Az okáért űk léfzneka' ti biráitok. Ha pedig az Istennek új-jával űzöm-ki az ördögöket: bizonyára el érkezett hozzátok az Isten országa. Mikor az erős fegyveres az ő pitvarát őrzi, békeségben vannak a' miket bír: ha pedig erősebb nalanál jöven, meg-győzi őtet, minden fegyverit el-vélzi, a' mellyekben bizott, és az ő ragadományit el-öfztya. A' ki velem nincsen, ellenem vagyok; és a' ki velem nem gyűit, tékozol. Mikor a' tisztátalan lélek ki-mégyen az emberből, vízetlen helyeken jár, nyugodalmat keresvén; és nem találván, mond: Vissza térek az én házamba, a' honnét ki-jöttem. Es mikor el-jő, meg-tisztitva találja azt sópróval, és fel-ékesítve. Akkor el-mégyen, és melléje vészen más hét magánal gonosz lelkeket; és be-menvén, ott lak-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j./

laknak. Es annak az embernek utól-
só dőlga gonoszok lesznek az első-
nél. Lön pedig, midőn ezeket mon-
daná, fel-emelvén szavát egy asz-
szony-állat a' seregéből, monda neki:
Bóldog a' méh, melly téged hordo-
zott; és az emlők, mellyeket szop-
tál. Ő pedig monda: Sőt bóldogok,
a' kik az Isten igéjét halgattyák, és
meg-őrizik azt.

BÖYT III. VASARNAP.UTAN
való Hétfőn.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
4. részében. v. 23.

AZ időben: Monda JESUS a' Fari-
saeusoknak: Bizonyára e' hason-
latosságot fogjátok nekem mondani:
Orvos, magadat gyógyítsad: men-
nyit hallottunk, hogy Kafarnaumban
lőttek; cselekedd itt is a' te hazád-
ban. Monda pedig: Bizonymon-
dom néktek, hogy egy Próféta sem
kellemetes a' maga hazájában. Iga-
zán

zán mondom néktek, sok özvegyek
valának Illyés napjaiban Izraelben,
mikor bé-záratott az ég három esz-
tendeig, és hat hólnapig; mikor nagy
éhség lőtt volna az egész földön: és
eggyikéhez sem küldetett azok köz-
zül Illyés, hanem csak Sidonnak Sare-
ptájába, az özvegy asszonyhoz. Es
sok poklosok valának Izraelben Elia-
us próféta alatt; és senki azok közül
meg-nem tisztított, hanem csak a'
Syriai Nááman. Es ezeket halván,
bé-telének minnyájan haraggal a' Sy-
nagógában. Es fel-kelének, és ki-
veték őtet a' városból: és vivék őtet
a' hegy tetejére, mellyen az ő városok
vala építve, hogy nyakra főre vetnék
alá őtet. Ő pedig által menvén közöt-
tök, elméne.

BÖYT III. VASARNAP.UTAN
való Kedden.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
18. részében. 15.

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318. 18. j. /

AZ időben ; Monda JEsus az ő tanítványinak. Ha vétkezik ellened az atyád-fia ; meny-el , és fedd-meg őtet te közötte , és ő maga közötte. ha téged meg-halga , meg-nyer-te az atyádfiát : ha pedig meg-nem halga téged , végy magaddal még egyet , vagy kettőt ; hogy két vagy három tanú szájában álljon minden ige. Hogy ha meg-nem halgattya azokat ; mond-meg az anyaszentegyháznak : ha pedig az anyaszentegyházat nem halgattya , legyen néked , mint a' pogány , és a' publikánus. Bizony mondom néktek , valamiket meg-kötöztök a' földön , meg-lésznek kötö-zve menyben-is : és valamit meg-öldöztök a' földön , meg-öldözva lesznek menyben is. Ismét mondom néktek ; hogy ha ketten közzületek egyyeznek a' földön , minden dolog-ról , a' mellyet kérnek , meg-lészen nekik az én Atyámtól , ki mennyek-ben vagyon. Mert a' hol ketten vagy hárman öszve gyűlnek az én nevem-ben ,

ben , ott vagyok közepettek. Akkor hozzája menvén Péter , monda : Uram , hány-szor vétkezik ellenem az atyámfia , és meg-bocsássak neki ? hét-szer e' ? Monda neki JEsus : Nem mondom néked hét-szer ; hanem hetven-hét-szer.

BÖYT III. VASARNAP-UTAN
való Szerdán.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
15. részében.

AZ időben : Jövének JEsus Urunk-hoz Jerusalemből Irás-tudók , és Fariseusok , mondván : Miért hágják által a' tanítványid a' régiék hagyományát ? mert nem mofsák meg a' kezöket , mikor kenyeret észnek. Ő pedig felelvén , monda nekik : Miért hágjátok ti-is által az Isten parancsolattját a' ti hagyományitokért ? Mert az Isten mondotta : atyádat , és anyádat tiszteljed ; és : A' ki atyát , vagy anyát átkozza , halállal hallyon meg. Ti pedig mondotok : Valaki atyának vagy

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318. ig. j.

vagy annyának azt mondgya; Valamelly ajándék én tőlem vagyok, neked használ: és nem tiszteli az őatyát, vagy annyát; és meg-vetettétek az Isten parancsolatját a' ti hagyományotokért. Kép mutatók, jól prófétált felőletek Isaiás, mondván: E' nép ajakival tisztel engem; a' szívök pedig távol vagyok tőlem. Ok-nélkül tisztelnek pedig engem, tanítván az emberek tudományit, és parancsolatit. Es hozzája híván a' seregeket, monda nekik: Halljátok, és értsétek. Nem az fertezteti-meg az embert, a' mi bé mégyen a' szájba; hanem az fertezteti-meg az embert, a' mi a' szájból származik. Akkor hozzája járúlván a' tanítványi, mondanak neki: Tudod é, hogy a' Farisæusok halván ez ígét, meg-botránkoztak? Ő pedig felelvén, monda: Minden plántálás, mellyet az mennyei Atyám nem plántált, többől ki-szaggattatik. Hadgyátok el: vakok, és vakok vezéri. A' vak pedig ha vakot vezet, mind-ketten a' verembe

rembe esnek. Felelvén pedig Péter, monda neki: Magyarázd-meg nekünk e' példa-beszédet. Ő pedig monda. Még ti-is értelem nélkül vattok-e? Nem értitek, hogy minden a' mi szájba mégyen, a' hasba mégyen, és az árnyék-fzékbe bocsáttatik? A' mik pedig a' szájból származnak, a' szivből származnak, a' szivből jönnek-ki, és azok ferteztetik meg az embert: mért a' szivből jönnek-ki a' gonosz gondolatok, gyilkosságok, lopások, hamis bizonyságok, káromlások: ezek, a' mellyek meg-ferteztetik az embert: Moídatlan kezekkel enni pedig, nem fertezteti-meg az embert.

BÖYT III. VASARNAP-UTAN
való Csőtörtőkön.

EVANGELIOM SZ. LUKACS-
nak 4. részében 38.

AZ időben: Fel-kelvén Jásusa' synagógából, a' Simon házába ment. A' Simon napa pedig nagy hideglelés.

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j./

lelésben' vala; és könyörgének néki érte. Es melléje álván, parancsola' hideg-lelésnek; és el hagyá őtet. Es mindgyárt fel-kelvén szolgált vala néki. Mikor pedig a' nap el-nyúgott volna, minnyájan, a' kiknek külömbféle nyavalyakkal való beteg valának, hozzája viszik vala azokat. ő pedig mindenikre kezeit tévén, meggyógyitá őket. Ki mennek vala pedig az ördögök sokakból, kiáltván, és mondván: Hogy te vagy az Isten Fia. és meg-fedvén, nem hadgya vala azokat szólni; mert tudgyák vala őtet Krisztusnak lenni. Meg viradván pedig, ki mégyen vala egy puszta helyre, és a' seregek keresik vala őtet, és szintén hozzája menének; és tartóztartják vala őtet, hogy el ne menne tőlök. Kiknek ő monda: Mert egyéb várasoknak-is szükség nékem hirdetni az Isten országát; mert azért küldettem. Es prädikál vala Galilæának synagógáiban.

BÖYT

BÖYT III. VASARNAP-UTAN
való Pénteken.
EVANGELIOM SZ. JANOSNAK
4. részében.

AZ időben: Jöve JEsus Samariának városába, melly Sikárnak mondatik, a' major mellett, mellyet Jákob az ő fiának Jósefnek adott. Ott vala pedig a' Jákob kúta. JEsus azért megfáradván az útból, úgy ül vala a' kút fölött. Vala ugy-mint hat óra. Egy aszízony jöve Samariából vizet meríteni. Monda néki JEsus: adgyinnom. (Mert a' tanítványi el mentek vala a' városba, hogy eledelt vennének.) Monda azért néki az a' Samariai aszízony: Mint kérsz te Sídó lévén, én tőlem innod, ki Samariai aszízony vagyok? Mert nem társalkodnak a' Sídók Samariaiakkal. Felele JEsus, és monda néki: Ha tudnád az Isten ajándékát, és ki légyen, a' ki néked mondgya; Addgyinnom: talám te kértél volna tőle, és élő vizet adott volna néked. Monda néki az aszízony: Uram,

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318. Ig. j./

ram, nincs-is mivel merited, és a' kút mély: honnét vagy azért élő vized? Vallyon nagyobb vagy-e te az atyánknál Jákobnál, a' ki nekünk e' kútát adta, és ő is abból ivott, és a' fiai, 's a' barmai? Felele Jéhus, és monda neki: Minden, a' ki e' vizből iszik, ísmég szomjúhozik: a' ki pedig iszik a' vizből, mellyet én adok neki, nem szomjúhozik örökké; hanem a' viz, mellyet én neki adok, ő benne fel-forró viznek kút feje léfzen az örök életre. Monda neki az aszszony: Uram, adgyad nekem azt a' vizet, hogy ne szomjúhozzam, se ide ne jöjek meríteni. Monda neki Jéhus: Menny el, hidd elő a' férjedet, és jőj ide. Felele az aszszony, és monda: Nincs férjem. Monda neki Jéhus: Jól mondád, hogy nincs férjed: mert őt férjed volt; és a' ki most vagy, nem te férjed: azt igazán mondád. Monda neki az aszszony: Uram, látom, hogy Próféta vagy te. A' mi atyáink e' hegyen imádkoztak, és ti, azt mondgyátok, hogy

hogy Jerusalemben vagyon a' hely, a' hol imádkozni kell. Monda neki Jéhus: Aszszony állat, meg hidd nekem, hogy eljött az óra, mikor sem e' hegyen, se Jerusalemben nem imádgjátok az Atyát. Ti azt imádgjátok, a' mit tudtok; mert az üdvösség a' Siedőktől vagyon. De eljő az óra, és most vagyon, mikor az igaz imádók imádgják az Atyát lélekben és igazságban. Mert az atya-is ilyeneket keres, a' kik imádgják őtet. Lélek az Isten, és azoknak, a' kik imádgják őtet, lélekben és igazságban kell imádniok. Monda neki az aszszony: Tudom, hogy eljő a' Messias, a' ki Krisztusnak mondatik: mikor azért ő eljövend, meg-hirdet nekünk mindeneket. Monda neki Jéhus: En vagyok, a' ki veled szólok. Es azonnal el-érkezének a' tanítványai: és csudálkoznak vala, hogy az aszszony-állattal szöll vala: mindaz által senki nem mondá: Mit kérdezkezel, vagy mit szóllasz véle. El-hagyá azért a' vedret az Aszszony, és a' városba

a' városba mène, és monda azoknak az embereknek: Jertek el, és látsátok az embert, a' ki meg mondotta nékem mind, a' miket cselekedtem: nem de ő é a' Kristus? ki menének azért a' városból, és hozzája menének. Azon közben kéri vala őtet a' tanítványok: mondván: Rabbi, egyél. ő pedig mondanék: vagyon nékem enni-való éttem, melyet ti nem tudtok. Mondának azért a' tanítványok egymásnak: Vallyon hozott-e neki valaki enni? Monda nékik Jézus: Az én éttem az, hogy annak akarattját cselekedgyem, a' ki engem küldött, hogy el-vegezzem az ő dolgát. Nem ti mondogyátok-e, hogy még négy hónap vagyon, és el-jő az aratás? Imé mondom néktek. Emellyérek fel szemeiteket, és látsátok a' tartományokat; mert fejérek már az aratásra. És a' ki arat, jutalmát vészti, és gyümölcsöt gyűjt az örök életre: hogy a' ki vét-is, eggyütt örülljön, a' ki arat-is. Mert ebben igaz a' mondás: hogy

más

más a' ki vét, és más a' ki arat. En ti teket aratni küldöttelek, a' mellyben ti nem munkálkodtatok: egyebek munkálkodtak, és ti az ő munkájokba állottatok. Akkor pedig a' városból sok Samaritanusok hívének ő benne, a' bizonyság tévő aszfzony beszédéért: hogy meg mondotta nékem mind, a' miket cselekedtem. Mikor azért hozzája mentek volna a' Samaritanusok, kérék őtet, hogy ott maradna. És két napig marada ott: És sokkal többen hívének ő benne az ő beszédéért. És mondogyák vala az aszfzonymnak; Hogy már nem a' te beszédédért híztunk: mert mi magunk hallottuk, és tudgyuk, hogy ez bizonyára e' világ üdvözítője.

BÖYT III. VASARNAP. UTAN
való Szombaton.

EVANGELIOM, SZ. JÁNOS-
nak 8. részében 1.

AZ időben: JEsus az olaj-fák hegyére mène: és reggel ismét a' tem-

☞ (96) ☞

templomba jöve, és az egész nép hoz-
zája jöve, és le ülven tanította vala ő-
ket. Hozának pedig az Írás-tudók,
és a' Farisæusok egy házasság törés-
ben találtatott asziszonyt: és középre
állaták azt, és mondanák néki: Mes-
ter, ez az asziszony most találtatott há-
zasság törésben. A' törvényben pe-
dig Moyses parancsolt nekünk, hogy
efféle meg kövezzünk: Te azért mit
mondasz? Ezt pedig mondgyák vala
kisértvén őtet, hogy vádolhatnák ő-
tet. Jézus pedig alá hajolván, az ú-
jával ír vala a' földön. Midőn azért
szorgalmaztatnák kérdezvén őtet, fel-
emelkedék, és monda nekik: A' ki bűn
nélkül vagyon közzületek, első az ves-
sen követ réája. Es ismét alá hajol-
ván, ír vala a' földön. Halván pedig
eggyik a' másik után ki menének, el-
kezdvén a' véneken: és Jézus egye-
dül marada, és az asziszony közepén
álván. Fel-emelkedvén pedig Jézus
mondanék: A' sziszony, hol vannak,
a' kik téged vádolnak vala? Senki
nem

☞ (97) ☞

nem kárhoztatott é téged? Ki mon-
da: Senki, Uram. Monda pedig Jé-
sus: En sem kárhoztatlak téged: E-
redgy, és már többé ne vétkezzél.

BÖYTIV. VASARNAP. EPISTOLA
Gal. 4. v. 22.

A Tyámfiat. Irva vagyon: Hogy Abra-
hámnak két fia volt; eggyik a' szolgál-
tólól, és eggyik a' szabadostól. De a' ki a'
szolgátólól, test szerént született: a' ki pe-
dig a' szabadostól, az ígért által: mellyek
példában mondattak; Mert ezek a' két te-
stamentom. Eggyik ugyan a' Sina hegyén
szolgálatra szülvén, melly az Agar; mert a'
Sina hegye Arabiában vagyon, melly ahoz
szolgálatott, melly most Jerusalemben, és szol-
gál az ő fiaival. Ama' fenn lévő Jerusalemben
pedig, szabados; melly a' mi anyánk. Mert
irva vagyon: Vigadgy magtalan, a' ki nem
szül: örvendez, és kiált, a' ki nem nem-
zél: mert sokkal többek az el-hagyattat-
nak fiai, hogy sem annak, a' kinek férje
vagyon. Mi pedig atyámfiat, Iffák szerént
az ígértnek fiai vagyunk; de a' mint ak-
kor az, a' ki test szerént született vala, ül-
dözi vala azt, a' ki lélek szerént; úgy most-
is. De mit mond az Írás? Vessd ki a' szol-
gát, E galót,

gálót, és a' fiát; mert nem léfzen örökös a' szolgált fia a' szabadonak fiával. Azokáért atyámfiai, nem vagyunk a' szolgált fiai, hanem a' szabadosé: melly szabadsággal a' Krisztus szabadított meg minket.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK

6. részében. v. 1.

AZ időben: Jéhus a' Galilæai tengeren-túl méne, melly a' Tiberiásé, és követi vala ötet nagy sokaság, mert látták vala a' jeleket, mellyeket cselekezik vala azokon, kik betegek valának. Fel-méne azért Jéhus a' hegyre, és ott ül vala az ő tanítványival. Közel vala pedig a' Húsvét, a' Sídók innepenapja. Mikor azért fel-emelte volna szemeit Jéhus, és látta volna, hogy igen nagy sokaság jőne hozzája, monda Filepnek: Honnét vészünk kenyereket, hogy ezek egyenek? Ezt pedig mondgya vala kísértvén őtet: mert ő tudja vala, mit volna cselekedendő. Felele neki Filep: Kétszáz pénzára kenyér nem elég nekik, hogy

ki ki

ki-ki mind csak valami keveset vegyen-is. Monda neki egy a' tanítványi-közzül, András, Simon Péternek a' bátyja: Vagyon itt egy gyermek, kinek öt árpa kenyere vagyon, és két hala: de ezek micódák ennyi között? Monda azért Jéhus: Telepítsétek-le az embereket. Vala pedig sok széna azon a' helyen. Le telepedének azért a' férfiak, szám szerént úgy-mint öt ezeren. Vevé azért Jéhus a' kenyeret, és mikor hálakat adott volna, el-osztá a' le-telepedteknek: hasonlóképpen a' halakból is a' mennyit akarnak vala. Hogy pedig bé-telének, monda a' tanítványinak: Szedgyétek-fel a' melly morfalékok meg-maradtak, hogy el ne vesszenek. Fel-szedék azért, és tizen-két kosárt töltének meg az öt árpa kenyér hulladékból, mellyek meg-maradtak vala azoktól, a' kik öttek vala. Azok azért az emberek mikor látták volna a' jelt, mellyet Jéhus cselekedett vala, mondanak: Hogy ez bizonyára a' Pro-

E 2

féta,

feta, a' ki e' világra jövendő. Jésus azért midőn eszébe vörte volna, hogy el-jönének, hogy meg-ragadnák őtet, és királlyá tennék őtet: ismég a' hegyre futa maga egyedül.

BÖYT IV. VASARNAP-UTAN
való Hetfőn.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK
2. részében. v. 13.

AZ időben: Közel vala a' Sidók húf-véttye; és fel-méne Jésus Jerusalembé: és találá a' templomban, az ókróknak, juhoknak, és galamboknak árofit, és a' pénz váltókat ülven. Es midőn kőteletskéből mint-egy ostort csinált volna, minnyájokat kihányá a' templomból, a' juhokat, 's az ókrókat is, és a' pénz-váltók pénzét el-ontá, és az asztalokat fel-dőjté. Es azoknak, a' kik a' galambokat árúlyák vala, monda: Vigyétek-ele ezeket innét, és ne tegyétek az én atyám házára, kereskedés házára. Meg-emle-keze-

kezének pedig a' tanítványi, hogy írva vagyon: A' te házadhoz-való buzgóságom meg-emésztt engem. Felelének pedig a' Sidók, és mondanak néki: Micsoda jelt mutat nékünk, hogy ezeket cselekedsz? Felele Jésus, és monda nekik: Bontsátok el e' templomot, és harmad napra fel-állatom azt. Mondának azért a' Sidók: Negyven-hat esztendeig építettett e' templom, és te harmad napra fel-állatod azt? ő pedig a' maga testének templomáról mondgya vala. Mikor azért fel-tamadott volna halottaiból, meg-emlekezének a' tanítványi, hogy ezt mondotta vala, és hívének az írásnak, és a' beszédnek, mellyet Jésus mondott. Midőn pedig Jerusalemben volna Húsvétban az innep napon, sokan hívének az ő nevében, látván az ő csudáit, mellyeket cselekedszik vala. Jésus pedig nem hiszi vala magát nékik, azért hogy ő ismérnemindeneket; és mivel hogy nem vala szükség néki, hogy valaki bizonytságot tenne az ember

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318. ig. j./

36)(102)(36)

berfelől: mert ő tudgyá vala mi vól-
na az emberben.

BÓYT IV. VASARNAP-UTAN
való Kedden.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK
7. részében. v. 14.

AZ időben: Midőn az innepnek fe-
le el-múlt vólna, fel-méne Jé-
sus a' templomba, és tanít vala. És csu-
dálkoznak vala a' Sidók, mondván:
Miképpen tud ez irált, holott nem ta-
nulta? Felele nékik Jé-
sus, és monda:
Az én tudományom nem enyim, hanem
az-é, a' ki engem küldött. A' ki an-
nak akarattját akarja cselekedni,
meg-isméri a' tudományt, ha az Isten-
től vagyont, vagy ha én magamtól
szóllok. A' ki magától szól, az ő tu-
lajdon dicsőségét keresi: a' ki pedig
annak dicsőségét keresi, a' ki őtet
küldötte, ez igaz mondó, és hamis-
ság nincs benne. Nem Moyses adott-é
nék törvényt: és senki közölerek
nem

36)(103)(36)

nem cselekedzi a' törvényt? Miért ke-
restek engem meg-ölni? Felele a' se-
reg, és monda: ördögöd vagyont: ki
keres tégedet meg-ölni? Felele Jé-
sus, és monda nékik: Egy cselekedet-
et cselekedtem, és minnyájan csudál-
lyátok. Az okáért adta Moyses nék-
tek a' környül-metélkedést (nem
hogy Moyséstől vólna, hanem az a-
tyáktól) és szombaton környül-me-
télitek az embert. Ha a' környül-me-
télkedést fel-vészi az ember szomba-
ton, hogy fel-ne bontassék a' Moy-
ses törvénye: reám bocsfzonkodtok-
é, hogy az egész embert meg-gyógyi-
tottam szombaton? Ne itéllyetek szin-
szerént, hanem igaz ítéletet ítélye-
tek. Mondának azért némellyek Je-
rusalemből: Nem ez-é, a' kit meg-öl-
ni keresnek? És ime nyilván szól, és
semmit nem mondanak néki. Nem-
de bizonynal meg-ismértek-é a' fe-
jedelmek, hogy ez a' Kristus? De ezt
tudgyuk, honnet-való legyen: a' Kri-
stus pedig mikor el-jő, senki nem
tudgya,

tudgya, honnét-való legyen. Kiált
vala azért János a' templomban tanit-
ván, és mondván: Engem-is tudtok:
's honnét való legyek-is tudgyátok:
és én magamtól nem jöttem, de
igaz az, a' ki engem küldött, kit ti
nem tudtok. En tudom őtet: mert
ő-tőle vagyok, és ő küldött engem.
Keresik vala azért őtet meg-fogni: és
senki nem vété kezeit rája, mert még
el-nem jött vala az ő órája. A' sereg
közül pedig sokan hívének ő-benne.

BÖJT IV. VASARNAP-UTAN
való Szerdán.

EVANGELIOM. SZ. JÁNOSNAK
9. részében.

A Zidőben: Altal menván János lá-
ta egy vakon született embert;
és kérdék őtet a' tanítványi: Rabbi,
ki vétkezett, ez-e', vagy az ő szüléi,
hogy vakon születetnék? Felele Jé-
sus: sem ez nem vétkezett, sem az ő
szüléi: hanem hogy ki jelentessenek
az Isten cselekedeti ő-beanne. Nekem
szük.

szükség annak cselekedetét cseleked-
nem, a' ki engem küldött, míg nap
vagyon: eljő az éjszaka, midőn sen-
ki nem munkálkodhatik. Miglen e' vi-
lágban vagyok, világossága vagyok
e' világnak. Ezeket midőn mondot-
ta volna, a' földre pőke, és sárt csiná-
nala a' nyálból, és a' sárt annak sze-
meire kené. Es monda néki: Eredgy
mosdgyál-meg a' Siloé tavába (melly
el-küldöttnek magyaráztatik.) El-
méne azért, és meg-mosdék, és
meg-jöve látván. Azért a' szom-
szédok, és a' kik látták vala őtet
az előtt, hogy koldús vala, mon-
dának: Nem ez-e', a' ki ül és kól-
dúl vala? Némeltyek mondgyák va-
la; Hogy ez az. Némeltyek pedig,
Nem; hanem hasonló ahhoz. ő pedig
mondgya vala: Hogy én vagyok.
Mondának azért néki: Mi-módon
nyiltak-meg néked a' szemeid? Fele-
le: Az az ember, a' ki Jánosnak mon-
datik, sárt csinála; és meg-kené a' sze-
meimet, és monda nekem: Meny a'

E S

Siloé

Siloë tavára, és mosdgyál-meg. Es elmenék, meg-mosdám, és látok. Es mondának neki: Hol vagyon az? Monda: Nem tudom. Vivék a' Farisæusokhoz azt, a' ki vak volt. Szombat vala pedig, mikor a' sárt cfinálta Jêsus, és meg-nyitotta annak izemeit. Ismég kérdék azért ôtet a' Farisæusok, mi módon látott volna. Ô pedig monda nekik: Sárt tört nekem a' izemeimre, és meg-mosdám, és látok. Mondának azért a' Farisæusok közzül némellyek: Ez ember nem Istentől való, a' ki a' szombatot meg nem tartja. Némellyek pedig mondának: Hogy cselekedheti a' bñdös ember e' jeleket? Es szakadás vala közzöttök: Tè mit mondasz a' felől, a' ki meg nyitotta a' szemeidet? Ô pedig monda: Hogy Proféta az. Nem hívék azért a' Sidók ô felôle, hogy vak volt volna, és látott volna, míg elõ nem hívák annak szülét, a' ki látott vala: és meg-kérdék ôtet, mondván: Ez-é a' ti fiatok, a' kit ti mondotok, hogy vakon született?

Mi

Mi módon lát tehát most? Felelének nekik az ô szüléi, és mondának: Tudgyuk, hogy ez a' mi fiunk, és hogy vakon született: mi-módon lásson pedig most, nem tudgyuk, a' vagy ki nyitotta meg a' izemeit, mi nem tudgyuk: ôtet kérdgyétek: elég idõs ô maga, szóllyon maga felől. Ezeket mondák az ô szüléi, mert félnek vala a' Sidóktól: mert már ôlve tanácskoztak vala a' Sidók, hogy ha valaki ôtet Krisztusnak vallaná lenni, a' Synagoga kívül lenne. Azért mondák az ô szüléi: Hogy elég idõs, ôtet kérdgyétek. Hívák azért ismég az embert, a' ki vak volt, és mondának neki: Adgy dicsõséget az Istennek, mi tudgyuk, hogy ez ember bñdös, ô azért monda nekik: Ha bñdös, nem tudom: egygyet tudok, hogy midõn vak volnék, most látok. Mondának azért neki. Mit cselekedtet néked? mi módon nyitotta meg néked a' szemeidet? Felele nekik: Meg-mondottam már néktek, és hallottatok, miért akarjátok ismég hallani?

E 6

ni?

ni? talám ti-is ő tanítványi akartok
lenni? Meg-átkozák azért őtet, és
mondának: Telégy annak tanítványa:
mi pedig a' Moyses tanítványi va-
gyunk. Mi tudgyuk, hogy Moysesnek
szóllott az Isten: ezt pedig nem tud-
gyuk, honnét való legyen. Felele az
ember, és monda néki: Hiszem csudá-
latos dolog ez, hogy ti nem tudgyá-
tok, honnét való legyen, és meg-nyi-
totta a' szemeimet: tudgyuk pedig,
hogy a' bűnösöket az Isten meg nem
halgattya: de a' ki Isten tisztelő, és az
ő akarattját cselekeszi, azt halgattya-
meg. Öröktől-fogva nem hallatott,
hogy valaki meg-nyitotta a' vakon szü-
letetnek szemeit. Ha ez az Istentől
nem volna, nem cselekedhetett volna
semmit. Felelének, és mondának né-
ki: Mindenestől bűnökben születél;
és te tanítasz-é minket? Es ki-veték
őtet. Meg-hallá Jésus, hogy ki-vetet-
ték őtet: és midőn találta volna őtet,
monda néki: Hisz-é te az Isten Fiában?
Felele az, és monda: kicsoda az Uram,
hogy

hogy hidgyek ő benne? Es monda né-
ki Jésus: Láttad-is őtet, és a' ki veled
szóll, ő az. Amaz pedig monda: Hi-
szek Uram: Es le-borúlván, imádá
őtet,

BÖYT IV. VASARNAP-UTAN
való Csőtörtőkön.

EVANGELIOM SZ. LUKACS-
nak 7. részében §. 11.

AZ Időben: Megyen vala Jésus a'
városba, melly Naimnak hivat-
tatik, és mennek vala véle a' tanítvá-
nyi, és sokaságos sereg. Mikor pedig
a' város kapujához közelgetne, imé
egy halott vitetik vala ki, egygyetlen
egy fia az anyjának: és az özvegy va-
la: és a' várasnak serege ő véle. Kit
mikor látott volna az Ur, könyörül-
vén rajta, monda néki: Ne sírj. Es oda
járula, és illette a' koporsót (Azok pe-
dig a' kik viszik vala, meg-állának) és
monda: Ifju, néked mondom, kelly-fel.
Es fel-üle, a' ki meg-holt vala, és szól-
lani kezdé. Es adá őtet az ő anyjának.

El-fogá pedig minnyájokat a' félelem:
és magasztalják vala az Istent, mond-
ván: Hogy nagy Proféta támadott kö-
zöttünk, és hogy az Isten meg-láto-
gatta az ő népét.

BÖYT IV. VASARNAP-UTAN
való Pénteken.

EVANGELIOM, SZ. JÁNOSNAK
II. részében.

AZ időben: Vala egy beteg Lázár
Betániából, Mariának és ennek
nénnvének Mártának Kastélyából va-
ló (Mária pedig az vala, a' ki meg-ken-
te vala az Urat kenettel, és meg-töröl-
te az ő lábait az ő hajszálaival: kinek
a' bátyja Lázár beteg vala) A' húgai
pedig hozzája küldének, mondván:
Uram, imé a' kit szeretsz, beteg. Hal-
ván pedig Jézus, monda nékik: E' be-
tegség nem halálra való, hanem az
Isten dic-öségére, hogy dicsőítsék
az Isten Fia az által. Szereti vala pe-
dig Jézus Mártát, és az öcsét Mariát,
és Lázár.

és Lázárt. Midőn azért meg-hallá,
hogy beteg volna, akkor ugyan meg-
marada azon helyen két nap; ezek-
után monda az ő tanítványinak: Men-
nyünk ismét Júdeába. Mondának né-
ki a' tanítványok: Rabbi, most keres-
nek vala téged a' Sidók meg kövezni,
és ismét oda megy-e? Felele Jézus:
Nem tizen két óra van e' a' nap-
nak? Haki nappal jár, meg nem út-
közik; mert e' világnak világosságát
látta: ha pedig éjél jár, meg út-kö-
zik; mert nincs világosság benne. E-
zeket szólá, és ezek után monda né-
kik: Lázár, a' mi barátunk aluszik: de
el-megyek, hogy az álmából fel-fer-
kentsem őt. Mondának azért a' ta-
nítványi: Uram, ha aluszik, meg-
gyógyul. Az ő haláláról mondotta vala
pedig Jézus: Ők pedig vélek, hogy az
álmának aluvásáról mondaná. Ak-
kor azért Jézus nyilván meg monda
nékik: Lázár meg-holt; és őrülök ti
érettetek, hogy hidgyétek, hogy ott
nem voltam; de mennyünk-el hozzá-
ja.

ja. Monda azért Tamás, a' ki kettőf. nek mondatik, a' tanítvány társainak: Mennyünk el mi-is, hogy meghaljunk ő véle. El-jöve azért János, és találá őtet, hogy már négy napig volna a' koporsóban. (Betánia pedig Jerusalembel közel tizen öt futamányi földön vala.) A' Sidók között pedig sokan jöttek vala Mártához és Mariához, hogy vigasztalják őket az ő bátyok felől. Márta azért hogy hallá, hogy János Jöve, eleibe méne: Maria pedig ott ül vala. Monda azért Márta Jánosnak: Uram, ha itt lettél volna, az én bátyám meg nem holt volna: De most is tudom, hogy valamiket kérsz az Istentől, megadgyá néked az Isten. Monda neki János: Fel-támad a' te bátyád. Monda neki Márta: Tudom, hogy fel-támad a' fel-támadásban az utolsó napon. Monda neki János: En vagyok a' fel-támadás, és az élet: a' ki én bennem hiszen, ha színtén meg-hal-is, él: és minden, a' ki él, én bennem hiszen, meg nem hal örök-

örökké. Hiszed-e ezt? Monda neki: Valóban Uram, én el-hittem, hogy te vagy a' Krisztus, az élő Isten Fia, ki e világra jöttél. Es mikor ezeket mondotta volna, el-méne, és el-hívá az őtestvér Mariát titkon, mondván: A' Mester jelen vagyon, és tegeged hí. Az hogy hallá, fel-kele hamar, és hozzája méne: mert még nem jött vala János a' kastélyba: hanem még azon a' helyen vala, a' hová Márta eleibe ment vala. A' Sidók azért, a' kik véle a' házban valának, és vigasztallák vala őtet, midőn látták volna Mariát, hogy hamar fel-költ, és ki-ment, követék őtet mondván: Hogy a' koporsóhoz megyen, hogy ott sirjon. Maria azért, midőn oda ment volna, a' hol János vala, látván őtet, a' lábaihoz esék, és monda neki. Uram, ha itt lőttél volna, nem holt volna meg a' bátyám. János azért hogy látá őtet sirni, a' Sidókat-is kik véle jöttek vala, hogy sirnának, megbúsula lelkében, és meg-háborítá magát, és monda: Hová töltétek őtet? Mon-

ja. Monda azért Tamás, a' ki kettős-
nek mondatik, a' tanítvány társainak:
Mennyünk el mi-is, hogy meg-hal-
lyunk ő véle. El-jöve azért János, és
találá őtet, hogy már négy napig vól-
na a' koporsóban. (Betánia pedig Jé-
rusalemhez közel tizen öt futamnyi
földön vala.) A' Sidók között pedig
sokan jöttek vala Mártához és Mariá-
hoz, hogy vigasztalják őket az ő bát-
tyok felől. Márta azért hogy hallá,
hogy János Jöve, eleibe méne: Maria
pedig otthon ül vala. Monda azért
Márta Jánosnak: Uram, ha itt lettél
vólna, az én bátyám meg nem holt
vólna: De most-is tudom, hogy vala-
miket kérsz az Istentől, meg-adgyá né-
ked az Isten. Monda néki János: Fel-
támad a' te bátyád. Monda néki Már-
ta: Tudom, hogy fel-támad a' fel-tá-
madásban az utolsó napon. Monda
néki János: En vagyok a' fel-támadás,
és az élet: a' ki én bennem hiszen, ha
szinten meg-hal-is, él: és minden, a'
ki él, én bennem hiszen, meg nem hal
örök-

örökké. Hiszed-e ezt? Monda néki:
Valóban Uram, én el-hittem, hogy te
vagy a' Kristus, az élő Isten Fia, ki e'
vilagra jöttél. Es mikor ezeket mon-
dotta vólna, el-méne, és el-hívá az őt-
sét Mariát titkon, mondván: A' Mes-
ter jelen vagyon, és teged hí. Az hogy
hallá, fel-kele hamar, és hozzája méne:
mert még nem jött vala János a' ka-
stélyba: hanem még azon a' helyen va-
la, a' hová Márta eleibe ment vala. A'
Sidók azért, a' kik véle a' házban valá-
nak, és vigasztallák vala őtet, midőn
látták vólna Mariát, hogy hamar fel-
költ, és ki-ment, követék őtet mond-
ván: Hogy a' koporsóhoz megyen,
hogy ott sírjon. Maria azért, midőn
oda ment vólna, a' hol János vala, lát-
ván őtet, a' lábaihoz esék, és monda
néki. Uram, ha itt lőttél vólna, nem
holt vólna meg a' bátyám. János azért
hogy látá őtet sírni, a' Sidókat-is kik
véle jöttek vala, hogy sírnának, meg-
búsula lelkében, és meg-háborítá ma-
gát, és monda: Hová töltétek őtet?
Mon-

Mondának neki; Uram, jöj-el, és lásd meg. És könyveze Jézus. Mondának azért a' Sidók: Imé, mint szereti vala őtet. Némellyek pedig közzűlök mondanak: Nem cselekedhetne volna ez, a' ki meg-nyitotta a' vakon születettnek szemeit, hogy ez meg ne halna? Jézus azért ismég meg-búsulván magában, a' koporsóhoz méne. Vala pedig egy barlang: és kő vala arra tétve. Monda Jézus: Vegyétek fel a' követ. Monda neki Márta, annak húga, a' ki meg holt vala: Uram, immár szagos, mert negyed-napi. Monda neki Jézus: Nem mondám e' néked, hogy ha hisz, meg látod az Isten dicsőségét? El-vévék azért a' követ: Jézus pedig fel-eme vén szemeit, monda: Atyám, hálaikat adok néked, hogy meghalgattál engemet, én pedig tudom vala, hogy mindenkor meghalgatsz engem; de a' népért, a' melly könyűl áll, mondám azt: hogy meg-hidgyék, hogy te küldöttél engem. Ezeket midőn mondotta volna, nagy szóval kiálta:

álta: Lázár, jöj-ki. Es mingyárt előjőve, a' ki meg-holt vala, meg-kötve lévén a' lábai és kezei ruhákkal, és az orczája kezkenővel vala bé kötve. Monda neki Jézus: Oldgyátok meg őtet, és bocsátsátok el. Sokan azért a' Sidók közzűl, kik Mariához és Mártához jöttek vala, és látták vala, a' miket cselekedett Jézus, hívének ő benne.

BÖYT IV. VASARNAP-UTAN
való Szombaton.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK
8. részében. v. 12.

AZ időben monda Jézus a' Sidók fereginek. En vagyok e' világ-nak világossága: a' ki engem követ, nem jár a' sötétségben, hanem az életnek világossága léfzen ő nála. Mondának azért neki a' Farisaeusok: Te te-magad felől téfz bizonytságot: a' te bizonytságod nem igaz. Felele Jézus, és monda nekik: Ha én bizonytságot téfzek is magam felől, igaz az én bizony-

zonyságom: mert tudom honnét jöttem, és hová megyek: ti pedig nem tudjátok, honnét jövök, vagy hová megyek. Ti test-szerént ítélték; én nem ítélek senkit: és ha én ítélek, az én ítéletem igaz; mert egyedül nem vagyok: hanem én, és a' ki engem küldött, az Atya. És a' ti törvényekben írva vagyon, hogy két embernek bizonyosága igaz. En vagyok a' ki bizonyoságot tézek magam felől: és bizonyoságot téssen felőlem, a' ki engem küldött, az Atya. Mondának azért néki: Hol vagyon a' te Atyád? Felele Jézus: Sem engem nem tudtok, sem az Atyámat: ha engem tudnátok; talám az Atyámat is tudnátok. Ez igéket mondá Jézus a' kincses ládánál, tanítván a' templomban: és senki meg nem fogá őtet, mert még el nem jött vala az ő órája.

BÖJT V. VASARNAP EPISTOLA
Hebr. 9. v. 11.

A Tyámsai. A' Krisztus a' következő jóknak Fő Papja elő állván, nagyobb és te-

és tekéletesb sátor által, melly nem kézzel csináltatott, az-az, nem efféle alkotmányú; sem a' bakok vagy borjúk vére által, hanem tulajdon maga vére által ment-béegyszer a' Szent helybe, örök váltságot találván. Mert ha a' bakok, s a' tulkok vére, és az űzőnek elhintett hamva, a' tisztátalanokat megfenteli a' testnek tisztulására: mennyivel inkább a' Krisztus vére, ki a' Szent Lélek által önnön magát ártatlan lévén, az Istennek áldozta, meg-tisztítja lelki ismérteinket a' meg-holt cselekedetekből, az élő Istennek szolgálattára? És ezért az új testamentumnak közben-járója, hogy a' halál által azoknak a' bűnöknél váltságért; mellyek az előbbi testamentum alatt voltak, a' hivatalosok az örökké való örökségnek ígéretét el-vegyék.

EVANGELIUM SZ. JÁNOSNAK
8. rész. ben. v. 46

AZ időben: Monda Jézus a' Sidók fereginek, és a' Papi fejedelmeknek: Ki fedd-meg engem közöltek a' bűnről? Ha igazságot mondok néktek, miért nem hisztek nekem? A' ki Istentől vagyon, Istennek ígéjét halgattya. Azokért nem halgattya tok ti, mert

mert az Istenről nem vattok. Felelének azért a' Sidók, es mondának neki: Nem-de jól mondgyuk-é mi, hogy Samaritanus vagy te, és ördögöd vagy? Felele Jéhus: Ennékem ördögöm nincsen: de tisztelem az Atyámat, és ti tiszteletlenséggel illettetek engem. En pedig nem keresem az én dicsőségemet: vagyon a' ki keresse, és meg-nyéllye. Bizony, bizony mondom néktek: ha ki az én beszédemet meg tartva, halált nem lát örökké. Mondának azért a' Sidók: most ismerjük-meg, hogy ördögöd vagy. Abrahám meg-hólt, és a' Profeták; és te azt mondod: Ha ki az én beszédemet meg tartva, a' halált meg nem kóstolja örökké. Vallyon te nagyobb vagyé a' miatványaál Abrahámnál, a' ki meg-hólt? a' Profeták-is meg-hóltak. Mivé téized magadat? Felele Jéhus: Ha én dicsőítem magamat, az én dicsőségem semmi: vagyon a' ki dicsőlt engem, az én Atyám, a' kit ti mondotok, hogy ti Isten-

Istentek; és meg nem ismeritek őtet. En pedig ismerem őtet: Es ha mondom, hogy nem tudom őtet, ti hozzátok hasonló hazug lészek. De tudom őtet, és az ő beszédét meg tartom. Abrahám az atyátok örvendezett, hogy látná az én napomat: látta, és örült. Mondának azért a' Sidók neki: Még nincs ötven esztendő, és Abrahámot láttad? Monda nekik Jéhus: bizony, bizony mondom néktek; minnek előtte Abrahám lenne, én vagyok. Kőveket kapának azért, hogy ő reája hagyigálnák: Jéhus pedig el-rejté magát, es ki-méne a' templomból.

BÖYT V. VASARNAP-UTAN
való Hétfőn.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK
7. részében. v. 33.

AZ időben: A' Fejedelmek és Fariseusok szolgákat küldének, hogy meg-fognák őtet. Monda azért nekik Jéhus: Még egy kevés ideig veletek vagyok: és ahoz mégyek, a' ki engem

dött. Kerestek engem, és meg nem találtok: és a' hol én vagyok, ti oda nem jöhettek. Mondának azért a' Sidók egymásnak: Hová menendő ez, hogy meg nem talállyuk őtet? Vallyon a' Pogányoknak el o'ztlására menendő-e, és a' Pogányokat tanítandó-e? Micsoda beszéd ez, a' mellyet monda: Kerestek engem, és meg nem találtok: és a' hol én vagyok, ti oda nem jöhettek? Az innepnek pedig utolsó nagy napján, meg-állá Jéhus, és kiálta, mondván: ha ki szomjúhozik, jöjön én hozzám, és igyék. A' ki hiszen én bennem, a' mint az irás mond-gya, élő víznek folyó-vizei folynak az ő hasából. Ezt pedig a' Lélekről monda, mellyet véendőek valának az ő-benne hívők.

BÖYT V. VASARNAP-UTAN
való Kedden.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK
7. részében 1. r.

AZ időben: Jéhus Galiláába jár
vala, mert nem akar vala Judá-
ba jár-

ba járni; mert a' Sidók meg-olni ké-
reik vala őtet: Közel vala pedig a' Si-
dók innep-napjok, a' Sátoros innep.
Mondának pedig néki az attyafiai: E-
redgy-ki innét, és menny Judáába,
hogy a' tanítványid-is lássák cseleke-
detidet, mellyeket cselekezel. Mert
senki semmit rejtekben nem cseleke-
lzik, és ő maga nyilván akar lenni: ha
ezeket cselekezel, jelenséd-meg
magadat e' világnak. Mert az ő attya-
fiái sem hisznek vala ő benne. Mon-
da azért néki Jéhus: Az én időm még
el nem jött: a' ti időtök pedig min-
denkor készen vagyon: Nem gyűlöl-
het titeket a' világ: engemet pedig
gyűlöl: mert én bizonyírágot tészek
felőle, hogy az ő cselekedeti go-
noszok. Ti menyetek-fel az innep-
re; én pedig fel nem megyek az in-
nep napra: mert az én időm még bé-
nem tellyesedett. Ezeket midőn mon-
dotta volna, ő maga marada Galiláá-
ban. Hogy pedig fel-menének az at-
tyafiai, akkor ő is fel-méne az innep-
napra,

napra, nem nyilván, hanem úgy mint
titkon. A' Sidók azért kerestek vala ő-
tet az innep-napon, és mondanak va-
la: Hol vagyon amaz? Es sok zúgoló-
dás vala a' fereg között ő felőle. Mert
né helyek azt mondgyák vala: Hogy
jó: Eg yebek pedig azt mondgyák va-
la: Nem, hanem el-hiteti a' feregeket.
Mind az által senki nyilván nem szól
vala felőle, a' Sidóktól való félele-
mert.

BÖYTI V. VASARNAP-UTAN
való Szerdán.

EVANGELIOM SZ. JANOSNAK
10. részében.

A Zidóban: Lőn a' templom meg-
szente ésének innepe Jerusalemben:
és tél vala, a' Salomon tornác-á-
ba. Körül vevék azért őtet a' Sidók,
és mondanak neki: meddig tartod lel-
künket függőben? ha te vagy a' Kris-
tus, mond meg nekünk nyilván. Fe-
lele nekik János: Szóllok néktek, és
nem hiszitek; a' cselekedetek, mely-
lyeket

én cselekezték az én A-
tyámnak nevébe, azok bizonyosá-
got téstnek én felőlem: de ti nem
hisztetek, mert nem vattok az én juha-
im között. Az én juhaim az én Izó-
mat halgatták: és én ismértem azo-
kat, és követnek engem: és én örök
életet adok nekik: és el nem vesznek
örökké, és ki nem ragadgya azokat
senki kezemből. Az én atyám a' mit
nekem adott, nagyobb mindenek-
nél: és senki ki nem ragadhattya az
én Atyám kezéből. En és az Atya egy-
vagyunk. Köveket vőnek azért fel a'
Sidók, hogy meg-köveznék őtet. Fe-
lele nekik János: Sok jó cselekedete-
ket mutattam néktek az én Atyámtól,
azok között mellyik cselekedetért kö-
veztek-meg engem? Felelének neki
a' Sidók: A' jó cselekedetért meg-
nem kövezünk séged, hanem a' ka-
romlásért; es hogy, holott te ember
vagy, Istenné térted magadat. Fele-
lének János: Nincs-e írva a' ti törvénye-
tekben: én mondtam: Istenek vat-
tok?

adtál: ez pedig könyhullatásokkal
öntözte a' lábaimat, és hajszálaiva
törölte meg. Csókot nekem nem
adtál: ez pedig mióta bejött, meg
nem szünt csókolgatni a' lábaimat.
Olajjal a' fejemet meg nem kentél,
ez pedig kenettel kente meg a' lába
imat. Azokaért mondom néked: Meg
bocsáttatnak néki sok bűnei, mert
igen szerette. A' kinek pedig keve
sebb bocsáttatik meg, kevesebb szeret.
Monda pedig annak: Megbocsáttat
nak néked bűneid. Es a' kik együtt
letelepedtek vala, kezdének mon
dani ő magokban: kicsoda ez, a' ki
még a' bűnőket is megbocsátja?
Monda pedig az alacsony állatnak: A
te hited meg szabadított téged; meny
elbékével.

BÖY T V. VASARNAP. UTAN
való Pénteken.

EVANGELIUM SZ. JÁNOS.
nak II. részében

AZ időben: Egybe-gyűjték az Fő
papok és Fariseusok a' tanácsot.

és mondanak: Mit cselekedszünk, mert
ez ember sok jeleket téstén? Ha így
hadgyuk őtet, minnyájan hisznek ő
benne: és el-jönek a' Romaiak, és el
veszik helyünket, és nemzetségün
ket. Egy pedig közzülök Kaifás-ne
vű, midőn Fő-pap volna abban az éz
tendőben, monda nékik: Ti semmit
nem tudtok, se meg nem gondolját
ok, hogy hasznosb néktek, hogy egy
ember haljon meg a' népért, és az
egész nemzetség el-ne vesztessen. Ezt
pedig magától nem monda: hanem
holott azon éstendőbeli Fő-pap vol
na, profétála, hogy Jézus meg-halna
a' nemzetségért, és nem csak a' nem
zetségért, hanem hogy az Isten fiait,
kik el-válnak szélledre, egybe gyűj
tené. Azért a' naptól fogva gondo
lák, hogy meg-ölnék őtet. Jézus azért
már nyilván nem jár vala a' Súdók kö
zött, hanem a' pusztá mellett való tar
tományba méne, a' városba, melly E
fremnek mondatik; és vala a' tanítvá
nyival.

BÖYT V. VASARNAP.UTAN
való Szombaton.
EVANGELIOM SZ. JANOSNAK
12. részében 5. 10.

AZ időben: Gondolák a' Papi-fejedelmek, hogy Lázárt-is megölnek: mert sokan el-mennek vala a' Sidók közzül ő érette, és hisznek vala Jéhusban: Másod napon pedig, a' nagy sereg, mely az innep-napra jött vala, midőn hallották volna, hogy Jéhus Jerusalemba jő, pálma ágakat vőnek, és eleibe menének, és kiáltanak vala: Hosanna, áldott, a' ki az Ur nevében jő, az Israel királlya. Es találá Jéhus egy szamárocskát, és reája üle, a' mint írva vagyon: Ne féllj Si-on leánya: imé a' te királyod jő, ül véna' szamárnak vemhén. Ezeket nem érték a' tanítványi elsőben; hanem mikor meg-dicsőítettett Jéhus, akkor meg-emlekezének, hogy ezek ő felőle íratlak vala, és ezeket cselekedék néki. Bizonságot téfzen vala azért a' sereg, melly ő véle vala, mikor Lázárt elő

elő hitta a' koporsóból, és fel-támasztotta őtet halottaiból. Azokáért ment-is eleibe a' sereg; mert meg-hallá, hogy e' csudát cselekedte. A' Farisæusok azért mondának magok között: Láttyátok-é, hogy semmit nem használunk? imé az egész világ utánna indúlt. Valának pedig némelly Pogányok, azok közzül, a' kik fel mentek vala, hogy imádkoznának az innep-napon. Ezek azért Filephez menének, ki Galiláának Bet-sajdájából vala. Es kéri vala őtet, mondván: Uram, látni akarnánk a' Jéhus. El-mé-ne Filep, és meg-mondá Andrásnak: András ismég és Filep Jéhusnak. Jéhus pedig felele nékik: El jött az óra, hogy meg-dicsőíttessék az ember Fia. Bizony, bizony mondom néktek, ha a' búza mag a' földben elvén, még nem hal, csak maga marad: ha pedig meghal, sok gyümölcsöt hoz. A' ki a' lelkét szereti, el-vezti azt, és a' ki a' lelkét gyűlöli e' világon, az örök életre meg-őrizi azt. Ha ki nekem szolgál.

130)

engem kövessen: és a' hol én vagyok,
ott lesz az én szolgám-is. Ha ki né-
kem szolgál, meg-tiszteli azt az én A-
tyám. Most az én lelkem meg-hábo-
rodott. Es mit mondgyak? Atyám,
szabadíts-meg engem ez órától fogva:
De ezért jöttem ez órára. Atyám, di-
csőítsd-meg a' te nevedet. Szózat
jőve azért az égből: Meg-is dicsőítet-
tem, és ismét meg-dicsőítem. A' se-
reg azért, melly ott áll vala, és ha lot-
ta vala, azt mondgya vala, hogy men-
dörgés lőtt volna. Egyebek mond-
gyák vala: Angyal szólott néki. Fe-
lele János, és monda: Nem én éret-
tem jött e' szózat, hanem ti érettetek.
Most vagyona' világ ítélet: most e'
világ fejedelme ki-vettetik. Es én ha
fő-magasztaltatom a' földtől, minde-
neket magamhoz vonzok. (Ezt pe-
dig mondgya vala, jelentvén, miné-
mű halállal halna-meg.) Felele néki
a' serg: Mi azt hallottuk a' törvény-
ből, hogy a' Krisztus meg-marad örök-
ké: és mint mondod te; Szükség fel-
ma-

131)

magasztaltatni az ember fiának? Ki-
csoda ez az ember fia? Monda azért
nékik János: Még egy-kerevessé, a' vi-
lágosság ti veletek vagyon. Járjatok,
míg világosságtok vagyon, hogy a' se-
ténység titeket el ne lepjen: és a' ki a'
setétben jár, nem tudja hová me-
gyen. A' míg világosságtok vagyon,
hidgyetek a' világosságban, hogy a'
világosság fia legyenek. Ezeket szól-
lá János, és el-méne, és el-rejté magát
előttök.

VIRAG VASARNAP EPI-
stola Phil. 2. §. 5.

A Tyámfiai: Azt éreztétek magatokban,
a' mit a' Krisztus Jánosban-is: ki mikor
az Isten formájában volna, nem alította
ragadohányának magát az Istennel egyen-
lőnek lenni: hanem ő magát ki-űresítette,
szolgai formát vévén-fel, az emberekhez
hasonlóvá lőtt, és külső ábrázattában úgy
találtatott, mint ember. Meg-alázta önnön
magát, engedelmes lévén mind a' halálig,
a' keresztnék haláláig pedig. Az-okaért az
Isten-is fel-magasztalta őtet, és nevet adott
néki, mely minden név-fölött vagyon:
hogy a' János nevére minden mennyek-
nek,

nek, földieknek, és föld-alatt-valóknak
térdek meg-hajoljon, és minden nyelv
vallást tégyen, hogy az Ur Jézus Krisztus az
Atya Istennek dicsőségében legyen.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
21. részében. v. 1.

AZ időben: Mikor Jézus Jerusa-
lemhez közelgetett volna, és jött
volna Betfagéba, az olaj-fák hegyé-
re: Akkor el-küldte két tanítvánt,
mondván nekik: Menyetek a' kasztyé-
ba, melly ellentekben vagyon, és
mingyárt találtok egy meg kötött szá-
márt, és a' vemhét vele: öldgyátok-
meg, és hozzátok-el nekem; és ha va-
laki nektek valamit mond, mondgyá-
tok, hogy az Urnak ezekre szükségé
vagyon, és mingyárt el-bocsáttya a-
zokat. Ez pedig mind meg-lött, hogy
betelepednek, a' mi meg-monda-
tott a' Proféta által, mondván: Mond-
gyátok-meg a' Sion Leányának: Imé
a' te királyod jó neked szelíden, ül-
vén a' szamáron, és a' terh-visezőnek
vemhén. El-menvén pedig a' tanítvá-
nyok,

nyok, cselekedének, a' mint paran-
ciolt valának Jézus. Es el-hozák a'
számárt, és a' vemhét: és tévék azok-
ra az ő ruháikat, és ötöt fellyül reá-
ja ülteték. A' sok sereg pedig le-teri-
té az ő ruháit az úton: egyebek pedig
ágakat vagnak vala a' fákról, és el te-
ritik vala az úton: a' seregek pedig,
mellyek elől-mennek vala, és a' mel-
lyek követik vala, kiáltanak vala,
mondván: Hosanna a' Dávid Fiának:
áldott, a' ki az Ur nevében jő; Hosan-
na a' magasságban.

VIRAG HETFORE VALO
EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK
12. részében. v. 1.

Jézus hat nappal Húsvét előtt Betaniá-
ba méne, a' hol Lázár meg-holt
vala, a' kit fel-támasztott Jézus. Va-
csofát szerzenek azért ott neki: és
Mártaszolgálat vala; Lázár pedig egy-
gyik vala a' le-telepedtek között ő ve-
le. Maria azért egy font drága tiszta
spikinárd kenetet vón, és meg-kené
F 7 a' Jé-

a' János lábait, és meg-törle az ő lábait hajszálaival, és a' ház meg-telék a' kenetnek illatjával. Monda azért egy a' tanítványi közzül, Judás Iskariotes, a' ki őtet el-árulandó vala: Miért nem adatott-el ez a' kenet három száz pénzen, és a' szűkölködőknek adatott? Ezt pedig monda, nem hogy szűkölködőkre volna neki gondja, hanem hogy lopó volna, és az erzfény nála lévén, azokat, mellyek adatnak vala, hordozza vala. Monda azért János: Hadgyatok békét neki, hogy az én temetése napjára tartsa azt. Mert szegények mindenkor vannak veletek. Meg-tudá azért sok se-reg a' Sidók közzül, hogy ott vagyon: és el-jövének nem csak Jánosért, hanem hogy Lázárt latnák, kit fel-támasztott halottaiból.

NAGY CSÖTÖRTÖKÖN

Epist. 1. Cor. 11. 20:

A Tyámfai. Midőn egybe gyűltek, im-már: em az Ur vacsoráját élték. Mert kiki az ő vacsoráját előbb meg-élti. és né-mel-

melly éheznek ugyan, németly pedig részeg. Vallyon nincs-e házatok ételre és italra? vagy az Isten Anya-szentegyházát utállyá-tok-e-meg, és azokat szegényítitek-e-meg, a' kiknek nincsen? Mit mondgyak néktek? dicsérlek-e titeket? ebben nem dicsérlek. Mert én az Ur-tól vöttem, a' mit előtökbe-is adtam, hogy az Ur János a' melly éjjel el-árultatok, véve a' kenyeret, és hálákat ad-ván meg-ízegé, és monda: vegyétek, és egyétek, ez az én testem, melly ti érette-tek adatok: ezt az én emlékezetemre csele-kedgyétek. Hasonló képpen a' pohár-is, minek utánna vacsorála, mondván: Ez a' pohár az új testamentom az én véremben: ezt az én emlékezetemre cselekedgyétek, valamenyiférfizátok. Mert valamenyiférfizitek a' kenyeret, és ifizátok a' po-hárt, az Ur halálát hirdetitek, a' még el-jó. Az okáért valaki élti e' kenyeret, vagy ifi-za az Ur pohárát méltatlanul, véskézik az Ur teste és vére ellen. Próbállyá meg azért ma-gát az ember, és ugy egyék abból a' kenyér-nyerből, és igyék a' pohárból. Mert a' ki élti, és ifizik méltatlanul, itéletet élti és ifizik magának: meg nem választván az Ur testét. Az okáért ti köztetek sok betegek és erőtlének vannak, és aluszak sokan. Hogy ha mi magunkat meg-hélnők, nem lehet-nénk-

nénk-meg ugyan. Midőn itéltetünk pedig, az Uról feddettetünk, hogy e' világgal el ne kárhoztattassunk.

EVANGELIOM, SZ. JÁNOSNAK
13. részében. V. 1.

A' Husvét innepe-napja előtt, tudván János, hogy el-jött az ő órája, hogy el-menne e' világból az Atyához: midőn szerette volna az övét, kik e' világon valának, végiglen szerette őket. Es a' vacsora meg-lévén, midőn az ördög már szivébe bocsátotta volna; hogy Júdas a' Simon Iskariot fia el-árulná őtet: tudván, hogy mindeneket kezébe adott néki az Atya, és hogy az Istentől jött ki, és az Istenhez megyen: fel-kele a' vacsorától, és le-tévé a' ruháit: és midőn kendőt vött volna elő, meg-övedzé magát. Azután vizet tölté a' medenczébe, és kezdé mosni a' tanítványok lábait, és meg-törölni a' kendővel, mellyel övedzve vala. Jöve azért Simon Péter-hez, és monda néki Péter: Uram, te mosod

mosod-e-meg nekem a' lábaimat? Felele János, és monda néki: A' mit én cselekezem, te most nem tudod; meg-tudod pedig ez után. Monda néki Péter: Nekem örökké meg nem mosod a' lábaimat. Felele néki János: Ha meg nem moslak téged, nem leszen részed én velem. Monda néki Simon Péter: Uram, nem csak a' lábaimat, de a' kezeimet, s a' fejemet-is. Monda néki János: A' ki meg-mosódott, nem szűkölködik, hanem hogy csak lábait mossa meg; de tiszta mindeneitől. Ti is tiszták vattok, de nem minnyájan. Mert tudgya vala, ki volna, a' ki el-árulná őtet: az okáért monda: Nem vattok tiszták minnyájan. Minek utánna azért meg-mosá az ő lábokat, és ruháit fel vevén, midőn ismét le-ült volna, monda nekik: Tudgyátok-e, mit cselekedtem veletek? Ti engem Mesternek és Urnak hitok; és jól mondgyátok: mert az vagtok. Ha azért én meg-mostam a' ti lábaitokat, Ur, és Me-

Mester lévén; ti-is tartoztok véle,
hogy egygyik a' másik lábait meg-
mossa. Mert példát adtam néktek,
hogy a' mint én cselekedtem vele-
tek, ti-is úgy cselekedgyetek.

NAGY PENTEKEN.

A' mi kegyes Idvőzítőnknek, a' Kri-
stus Jánosnak kegyes szenvedé-
se és halála.

Szent Jánosnak 18. részében V. 1.

A Zidőben: Ki-méne János a' ta-
nitványival a' Czedron parakán
által, holott egykert vala, melyben
be-méne ő, és a' tanitványi. Tudgya
vala pedig Judás-is, a' ki el árúlá őtet,
a' helyt: mert János gyakorta oda
gyűlt vala a' tanitványival. Judás a-
zért midőn sereget vőtt volna, és a' Fő
Papoktól's Farisáusoktól szolgákat,
oda méne lámpásokkal, és szövérne-
kekkel, és fegyverekkel. János azért
rudván mindeneket, a' melyek reája
jövendők valának, elő-méne, és mon-
da né-

da nékik: Kit kereslek? Felelének né-
ki: A' Názáreti Jánost. Monda nekik
János: En vagyok. Vélek áll vala pe-
dig Judás-is, a' ki el árúllyá vala őtet.
Hogy azért monda nekik; En vagyok:
hátra menének, és a' földre esén k.
Ílmég meg-kérde azért őket: Kit ke-
restek? Azok pedig mondának: a' Ná-
záreti Jánost. Felele János: Meg-mon-
dám néktek, hogy én vagyok; ha a-
zért engemet kerestek, eretzszeretek-el
ezeket. Hogy be-telleyesednek a' be-
széd, mellyet mondott: Hogy a' kiket
nékem adtál, senkit azok közzül el
nem vesztettem. Simon Peternek pe-
dig kardgya lévén, ki-voná azt: és
clapa a' Fő-pap szolgáját, és el-vágá
annak jobb fülét. A' szolgának pedig
Malkus vala neve. Monda azért Jé-
sus Peternek: Tedd a' hüvelybe a'
kardodat: A' pohárt, mellyet nékem
az Atyám adott, ne igyam é meg azt?
A' sereg azért, és a' hadnagy, és a' Si-
dók szolgái meg-fogák Jánost, és meg-
kötözték őtet: Es vivék őtet először
An-

Annáshoz, mert ipa vala Kaifásnak, ki Fő-pap vala azon éltendőben. Kaifás pedig az vala, a' ki tanácsot adott vala a' Sidóknak: Hogy hasznos, egy embernek meg-halni a' népért. Követi vala pedig Simon Péter, és egy más tanítvány. Az pedig a' tanítvány ismérőse vala a' Fő-papnak, és bé-méne Jéssal a' Fő-pap pityarába. Péter pedig az ajtón kívül áll vala. Ki-méne azért a' más tanítvány, ki ismérőse vala a' Fő-papnak, és szólla az ajtón álló leánzónak, és bé-vivé Pétert. Monda azért az ajtón álló leánzó Péternek: Nem de te-is ez embernek tanítványa-közzül vagy-e? Monda ő: Nem vagyok. Allanak vala pedig a' izólgak, és az inafok a' szénnél, mert hideg vala, és fűtöznek vala: ő vélek vala pedig Péter-is állván, és fűtözvén. A' Fő-pap azért meg-kérdé Jéssal, az ő tanítványa, és tudománya felől. Felele neki Jéssus: En nyilván szóllottam e' világnak: én mindenkor a' Synagogában tanítottam, és a' templomban, a' hová

gyűlnek minnyájan a' Sidók: és rejtékben nem szóllottam semmit. Mit kérdsz engem? kérdgyed azokat, a' kik hallották, mit szóllottam nekik: imé ezek tudgyák, a' miket én mondtam. Ezeket pedig midőn mondotta volna, egy az ott álló szolgák közzül arczúl csapá Jéssal, mondván: Így felelsz-e a' Fő-papnak? Felele neki Jéssus: Ha gonoszúl szóllottam, tégy bizonyosságot a' gonoszságról? ha pedig jól, miért verész engem? Es küldé őtet Annás meg-kötözve Kaifás Fő-pap-hoz. Simon Péter pedig áll, s fűtözik vala. Mondának azért neki: Nem de te-is az ő tanítványa-közzül vagy-e? Meg tagadá ő, és monda: Nem vagyok. Monda neki egy a' Fő-pap izólgai közzül, annak rokona, a' kinek Péter el-vágta a' fülét. Nem látalak-e én teged a' kertben ő véle? Azért ismég meg-tagadá Péter, és mindgyárt szólla a' kakas. Hozák azért Jéssal Kaifástól a' törvény házba, Reg-

Reggel vala pedig: és ők nem mené-
nek bé a' tanács-házba, hogy meg ne
ferteztetnének, hanem hogy meg-en-
nék a' Húsvétot. Ki-méne azért Pilá-
tus hozzájok, és monda: micfoda vá-
dolást hoztok ez ember ellen? Fele-
lének, és mondának néki: Ha ez go-
nosz-tévő nem volna, nem adtuk vol-
na kezébe. Monda azért néki Pilá-
tus: Vigyétek-el ti őtet, és törvénye-
tek szerént ítéljétek-meg őtet. Mon-
dának azért néki a' Sidók: Nékünk
nem szabad senkit megölnünk. Hogy
a' János beszéde bé-teljesednek, mel-
lyet mondott; jelentvén micfoda ha-
lállal halna-meg. Bé-méne azért
ismég a' tanács-házba Pilátus, és szól-
lita János, és monda néki: Te vagy é
a' Sidók Királya? Felele János: Magad-
tól mondod-é ezt, vagy egyebek
mondották néked én felőlem? Fe-
lele Pilátus: Nem de Sidó vagyok é
én? A' te nemzet-séged, és a' fő-pi-
pok adtak téged kezembe; mit mi-
veltél? Felele János: Az én orszá-
gom

gom nem e' világból való: ha e' világ-
ból volna az én országom, az én szől-
gaim harcolnának ugyan, hogy kéz-
be ne adattatnám a' Sidóknak: most
pedig az én országom nem innét való.
Monda azért néki Pilátus: Tehát ki-
rály vagy te? Felele János: Temon-
dod, hogy király vagyok én. En
arra születtem, és arra jöttem e' világ-
ra, hogy bizonságot tegyek az igaz-
ságról: minden a' ki az igazságból
vagyon, halgattya az én szómat. Mon-
da néki Pilátus: Micfoda az igazság?
Esmidőn azt mondotta volna, ismég
ki-méne a' Sidókhoz, és monda ne-
kik: En semmi okot nem találok ő
benne. Szokástok pedig néktek, hogy
eggyet el-bocsássak néktek Húsvét-
ben, akarjátok-é azért, hogy el bocsá-
ssam nektek a' Sidók királyát? Kiáltá-
nak azért ismég minnyájan mondván:
Nem ezt, hanem Barabást. Barabás
pedig tolvaj vala. (cap. 19.) Akkor az-
ért fogá Pilátus János, és meg-ostoro-
zá; és a' yitézék koronát fonyván
tövis-

tövisfökből, az ő fejére tévék, és bársony ruhát adának rája, és hozzája mennek vala, és mondanak vala: üdvöz-légy Sidók királya: és arczúl csapdolsák vala őtet. Ki-méne azért ismég Pilátus, és monda nekik: Ime ki-hozám néktek őtet, hogy meg-ismérjétek, hogy semmi okot nem talállok őbenne. (Ki-méne azért János a' töviskoronát viselvén, és a' veres bársony ruhát: Es monda nekik: Ihol az ember. Midőn azért látrák volna őtet a' Fő-papok, és a' Izolgák, kiáltanak vala, mondván: Feszítsd-meg, feszítsd-meg őtet. Monda nekik Pilátus: Vegyétek ti őtet, és feszítsétek-meg: mert én nem talállok okot őbenne. Felelének neki a' Sidók: Nekünk törvényünk van, és a' törvény szerént meg kell halnia: mert Isten Fjává töltte magát. Midőn azért Pilátus hallotta volna e' beszédet, inkább meg ijede. Es ismég be-méne a' tanács házába, és monda Jánosnak: Honnét való vagy te? János pedig nem

ada

ada feleletet neki. Monda azért neki Pilátus: Nekem nem-szóllasz-e? nem tudod-e, hogy hatalmam van, hogy te el-bocsátasodra? Felele János: Nem volna semmi hatalmad ellenem, ha te neked onnan-fellyől nem adatott volna. Azokáért a' ki engem kézbe adott néked, nagyobb bűne van. Es attól-fogva igyekezik vala Pilátus el-bocsátani őtet: A' Sidók pedig kiáltanak vala, mondván: Ha ezt el-bocsátod, nem vagy a' Császárnak barátja; mert minden, a' ki magát Királlyá teszi, ellene-mond a' Császárnak. Pilátus pedig midőn e' beszédet hallotta volna, ki-hozá Jánost: és az ítélő-székre ült, a' helyen, melly Litostrotusnak mondatik, Sidóul pedig Gabbatának. Vala pedig a' Húsvétnek készüllete; úgy mint hat órá tájban: és monda a' a' Sidóknak: Ihon a' ti Királytok. Azok pedig kiáltanak: Vidd-el, feszítsd-meg őtet: Monda nekik Pilátus: A' ti Királytokat feszítesem-e meg? Felelének a' Fő Papok:

G

Nincs

Nincs Királyunk, hanem csak Császá-
runk. Akkor azért kezekbe adá őtet,
hogy meg-feszítették. Vének azért
Jésust, és ki-vivék. Es a' kereszter
hordozván magának, ki-méne arra a'
helyre, melly Agykaponya helyének
mon latik, Sidóul pedig Golgotának
a' hol meg-feszíték őtet, és ő-véle
más kettőt, két felől, középen pe-
dig Jést. Fellyül-való írást-is íra pe-
dig Pilátus: és a' keresztfőbe tévé.
Vala pedig írva: A' Názáreti Jést a'
Sidók Királlyá. Ezt azért a' fellyül-
való írást fokban olvasák a' Sidók köz-
zül, mert közel vala a' városhoz a' hely
a' hol meg-feszítették Jést. Es írva
vala Sidóul, Görögül, és Deákul.
Mondának azért Pilátusnak a' Sidók
Fő-papjai: Ne irjad, hogy a' Sidók
Királlyá, hanem hogy ő mondotta: A'
Sidók Királlyá vagyok. Felele Pilá-
tus: A' mit irtam, meg-írtam. A' vi-
tézek azért midőn meg-feszítették
vólna őtet, vének az ő ruháit, és négy
részt oszták, mindenik vitéznek egy
részt

részt, 's a' köntöst-is. Varratlan va-
la pedig a' kontós, a' fölitől fogva e-
gészlen szöve. Mondának azért egy-
másnak: Ne metellyük-el azt, hanem
vessünk sorfot reája, kié legyen. Hogy
az írás bé tellyesednék, mondván:
El-oszták az én ruháimat ő magok-
nak: és a' köntösömre sorfot vetének.
Es a' vitézek ezeket cselekedék u-
gyan. Allanak vala pedig a' Jést ke-
reszte mellett az ő anyja, és az anyja-
nak nénnye, Maria Kleófé, és Maria
Magdólina. Mikor azért látta vólna
Jést az anyját, és a' tanítvánt ott ál-
lani, a' kit szeret vala, monda az an-
nyának: Afiszonyállat, imé a' te fiad.
Azután monda a' tanítvának: Imé a'
te anyád. Es az órától-fogva vévé
őtet a' tanítvány magához. Az után
tudván Jést, hogy mindenek el-vé-
geztettek, hogy bé tellyesednék az
írás, monda: Szomjúhozom. Vala
azért egyedénylétéve, teli eczettel.
Amazok pedig az eczettel teli spon-
giát, isópot tévén környüle, a' szájá-
hoz

Nincs Királyunk, hanem csak Császá-
runk. Akkor azért kezekbe adá őtet,
hogy meg-feszítették. Vévék azért
Jésust, és ki-vivék. Es a' kereszter
hordozván magának, ki-méne arra a'
helyre, melly Agykaponya helyének
monlatik, Sidóul pedig Golgotának:
a' hol meg-feszíték őtet, és ő-véle
máskettőt, két felől, középen pe-
dig Jést. Fellyül-való írást-is íra pe-
dig Pilátus: és a' kereszter-főlibe tévé.
Vala pedig írva: A' Nazáreti Jéhus a'
Sidók Királlya. Ezt azért a' fellyül-
való írást sokan olvasák a' Sidók köz-
zül, mert közel vala a' városhoz a' hely,
a' hol meg-feszítették Jéhus. Es írva
vala Sidóul, Görögül, és Deákul.
Mondának azért Pilátusnak a' Sidók
Fő-papjai: Ne irjad, hogy a' Sidók
Királlya, hanem hogy ő-mondotta: A'
Sidók Királlya vagyok. Felele Pilá-
tus: A' mit irtam, meg-irtam. A' vi-
tézék azért midőn meg-feszítették
vólna őtet, vévék az ő ruháit, és négy
része oszták, mindenik vitéznek egy
részt.

részt, s' a' köntöst-is. Varratlan va-
la pedig a' kontós, a' fölítől fogva e-
gészlen szöve. Mondának azért egy-
másnak: Ne metellyük-el azt, hanem
vessünk sorfot reája, kié legyen. Hogy
az Irás bé tellyetednék, mondván:
El-osták az én ruháimat ő-magok-
nak: és a' kontósomre sorfot vetének.
Es a' vitézék ezeket cselekedék u-
gyan. Allanak vala pedig a' Jéhus ke-
reszte mellett az ő anyja, és az anyjá-
nak nénye, Maria Kleófé, és Maria
Magdólna. Mikor azért látta vólna
Jéhus az anyját, és a' tanítvánt ott ál-
lani, a' kit szeret vala, monda az an-
nyának: Afiszonyállat, imé a' te fiad.
Azután monda a' tanítvánnak: Imé a'
te anyád. Es az órától-fogva vévé
őtet a' tanítvány magához. Az után
tudván Jéhus, hogy mindenek el-vé-
geztettek, hogy bé tellyesednék az
Irás, monda: Szomjúhozom. Vala
azért egy edény létéve, teli eczettel.
Amazok pedig az eczettel teli soon-
giát, isópot tévén környüle, a' szájá-
hoz

hoz vivék. Midőn azért el-vőtte volna János az eczetet, monda: Bételyesedett. Es le-hajtván a' fejét, ki adá a' lelkét. A' Sidók azért (mivel hogy az innép Készülete vala) hogy ne maradnának a' kereszten a' testek szombaton (mert ama' nagy szombatnap vala) kérék Pilátust, hogy megtöretnének azoknak szárai, és le-vetnének. El-jövének azért a' vitézek: és az elsőnek megtörék ugyan a' szárait, a' másiknak-is, ki meg-feszített vala ő-vele. Jánoshoz pedig mikor jöttek volna, hogy láták őtet, hogy már meg-hólt, nem törék meg a' szárait: hanem egy a' vitézek között lánccal meg-nyitá az ő oldatát, és legottan vér és víz jöve ki: Es a' ki látta, bizonyoságot tölt: és igaz az ő bizonyága. Es ő tudgya, hogy igazakat mond; hogy ti-is hidgyetek. Mert ezek azért lőttek, hogy az írás bételyesednék: Csontot meg-ne rontsatok ő benne. Es ismég más írás mondgya; Meg-látták, kit ver-

tenek

tenek-által. Ezek után pedig kéré Pilátust az Arimatiai József, (azert hogy tanítványa vala Jánosnak, de titkon való a' Sidóktól-való felelem mia) hogy le venné a' János testét. Es meg engedé Pilátus. El-jöve azért, és le-vévé a' János testét. El jöve pedig Nikodemus-is, ki Jánoshoz először éjjel jött vala, myrrának és áloéfnak egyelítését hozván, úgy mint százfontot. Vévék azért a' János testét, és azt ruhákba kötözék fűszerfalmokkal, a' mint szokások a' Sidóknak temetni. Vala pedig a' helyen, a' hol fel-feszített vala, egy kert; és a kertben egy új koporsó, mellybe még se ki nem tétele vala. Azokáért a' Sidóknak innépéhez-való készületekért, mivel hogy közel vala a' koporsó, odá tévék Jánost.

HUSVET NAPJAN EPISTOLA
I. Cor. 5. 7. 7.

A Tyámfiai Tisztítsátok ki a' régi kovászt, hogy új tészták legyetek, a' mint
G 3 hogy

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(150)✠

hogy kovásztalanok vadtok. Mert a' mi Húsvétunk a' Krisztus meg-áldoztatott. Azokáért lakozzunk; nem a' régi kovászfal. Sem a' gonoszságnak és álnokságnak kovászfával; hanem a' tisztaságnak és igazságnak kovásztalanival.

EVANGELIOM, SZ. MARKNAR
16. részében. v. 1.

AZ időben: Maria Magdolna, és Maria a' Jakab anyja, és Salóme keneteket vásárlanak, hogy el-menvén meg-kennék Jést. Es igen reggel a' szombat első napján, a' koporsóhoz menének, már a' nap fel kelve. Es mondnak vala egy-másnak: Kicsoda hengeríti-el nekünk a' követ a' koporsó ajtajáról? Es tekintvén látták, hogy a' kő el-vólna hengerítve: mert igen nagy vala. Es be-menvén a' koporsóba, látának egy ifiat ülni jobb kéz-felől, felöltözve fehér hosszú ruhában, és el-rémülének. Ki monda nekik: Ne féltetek: a' megfeszített Názareti Jést keressetek: feltá-

✠(151)✠

feltámadott, nincs itt; imé a' hely, a' hová tölték őtet. De menyetek-el, mondgyátok-meg a' tanítványinak, és Péternek, hogy előtöket véfzi Galiláában: ott meg láttjátok őtet, a' mint mondotta nektek.

HUSVET HETFŐN EPISTOLA

ACT. 10. v. 37.

A' Napokban álván Péter a' nép között. monda: Ti tudgyátok, hogy ige lőtt az egész Judáában, mert el-kezdvén Galiláától fogva a' keresztség után, mellyet János praedikállott, a' Názareti Jést; miképpen kente-meg őtet az Isten Szent Lélekkel, és erővel; ki széllyel járt jól-téven, és meg-gyógyítván mindeneket, a' kik az ördögtől le-nyomatattva valának, mert az Isten vala véle. Es mi tanúi vagyunk mindeneknek, a' miket cselekedett a' Sidónak tartományában, és Jerusalemben, kit meg ölték fel-függesztvén a' fára. Ezt az Isten fel-támasztá harmad-napon, és nyilván meg-jelenté őtet, nem az egész népnek, hanem az Istenről eleve el-rendeltetett tanúknak: nekünk, a' kik őttünk és ittunk ő véle, minek utánna fel-támadot halottaiból: Es meg-parancsolá nekünk, hogy

G 4

præ-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j./

152)(34

prédikályaunka' népnek, és bizonyítottuk, hogy ő az, a' ki az Istentől bírva rendeltetett az eleveneknek, és holtaknak, Erről minden Proféták bizonytságot téstnek, hogy a' bűnök bocsánattját az ő neve által veszik minnyájan, a' kik ő benne hisznek.

EVANGELIOM SZ. LUKACH-
nak 24. részében 13.

AZ időben: Ketten a' Jéhus tanítványi között azon nap mennek vala egy Emaus-nevű kastélyba; melly hatvan futamatni földön vala Jerusalemtől. Es ők szólnak vala egymással mind azokról, a' mik történtek vala. Es lön, midőn beszélgetnének, és kérdezködnének egy-más között; ő maga Jéhus is el-közelgetvén, vélek mégyen vala: az ő szemek pedig tartóztatva valának, hogy meg ne ismerék őtet. Es monda nekik: Micfoda beszédek ezek, mellyeket köztek forgattok járván, és szomorúak vagtok? Es felelvén eggyik, kinek Kleofás neve, monda neki: Te vagy-e egye-

153)(34

é egyedül jövevény Jerusalemben, és meg-nem tudad, a' mik abban lőttek e' napokban: Kiknek ő monda: Micfodák? Es mondának: A' Názareti Jéhus felől, ki profeta férfiú volt, hatalmas a' cselekedetekben, és a' beszédben, az Isten 's az egész nép előtt: Es mi-módon adták őtet a' Főpapok, és a' mi fejedelmink a' halál-nakkárhoztatására, és meg-feszítették őtet: mi pedig reméllyük vala, hogy ő meg-fzabadítaná Izráelt; és most mind ezek-főlt, harmadnapja ma, hogy ezek lőttek. De némelly közöttünk-való aszfizony állatok is rettentének minket, kik virratta-előtt a' koporsónál voltak, és nem találván az ő testét, megjörtek, mondván, hogy ők angyali látást is láttak volna, kik elni mondgyák őtet. Es némellyek közöttünk a' koporsóhoz mentek: és úgy találták, a' mint az aszfizony állatok mondották, őtet pedig nem találták. Es ő monda nekik: Oh balgatagok, és késedelmes szívűek

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠)(154)(✠

ek mind azoknak el. hitelére, melyeket a' Proféták szözlöttek! Nem ezeket kellett szenvedni a' Krisztusnak, és úgy menni-be az ő dicsőségébe? Es el kezdvén Moysesen, és mind a' Profétákon, magyarázza vala nekik minden írásokban, a' melyek ő felőle valának. Es a' kastélyhoz közelgetének, a' hova mennek vala: és ő tetteté, hogy megszövebb menne. Es kényszeríték őtet, mondván: Maradgy velünk, mert bé-estveledik, és már el-hanyatlott a' nap. Es béméne ő vélek. Es lön, midőn le telepedének vélek, véve a' kenyeret, és meg-áldá, és meg-szegé, és nekik nyújtja vala. Es meg-nyilatkozána az ő szemek, és meg-ismérek őtet: és ő el enyészék-szemek-elől. Es mondának egymásnak: Nem gerjede vala-é a' szívünk mi-bennünk, midőn szöllana az úton, és meg-nyilatkoztatná nekünk az írásokat? Es fel kelvén az órában viszfaz-térének Jerusalembé: és találák egybe gyűlve a' tizenegyet, és azokat

✠)(155)(✠

azokat, a' kik vélek valának mondván: Hogy fel-tamadott az Ur bizonyval, és meg-jelent Simonnak. Es ő beszélik vala, a' mik az úton történtek vala, és mint ismérték-meg őtet a' kenyérnek szegésében.

HUSVET KEDDEN EPISTOLA

Astor. 13. v. 26.

A' Napokban: Fel-ikelvén Pál, és kezével halgatáfra intvén, monda: Atyámfiai férfiak, Abrahám nemzetének fiai, és a' kik közöttetek az Istent féltek, néktek küldetett az üdvösségnek ígéje. Mert a' kik Jerusalemben laknak vala, és annak fejedelmi, ezt nem ismérték, és a' Proféták szózatit, melyek minden szombaton olvastatnak, meg-ítélvén bé-teljesítették, semmi okot a' halálra nem találván ő benne, meg-kérék Pilátustól, hogy meg-ölnék őtet. Es midőn el-végezték volna mindeket, melyek ő felőle írva valának, levévén őtet a' fáról, a' koporsóba tévék őtet. Az Isten pedig fel-támaszta őtet halottaiból harmad-napon: ki fok napokon látatott azoktól, a' kik együtt fel-mentek vala ő véle Galiléből Jerusalembé, kik mind

G 6

eddig

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠ (156) ✠

eddig tanúi ő néki a' kölséghez. Mi-is azt az igiretet hirdettük néktek, melly az atyá, inkhoz lőtt; mert ezt az Isten bé-telleyítette a' mi fiainknak, fel-támasztván a' mi Urunk Jésus Krisztust.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK

24. részében v. 36.

AZ időben: Meg-állá Jésus az ő tanítványi-között, és monda nékik: Békesség néktek: én vagyok, ne féltetek. Meg-háborodván pedig, és meg-rettenvén, azt vélik vala, hogy lelket látnának. Es monda nékik: Miért háborodjatok-meg; és gondolatok mennek-fel a' ti íziveitekbe? Látsátok kezeimet, és lábaimat, mert ennen-magam vagyok: tapogassátok-meg, és látsátok: mert a' léleknek húsa és csontyai nincsenek, a' mint láttátok, hogy nékem vagyok. Es mikor ezt mondotta volna, meg-mutatá nékik kezeit, és lábait. Midőn pedig még sem hinnének, és örömlőkben csudálkoznának, monda nékik:

Va-

✠ (157) ✠

Vagyon-é itt valami ennetek-való? Ők pedig hozának néki egy darab sült halat, és lépes mézet. Es mikoron ott volna előttök, vevén a' maradékokat, nékik adá. Es monda nékik: Ezek az igék, mellyeket szözlöttem néktek, midőn még íveletek volnék; hogy szükség bé-telleyesedni mindenneknek, mellyek írva vannak a' Moyses törvényében, és a' Profétákban és Zoltárookban én-felőlem. Akkor meg-nyitá elméjeket, hogy meg-értének az Írásokat, és monda nékik: Mert így vagyon meg-írva, és így kellett a' Krisztusnak szenvedni, és fel-támadni halottaiból harmad napon.

HUSVET UTAN VASARNAP

Epist. Joan. 5. v. 4.

SZerelmestim, Valami az Istentől született, meg-győzi-e világot, és ez a' győzelem, melly meg-győzi-e világot, a' mi hitünk: Kicsoda az, a' ki-e világot meg-győzi, hanem a' ki hiszi, hogy az Isten Fia a' Jésus? ez az, a' ki víz és vér által jött, a' Jésus Krisztus: nem csak vízben, hanem vízben

7

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318. ig. j./

✠ (158) ✠

ben és vérben. Es lélek az, a' ki bizony-
ságot tézzen, hogy igazság a' Krisztus. Mert
hármán vannak, a' kik bizonytságot téznek
menyben: az Atya, az Ige, és a' Szent-Lé-
lek; és e' három egy. Eshármán vannak,
a' kik bizonytságot téznek a' földön: a' lé-
lek, és a' víz, és a' vér; és e' három egy. Ha
az ember bizonytságot téz, az Isten bi-
zonytsága nagyobb; mert ez az Isten bi-
zonytsága, melly nagyobb, hogy bizonytsá-
got tőtt az ő Fiáról. A' ki hiszen az Isten Fiá-
ban, az Isten bizonytsága vagyon annál ő
magában.

EVANGELIOM SZ. 7 ANOSNAK
20. részében. v. 19.

A Z időben: mikor este volna azon
a' napon, a' szombatnak első
napján, és az ajtók be-téve volnának,
a' hol a' tanítványok egybe gyűltek
vala a' Sidóktól-való félelemnek mi-
miatta: eljőve Jézus, és meg áll a kő-
zépben, és monda nékik: Békeség
néktek. Es midőn ezt mondotta vol-
na, meg mutatá nékik kezeit, és öl-
dalát: örülének azért a' tanítványok,
látván az Urat. Monda azért nékik
ismég:

✠ (159) ✠

ismég: Békeség néktek. A' mint en-
gem el-küldött az Atya, én-is el-
küldlek titeket. Ezeket midőn mon-
dotta volna, reájok lehelle; és mon-
danékik: Vegyétek a' Szent Lelket:
a' kiknek bűnöket meg-bocsáttyá-
tok, meg-bocsáttnak nékik: és a'
kiknek meg-tartjátok, meg-vannak
tartva. Tamás pedig egy a' tizen-
kettő közzül, a' ki Kettőnek monda-
tik, nem vala vélek, mikor el-jőve
Jézus. Mondának azért neki a' több
tanítványok: Láttuk az Urat; ő pedig
monda nékik: Hanem ha látom az ő
kezeiben a' fzegek liggatását, és az
ujjamat a' fzegek helyére bocsátom,
és a' kezemet az ő oldalába bocsá-
tom, nem hiszem. Es nyolcz nap u-
tán, ismég benn valának az ő tanítvá-
nyi, és Tamás ő-vélek. El-jőve Jé-
sus ajtók-be téve, és meg-áll a közép-
ben, és monda: Békeség néktek. Az-
után monda Tamásnak: Erezd idebé
az ujjadat, és lássad az én kezeimet;
és hozd ide a' kezedet, és bocsásd az
én öl.

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(160)✠

én oldalamba: és ne légy hitlen; hanem hív. Felele Tamás, és monda: én Uram, és én Istenem. Monda néki Jézus: Mivelhogyláttál engem Tamás, hittel: bódogok, a' kik nem láttak, és hittek. Sok egyéb jeleket is cselekedék ugyan Jézus, az ő tanítványaiak látására, mellyek nincsenek írva e' könyvben. Ezek pedig megíratk, hogy Jézus az Istennek Fia a' Krisztus: és hogy híven életetek legyen az ő nevében.

HUSVET UTAN II. VASARNAP:

Epistola I. Pet. 2. v. 21.

Szerelmeim. A' Krisztus szenvedett értünk, néktek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek: ki bűnt nem tölt, se álnokság nem találtatott a' szájában: ki midőn szidalmaztatnék, nem szidalmazott: midőn szenvedne, nem fenyegetődött; hanem adgya vála magát az őtet hamissan ítélőnek: ki a' mi bűneinket hordozta az ő testében a' fán: hogy a' bűnöknek meg-halván, az igazságnak éljünk: a' kinek lebével meg-gyógyultatok. Mert mint

✠(161)✠

mint a' tévelygő juhok valátok, de megtértetek most a' ti lelkeitek pásztorához, és Pülpökéhez.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK 10. részben. v. II.

AZ időben: Monda Jézus a' Farisaeusoknak: En vagyok a' jó pásztor. A' jó pásztor az ő lelkét adgya az ő juhaiért. A' béres pedig, és a' ki nem pásztor, kinek a' juhok nem tulajdoni, láttya a' farkast jóni, és el-hadgya a' juhokat, és el-fűt: és a' farkas el-ragadozza, és el-olzlattya a' juhokat: a' béres pedig el-fűt, mert béres, és nincs néki kőzi a' juhokhoz. En vagyok a' jó pásztor: és ismérem az enyimeket, és ismérnek engem az enyimek. A' mint engem az Atya ismer, én-is ismérem az Atyát: és az én lelkemet le-tésem az én juhaimért. Egyéb juhaim-is vannak, mellyek nem ez akorból valók: azokat-is el-kell hoznom, és az én szómat halgattyak, és egy akollézen, s egy pásztor.

HUS-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j./

✠(162)✠

HUSVET UTAN III. VASARNAP.

Epistola. I. Pet. 2. v. 11.

Szerelmeim, kérlek titeket, mint jövevényeket, és szarándokokat, hogy megtartoztatásotok magatokat a testi kívánságoktól, mellyek vitézkednek a lélek ellen: a' ti magatok viselése a' Iogányok között jólévén; hogy a' helyében, hogy titeket rágalmaznak, mint gonosz tévőket, a' jó cselekedetekből meg-szemlélvén titeket, dicsőítsék az Istent a' látogatásnak napján. Engedelmesek legyetek azért minden emberi teremtet állatnak az Istené: akara' Királynak, mint leg-fellyeb valónak; akar a' hadnagyoknak, mint ő tőle küldetteknek a' gonosz tévők büntetésére, a' jóknak pedig dicséretre: mert így vagyon az Isten akarattya, hogy jól cselekedvén meg-némítsátok az ezstelen emberek tudatlanságát. mint szabadofok, és nem mint ha a' szabadságot a' gonoszság palástjának tartánátok, hanem mint Isten szolgái. Mindeneket tisztelleyetek: az atyaiúságot szerelsetek: az Isten fellyétek: a' Királyt tisztelleyetek. Szolgák, engedelmesek legyetek uraitoknak minden félelemmel, nem csak a' jóknak és csendeseknek, hanem a' fesslett erkölcsűeknek-is.

EVAN.

✠(163)✠

EVANGELIOM SZ. JANOSNAK
16. részében. v. 16.

AZ időben: monda Jésus az ő tanítványinak: Egy kevelsé, és már nem láttok engem: és ismét egy kevelsé, és meg-láttok engem: mert az Atyához megyek. Mondának azért az ő tanítványi között egy-másnak: Micsoda ez, a' mit nekünk mond: Egy kevelsé, és nem láttok engem: és ismét egy kevelsé, és meg-láttok engem; mert az Atyához megyek? Mondának azért: Micsoda ez, a' mit mond, Egy kevelsé? Nem tudgyuk, mit szól. Meg-isméré pedig Jésus, hogy kérdni akarnak őtet; és monda nekik: E' felől kérdeztek közöttetek, hogy mondtam: Egy-kevelsé, és nem láttok engem: és ismét egy kevelsé, és meg-láttok engem. Bizony, bizony mondom nektek: hogy könyveztek, és sirtok ti; e' világ pedig jörül: ti pedig szomorkodtok, de a' ti szomorúságtok örökre fordúl. Az asz szony midőn szül, szomorúsága vagyon, mert

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(164)✠

mert el-jött az óraja : mikor pedig szülte a' gyermeket, már nem emlékezik az ő izorongatásáról, az örömről, hogy ember született e' világra. Nektek-is azért most szomorúságtok vagyon ; ísmég pedig meg-latlak titeker, és örvendez a' szivetek : és a' ti örömeiteket senkiel-nem vészti tőletek.

HUSVET UTAN IV. VASARNAP.

Epistola. Jac. 1. V. 16.

Szerelmosim. Minden jó adomány, és mindenrekélletes ajándék, onnét fellyűl-vagyon, le-fzálván a' világságnak Atyától, kinél nincs változás, sem változásnak árnyékozása. Mert akarattya szerént szült minket az igazságnak ígéjével, hogy némi-némű kezdeti legyünk az ő teremtetett-állattyanak. Tudgyátok szerelmes atyámfiai. Légyen pedig minden ember gyors a' hallásra, és késedelmes a' haragra : Mert az embernek haragja az Istennek igazságát nem cselekefzi. Azokáért elvetvén minden tisztátalanságot, és a' gonoszságnak bévelkedését, szelidséggel vegyéték bé a' bé-ültatott ígét, melly üdvözítetia' ti lelkeiteket,

[EVAN.

✠(165)✠

EVANGELIOM, SZ. JÁNOSNAK

16. részében. v. 5.

AZ időben: Monda Jésus az ő tanítványinak: Ahoz mégyek, a' ki engem küldött : és senki közvületek meg-nem kérd engem, hová mégy? De mivel hogy ezeket szóllottam nektek, szomorúság töltötte bé sziveteiket. De én igazságot mondok nektek : használ nektek, hogy én el-menyelek. mert ha el-nem mégyek, a' Vigasztaló nem jó hozzátok : ha pedig el-mégyek, el küldöm őtet hozzátok. Es mikor az el-jövend, megfeddia' világot a' bűnről, és az igazságról, és az ítéletről. A' bűnről ugyan ; mert nem hittek én bennem : az igazságról pedig ; mert az Atyához mégyek, és már nem láttok engem : az ítéletről pedig ; mert e' világ fejedelme már meg-ítéltetett. Még sokat kellene nektek mondanom ; de most el-nem viselhetitek. Mikor pedig el-jövend amaz igazságnak Lelke, meg-tanít titeket minden igazságra. Mert

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(166)✠

Mert nem szól ő magától : hanem valamiket hall , azokat szólja ; és a' melyek jövődők , meg-hirdeti néktek.

HUSVET UTAN V. VASARNAP.
Epist. Jac. 1. v. 22.

Szerelmesim. Legyetek az igének cselekedői, és nem csak halgatói, meg-csalván magatokat, Mert ha ki halgatója az igének, és nem cselekedője; az a' férfiúhoz hasonlittatik, ki meg-tekinti természet szerént-való ábrázattát a' tükörben : mert meg-tekintette magát, és el-ment, és mindigárt el-felejtette, minémű volt. A' ki pedig bé tekint a' szabadságnak tekéletes törvényébe; és abban marad, nem feledékeny halgató lévén, hanem a' cselekedetnek követője: ez boldog léfzen az ő cselekedetében. A' ki pedig magát Istent tisztelőnek alittyá lenni, meg nem zabolásván a' nyelvét, hanem meg-csalván a' maga szivét: ennek heába-való az ő Isteni tisztelete. A' tiszta, és makula-nélkül-való Isteni tisztelet Istent's Attya-előtt ez : meg-látogatni az árvákat és özvegyeket az ő háboruságokban és makula-nélkül magát meg-öriznie világtól.

EVAN-

✠(167)✠

EVANGELIOM SZ. JANOSNAK

16. részében. v. 23.

AZ időben : Monda Jésus az ő tanítványinak : Bizony, bizony mondom néktek : Ha mit kérendetek az Atyától az én nevemben, meg-adgya néktek. Eddig nem kértetek semmit az én nevemben : Kérjete, és el-vésetek, hogy a' ti örömetek tellyes legyen. Ezeket példa-beszédekben szóllottam néktek. El jó az óra, midőn már nem példa-beszédekben szóllok néktek, hanem nyilván hirdetek néktek az Atya felől. Azon a' napon kértek az én nevemben : es nem mondom néktek, hogy én kérem az Atyát érettetek : Mert ő maga az Atya szeret titeket ; mivel hogy ti szerettetek engem, és el hittetek, hogy én az Istentől jöttem ki : ki jöttem az Atyától, és a' világra jöttem : ismég elhagyom e' világot, és az atyához megyek. Mondának néki az ő tanítványi : Imé most nyilván szollasz, és semmi példa-beszédet nem mondasz ; most tudgyuk

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j./

✠(168)✠

gyuk, hogy mindeneket tudsz, és nem
ízükség néked, hogy valaki téged meg
kérdgyen: ebben hiszszük, hogy az
Istentől jöttél-ki.

KERESZT JARO HET FŐN
Epist. Jac: 5. v. 16.

Szerelmesim. Vallyátok-meg egy-má-
nak a' ti bűneiteket, és imádkozzatok
egy-másért, hogy üdvözüllyetek: mért so-
kat használ az igaznak szüntelen való kö-
nyörgése. Illyés hozzánk hasonló ember
völt; szenvedhető: is imádsággal imádko-
zott, hogy ne lenne első a' földre, és nem
lött első három esztendeig, és hat hólnapig.
Es is még imádkozott: és az ég első adott,
és a' föld meg-adta az ő gyümölcsét. A-
tyámfiai, ha kiel tévelyedik közzületek az
igaságról, és meg-téríti valaki őtet, tudni
kell, hogy a' ki meg téríti a' bűnőst az ő
tévelygő útairól; meg szabadítja annak
lelkét a' haláltól, és el-födözi a' bűnöknek
fokaságát.

EV ANGELIO M SZ. LUKACH-
nak 11. részében 5.

Az

✠(169)✠

A Zidóban: Monda Jésus az ő ta-
nitványinak: kinek vagyon köz-
zületek baráttya, és hozzája mégyen
éj-felkor, és mond néki: Barátom,
adgy nékem három kenyeret költsön,
mert egy barátom jött hozzám az út-
ról, és nincs mit eleibe tennem; és az
onnétbelől felelvén azt mondgya:
Ne bánts engem, már az ajtó be té-
tetett, és a' gyermekim velem van-
nak az ágyas házban, nem kelherék-
fel, és nem adhatok néked. Esha ő
álharatosszon zörget, mondom nek-
tek, ha nem ad-is néki fel-kelven a-
zért hogy baráttya, mindaz által an-
nak úntatásáért fel kel, és ad néki, va-
lamenyi kell. En-is mondom néktek:
Kérjete, és adatik néktek: zörgesse-
tek, és meg-nyittatik néktek. Mert
minden a' ki kéri, el-vészi; és a' ki
keresi, meg-találja; és a' zörgető-
nek meg nyittatik. Kicsoda ker pe-
dig közzületek kenyeret az atyától,
vallyon kőver ad-énéki? A' vagy ha-
lat: vallyon a' halért kigyót ad-é né-
ki?

H

ki?

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

✠(170)✠

ki? A' vagy ha tikmonyat kér, val
lyon skorpiót nyújt-é neki? Ha azért
ti gonoszok lévén, jó adományoka
tudtok adni a' ti fiaitoknak: mennyi
vel inkább a' ti Atyátok menyből
lelket ad az ő tőle kérőknek.

UR MENYBE MENETELE NAP
jan. Epistola Act. I. v. I.

Első beszédem ugyan ő Teófile, min
azokról volt, a' mellyeket Jésus csele
kedni és tanítani kezdett, mind a' napig
mellyen parancsolván az Apostoloknak
Szent-Lélek által, a' kiket választott, fel
vételék: kiknek meg-is mutatta magát ele
venen az Ő szénvedése után sok bizonyít
fok által, negyven napig jelenvén nekik,
szólván az Isten országáról. Es együtt
vén, meg-parancsolá nekik, hogy Jerusa
lemből el ne mennének; hanem meg-vár
nák az Atya ígérteit, mellyet hallottatok
(ugymond) az én számból: mert János vi
szel keresztelek ugyan, ti pedig Szent-Lélek
kel keresztelek meg e' nem sok nap
után. Azokáért a' kik egybe gyűltek
la, kérdik vala őtet mondván: Uram, ebbe
az időben állatod-é helyére az Istraél orszá
gát? Monda pedig nekik; Nem ti dolgoztok

✠(171)✠

tudni az időket, vagy alkalmatosságokat;
mellyeket az Atya az őnnön hatalmában
helyezettett; hanem el-vészitek erejete
a' álllyúl reátok jövő Szent-Léleknek; és ta
nítom léstetek nekem Jerusalemben, és az e
gész Judæában, és Samariában, és mind a'
föld végéig. Es mikor ezeket mondotta
vólna, szemek láttára fel-emelteték, és a'
helyő befogadást az ő szemek elől. Es
mikor néznék őtet az égbe menni, imé két
férfi állá melléjük fehér ruhákban, kik
mondának is; Galilæai férfiak, mit állotok
az égbe nézven? az a' Jésus, ki fel-vételtek ti
tőletek ez égbe; úgy jő el, a' mint láttátok
őtet az égbe menni.

EVANGELIOM SZ. MARKNAK

16. részében. v. 14.

Az időben: A' le-telepedett tizen-
egy tanítványinak meg-jelenék
Jésus: és szemekre hányá az ő hitlen
ségekét, és szívók keménységét;
hogy azoknak, kik látták őtet, hogy
fel támadott vólna, nem hittek. Es
monda nekik: El-menvén az egész
világra, prädikalljátok az Evange
liomot minden teremtetett állatnak. A'

H 2

ki

ki hiszen, és megkeresztelkedik, üdvözl: a' ki pedig nem hiszen, el-kárhozik. Azokat pedig, a' kik hisznek, ezek a' jelek követik: Az én nevemben ördögöket űznek ki; új nyelvekkel szólnak; kígyókat vésznek fel; és ha ha valami hálalost isznak, nem árt nékik: a' betegek kezeit téstízik, és meggyógyulnak. Az Ur János pedig minek-utánna szólla nékik, fel-veteté menybe, és ül az Istennek jobbjára. Azok pedig el-menvén praedikálnak mindenütt, az Ur vélek együtt munkálkodván, és a' beszédet meg-erősítvén, következő jelekkel.

UR MENYBE MENETELE UTAN
való Vasárnap. Epist. I. Pet. 4. v. 7.

Szerelmeim: Legyetek okosok, és vigyázzatok az imádságokban. Mindeneknek elötte pedig az egymashoz való szeretet szüntelen legyen bennetek; mert a' szeretet befűdözi a' bűnnek iskaságát. Gazdálkodók egy másnak zúgolódás nélkül.
Min-

Mindenitek a' mint vötte az ajándékot, azt egy más között szolgáltattván, mint az Istennek lokfőle ajándékinak jó sáfári. Ha ki szöll, ugymint az Istennek beszédit: ha ki szolgál, ugymint az erőből, meliyet az Isten szolgáltatt: hogy mindenekben tiszteltessék az Isten a' mi Urunk János Krisztus által.

EVANGELIOM SZ. JANOSNAK
15. részében. §. 26.

AZ időben: monda János az ő tanítványinak: Mikor el-jövend a' vigasztaló, kit én néktek küldök az Atyától, az igazságnak lelkét, ki az Atyától származik, ő bizonytságot téstízen felőlem: ti-is bizonytságot téstítek, mert eleitől fogva velem vártok. (cap. 16.) Ezeket szöllottam néktek, hogy meg-ne botránkozzatok. A' synagógáktól meg-fosztanak titeket: de el-jő az óra, hogy minden, a' ki meg-öl titeket, azt alittyá, hogy az Istennek szolgálatot téstízen: és ezeket cselekeszik néktek, mert nem ismerik az Atyát, sem engemet. De ezeket szöllottam néktek; hogy mi-
H 3 dön

174

dön el-jő az óra; azokról meg-emle-
kezzetek, hogy én meg-mondottam
néktek.

PÜNKÖSD NAPJAN EPISTOLA
Act. 2. v. 1.

Mikor bé-telnének a' Pünkösöd napjai,
minnyájan egyenlőképpen azon he-
lyen valának: és lőn hirtelen az égből mint
egy sebessen jövő szélnek zúgása, és bé-töl-
té az egész házat a' hol ülnek vala. Es je-
lenének nékik él-ösztatott nyelvek, mint a'
tűz, és állá mindenikre ő közölők: és bé-
relének minnyájan Sz. Lélekkel, és kezdének
szóllani különböző nyelveken, a' mint a'
Szent-Lélek ad vala nékik szóllaniok. Va-
lának pedig Jerusálemben lakó Sidók, Isten-
féle férfiak mindenféle nemzetségekből,
melly az ég alatt vagyon. E' szózat lévén
pedig, sokaság gyűlekezék egybe, és meg-
háborodék elméjében, mert hallya vala ki
ki mind az ő nyelvén őket szóllani. Al-
mélkodnak vala pedig minnyájan. és cso-
dálkoznak vala mondván: Imé minnyájan
ezek, a' kik szólnak, nem Galilaeaiak-é, és
mi képpen hallottuk mi kiki a' mi nyelvün-
ket, a' mellyben születünk? Pártusok, és
Medusok, és Elamiták; és a' kik Meso-
potámiát

175

potámiát lakják. Judaeát, és Kappadoczi-
át, Pontust, és Asiat, Frigyiát, és Pámphiát,
Ægiptust, és Libiának részeit, melly Cziré-
ne körül vagyon, és a' Romai jövevények,
a' Sidók-is, és a' Lőtt-Sidók; a' Krétaiak, és
Arabiaiak: hallottuk őket szóllani a' mi
nyelveinken az Istennek nagy dolgait.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAR
14. részében §. 23.

AZ időben: Monda Jéhus az ő ta-
nitványinak: Ha ki engem szer-
et, az én beszédemet meg-tartya, és
az Atyám-is szereti őtet, és hozzája
megyünk, és lakó-helyt szerzünk ná-
la: a' ki engem nem szeret, az én be-
szédemet meg-nem tartya. Es a' be-
széd, mellyet hallottatok, nem enyim:
hanem azé, a' ki engem küldött, az
Atyaé. Ezeket szóllottam néktek,
nátatok lévén. A' vigasztaló Szent-
Lélek pedig, kit az Atya az én ne-
vemben küld, az titeket meg-tanít
mindenekre; és eszetekbe jutat min-
deneket, valamiket néktek mondan-
dok. Békeséget hagyok néktek, az

én béke-éget adom néktek: nem
a' mint a' világ adgya, adom én nek-
tek. Meg-ne háborodgyék a' ti
ízivetek, se ne félljen. Hallottátok,
hogy én mondtam néktek: El-mé-
gyek, es el-jövök hozzátok. Ha en-
gem szeretnétek, örülnétek ugyan,
hogy az Atyához megyek: mert az
Atya nagyobb nálamnál. Es most
meg-mondtam néktek, minek elő-
te meg-légyen: hogy midőn meg-lé-
szen, hidgyétek. Immár nem lokat
szóllok veletek: mert el-jött e' világ
fejedelme, és én bennem semie nincs.
De hogy meg-ismérje a' világ, hogy
szeretem az Atyát, és a' mint paran-
ciolatot adott nekem az Atya, úgy
cselekszem.

PÜNKÖSD HETFŐN EPISTOLA.

ACT. 10. §. 42.

A Napokban: Fel-nyitván Péter a' szá-
ját monda: Atyámfiai férfiak: az Ur
meg parancsolta nekünk, hogy praedikál-
lyuk a' népnek, és bizonyítottuk, hogy ő az, a'
ki az Istentől bírójává rendeltetett az eleve-
neknek

neknek és holtaknak. Erről minden Pro-
féták bizonyosságot tésznek, hogy a' bűnnök
bocsánattját az ő neve-által vészik min-
nyájan, a' kik ő benne hisznek. Még Pé-
ter ez igéket szólván, a' Szent-Lélek min-
nyájokra szálla, a' kik halgattyák vala az i-
gét. Es álmélkodának a' környül-metél-
kedésből való hivek, kik l'éterrel jöttek va-
la, hogy a' nemzetségekre-is ki-öntetett a'
Szent-Lélek malafztya. Mert hallák őket
nyelveken szólani, és az Istent magasztal-
ni. Akkor felele Péter: Vallyon meg-tart-
hattya-e valaki a' vizet, hogy meg ne ke-
retztetessenek ezek, a' kika' Szent-Lelket
vöttek, a' mint mi-is? Es meg hagyá, hogy
meg-kereszteltetnének az Ur Jéhus Krístus
nevében.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK

3. részben. §. 16.

A Z időben: Monda Jéhus Nikodé-
musnak: Ugy szeretie Isten ez
világot, hogy az ő eggyetlen egy szü-
lött Fiát adná; hogy minden, a' ki ő-
benne hiszen, el-ne vészízen, hanem
örök élete légyen. Mert nem kül-
dötte Isten az ő Fiát e' világra, hogy

H 5

itel-

178)(34

Itéllye e' világot, hanem hogy üdvö-
züllyön e' világ ő általa. A' ki ő
benne hiszen, meg-nem ítéltetik: a'
ki pedig nem hiszen, már meg-ítélte-
tett: mert nem hiszen az Isten egy-
gyetlen egy szülött Fiának nevében.
Ez pedig az ítélet: hogy a' világof-
ság e' világra jött, és inkább szeret-
tek az emberek a' sötétséget, hogy-
sem a' világosságot: mert az ő csele-
kedetek gonoszszak valának. Mert
minden a' ki gonoszúl cselekezik,
gyűlöli a' világosságot, hogy meg
nefeddessenek az ő cselekedeti: a' ki
pedig igazságot cselekszik, a' világof-
ságra jő, hogy ki nyilatkoztassanak
az ő cselekedeti, hogy Istenben lőttek.

PÜNKÖSD KEDDEN EPISTOLA.
Aét. 8. v. 14.

A' Napokban: Midőn hallották volna az
Apostolok, kik Jerusalemben valának,
hogy bé vőtte volna Samaria az Isten Igé-
jét, hozzájok küldék Pétert és Jánost. Kik
midőn el mentek volna, imádkozának ő
értetek, hogy el-vennék a' Szent-lelket;
Mert

179)(34

Mert még senkire közzülők nem szállott
vala, hanem csak meg kereszteltettek
vala az Ur Jéhus nevében. Akkor reájok
teszik vala kezeket, és el-vézik vala a'
Szent Lelket.

EVANGELIOM SZ JÁNOSNAK
10. részében 1.

AZ időben: Monda Jéhus a' Farise-
usoknak: Bizony, bizony mon-
dom néktek: a' ki nem az ajtón mé-
gyen bé a' juhok aklába, hanem má-
funnan hág bé, lopó az, és tolvaj.
A' ki pedig az ajtón megyen bé, pász-
tora a' juhoknak. Ennek az ajtón-
álló meg nyitnya, és a' juhok az ő sza-
vát hallják, és az ő tulajdon juhait ne-
vek szerént hívja, és ki viszi azokat.
Es mikor az ő tulajdon juhait ki-bo-
csáttya, előttök megyen: és a' juhok
őtet követik, mert tudgyák az ő sza-
vát. Idegent pedig nem követnek,
hanem futnak tőle: mert nem ismé-
rik az idegennek szavát. E' példa-
beszédet mondá nekik Jéhus, ők pe-
dig nem érték, mit szállana nekik.

H 6

Mon-

☞ (180) ☞

Monda azért ismét nekik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy én vagyok a' juhok ajtaja. Minnyájan valamenyin jöttek, lopók, és tolvajok, és nem halgattak őket a' juhok. én vagyok az ajtó. En általam a' ki bémegy, és élve marad: és bémegy, és ki jő, és legeltetést talál. A' lopó nem jő, hanem hogy csak lopjon, és ilyön, és vesszen. En jöttem, hogy életet legyen, és bévebben legyen.

SZENT HAROMSÁG NAPJAN.
Epist. Rom. II. v. 33.

OH Isten bölcsesége és tudománya gazdagságának magasságát, melly megfoghatatlanok az ő ítélési, és megvizsgálhatatlanok az ő útjai. Mert ki ismerte meg az Ur elméjét? Vagy ki volt az ő tanácsa? Vagy ki adott elsőb nekik, és ő általa, és ő benne vannak mindenek: ő neki legyen dicsőség örökké: Amen.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
28. részében v. 18.

Az

☞ (181) ☞

AZ időben: Monda Jézus az ő tanítványinak: Adott nekem minden hatalom mennyben, és a' földön: elmenvén azért tanítsatok minden nemzeteket, megkeresztelvén őket Atyának, és Fiúnak, és Szent-Léleknek nevében: tanítván őket megtartani mind a' miket parancsoltam néktek. Es imé én veletek vagyok minden nap, világ végezetig.

UR NAPJAN EPISTOLA
1. Cor. II. v. 20. Lásd fol. 134.

EVANGELIOM SZ. JÁNOSNAK
6. részében v. 56.

AZ időben: Monda Jézus a' Sidók sereginek: Az én testem bizony nyálétel; és az én vérem bizony nyálital. A' ki eszi az én testemet, és iszja az én véretem, én-bennem lakik, és én ő benne. A' mint engem elküldött az élő Atya, én-is élek az Atyáért: és a' ki eszi engem, ő-is él én érettem. Ez a' kenyér, melly az

H 7

égből

égből szállott alá. Nem úgy, a' mint
ti atyáitok mannát öttek, és meg-hól-
tak. A' ki e' kenyeret eszi, örökké él.

PÜNKÖSD UTAN I. VASARNAP.

Epistola I. Joan. 4. v. 9.

Szerelmefim. Az Isten szeretete. Abból
jelent-meg az Isten szeretete mi hoz-
zánk, hogy az ő egyetlen egy szülött Fiát
küldötte az Isten e' világra, hogy éllyünk
ő-általa. Abban vagyunk a' szeretet, nem
hogy mi szeretnénk volna az Istent, hanem
hogy ő szeretett minket elsőben, és el-
küldötte a' Fiát engesztelőül a' mi bűnein-
kért. Szerelmefim, ha így szeretett min-
ket az Isten, nekünk-is kell egymást szeret-
nünk. Az Istent soha senki nem látta.
Ha egy más szeretnénk, az Isten mi ben-
nünk lakik, és az ő szeretete mi bennünk
tekélletes. Abból ismérjük-meg, hogy ő
bennünk lakunk, és ő mi bennünk, hogy az
ő Lelkéből adott nekünk. Es mi láttuk, és
bizonyoságot teszünk, hogy az Attya el-kül-
dötte az ő Fiát e' világ üdvözítőjé. Valaki
vallya, hogy a' Jézus az Isten Fia, az Isten la-
kik abban, és ő az Istenben. Es mi meg
ismértük, és hittük az Istennek hozzánk va-
ló szeretetét; és a' ki a' szeretetben marad,
az l-

az Istenben marad, és az Isten ő benne. E'
végre lőtt tekelletessé az Isten szeretete mi-
hozzánk, hogy az ítéletnek napján bizo-
dalmunk legyen: mert a' mint ő vagyunk;
mi-is vagyunk ez világon. Félelem nincs
a' szeretetben: hanem a' tekelletes szeretet
ki rekeszti a' félelmet; mert a' félelemnek
gyötrelme vagyunk: a' ki pedig fél, nem te-
kelletes a' szeretetben. Mi azért szeret-
sük az Istent, mert az Isten szeretet minket
először. Ha ki azt mondja, hogy szeret-
tem az Istent, és az ő atyafiát gyűlöli, ha-
zug az. Mert a' ki nem szereti az ő atya-
fiát, a' kit lát; az Istent, a' kit nem lát, mi
módon szeretheti. Es e' parancsiolatunk
vagyunk az Istentől: hogy a' ki szereti az I-
stent, szeresse az ő atyafiát-is.

EVANGELIOM SZ. LUKACS-
nak 6. részében v. 36.

AZ időben: Monda Jézus az ő tanít-
ványinak: Legyetek irgalmasok,
mint a' ti Atyátok-is irgalmas. Ne
ítéllyetek, és nem íteltettek: ne kár-
hozzátok, és nem kárhoztartok.
Meg-bocsátsatok, és meg-bocsátat-
tik nektek. Adgyatok, és adatik
nektek

184)

néktek. Jó, és meg-tömtt, és meg-rázott, és ki-folyó mértéket adnak a' ti kebeletekbe. Mert azon mértékkal, a' mellyel mértek, visszamértetik néktek. Monda pedig hasonlatosságot is nékik: Vallyon a' vak vezetheti-e a' vakot? nem mind ketten a' verembe esnek-e? Nem fellyevaló a' tanítvány a' mesternél; teljes léfzen pedig minden, ha léfzen, mint az ő mestere. Miért nézed pedig a' szálkát az atyád fia szemében; a' gerendát pedig, melly a' te szemedben vagyon, nem veszed észre? A' vagy mint mondhatod az atyád fiának: Atyám fia, hadd vessem ki a' szálkát a' szemedből: magad a' szemedben a' gerendát nem látván? Képmutató, vedd ki először a' gerendát a' te szemedből; és akkor lássad, hogy ki vegyed a' szálkát az atyád fia szeméből.

PÜN-

185)

PÜNKÖSD UTAN II. VASARNAP.

Epistola 1. Joan. 3. v. 13.

Szerelmestim. Ne csudálljátok, hogy gyűlöl titeket e' világ. Mi tudgyuk, hogy a' halálból által-vitettünk az életre, mert szerettük az atyafiakat. A' ki nem szeret, a' halálban marad: minden a' ki gyűlöl az ő atyafiát, gyilkos az, Es tudgyátok, hogy egy gyilkosnak sincs magában megmaradó örök élete. Abból ismértük meg az Isten szeretetét, hogy ő az ő lelkét adta mi érettünk: nekünk is lelkünket kell adnunk az atyánk fiáért. A' kinek e' világi marhája vagyon, és látta az atyafiát szükködni, esbé zárja szívé az előtt: miképpen marad meg az Isten szeretete abban? Fiatskáim, ne szeressünk szóval, se nyelvel, hanem cselekedettel, és igazsággal.

EVANGELIOM SZ: LUKÁCNAK

14. részében v. 16.

Az időben: Monda Jézus a' Fariseusoknak: Egy ember nagy vacsorát szerze, és sokakat hív. Es elküldé a' szolgáját a' vacsorának óráján, megmondani a' hivatalosoknak, hogy el-jönnének, mert már minde-el.ké-

✠(186)✠

el-készítették. Es kezdék együtt minnyájan magokat menteni. Az első monda néki: Majort vöttem, és szükség ki mennem, és azt meg-látom: kérlek téged, mencs meg engem. Es a' másik monda: Őt iga ökröt vöttem, és meg-probálnimegyek azokat: kérlek téged, mencs meg engem. Es más monda: Feleséget vöttem, és azért nem meherék-el. Es meg térvén a' szolgálga, meg jelent ezeket az ő urának. Akkor meg haragván a' cselédesember, monda az ő szolgájának: Meny ki hamar az útzakra, és a' várasnak szerire; és a' szegényeket, és a' bennákat, és a' vakokat, és a' sántákat hozd-bé ide. Es monda a' szolgálga: Uram, meg-lőtt az mint parancsolad, és meg is hely vagyon. Es monda az Ur a' szolgának: Meny ki az útzakra és a' sővényekhez, és kényszerítled bé jóni, hogy meg-telleyék az én házam. Mondom pedig néktek, hogy

✠(187)✠

hogy senki ama' férfiak között, a' kik hivattattak, meg-nem kóstitollya az én vacsorámat.

PENKÖSDUTAN III. VASARNAP.

Epist. 1. Pet. 5. v. 6.

Szerelmefim: Alázzatok-meg magatokat az Istennek hatalmas keze-alatt, hogy fel-magasztaljon titeket a' meg-látogatainak idején: minden szorgalmatosságtokat ő réája vetvén, mert ő néki gondgya vagyon reátok. Józanok legyetek, és vigyázzatok; mert a' ti ellenségetek az ördög mint az ordító oroszlány körül jár, kérelvén a' kit el-nyeljen: kinek ellene álljatok, erőflek lévén a' hitben: tudván, hogy ugyanazont fzenvedik a' ti atyátokfiai, a' kik e' világon vannak. A' minden kegyelemnek Istené pedig, a' ki minket az ő örökké való dicsőségére hívott a' Krisztus Jébusban, titeket, a' kik egy kevesé fzenvedtek, tekkellteteseké téfzen, meg-erősít, és meg-vastagit: ő néki dicsőség, és birodalom örökkön örökké.

EVANGELIOM, SZ. LUKACS-nak 15. részében. 8.1.

AZ

☞ (188) ☞

AZ időben: Közelgetnek vala Jé-
sushoz a' publikánusok, és bűnő-
sők, hogy halgatnák őtet. Es mor-
golódnak vala a' Farisæusok, és az Irás-
tudók, mondván: Hogy ez a' bűnő-
söket bé-fogadgya, és vélek észik.
Es szólá nekik ime' példa beszédet,
mondván: Kicsoda az ember közzü-
letek, a' kinek száz juha vagyon; és
ha elveszt egyet azok közzül, nem
hadgya-é a' kilenczven kilenczet a'
pulztában, és ahoz mégyen, a' melly
elvezett vala, míg nem meg-találja
azt? Es mikor azt meg-találja, vál-
laira vészí örülvén: és haza menvén
egybe-hija barátit, és szomszédit,
mondván nekik: Örvendgyetek né-
kem, mert meg-találtam az én juho-
mat, melly el-vezet vala? Mondom
néktek, hogy úgy öröm leszén meny-
ben egy penitencia tartó bűnösön,
inkább, hogy sem kilenczven kilencz
igazakon, kik nem szűkölködnek pe-
nitencia-nélkül. A' vagy melly asz-
ízony-állatnak tíz garasta lévén, ha el-
vezet

☞ (189) ☞

vezet egy garast, nem gyújt-é gyer-
tyát, és meg sópri a' házat, és meg-
keresi szorgalmatoson, míg nem
meg-találja? Es mikor meg-találja,
egybe-hija barátit és szomszédit,
mondván: Örvendgyetek nekem,
mert meg-találtam a' garast, mel-
lyet elveztettem vala? Így, mondom
néktek, öröm leszén az Isten Angyali-
előtt egy penitencia-tartó bűnösön.

PUNKÓSD UTAN IV. VASARNAP
Epistola. Rom. 8. v. 18.

ATyámfiak. Alitom, hogy nem méltók
e' mostani időnek szenvedési a' követ-
kezendő dicsőségre, melly meg-jelentetik
mi bennünk. Mert a' teremtetett állatnak
várakodása az Isten fiainak meg-jelené-
sét várja. Mert hívság alá vettetett a' te-
remtetett állat nem akarva, hanem azért,
a' ki őtet alája vetette reménségben: mert
maga a' teremtetett állat-is meg szabadittatik
a' romlandoságnak szolgálattától, az Isten
fiak dicsőségének szabadságára. Mert tud-
gyuk, hogy minden teremtetett állat fohasz-
kodik, és szűl mind eddig. Nem csak az
pedig, hanem mi magunk-is, kik a' lélek-
nek

32)(190)(34

nek seregét vöttük: mi-is foházkodunk
magunkban, az Isten fogadott fiúságát vár-
ván, a' mi testünknek váltságát.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
5. részében. v. 1.

AZ időben: Mikor a' seregek Jé-
susra tódulnának, hogy az Isten
igéjét halgatnák, és ő áll vala a' Ge-
nezaret tava mellett, Es látta a' tó mel-
lét két hajót álván: a' halászok pedig
ki-szállottak vala, és mosák vala a'
hálókat. Bé-menvén pedig egyik
hajóba, melly Simoné vala, kéré őtet,
hogy a' földről bellyeb vinné egy ke-
vetsé. Es le-ülvén taníttya vala az ha-
jocskából a' seregeket. Hogy pedig
meg-szűnék szólni, monda Simon-
nak: Vidd a' mélyre, és ereszfizetek
maga' ti hálótokat a' hal-fogásra. Es
felelvén Simon, monda neki: Mester,
egész étszakán munkálkodván, sem-
mit nem fogtunk: de a' te igédre meg-
eresztem a' hálót. Es midőn azt mi-
velték volna, halaknak bévséges fo-
kaságát rekeszték bé; szakadoz vala
pedig

32)(191)(34

pedig az ő hálójok. Es intének a'
társoknak, kik a' más hajóban valá-
nak, hogy el-jönének, és segétenék
őket. Es el-jövének, és meg-tölték
mind a' két hajócskát, úgy hogy csak
nem el-merülnének. Mellyet midőn
látta Simon Péter, a' Jésus lábaihoz
borúla, mondván: Meny ki tőlem,
mert bűnös ember, vagyok, Uram.
Mert az álmélkodás környül-vőtte
vala őtet, és mind a' kik vele valának,
a' halak fogásán, mellyet fogtak vala,
Hasonló-képpen pedig Jakabot-is, és
Jánost, a' Zebedæus fiait, kik a' Si-
mon társai valának. Es monda Si-
monnak Jésus: Ne fély; mostantól-
fogva már embereket fogsz. Es ki-
vonyván a' földre a' hajókat, minde-
neket el-hagyván, követék őtet.

PÜNKÖSD UTAN V. VASARNAP
Epist. 1. Pet. 3. v. 8.

Szerelmefim. Minnyájan egy akaratúak
legyetek az imádságban, szánakodók,
atyafiságnak szeretői, irgalmaiok, csen-
desek, alázatosok; nem fizetvén gonoszszal

a' 82

✠(192)✠

a' gonoszért, se szidalommal a' szidalom-
ért, hanem inkább áldván: mert arra hi-
vattattatok, hogy az áldást örökségül bir-
játok. Mert a' ki az életet akarja ízeretni,
és jónapokat látni, meg-tartóztassa nyel-
vét a' gonosztól, és az ő ajaki ne szóllyanak
álnokságot. Távozzék-e a' gonosztól, és
cselekedgyék jót: keressék a' békeséget, és
kövezzék azt: Mert az Ur szeméi az igazo-
kon, és az ő fülei azok könyörgésin. Az Ur
tekintete pedig a' gonosz tévőkön. Es ki
árt néktek, ha a' jónak követői léftek? De
ha valamit szenvedtek-is az igazságért, böl-
dogok léftek. Azoktól való feltetekben
pedig meg ne félemlyetek, és meg ne há-
borodgyatok. Az Ur Krisztust pedig szent-
tellyétek a' ti sziveitekben.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

5. részében. v. 10.

AZ időben: monda Jésus az ő ta-
ntványinak: Mondom néktek,
hogy ha fellyebb nem bévelkedik a' ti
igazságtok az Irás-tudókénál, és Fa-
riszáfokénál, bé nem mentek men-
nyeknek országába. Hallottátok,
hogy mondatott a' régieknek; Ne
ölly:

✠(193)✠

ölly: a' ki pedig ől, ítéletre köteles:
én pedig mondom néktek, hogy min-
den, a' ki atyafiára haragszik, köte-
les az ítéletre. A' ki pedig mondgya
az atyafiának; ráka: köteles a' gyüle-
kezetre. A' ki pedig mondgya, bo-
lond: köteles a' gehennatűzére. Ha
azért ajándékokat az óltarra viszed,
meg emlékezel, hogy az atyádfiának
vagyon valamie ellened: hadd ott az
ajándékokat az óltár előtt, és menny
először meg-békélleni atyádfiával: és
akkor el-jövéen add-bé ajándékokat.
Eggyezzz meg hamar ellenkeződdel,
míg az uton vagy vele: hogy valami-
képpen az ellenkeződ ne adgyon té-
ged a' bírónak: és a' bíró adgyon té-
ged a' szolgának: és a' tömlőczbe vet-
tetsél. Bizony mondom néked, ki-
nem jősz onnét, míg meg-nem fize-
ted az utolsó fillyért.

PÜNKÖSD UTAN VI. VASARNAP
Epistola Rom. 6. v. 3.

I

Atyám-

A Tyámfiai. Valakik meg-kerefzteltünk a' Krisztus Jéfusban, az ő halálában kerefzteltettünk-meg. Mert eltemetettünk vele együtt a' kerefztés által a' halálban, hogy a' mint a' Krisztus felmadott halottaiból, az Atyának dicsőségére által, úgy mi is az életnek újságában jünk. Mert ha bé-oltattunk az ő halálának hasonlatossága szerént, a' fel-támadásban-is úgy lézünk. Azt tudván, hogy a' mi régiemberünk vele egyetemben megfeszítetett, hogy el-rontásék a' bűnnek, és többé ne szolgályunk a' bűnnek. Mert a' ki meg-hólt, meg igazult a' bűntől. Pedig meg-hóltunk a' Krisztussal: tudván, hogy Krisztus halottaiból fel-támadván meg-nem hal, halál ő rajta többé nem rálkodik. Mert hogy meg-hólt a' bűnnek egy-zer hólt meg, hogy pedig él, az Isteneké. Így allitsátok ti is magatokat meg-hóltaknak a' bűnnek, élőknek pedig Istennek, a' mi Urunk Jéfus Krisztus által.

EVANGELIOM SZ. MARKUS.

8. részében. v. 1.

A Z időben: Midőn Jéfussal sokan reg vólna, és nem vólna mit mondani: egybe-híván a' tanítványok

monda nékik: Szánom a' sereget: mert imé harmad-napja, hogy velem vannak, és nincs mit enniük: és haholnap bocsátom el őket házokhoz, el-fogyatkoznak az úton: mert némelyek közzőlők megszűnnek jötték. Es felelének néki az ő tanítványi: Honnét elégitheti meg ezeket valaki kenyerekkel itt a' pusztában? Es kérdé őket: Hány kenyerek vagyon? Kikmondának: Hét. Es parancsolá a' seregnek, hogy le telepednék a' földön. Es véven a' hét kenyeret, hálakat adván meg szegé, és adá a' tanítványinak, hogy eleikbe tennék, és a' sereg-eleibe-tévék. Kevés haltskájok-is vala: azokat-is meg áldá és eleikbe hagyá tenni. Evének, és meg-elégedének, és a' meg-maradt hulladékokból hét kosárt szedének fel. Valának pedig a' kik öttek vala, úgy mint négy ezeren: és el-bocsátá őket.

PÜNKÖSD UTAN VII. VASARNAP

Epistola Rom. 6. v. 19.

A Tyámfiai. Ember szerént mondom, a' titeketeknek erőtlenségéért; mert a' mint adtátok a' ti tagjaitokat a' tisztátalanságnak szolgálattára, és a' hamiságnak a' hamiságra, úgy adgyátok most a' ti tagjaitokat az igazságnak szolgálattára, a' meg-szenteltetésre. Mert midőn a' bűnnek szolgálai volnátok, szabadosok voltatok az igazságtól. Micsoda gyümölcsötök volt azért akkor azokban, a' mellyeket most szégyenletek? Mert azoknak vége a' halál. Most pedig meg-szabadítottván a' bűntől, az Isten szolgálai lévén pedig, gyümölcsötök legyen a' meg-szenteltetésre, végetek pedig az örök élet. Mert a' bűnnek zoldgya, a' halál. Az Isten malasztja pedig, az örök élet, a' mi Urunk Jézus Krisztusban.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

7. részében. v. 15.

A Z időben: Monda Jézus az ő tanítványinak: Ojátok magatokat a' hamis profétáktól, kik hozzátok juhok ruházatiban jőnek, belől pedig ragadozó farkasok: az ő gyümölcsökről

ről isméritek meg őket. Vallyon szednek é a' tövisokról szólókat, vagy a' bojtörjányokról fűgüket? Így minden jó fa jó gyümölcsöket terem: a' gonosz fa pedig gonosz gyümölcsöket terem. Nem teremhet a' jó fagó, nesz gyümölcsöket: sem a' gonosz fa jó gyümölcsöket nem teremhet: Minden fa, a' melly nem hoz jó gyümölcsöt, ki vágattatik, és a' tűzre vettetik. Az okáért az ő gyümölcsökről isméritek meg őket. Nem minden a' ki mondgya nekem, Uram, Uram, mégyen mennyeknek országába: hanem a' ki az atyám akarattját cselekefzi, a' ki mennyekben legyen, az mégyen mennyeknek országába.

PÜNKÖSD UTAN VIII. VASARNAP.

Epist. Rom. 8. v. 12.

A Tyámfiai. Adossék vagyunk nem a' testnek, hogy test-szerént éllyünk. Mert ha a' test szerént éltek, meg-haltok: ha pedig lélekkel a' test cselekedetét megöldöklitek, éltek. Mert valakik az Isten lelkétől vezettetnek, azok az Isten fiai. Mert

nem vöttétek a' szolgálat lelkét ismét sélé-
lemben, hanem a' fogadott fiak lelkét vót-
tétek, a' mellyben kiáltjuk: Abba (Atyánk!)
Mert ő maga a' lélek bizonyoságot téfzen a'
millekünknek, hogy az Isten fiai vagyunk.
Ha pedig fiai, örökölő is: az Istennek örö-
kölő ugyan, a' Krisztusnak pedig örökös
társai.

EVANGELIOM SZ. LUKACH-
nak 16. részében §. I.

AZ időben: monda Jézus az ő ta-
nitványinak: Vala egy gazdag
ember, kinek sáfára vala: és az bé-
vadoltaték nála, mint ha el-tékozlot-
ta volna az ő javait. Es hívá őtet, és
monda néki: Mit hallok felőled? adgy
számot sáfárságodról: mert már nem
sáfárkodhatol. Monda pedig a' sá-
far önnön-magában: Mit mivellyek,
hogy im az Uram el-véfszi a' sáfarsá-
got? nem kapálhatok; kó dúlni szé-
gyenlek: Tudom mit cselekedgyem;
hogy, mikor ki-vettetem a' sáfarsá-
gomból, bé-fogadgyanak engem az
ő házokba. Egybe híván azért az u-
ranak

rának minden adófit, monda az el-
sőnek: Mennyivel tartozol az Uram-
nak? Az pedig monda: Száz tonna
olajjal. Es monda néki: Vedd-elő
a' számtartó könyvedet; és úgy-le ha-
mar, írj őtvent. Az után monda a'
másiknak: Te pedig mennyivel tar-
tozol? Ki monda: Száz kőből búzá-
val. Monda néki: Vedd elő a' tele-
veleidet, és írj nyólczvant. Es dicsé-
ré az Ur a' hamisságnak sáfárát, hogy
elzeffen cselekedett volna: mert e' vi-
lág fiai efzesbek a' világosság fainál;
az ő nemekben. En is mondom nek-
tek: Szerezsetek magatoknak tára-
tokat a' hamisság, mánnájából;
hogy, mikor meg-togyatkoztok, bé-
fogadgyanak titeket az örök hajlé-
kba.

PÁNKÓSD UTAN IX. VASARNAP

Epist. 1. Cor. 10. v. 6.

A Tyámfiai: Gonoszt-kivánók ne le-
gyünk, a' mint azok-is kívántak. Se
bálványozók ne legyetek mint némellyek
ő közölők; a' mint irva vagyon: Le üle a'
nép

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

nép enni és inni, és fel-kelének jádzeni. Se ne paráználkodgyunk, mint némellyek azok közül paráználkodtak, és el estek egy nap húszon-három ezeren. Se ne kísértésük a' Krisztust: mint némellyek azok közül kísértették, és a' kígyók miá vésztek el. Se ne zúgolódgyatok, mint némellyek azok közül zúgolódtak, és el-vészének a' pusztító miá. Ezek pedig mind példában történnék vala nékik: meg-irattak pedig a' mi oktatásunkra, kikre az urolsó idők jutottak. Azért a' ki magát fenn állani alittya, meg-lássa, hogy el-ne essék. Emberi kísértetnél egyéb meg-ne fogjon titeket: hív pedig az Isten, ki nem hágy titeket a' földtől kísértetni, a' mit el-fzenvedhettek; de a' kísértettel elő-monetelt-iszerez, hogy el-fzenvedhesétek.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
19. részében v. 41.

AZ időben: Mikor Jézus Jerusalembhez közelgetett volna, látván a' váraft, síra azon, mondván: Mert ha meg ismérted volna te-is, és főképpen ezen a' ténapodon, melyek a' te békeségedre vannak: most pedig el-rejtve vannak a' te szemeidtől.
Mert

Mert reád jönnek a' napok: és környül vésznek téged a' te ellenséged árokkal, és környül fognak téged minden-felől; és a' földig le-rontnak téged, és a' fiaidat, kik benned vannak; és nem hagynak te-benned követ a' követőn: azért hogy meg nem ismérted a' te látogatásod idejét. Es bémenvén a' templomba, ki-kezdé hánni azokat, a' kik abban árulnak és vésznek vala, mondván nékik: Irva vagyon: hogy az én házam imádságnak háza: ti pedig azt latroknak barlangjává törtétek. Es tanít vala minden nap a' templomban.

PÁNKÖSD UTAN X. VASARNAP.
Epistola I. Cor. 12. v. 2.

ATyámfiak. Tudgyátok, hogy midőn pogányok volnátok, a' néma bálványokhoz mentétek, a' mint vitettetek vala. Azért tudtotokra adom, hogy senki az Isten Lelke által szólván nem mondátkot a' Jézusnak. Es senki nem mondhattya Ur Jézus, hanem csak a' szent Lélek által. Külömbiségek vannak pedig az ajándékokban,
Is de ugyan

tud.könyvtár:

Eperjes

Régi nyomtatványok,
/318.ig.j./

de ugyan azon a' lélek : Es külömbségek vannak a' szolgálatokban, de ugyan azon az Ur: Es külömbségek vannak a' cselekedetekben, de ugyan azon az Isten, a' ki mindeneket cselekeztik mindenekben. Mindennek pedig hatzonra adatik a' Léleknek meg jelenése. Némellynek ugyan a' lélek által adatik a' bölcsességnek beszéde: másnak pedig a' tudománynak beszéde azon lélek szerént: Másnak a' hit azon Lélek által: másnak a' gyógyítóknek ajándéka azon lélek által, másnak a' csudáknak cselekedete, másnak a' profétálás, másnak a' lelkeknek megváltatása, másnak a' nyelveknek külömbiségi, másnak a' beszédeknek magyarázása. Ezeket pedig mind azon egy lélek cselekeztí, o'zrogatván mindennek, a' mint akarja.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
18. részében X. 9.

Az időben : Mondá János némellyeknek, kik magokban biznak valami igazak, és megutálnak vala egyebeket, e' példa beszédet is: Két ember méne fel a' templomba hogy imádkoznának; egyik Faris-

us,

us, és a' másik publikánus. A' Farisaeus álván, így imádkozik vala magában : Isten hálákat adok néked, hogy nem vagyok mint egyéb emberek : ragadozók, hamissak, paráznák: a' minte' publikánus-is. kétszer böjtölök egy hétben; dézínát adok mindenekből, a' miket bírok. És a' publikánus távul álván, szemeit sem akarja vala fel-emelni az egre: hanem a' mellét veri vala, mondván : Isten, légy kegyelmes nekem bűnösnek. Mondom néktek, alá méne ez a' házához inkább meg igazítván amannál : mert minden a' ki magát fel-magasztallja, meg-láztatik : és a' ki magát meg-alázza, fel-magasztaltatik.

PÜNKÖSD UTAN XI. VASARNAP
Epistola I. Cor. 15. v. 1.

A Tyámfiai. Tudotokra adom néktek az Evangeliomot, a' mellyet néktek praedikállottam, a' mellyeket lé-is vettetek, a' mellyen állottok-is, melly által üdvözültök-is: mi-képpen praedikállottam néktek, ha meg-tartjátok; hanem ha héaba hitte-

16

tek,

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.18.1.1.

tek. Mert először előőkbe adtam, a' mit
vöttem-is: hogy a' Krisztus meg-holt a' mi
bűneinkért az Írálok szerént: és hogy el-
temettetett, és hogy fel-támadott harmad
napon az Írálok szerént: és hogy meg-je-
lent Czésárnak, és az után a' tizen-egynek:
az után meg-jelent egyszer s mind
többnek öt száz atyafiaknál: kik között so-
kan meg-maradtak mind ez ideig, némel-
lyek pedig el-aluttak: Azután meg-jelent
Jakabnak; azután mind az Apostoloknak:
Mindeneknél utólszor pedig, úgy-mint
idétlenül szűltnek, meg-jelent nekem-is.
Mert én leg kisebb vagyok az Apostolok
között, ki nem vagyok méltó Apostolnak
hivattatni; mert az Isten Anyaszent-egy-
házát üldöztem. Az Isten malasztjából
vagyok pedig az, a' mi vagyok, és az ő ma-
lasztja én bennemhivalkodó nem volt.

EVANGELIOM SZ. MARKNAK

7. részében. v. 31.

AZ időben: Ki-menvén Jéhus a' Ty-
rus határiból, jöve Sidon által a'
Galilaeai tengerhez, a' Dekapolis ha-
tári között. Es hozának neki egy fi-
ketet és némát, és kéri vala őtet,
hogy

hogy réá tenné a' kezét. Es félre vi-
ven őtet a' teregből, annak füleibe
bocsátá az újait: és pókvén, illete an-
nak nye vét: és fel tekintvén meny-
be-fohászkodék, és monda neki: Ef-
feta, az az nyilatkozzál meg. Es mind-
gyárt meg nyilatkozzának a' fülei, és
meg-óldaték az ő nyelvének kötele,
és igazán szól vala. Es meg-paran-
csolá nekik hogy valakinek meg-ne
mondának. Mennyivel inkább pa-
rancsollja vala pedig nekik, annyival
inkább hirdetik vala: és annál in-
kább csudálkoznak vala mondván:
Mindoneket jól-cselekedett: a' fi-
ketet-is hallókká tőtte, s a' némákat-
is szólókká.

PUNKÓSD UTAN XII. VASARNAP

Epistola. 2. Cor. 3. v. 4.

ATyámfiai. Ilyen bizodalunk vagyunk
pedig a' Krisztus-által az Istenben, nem
hogy elégendők volnánk mi-magunktól
valamit gondolni, úgy-mint mi-magunk-
tól: de a' mi elégséges voltunk az Istentől
vagyunk: Ki minket az új testamentomnak
alkalmatos szolgálva tőtt; nem a' bőrűvel,
hanem

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

hanem a' Lélekkel: mert a' hűű meg ől, a' Lélek pedig meg-elevenít. Hogy ha a' halál-nak ki-izolgáltatása, bűnükkel kővekre i-rattatván, dicsőségben volt, úgy hogy nem nézhetnének az Izsák fiai a' Moyses orozá-jára, az ő ábrázáttjának dicsősége-miá, melly megűresül: miképpen nem lézen inkább a' Léleknek izolgáltatya dicsőség-ben? Mert ha a' kárhozatnak izolgáltatása dicsőségben vagyon, sokkal inkább bével-kődik dicsőséggel az igazságnak izolatlat-ya.

EVANGELIOM SZ: LUKACNAK
10. részében v. 23.

AZ időben: Monda Jézus az ő ta-nítványinak. Boldogok a' íze-mek, mellyek látták, a' miket ti lát-tok. Mert mondom néktek, hogy sok proféták és királyok akarták lát-ni, a' miket ti láttok, és nem látták; és hallani; a' miket ti hallotok, és nem hallották. Es imé egy törvény-tudó fel-kele kísértvén őtet, és mondván: Mester, mit cselekedvén birhatom az örök életet? ő pedig monda neki: A' tör-

törvényben mi vagyon írva? mint ol-vaod? Amaz felelvén, monda: Szer-ressed a' te Uradat Istenedet, tellyes szivedből, és tellyes lelkedből, és minden elmédből; és felebarátodat, mint tennen magadat. Es monda né-ki: Igazán felelél: ezt cselekedgyed, és élj. Amaz pedig akarván magát igazítani, monda Jézusnak: S' kicfoda az en felebarátom? Felelvén pedig Jézus, monda: Egy ember alá meggyen vala Jerusalemből Jerikóba, es a' rol-vajok közzé akada, kik meg is fofz-ták őtet; és meg-sebesítvén, holt-ele-venen hagyván őtet, el-menének. Történék pedig, hogy egy pap men-ne alá azon az úton: es látván őtet, el-méne mellőle. Hasonló képpen egy Levita-is, midőn a' hely mellett vólna, és látná őtet, el-méne mellő-le. Egy Samaritanus pedig úton jár-ván, melléje méne: és látván őtet, könyörületettségre indula. Es hoz-zája közelgetvén bé-köté az ő sebeit, olajt és bort töltvén azokba, és fel-té-vén

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

vén őtet a' barmára, jívé a' szállásra,
és gondgyát vislé. Es másod nap
két pénzt vón elő, és a' gazdának
adá, és monda: Viseld gondgyát en-
nek: és valamit ezen fellyül költesz,
én mikor meg-térek, meg adom né-
ked. E' három-közzül, ki láttatik
néked, hogy felebaráttya volt annak,
a' ki a' tolvajok közibe akadott? Ama'
pedig monda: A' ki irgalmaságot cse-
lekedett véle. Es monda neki Jéhus:
Meny el, te-is hasonló-képpen cse-
lekedgyél.

PÜNKÓSD UTAN XIII. VASAR-
nap. Epist. Gal. 3. v. 16.

A Tyámfiat. Abrahámnak mondattak
az ígéretek, és az ő magvának. Nem
mondgya: Es magvainak, úgy mint so-
kakban: hanem úgy mint egyben: Es a' te
magodnak, ki a' Krisztus. Ezt mondom
pedig, hogy az Istenről megerősítettett te-
stamentom: a' Törvény, melly négy-száz
és harmincz esztendő-után lött, nem té-
szierőtlenné az ígéretnak el-törlésére. Mert
ha a' törvény-által az örökség; már nem
az ígé-

az ígéretnél. Abrahámnak pedig ígéretnél
által ajándékozta az Isten. Micsoda tehát
a' törvény? Az általhágásokért tértetett,
míg el-jőne a' mag, a' mellynek ígérte va-
la melly az Angyaloktól rendeltetett a'
közben járónak keze-által. A' közben-járó
pedig nem egyé: az Isten pedig egy. A' tör-
vény tehát az Isten ígérte-ellen-e? Távul
légyen. Mert ha törvény adatott volna,
melly meg-elevenithetne, bizony a' tör-
vényből volna az igazság. De az Isten min-
deneket a' bűn alá rekesztet, hogy az ígérte
a' Jéhus Krisztus hiti-által adatnék a' hívők-
nek.

EVANGELIO MSZ. LUKACS-
nak 17. részében v. 11.

AZ időben: Mikor Jéhus Jerusa-
lembe menne, által méné Sama-
rián és Galiláán. Es mikor be men-
ne egy kastélyba, eleibe jövének tiz
Poklos férfiak, kik távul meg-állá-
nak: és el emelek szavokat, mond-
ván: Jéhus mester, könyörülly raj-
tunk. Őket hogy meg látta, mon-
da: Mennek el, mutassátok-meg
maga-

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.18.J./

magatokat a' papoknak. És lőn, midőn mennének, meg-tisztulának. Egy pedig közölők, hogy látá, hogy meg-tisztult, visszafra tere, nagy szóval magasztalván az Istent, és orczájára borúla az ő lábai előtt, hálákat adván: és ez Samaritanus vala. Fellevén pedig Jézus, monda: Nem-derizen tisztultak-é meg? és a' kilencze hol vagyon? nem találattott, a' ki meg-terne, és dicsőséget adna az Istennek, hanem csak ez idegen nemzet. És monda néki: kelly-fel, menny-el: mert a' te hited meg-szabadított téged.

PÜNKÖSD UTAN XIV. VASARNAP. Epist. Gal. 5. v. 16.

A Tyámfiat. Lélektzerént járjatok, és a' testnek kívánságát véghez nem viszitek. Mert a' test a' lélek ellen kíván: a' lélek pedig a' test ellen: mert ezek egymással ellenkeznek: hogy nem mind azt cselekedjétek, a' mit akartok. Hogy-ha a' lélektől viseltettek, nem vartok a' törvény alatt. Nyilván valók pedig a' testnek cselekedeti;

lekedeti; mellyek ezek. Paráznaság, tisztátalanság, szemtelenség, bujaság, bálványozás, bűvölések, ellenkezések, öszveveszések, irigységek, haragok, versengések, visszafra-vonyások, partutítások, irigykedések, gyilkosságok, részegségek, tobzódások, és ezekhez hasonlók, mellyekről mondom néktek, a' mint ez előtt-is mondtam: hogy a' kik efféleket cselekeiznek, az Isten országát nem vészik. A' Léleknek gyümölcse pedig ez: Szeretet, öröm, békeség, tűrés, kegyesség, jószág, holzfű várakozás, szelídség, hit, mértékletesség, maga meg-tartóztatása, tisztaság. Effélek ellen nincs törvény. A' kik pedig a' Krisztusé, az ő testeket meg-feszítették a' vétkekkel, és kívánságokkal.

EVANGELIOM SZ: MATENAK
6. részében v. 24.

A Zidóban: Monda Jézus az ő tanítványinak. Senki két úrnak nem szolgálhat: mert vagy egyiket gyűlöli, és a' másikat szereti; vagy egyiket el-szenved, és a' másikat meg veti. Nem szolgálhattok az Istennek, és a' mammonnak. Az o' á-ért

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

ért mondom néktek, ne legyetek szorgalmatosok lelketekről, mit egyetek; se testetekről, mibe öltöztetek. Nem jobb-e a' lélek az eledelnél; és a' test nem jobb-e az öltözetnél? Tekintsétek az égi madarakat, mert nem vetnek, sem aratnak, sem csűrökbe nem gyűjtnek: és a' ti mennyei atyátok táplálja azokat. Nem böcsülletestek vattok-e ti azoknál? Kicsoda pedig közzületek gondolkodván adhat magasságához egy könyöknyit? Es a' ruházatról miért vattok szorgalmatosok? Nézzétek a' mezsei liliumokat, mint nevelkednek: nem munkálkodnak, sem nem fognak. Mondom pedig néktek, hogy Salomon sem volt minden ő dicsőségében felöltözve, mint egy ezek közzül. Ha pedig a' mezsei fűvet, melly ma vagyon; és holnap a' kemenczébe vettetik, az Isten így ruházza: mennyivel inkább titeket, kicsiny hitűket? Ne legyetek azért szorgalmatosok, mondván: Mit elízünk, vagy mit

mit íszunk, vagy mivel ruháztatunk? mert mind ezeket a' pogányok keresik. Mert tudgya a' ti atyátok, hogy ezeken kívül mind szűkölködtek. Keresétek azért először az Isten országot, és az ő igaságát: és mind hozzá adatnak nektek ezek.

PÜNKÖSD UTAN XV. VASARNAP. Epist. Gal. 5. v. 25.

A Tyámfiak. Ha lélek szerént élünk, lélek-szerént járunk. Ne legyünk heában való dicsőségnek kívánoi, egy-mást ingerlők, egy-mátra irigykedők. (cap. 6.) Ha az ember hirtelen valami bűnben találta-tik-is, ti, kik lelkiek vattok, az olyant oktatjátok a' fzelidségnek lelkével; meg-gondolván magadat, hogy te se kísértéssel-meg. Egy más terheteket viselleyetek, és úgy tellyelítitek-bé a' Krisztus törvényét. Mert ha valaki magát valaminek aluttya lenni, holott semmi, ő maga elállja meg magát. A' maga cselekedetét pedig próbálja meg kiki, és úgy élék önnön magában létezen dicsősége, és nem másban. Mert kiki a' maga terhét viseli, Közöllye pedig minden javait az, a' ki tanittatik az igével.
azzal

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.18.j./

azzal a' ki őtet tanította. Meg ne csalatkoz-
zatok: az Isten meg-nem csúfoltatik. Mert
a' miket az ember vetend, azokat arattya-
is. Mert a' ki az ő testében vét, a' testéből
arattya a' veszedelmet-is: a' ki pedig a' lé-
lekben vét, a' lélekből arattya az örök életet.
Jól cselekedvén pedig, meg-ne szűnnyünk:
mert idejekor aratunk, meg-nem szűnven.
Azért a' míg időnk vagyon, mindennel
jót cselekedgyünk, főképpen pedig a' hit-
nek cselelével.

EVANGELIOM, SZ. LUKACS.
nak 7. részében. §. 11.

AZ időben. Mégyen vala Jézus az
városba, melly Naimnak hivatta-
tik, és mennek vala véle a' tanítványi
és sokaságos sereg. Mikor pedig
a' város kapujához közelgetne, imé
egy halott vitetik vala ki, egy fia az
annyának: és ez özvegy vala: és a'
városnak fok serege ő véle. Kit mi-
kor látott volna az Ur, könyörülvén
rajta, monda néki: Ne sirj. Es oda
járula, és illette a' koporsót. (Azok
pedig a' kik viszik vala, meg-állának.)
Es

Es monda: Ifjú, néked mondom;
kelly fel. Es fel-üle, a' ki meg holt
vala, és szólni kezdte. Es adá őtet
az ő anyjának. El fogá pedig mi-
nyájokat a' félelem: és magasztallák
vala az Istent, mondván: Hogy nagy
proféta támadott közöttünk, és hogy
az Isten meg-látogatta az ő népet.

PÜNKÖSD UTAN XVI. VASAR-
nap. Epistola Ephes. 3. v. 13.

A Tyámfiat. Kérlek, hogy meg-ne fo-
gyatkozzatok az éretetek való há-
borúságimért, melly a' ti dicsőségtek. E'
dolog kedvéért hajtom-meg térdemet a' mi
Urunk Jézus Krisztusnak atya előtt, kitől
minden atyaság neveztetik mennyekben
és a' földön, hogy néktek az ő dicsőségének
gazdagsága szerént adgya, hogy hatalmas-
san meg-erősödjétek az ő Lelke által a'
belső emberben, hogy Krisztus a' hit által a' ti
fízeitekben lakjék: a' szeretetben meg-gyö-
kereztvén, és fundamentomot vetvén,
hogy meg-foghassátok minden szentek-
kel, mellyik legyen a' tökéletesség, hozzá-
ság, és a' mélység: hogy tudgyátok a' Kri-
stusnak minden tudományt felgyűl halladó
szeretett, hogy bé tellyesedjétek az Isten-
nek

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud.könyvtár:
/318.ig.j./

nek minden tellyes voltaival. Annak pedig, a' ki hatalmas mindeket bévességben meg-cselekedni, hogy sem mi kérjük, vagy értjük, az erő szerént, melly mibenünk munkálkodik: Dicsőség annak az Anyaszentegyházban, Es a' Krisztus Jéfusban, minden időben örökkön örökké, Amen.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
14. részében. v. 1.

AZ időben: Midőn be-menne Jéfus egy Farisæusok fejedelme házába szombaton kenyeret enni, és ők reá vigyáznak vala. Es imé egy vizkorságos ember vala előtte. Es felelvén Jéfus, monda a' törvény-tűdőknek, és a' Farisæusoknak, mondván: Ha szabad é szombaton gyógyítani? Azok pedig halgatának. Ő pedig fogván őtet, meg gyógyitá, és elbocsátá. Es felelvén nekik, monda: Kinek közzületek számára, vagy ökre esik a' kútba, és nem mindgyárt ki vonnya-é azt szombat napon? Es nem felelhetének ezekre neki. Mondá pedig a' hivatalosoknak-is példabeszé.

beszédet, nézvé, miképpen válogatnák az első üléseket, mondván nekik: Mikor menvegzőre hivattatol, ne ülj az első helyre, hogy valaki éppen bőszültesb náladnál hivattatott ne legyen attól, és az el-jövén a' ki téged, és azt hitta, mondgya neked. Adgy helyt ennek, és akkor kezdgyed pirulással az utolsó helyt tartani. De mikor hivatal, eregy; ülj az utolsó helyre; hogy midőn el-jövend a' ki téged hívott, mondgya neked: Barátom, meny fellyebb. Akkor leszen dicsőséged a' veled együtt le telepédettek előtt. Mert minden a' ki magát fel-magasztallja, meg-aláztatik; és a' ki magát meg-alázza, fel-magasztaltatik.

PÜNKÖSD UTAN XVII. VASARNAP. Epist. Ephes. 4. v. 1.

ATyámfiak. Kérlek titeket én fogoly az Urban, hogy méltán járjatok a' hivatal szerént; mellyel hivattatok minden alázatossággal, és szelidséggel, békefegestűréssel, el-szenvedvén egy-mást szertettel

istennel szorgalmatosok lévén meg-tartan-
a' Léleknek eggyeségét a' békefűségnek kö-
zelében. Egy test, és egy Lélek a' mint a'
ti hivatalotoknak egy reménségében hiva-
tattatok. Egy az Ur, egy az hit, egy a' ke-
reszttség. Egy az Isten és mindeneknek A-
tya, ki mindenek fölött vagyon, és minde-
neken, és minnyájunkon, ki áldott örök-
kőn örökké Amen.

EVANGELIOM, SZ. MATENAI
22. részében. v. 35.

AZ időben: Járulának Jészushoz
Fariszausok: és kéré őtet egy tör-
vény-tudó doctör közzűlők, késér-
vén őtet: Mester, mellyik a' nagy pa-
rancsolat a' törvényben? Monda nekik
Jésus: szeressed a' te Uradat Istent
det tellyes szivedből, és tellyes le-
kedből, és tellyes elmédből. Ez
leg nagyobb, és első parancsolat.
Máskik pedig hasonlő ehez: Szeressed
felebarátodat mint tennen magadat.
E' két parancsolatban függ az egész
törvény, és a' proféták, őszve gyű-
vén pedig a' Fariszausokat, kérde őket
Jésus

Jésus mondván: Mitalitotok ti a' Kri-
stus felől ki fia? Mondának neki: Dá-
vidé. Monda nekik: Miképpen hja-
tehát Dávid őtet lelkében Urának,
mondván: Monda az Ur az én Uram-
nak: uly az én jobbomra, míg az el-
lenségidet számollya téfzem a' te laba-
idnak? Ha azért őtet Dávid Urának
hja, mi módon ő fia? Es senki egy
igét sem felelhete neki: senem meré
őtet senki a' naptól-fogva többször kér-
deni.

PÜNKÖSD UTAN XVIII. VASAR-
nap. Epistola I. Cor. I. v. 4.

ATyámfiak. Hálákat adok az én Iste-
nemnek mindenkor őrettetek az Isten
malasztyáért, melly néktek adatott a' Kri-
stus Jészusban: hogy mindenekben gazda-
gok lőttetek ő benne minden igében, és
minden tudományban, a' mint a' Krisztus
bizonyágtétele meg-erősítetett ti benne-
tek: úgy hogy semminémű malaszt heával
ne legyetek, várván a' mi Urunk Jészus Kri-
stusnak meg-jelenését, a' ki meg-is erősít
iteket mind végig vétek nélkül, a' mi U-
runk Jészus Krisztusnak el-jövetelen napján.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

9. részében. v. 1.

A Z időben: Bé-menvén Jépus a' hajocskába, által kele a' tengeren, és jöve a' városba. Es imé hozának néki egy ágyba fekvő ina-szakattat. Es látván Jépus azoknak hitit, monda az ina-szakatnak: Bizzál fiam, meg-bocsátatnak néked a' te bűneid. Es imé némellyek az Irás-tudók között mondának magokban; Ez káromkodik. Es mikor látta volna Jépus az ő gondolatgyokat, monda: Miért gondoltok gonoszokat szívetekben? Micsoda könnyeb; mondanié: Meg-bocsátatnak néked bűneid; vagy mondani: Kelly fel, és járj? Hogy pedig tudgyátok, hogy az ember fiának hatalma vagyon a' földön a' bűnök meg-bocsátására, akkor monda az ina-szakatnak: Kelly-fel vedd fel az ágyadot, és meñy a' házádba. Es fel-kele, és haza méne. Látván pedig a' seregek, meg-felemlének, és dicsőíték az Istent, ki ilyen hatalmat adott az embereknek.

PÜN-

PÜNKÖSD UTAN XIX. VASAR-

nap Epist. Ephes. 4. v. 23.

A Tyámfiai. Ujulljatok-meg a' tielméteknek lelkében, és öltözzetek uj emberbe, a' ki Isten szerént teremtetett az igazságban, és az igazságnak szentségében. Az okáért le tévén a' hazugságot, ki-ki igazságot szóllyon felebaráttjával: mert egymásnak tagjai vagyunk. Haragudgyátok, és ne vékezzetek: a' nap el-ne enyészék a' ti haragotokon. Ne adgyátok helyt az ördögnek; a' kilop vala, már ne lopjon; hanem inkább munkálkodgyék, kezeivel dolgozván a' mi jó, hogy legyen honnét adni a' szűkölködőknek.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

22. részében v. 2.

A Z időben: Szóla Jépus a' Papi fejedelmeknek, és Fariszausoknak példa beszédekben mondván: Hasonlóvá lőt mennyeknek országa egy ember-királyhoz, ki menyegzőt szerze a' fiának. Es el küldé a' szolgáit, hogy el-hinák a' hivatalosokat a' menyegzőre, és nem akarnak vala

K 3

el-

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

el-jöni. Ismég más szolgákat küldé,
mondván: Mondgyátok meg a' hiva-
talosoknak: Imé el-készítettem az e-
bédemet, tulkaim, és hizlalt állatim
meg-öltetettek, és mindenek készek:
jöjtek a' menyegzőre. Azok pedig
el-mulaták: és el-menének, némelly
a' majorjába, némelly pedig a' keres-
kedésére; a' többi pedig meg fogák
az ő szolgait, és boszszúságokkal illet-
vén meg ölék: A' király pedig midőn
hallotta volna, meg haraguvék; és
el-küldvén az ő hadait, el vészte azo-
kat a gyilkosokat, és azoknak vára-
sát fel-gyújtá. Akkor monda a' szol-
gainak: A' menyegző kész ugyan de
a' hivatalosok nem voltak méltók.
Mennyetek azért az utak végire, és
valakiket talátok hijátok a' menyeg-
zőre. Es ki menvén a' szolgálai az u-
takra, őszve gyűjték mind a' kiker ta-
lálának, gonoszokat és jókat: és bé-
telék a' menyegző a' le-telepedtek-
kel. Bé mene pedig a' király, hogy
látná a' le-telepedteket, és láta ott egy
em-

embert nem menyegzős ruhába öl-
tőzött. Es monda neki: Barátom,
mint jöttél ide-bé menyegzős ruhád
nem lévén? Amaz pedig el némula.
Akkor monda a' király a' szolgálaknak:
Meg-kötőzvén kezeit, és lábait, vészé-
tek a' külső setétségre: ott leszen si-
rás, és fogak csikorgatása. Mert so-
kan vannak a' hivatalosok, de keve-
sen a' választottak.

PÁNKÖSD UTAN XX. VASAR-
nap. Epist. Ephes. 5. v. 15.

A Tyámfiai. Meg-látsátok mint járjátok
őva: nem úgy mint esztelenek, ha-
nem mint bölcsék: meg-váltván az időt,
mert a' napok gonosznak. Az-okáért ne le-
gyetek esztelenek, hanem meg-érsétek
mi legyen az Isten akarattya. Es meg-ne-
részedgyetek borral; melyben bujaság
vayon: hanem tellyesedgyetek bé Szent
Lélekkel, szólván magatok között zóltáro-
kat, és dicsőretekkel énekelvén, és dicsőre-
tet mondván a' ti szíveitekben az Urnak.
hálákat adván mindenkör mindenekért, a'
mi Urunk Jézus Krisztusnak nevében, az
Istennel

Istennek 's az Atyának. Engedvén egy-
máinak Krisztus félelmében.

EVANGELIOM SZ 7 ANOSNAK
4. részben. §. 46.

A Z időben: egy király ember vala,
kinek fia beteg vala Kafarnaum-
umban. Ez midőn hallotta volna hogy
Jésus Judáából Galiláába jőne hoz-
zájamenne, és kéré őtet hogy alá men-
ne, és meggyógyítsa az ő fiát:
mert megsezd vala halni. Monda
azért János neki: Hajeleket, és csuda-
kat nem láttok, nem hisztek. Monda
néki a' király-ember: Uram, jőj alá
mink előtte meg hallyon a' fiam.
Monda neki János: Menny-el a' te fiad
el. Hűn az ember a' beszédnek, mel-
lyet János monda neki, és mégyn va-
la. Már pedig ő alá menvén, a' szől-
gák eleibe jövének, és hirt tőnek,
meg-mondván hogy az ő fia élne.
Meg-kérdé azért az órát tőlők a' mely-
ben meg könnyebbedett volna. És
meg-mondák neki: Hogy tegnap hét
óra-

órákor hatta el őtet az hideg lelés.
Ezébe vévé azért az atya, hogy az az
óra volt; a' melyben mondotta neki
János: A' te fiad él, és hűn ő, és az e-
gész háza.

PÜNKÖSD UTAN XXI. VASAR-
nap. Epistola Ephes. 6. v. 10.

A Tyámfiai: Erősödgyetek meg az Ur-
ban, és az ő erejének hatalmosságá-
ban. Öltözzetek fel az Isten fegyverébe,
hogy az ördög lefelkedésnek ellene álhas-
sátok mert nincsen minékünk tusakodásunk
a' test 's a' vér ellen, hanem a' fejedelmek,
és hatalmások ellen, ezeknek a' világi
setétségeknek vezéri ellen, a' lelki gonosz-
ságok ellen, a' mennyekben. Azoká-
ért vegyétek fel az Isten fegyverét: hogy el-
lent álhasátok a' gonosz napon, és min-
denekben tevéletelen megmaradgyatok,
Allyatok azért fel övedzvén a' ti ágyékító es-
valósággal, és fel-öltözvén az igazság pan-
czellyába, és sarut vonván lábatokra a' bé-
keség evangéliomának készületivel: min-
denekben fel-vévén a' hitnek paisát, mely-
ben az igen gonoszoknak minden tüzes
nyilait megölthassátok, és az üdvösségnek
K 5

szakja

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.18.j./

lőfakját vegyétek fel; és a' léleknek kard-
gyát, melly az Isten ígéje.

EVANGELIOM SZ. MATEENAK
18. részben v. 23.

AZ időben: Monda Jésus az ő ta-
nitványinak e' példa beszédet.
Hasonlítottott mennyeknek országa
egy ember-királyhoz, ki számot aka-
ra vetni az ő szolgálaival. Es mikor
számot kezdett volna vetni, eleibe
viteték egy, ki tíz ezer talentommal
tartozik vala néki. Mikor pedig nem
vólta honnét meg fizetné, parancso-
lá az Ura, hogy eladattatnék ő, és a'
felesége, és a' fiai, és mindene a' mie
vala, és meg fizettetnék. Leborúl-
ván pedig az a' szolga, kéri vala őtet
mondván: Légy békével hozzám,
és mindeneket meg fizetek néked.
Könyörülván pedig az Ur azon a'
szolgán, elbocsátá őtet, és az adóf-
ságot meg engedé néki. Kimenvén
pedig az a' szolga, találta egyet a'
szolga társai-közzül, ki száz pénzel
tarto-

tartozik vala néki: és meg-fogván
fojtogattya vala őtet, mondván: Fi-
zesd meg a' mivel tartozól. Es le-
borúlván a' szolga társa kéri vala őtet,
mondván: Légy békével hozzám,
és mindeneket meg-fizetek néked.
Amaz pedig nem akará: hanem el-
méne, és veté őtet a' tömlőczbe; míg
meg nem fizetné az adófságot. Lát-
ván pedig annak szolga társai a' mik
történnek vala, igen meg szomoró-
dának: és el-jövének, és meg-beszél-
lék az ő Uroknak mind, a' mik lőt-
tek vala. Akkor hívá őtet az Ura,
és monda néki: Alnok szolga, min-
den adófságot meg-engedtem néked
mivel hogy kértél engem: azért nem
kellat vólta é néked-is könyörülnöd
a' szolga társadon, a' mint én-is kö-
nyörültem rajtad? Es meg haragu-
ván az Ura, a' hohérokak adá őtet,
míg meg-nem fizetne minden adóf-
ságot. Így cselekezik az én men-
nyei Atyám is veletek, ha meg nem
bocsátotok kiki az ő atyafiának a' ti
szívetekből. K 6 PÜN-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

PÜNKÖSD UTAN XXII. VASAR-

nap. Epist. Philip. 1. v. 6.

A Tyámfiai. Bizzunk a' Jêsus Krisztusban, hogy a' ki kezdette bennetek a' jó dolgot, el végezi a' Krisztus Jêsus napjáig a' mint méltó nekem azt itélnem minnyájtok-felől, azért hogy szívemben tartlak titeket és az én fogságomban, és az Evángeliom oltalmazásában, hogy minnyájan társaim legyetek az én örömemben. Mert bizony-ságom az Isten, mint kívánnyalak minnyá-jarokat a' Jêsus Krisztusnak szeretetiben. Es azért imádkozom hogya' ti szeretetetek in-kább's inkább bévelkedjék a' tudomány-ban, és minden értelembe: hogy a' jeles-beket javalljátok, hogy legyetek tiszták és botránkozás nélkül a' Krisztus napjára, tel-lyesek lévén az igazság gyümölcsével a' Jê-sus Krisztus által, az Istennek dicsőítésére.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

22. részben. 7. 15.

A Zidőben: El menvén a' Farise-usok, tanácsot tartának, hogy meg fognák Jêst beszédében. Es hozzája küldék az ő tanítványokat a' Herodiánusokkal, mondván: Mester, tud-

tudgyuk hogy igaz vagy, és az Isten úrát igazságban tanítod, és nincs né-ked gondod valakire, mert nem né-zed az emberek személyét: mond-meg azért nekünk mit álitasz; Sza-bad-e adót adni a' Császárnak, vagy nem? Ertvén pedig Jêsus az ő álnok-ságokat, monda: Mit kísértetek en-gem kép-mutatók? Mutassátok meg nekem az adó pénzt. Azok pedig elő hozának neki egy pénzt, Es mon-da nekik Jêsus: Kie ez a' kép, és a' fellyúl való irás? Mondának neki: A' Császáré. Akkor monda nekik: Ad-gyátok meg tehát a' mi a' Császáré, a' Császárnak, és a' mi az Istené az Istennek.

PÜNKÖSD UTAN XXIII. VASAR-

nap. Epistola Phil. 3. v. 17.

A Tyámfiai. Legyetek én követőim, és vegyétek eszitekbe azokat a' kik ugy járnak, a' mint e' mi példánk nálatok va-gyon. Mert sokan járnak, kiket gyakor-tamondottam nektek (most pedig sírva is mondom) Krisztus keresztének ellenségi, kiknek

kiknek végék a' vezedelem: kiknek Iste-
nek a' has, és dicsőségek az ő gyalázat-
tyokban vagyon. kik a' földieket kedvel-
lik. A' mi nyájalkodásunk pedig men-
nyekben vagyon, a' honnét várjuk az űd-
vőzítő: a' mi Urunk Jézus Krisztus, a' ki
megújítja a' mi alázatos testünket, ha-
sonlóvá tévén az ő dicsőséges testéhez, a'
cselekedet szerént, mellyel mindeneket-is
maga alá vethet, (cap. 4.) Azokéért szerel-
mes és kíváncs atyámfiai, én örömem és
én korenm: így álljatok az Urban szerel-
melm. Evódiát kérem, és Syntikefnek
könyörgők, hogy egyet értenek az Ur-
ban. Kérlek téged-is igaz társom segítség-
meg azokat, a' kik én velem munkálkod-
nak az Evangéliomban Kelemennel, és az
én több segédimmal, a' kiknek nevek az
életkönyvében vannak.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
9. részében. 18.

A Zidőben: Szólván Jézus a' sere-
geknek, imé egy fejedelem já-
rúl elő- és imádá őtet mondván: U-
ram a' leányom most holt meg, de je-
re, tedd reá a' kezedet, és meg éled.
Es fel-

Es fel-kelvén Jézus követi vala őtet,
és az ő tanítványi. Es imé egy asz-
fzony, ki vér-folyást szenvedet vala
tizen két esztendeig, hátul járula,
és illeté az ő ruhazattya perémét.
Mert mondgya vala magában: Ha csak
a' ruhazattyat illetem-is meg-gyógyvú-
lok. Jézus pedig fordúlván, és lát-
ván őtet, monda: Bízál leányom; a'
te hited meg-gyógyított téged. Es
meg gyógyula az aszfzony azon órá-
ban. Es midőn Jézus a' fejedelem há-
zába jött volna, és látta volna a' sipo-
sokat, és a' tolyongó sereget, monda:
Távozzatok el: mert nem holt-meg
a' leányzó, hanem aluszik. Es csú-
follják vala őtet. Es midőn ki-ve-
terett volna a' sereg, bé méne és a' ke-
zét fogá. Es fel-kele a' leányzó. Es
é hír ki méne egész a' földre.

PÁNKÓSD UTAN XXIV. VASAR-
nap. Epist. Colos. I. 9.

A Tyámfiai. Meg nem szününk érette-
tek imádkozni, és könyörögni hog-
be-töltesse az ő akarattyanak ismereti-
vel,

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

vel, minden bölcseséggel és lelki értelemmel, hogy járjatok méltán az Istennek mindenekben kedveskedvén: minden jó cselekedetekben gyümölcsözvén, és nevedeken az Isteni tudományban: minden erővel meg-erősítvén az ő dicsőséges hatalma szerént, minden békeséges szenvedésben, és hoszfű tűrésben örömmel, hálákkal adván az Atya Istennek, ki méltókká tett minket a' szentek örökségének részesülésére a' világosság által, ki meg szabadított minket a' sötétségnek hatalmából, és által vitt az ő szerelmes fiának országába kibenváltásunk vagy az ő vére által, a' bűneinknek bocsánattya.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
24. részében. v. 15.

AZ időben: Monda Jésus az ő tanítványinak: Midőn láttátok a' pusztaság utállatosságát, melly megmondott Daniel prófétától, álván a' szent helyen a' ki olvassa, értse: akkor a' kik Judæában vannak, fussanak a' hegyekre: és a' ki a' héjazaton, le ne szálljon valamit el-viani a' házából: és a' ki a' mezőn, vízfőre ne térjen.

Jen ruháját el-vinni. Jaj pedig a' nehézkeseeknek, és a' szopratóioknak azokban a' napokban. Imádkozzatok pedig: hogy ne legyen a' ti futások telben, vagy szombaton, mert nagy háborúság lesz akkor, minemű nem volt világ kezdetitől fogva ez ideig, nem-is lesz. Es ha meg nem rövidítették volna azok a' napok, egy ember sem szabadulna-meg: de a' választottakért meg rövidítették azok a' napok. Akkor ha ki néktek mondgya: Imé itt vagy az Krisztus, vagy amott: ne hidgyétek. Mert támadnak hamis Krisztusok, és hamis proféták: és nagy jeleket és csudákat tesznek, úgy hogy tévelygésbe viteessenek (ha lehet) még a' választottak is. Imé eléve meg-mondottam néktek. Ha azért mondgyák néktek, imé a' pusztában vagy, ki ne mennyetek; a' rejték helyekben, ne hidgyétek. Mert a' mint a' villámás ki megyen Nap keletről, és feltűszik nap nyugatig: úgy, lesz az ember

ember Fiának el-jövele-is. Vala-
hol a' test léfzen, oda gyűlnek a' sa-
fok-is.

EGYHAZ NAPJAN EPISTOLA.
Apoc. 21. v. 2.

A' Napokban látám a' szent várost az új
Jerusalemet, melly az Istenről szálla
alá menyből felkészülve, mint a' fel éke-
tetett meny-afizonyt az ő szerjének. Es
hallék nagy szózatot a' királyi-székből mon-
dani: Imé az Isten hajléka az emberekkel,
és vélek fog-lakni. Es ő kö népe léfzenek,
és el-töröl az Isten minden köny hullatást
az ő szemekről, és a' halál többé nem léfzen,
se jajgatás, se kiáltás se fájdalom nem léfzen
többé, mert az előbbiek el-múltak. Es
monda a' kia' királyi-székekben ül vala: Imé
mindeneket meg ujítok.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
19. részében. 12. 1.

A' Z időben: Bé-menvén Jésus Jeri-
kóban jár vala. Es imé egy Zák-
kæus nevű rőrfű, és ez a' publikánu-
sok tejedelme vala, és gazdag: és ki-
ván.

vánnya vala látni Jésum, ki vólna,
és nem láthatya vala a' seregtől, mert
kisedet termetű vala. Es előre fut-
ván fel hága egy vad fűge-fára, hogy
látná őtet: mert azon megyen vala
által. Es midőn a' helyre jutott vólna,
fel tekintvén Jésus, látá őtet, és mon-
da neki: Zákæe, sietve száll-alá,
mert ma a' te házában kell marad-
nom. Es sietvén le-szálla, és öröm-
mel fogadá őtet. Es mikoron min-
nyájan látnák, morgolódnak vala,
mondván: hogy bűnös emberhez tért
vólna be. Meg-álván pedig Zákæ-
us, monda az Úrnak: Uram, imé fe-
lét az én javaimnak a' szegényeknek
adom; és ha valamiben valakit meg-
csaltam, négy annyit adok vissza.
Mondanék Jésus: Hogy ma lótt üd-
vósége e' háznak: mivel hogy ő is
az ábrahám fia. Mert az ember Fia
azt jött keresni és üdvözíteni, a'
mi el veszett vala.

A' SZEN.

A' SZENTEK INNEPIN VALO
Evangeliumok, és Epistolak.
SZENT ANDRAS APOSTOL
napján Epist. Rom. 10. v. 10.

A Tyámfiai. Szívvel hiszünk az igazságra; szájjal léfzen pedig a' valás-tétel az üdvösségre. Mert az Irás azt mondgya: Minden a' ki ő benne hiszen, meg nem szégyeniterik. Mert nincs külömbözés a' Sídő, és Gődög között: mert ugyan azon egy Ura minnyájoknak, ki gazdag! minnyájokhoz a' kik őtet segítségül híják. Mert minden a' ki segítségül híja az Urnevét, üdvözül. Hogy híják azért segítségül, a' kiből nem hittek? Avagy mint hisznek annak a' kit nem hallottak? hogy hallának pedig prédikáló nélkül? Hogy prédikálnak pedig hanem küldetnek? a' mint írva vagyom: mely ékeslek a' békeség hirdetői lábai, a' kik jokat hirdetnek, De nem minnyájan engednek az Evangeliumnak. Mert Iffias azt mondgya: Uram, ki hitte a' mi hallomásunknak? Azért a' hit a' hallásból vagyon, a' hallás pedig a' Krisztus igéje által. De mondom; Nem hallottak-e? Sőt minden föld-

földre ki ment az őzengések, és a' föld ke-
rekségének hatásira az ő igéjek,

EVANGELIOM SZ. MATENAK
4. részében 18.

A Zidóban: Járván Jéfusa a' Galilæa tengere-mellet, láta két atyafiat, Simont, ki Péternek hivattatik, és az atyafiat Andrást, hálót vetvén a' tengerbe, (mert halászkok valának) és monda nekik: Jöjete! utánnam, és titeket emberek halászává téfzlek. Azok pedig mindgyárt el-hagyván a' hálókat, követték őtet. Es onnét elébb menvén, láta más két atyafiat, Jakabot a' Zebedæus fiát, és az atyafiat Jánost, a' hajóban Zebedæussal az attyokkal, földozván hálójokat: és hívá őket. Azok pedig mindgyárt el-hagyván a' hálókat s az attyokat, követték őtet.

XAVERIUS SZENT FERENCZ
napján. Epistola. Rom. 10. 18.

Azon

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j./

(240.)

EVANGELIOM SZ. (MATENAK

25. részében. v. 14.2

AZ időben: Monda Jésus az ő tanítványinak e' példa-beszédet. Egy ember meszfzire menvén, elő hívá a' szolgait, és kezekbe adá az ő javait. Es egynék őtt talentomot ada, a' másnak kettőt, a' harmadiknak pedig egyet, mindeniknek tulajdon ereje szerént, és el-indúla mindgyárt. El-méne pedig a' ki őtt talentomot vött vala, és kereskedik azokkal, és másötöt nyere. Hasonló képpen a' ki kettőt vött vala-is, más kettőt nyere. A' ki pedig egyet vött vala, el-menvén a' földbe ásá, és el-rejté az Ura pénzét. Sok idő után pedig megjőve azoknak a' szolgáknak az Urok, és számot vete vélek. Es el-jöven a' ki őtt talentomot vött vala, más őtt talentomot hozá, mondván: Uram, őtt talentomot adtál nékem, imé másötöt nyertem a' fölött. Monda néki az Ura: örülly jó, és hív szolgám, miért

(241.)

miert, hogy a' kevésben hív voltál, fokot bizok reád, meny bé az Urad örömébe. El-jöve pedig a' ki két talentomot vött vala-is és monda: Uram két talentomot adtál nékem, imé más kettőt nyertem. Monda néki az Ura: örülly jó, és hív szolgám, miért hogy a' kevésben hív voltál, fokot bizok reád, meny-bé az Urad örömébe. El-jöven pedig a' ki egy talentomot vött vala-is és monda: Uram tudom, hogy kemény ember vagy, aratsz a' hol nem vetettél, és gyűjtész a' hol nem hintettél: es félven el-mentem, és a' te talentomodat a' földbe rejtettem: ihon meg-vagyon a' tiéd. Felelvén pedig az Ura, monda néki: Gonosz, és rest szolga, tudod vala hogy aratok a' hol nem vetek, és gyűjtök a' hol nem hintettem, azért kell vala néked az én pénzem a' pénz váltóknak adnod, és én meg jöven usorával vörtem volna meg az enyimet. Vegyétek-el azért tőle a' talentomot, és adgyatok annak a' kinek tiz

L

talent-

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud.könyvtár:
/318.ig.j./

talentoma vagyon, mert mindennek,
a' kinek vagyon adatik, és bevelkő-
dik: attól a' kinek nincsen, a' mie lát-
tatik-is lenni el-vétetik tőle. Es a'
hafzontalan szolgát vesérek a' külső
fetétségre, ott lelzen sirás, és fogak
csikorgatása.

BOLDOG ASZSZONY-FOGAN-
tatala napján. Epist. Prov. 8. v. 22.

A Tyámfiat. Az Urbirt engem az ő utai-
nak kezdetiben, minek előtte vala-
mit teremtene kezdettől fogva. Öröktől-
fogva el-rendeltem, és régtől fogva mi-
nek előtte a' föld lenne. Meg nem voltak
a' mélységek, és én már fogantattam vala;
még a' vizek kutai ki nem fakadtak vala;
még a' hegyek meg-nem állapodtak vala
nehézséggel; a' halmoknak előtte szület-
tettem vala én; még a' földet nem terem-
tette vala, és a' folyó vizeket, és a' föld ke-
reksége farkait. Mikor az eget készítivala,
jelen voltam: mikor bizonyos móddal és
kerítéssel körül vészi vala a' mélységeket;
mikor az eget ott, fen meg-erősíti vala,
és meg-méri vala a' vizek kutait; midőn
környül fel-veti vala a' tenger határát, és
tör-

törvénytád vala a' vizeknek, hogy által-
ne mennének az ő határokon: mikor a'
földnek fundamentomit veti vala, ő véle
voltam mindeneket el-rendelvén; és győ-
nyörködöm vala naponként jatzodozván
előtte minden időben; jatzodozván a' föld
kerekségén: és az én gyönyörűségem az
emberek fiaival lenni. Most azért fiaim hal-
gassátok engem: Boldogok, a' kik őrizik
az én utaimat. Halgassátok az oktatást, és
legyetek bölcsék, és ne vesétek el azt. Böl-
dog ember a' ki engem halgat, és a' ki vi-
gyáz az ajtómnál naponként, és várako-
zik az ajtómnak mellyékinél. A' ki en-
gem meg-talál, életet talál, és üdvösséget
merit az Urtól.

EVANGELIOM, SZ. MATENAK
1. részében. v. 1.

A' Jésus Krisztus, ki Dávidnak az
Abrahám fiának fia, nemzetsége-
nek könyve. Abrahám nemzé Isaa-
kot. Isaa pedig nemzé Jákóbot. Já-
kób pedig nemzé Júdát, és annak at-
yáfiat. Júdas pedig nemzé Fárest,
és Zarámot Támártól. Fáres pedig
nemzé Esront. Esron pedig nemze
L 2 Ará

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

Aánot. Arám pedig nemzé Aminadabot. Aminadab pedig nemzé Náafson. Náafson pedig nemzé Salmont. Salmon pedig nemzé Bóozt Rahabtól. Bóoz pedig nemze Obeder Rútól. Obed pedig nemze Jefsét. Jesse pedig nemzé Dávid királyt. Dávid Király pedig nemzé Salomont, attól a' ki Uriásé volt. Salomon pedig nemzé Roboámot. Roboám pedig nemzé Asát. Asa pedig nemzé Josafátot. Josafát pedig nemzé Jorámot. Jorám pedig nemzé Oziást. Oziás pedig nemzé Joatámot. Joatám pedig nemzé Akázt. Akáz pedig nemzé Ezekiást. Ezekiás pedig nemzé Manáffest. Manáffes pedig nemzé Amont. Amon pedig nemze Jósfiást. Jósfiás pedig nemzé Jekoniást, és annak atyáfiát a' Babiloniába való költözésben. Es a' Babiloniába való költözés után; Jekoniás nemzé Salárielt. Salárielt pedig nemzé Zoróbabelt. Zoróbabel pedig nemzé Abiúdot. Abiúd pedig nemzé Eli-

aczi-

áczimot. Eliáczim pedig nemzé Azort. Azor pedig nemzé Sádokot. Sádok pedig nemzé Akimot. Akim pedig nemzé Eliúdot. Eliúd pedig nemzé Eléazárt. Eléazár pedig nemzé Márant. Mátan pedig nemzé Jákóbot. Jákób pedig nemze Jósefeta' Mária férjét, kitől született a' Jélus ki Kristusnak hivattatik.

SZ. TAMAS APOSTOL NAPJAN
Epistola Ephes. 2. v. 19.

A Tyámfiai. Már nem vattok vendégek, és jövevények; hanem a' szentek polgár társai vattok, és az Isten háza népei: fel épittetve az Apostolok, és a' Proféták fundamentomára, a' fő szöglet-kő ő maga a' Kristus Jélus lévén: melyre az egész épület fel-rakattatván nevezedik az Urnak szent templomává; mellyet ti is együtt építettök fel az Istennek lakó helyévé a' Lélek által.

EVANGELIOM SZ. JANOSNAK
20. részben. v. 24.

L 3

Az

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j./

AZ időben: Tamás pedig egy a' tizen-kettő között, ki kettősnek mondatik, nem vala vélek mikor el jöve Jéhus. Mondának azért néki a' több tanítványok: Láttuk az Urat, ő pedig monda nékik: Hanem halátom az ő kezeiben a' szegék ligatását, és az újomat a' szegék helyére bocsátom, és a' kezemet az ő oldalába bocsátom, nem hiszem. Es nyolcz nap után, ismét benn valának az ő tanítványi; és Tamás ő vélek. El jöve Jéhus ajtok bé-téve, és meg áll a középben. Es monda Békelesség néktek. Az után mond: Tamásnak: Erezd ide bé az újodat látsad az én kezeimet; és bocsásd az én oldalamba: és ne légy hitlen, hanem hív. Felele Tamás, és monda néki: En Uram, és én Istenem. Monda néki Jéhus: Mivel hogy láttal engem Tamás, hittel: bódogok sa' kik nem látták és hittek.

REMETE SZENT PÁL NAPJAN.

Epist. Philip. 3. V. 7.

Atyám.

Atyámfiai. A' mik nekem nyereségek voltak, azokat a' Krisztusért kárnak alítottam. Sőt mindeneket kárnak alitek lenni az én Uram Jéhus Krisztusnak méltóságos isméretiért: kiért mindeneket kárnak tartottam, és úgy alitom mint a' ganéjt, hogy a' Krisztust meg-nyerjem, és találtaffam ő benne, nem lévén törvénybeli igazságom, hanem a' melly a' Krisztus Jéhusnak hitből való: melly az Istenből való igazság a' hit által, hogy őtet megismerjem, és az ő fel-támadásának erejét, és az ő szenvedésének társaságát: hasonló lévén az ő halálához: ha valamin a' halottak között való fel-támadásra juthatok nem hogy már el-vöttem volna; vagy már tökéletes volnék, hanem követem, ha valamin megfoghatom azt a' mire megfogattam a Krisztus Jéhusból.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

II. részében. V. 25.

AZ időben felelvén Jéhus monda: Hálákat adok néked Atyám, menynek, és földnek Ura, hogy el-rejtetted ezeket a' bölcsékről, és az okosoktól, és meg jelentetted azokat a' kisdedeknek. Ugy Atyám: mert

L 4

ig

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

így volt kellemetes jelölted. Minde-
nek nekem adattak az Atyámtól. Es
senki nem ismeri a' Fiat, hanem az
Atya; az Atyát sem ismeri senki, ha-
nem a' Fiu, és a' kinek a' Fiu meg a-
karja jelenteni, jöjjetek hozzám min-
nyájan, a' kik munkálkodtok, és
terhelve vadtok, és megnyúgtalak
riteket. Vegyétek rátok az én igá-
mot, és tanuljatok tőlem, mert sze-
lid vagyok, és alázatos szívű, és nyu-
godalmat találtok lelkeiteknek. Mert
az én igám gyönyörű éges, és az én
terhem könnyű.

SZ. PAL FORDULASA NAPJAN.

Epistola I. Act. 8. §. 1.

AZokban a' napokban, Saulus még-is
dúl-fulván fenyegetésekkel, és öldö-
kléssel az Ur tanítványai-ellen, a' papi-fé-
jedelemhez méne, és levelet kért tőle Da-
maskusba a' synagogákhoz; hogy ha vala-
kiket találna a' város-béli férfiakat, és az-
izony-állatokat meg kötözve hozná Jeru-
sálembe. Es midőn uton menne, történék
hogy Damaskushoz közelgetne: és hirte-
len világosság vévé őtet környúl az ég-
ből,

ből. Es le-estén a' földre szózatot halla,
melly monda néki: Saule, Saule, miért ül-
dösz engem? Ki monda: Ki vagy Uram?
Es amaz. En vagyok a' Jézus a' kit te üldösz,
nehéz néked az őztön-ellen rugódoznod.
Es rezketvén, és álmélkodván monda:
Uram mit akarsz, hogy cselekedgyem: Es
monda az Ur néki: Kelly-fel, és meny-
bá a' városba, és ott meg mondgyák né-
ked, mit kellyen cselekedned. Azok pedig
a' férfiak, a' kik kísérik vala őtet, áll-
nak vala álmélkodván, halván ugyan a'
szózatot, de senkit nem látván, fel-kele pe-
dig Saulus a' földről, és fel nyitott szemek-
kel semmit nem lát vala. Kézen fogva
vonván pedig őtet, bé vivék Damaskus-
ba. Es ott vala három napig nem látván,
és nem evék sem nem ivék. Damaskusban
pedig egy Ananiás nevű tanítvány vala,
és monda néki látásban az Ur: Anania. Ő
pedig monda: Ihol én Uram, Es az Ur ő
néki: Kelly-fel, és meny az útába, melly
Egyenesnek hivattatik. és keresz a' Júdás
házában egy Tarsusi Saulus nevűt, mert
imádkozik. Es láts egy Ananiás nevű fér-
fiat, hogy bé menne, és kezeit reá tenné
hogy jő még látna) Felele pedig Ananias:
Uram sokaktól hallottam a' férfiu felől,
mennyi gonoszakat cselekedet a' te szente-
idnek

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

idnek Jérusálemben: és itten hatalma va-
gyon a' papi fejedelmektől, hogy meg kö-
tözze mind, a' kik segítségül híják a' te
nevedet. Monda pedig neki az Ur: Meny-
el mert nekem választott edényem ez, hogy
hordozza az én nevedet a' poganyoknak;
fejedelmeknek, és az Izraél fiainak elöte.
Mert én meg mutatam neki, men-
nyit kellesték neki az én nevéért szen-
vedni. Es el-méne Ananias, és bé-méne
a' házba: és rátévén kezeit, monda: Sau-
le atyámfia, az Ur Jésus küldött engem a'
ki meg jelent nekéd az uton mellyen jősz
vala, hogy láss, és be-teljesedgyél Szent
Lélekkel. Es mindigart le esnek az ő
szemeiről mint valami hal-héjak, és meg-
jőve szeme világa: és fel kelvén meg-le-
reztelteték. Es mikor ott volna, meg-erő-
södik. Lőn pedig a' tanítványokkal, kik
Damaskusban valának, Egy néhány napig.
Es leg-ottan a' synagoga-ban Prædikállya
vala a' Jésum, hogy ez az Isten fia. Atmél-
kodnak vala pedig minnyájan kik hallák
vala és mondának: Nem ez é, a' ki üldözi
vala. Jérusalemben azokat a' kik legétsé-
gűl híják vala ezt a' nevet: és ide azért jött
hogy kötözve vigye azokat a' papi-fejedel-
mekhez? Saulus pedig sokkal inkább meg-
erősödik vala, és meg szégyeniti vala a'
Sidé

Sidokat kik Damaskusban laknak vala bi-
zonyítván hogy ez a' Krisztus.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
19. részében v. 27.

AZ időben: Monda Simon Péter
Jesusk: Imé mi mindenek et
el hattunk, és téged követtünk: mi
léssen tehát nekünk? Jésus pedig
monda nekik: Bizony mondom nek-
tek hogy ti, kik engem követtek.
az új Izületésben, mikor az ember
fia az ő fölségének székiben ül, ti is
tizenkét széken ültök, itélvén Israel-
nek tizenket nemzetséget. Es min-
den a' ki el hadgya házat, vagy at-
tyafiait, vagy nényeit; vagy atyát;
vagy anyát, vagy fiát, vagy szán-
tó földet, az én nevéért, Izzá an-
nyit vészen, és az örök életet
birja.

GYERTYA SZENTELŐ BOLDOG
Aszfzony napján.
Epistola Malach. 3. V. 1.

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

EZeket mondgya az Ur Isten : Imé én el küldöm az én angyalomat, és el készít az utat az én orczám előtt. És mindigart el jó az ő templomába az Uralkodo, a' kit ti kerestök, és a' testamentomnak Angyala, a' kit ti kívántok. Imé (el-jő, úgy mond a' seregek Ura : és ki gondolhattya-meg az ő el-jövetelének napját, és ki marad-meg hogy őtet lássa? Mert ő mint az olvatztó tűz, és mint a' ruha festők szíve : és űlni fog solvástván, és tisztítván az ezüstöt, és meg-tisztítja a' Lévi fiait, és meg-szűri őket mint az aranyat, és mint az ezüstöt, és az Urnak áldozatokat áldoznak igazsággal. És tetfizeni fog az Urnak a' Juda, és Jerusálem áldozattya, mint az előbbi napokban, és mint a' régi elztendőben, úgy mond a' mindenható Ur.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
2. részében. v. 22.

AZ időben : Minek utánna bé-telenek az ő meg-tisztulásának napjai, a' Moyzes törvénye szerént, vivek őtet Jerusálembe, hogy bé mutatnák őtet az Urnak, a' mint meg-
iraa

íratott az Ur törvényében : Hogy minden férfiú, a' ki az anyja méhet meg-nyitja, az Urnak szenteltnek hivattatik, és hogy áldozatott adnának a' szerént a' mint meg-mondatott az Ur törvényében, egy bokor gerliczét, vagy két galamb fiat. És imé egy ember vala Jerusálemben, kinek Simeon vala neve, és ez ember igaz, és Istenfélő vala, várván Israelnek vigasztalását, és a' Szent-Lélek vala ő benne. És feleletet vött vala a' Szent Lelektől, hogy halált nem látna, míg nem előbb meg látná az Ur Krisztusát. És a' Lélek-általa a' templomba méne. És mikor bé vinnék a' gyermek Jélust az ő szülei, hogy a' törvény szolása szerént cselekednének ő érette ; ő-is őlébe vevé őtet, és áldá az Istent, és monda : Most bocsárod-el Uram a' te szolgád, a' te iged szerént bekeségben : Mert látták az én szemeim a' te üdvözítődet, kit szerzettél minden népek színe eleibe ; Világossá-
L 7 gúl

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

gúl a' pogányoknak meg-világosi-
tá'ára, és dicsőségül a' te népednek
Izraelnek.

SZ. MATYAS APOSTOL NAPJAN
Epist. Act. I. V. 15.

A Zokban a' napokban: Fel-ke-
l-vén Péter az atyafiak között,
monda, (vala pedig a' sereg minde-
nétől, közel száz húsz ember:) A-
tyámfiai férfiak, bé-kell tellyesedni
az Irásnak, melyet Meg-jövendült a'
Szent Lélek a' Dávid szája által Ju-
dásról; ki vezére volt azoknak; kik
meg-fogták Jést; ki közinkbe szám-
laltatott vala, és részes volt ebben a'
szolgálatban, Esez mezőt birt ugyan
a' hamiságnak jutalmából, és fel-a-
kaszván magát ketté-hasáda: és min-
den béle ki omlek. Es tudtokra lott
mind a' Jérusálembe lakóknak, úgy
hogy az a' mező az ő nyelveken, Ha-
keldamának nevezetnek, az az, Vér-
mezejének. Mert meg vagyón ír-
ya a' Szóltárok könyvében: Légyen
puzta

puzta az ő lakó helyek, és ne légyen
a' ki abban lakják: és az ő püspöksé-
gét más végye-el. Szükség azért e
férfiak-közzül, a' kik velünk egybe
gyülekeztenek minden időben, melly
ben ki 's bé járt mi közöttünk az Ur
Jésus, el kezdvén a' János hereszté-
gétől mind a' napig a' mellyen fel-
vétetett mi tőlünk, hogy tanúja lé-
gyen az ő fel-tamadásának mi velünk
egy ezek közzül. Es elő állatának ket-
tőt, Józsephet, ki Barrabásnak hivatta-
tik vala, kinek vezetek neve igaz volt
és Mátyást, és imádkozván, mon-
dának: Te Uram, ki mindeneknek
szíveket tudod, mutasd meg mellyi-
ket választottad e' kettő közzül, hogy
el végye a' szolgálatnak, és Apostol-
ságnak helyet mellyből vetkeért ki
esett Judás, hogy az ő helyére men-
ne. Es forfokatának nekik, és a'
fors Mátyásra esék, 'és a' tizen
egy Apostol-közibe szám-
laltatik.

EVAN.

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud.könyvtár:
/318.ig.j./

AZ időben felelvén Jéfus, monda:
Hálákat adok néked, Atyám,
menynek, és földnek Ura, hogy el-
rejtetted ezeket a' bölcséktől, és az
okosaktól, és megjelentetted azokat
a' kisdedeknek. Ugy Atyám: mert
így volt kellemetes előtted. Minde-
nek nekem adattak az Atyámtól. És
senki nem isméri a' Fia, hanem az
Atya: az Atyát sem isméri senki, ha-
nem a' Fiu, és a' kinek a' Fiu meg-
akarja jelenteni. Jöjjetek hozzám min-
nyájan, a' kik munkalkodtok, és ter-
helve vattok, és én meg nyugtatlak
titeket. Vegyétek reátok az én igá-
mat, és tanuljatok tőlem, mert sze-
lid vagyok, és alázatos szívű: és nyu-
godalmat találtok lelkeiteknek. Mert
az én igám gyönyörűsége, és
én terhem könnyű.

SZ.

Szerelmes az Istennél, és az emberek-
nél, kinek emlékezete áldásban va-
gyon. Halonlővát tette őtet a' szentekhez
a' dicsőségben, és fel magasztalta őtet az el-
lenségek félelmével, és az ő igéivel meg-
enyhítette a' csodákat. Meg dicsőítette
őtet a' királyok színe előtt, és parancolt
néki az ő népe előtt, és megmutatta néki
a' maga dicsőségét. Az ő dicsőségében, és
szelidségében szentét tette őtet, és ki vála-
totta őtet minden test közzül. Mert meg-
halgatta őtet, és az ő szavát, és bé-vette
őtet a' helyhőbe. És szemtől-szembe paran-
csoilatokat adott néki, és az életnek, és tu-
dománinak törvényét.

Mikor eljegyezve volna az ő an-
nya Marria Jósephnek, minek e-
lőtte őízve kelnének, terhelnék ta-
laltaték a' Szent-Lelektől. Jóseph pe-
dig a' férje, mivel hogy igaz volna,
és nem akarná őtet hitesíteni: titkon
elaka-

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

338)(258)(338)

el akará őtet bocsátani. Ő pedig eze-
ke, gondolván, imé az Ur Angyala
meg jelenék nek álmban, mondván:
Jóseph Dávidnak fia, ne féllj el-ven-
ni Mariát a' feleségedet: mert a' mi
ő benne fogantatott, a' Szent Lélek-
től vagyon. Fiait szül pedig, és az ő ne-
vét Jánosnak hívod: mert ő szabadit-
tya meg az ő népet a' bűnökből.

SZ. BENEDEK APATUR NAPJÁN

Epistola. Eccli. 45. v. 1.

Lásd Sz. Joseph napján fol. 257.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
19. részében. v. 27.

AZ időben: Monda Péter Jé-
susnak: Imé mi mindeneket el-hat-
tunk, és téged követtünk: mi lé-
tehat mi-nékünk? Jésus pedig mon-
da nekik: Bizony mondom néktek,
hogy ti, kik engem követtetek, az új
születésben, mikor az ember fia az ő
fölségének székeiben ül, ti is tizen-két
széken ültök, itilvén Izraélnek tizen-
két

339)(259)(339)

két nemzetséget. Es minden a' ki el-
hadgya hazát, vagy atyafiait, vagy
nényeit, vagy atyát, vagy anyját,
vagy fiait, vagy szántó-földeit, az én
nevemért, száz annyit veszzen, és az
örök-életet bírja.

GYŰMÖLCS ÖLTÖ BOLDOG

Afázony napján. Epist.

Ila. 7. v. 11.

A Napokban: Szóla az Ur Akáznak,
mondván: Kérjelt magadnak a' te
Uradtól lftenedtől, a' pokol mélységében
vagy felett a' magasságban. Es monda Akáz:
Nem kérek, és nem kísértem az Urat. Es
monda. Halljátok meg azért Dávidnak há-
za: Kevés e' néktek, hogy az emberek-
nek bántására vattok, hanem az én lfté-
nemnek is bántására vattok. Az okáért
az Ur ő maga ad jelt néktek. Imé egy szűz
mehében fogad, és fiait szül, és a' neve Em-
manuelnek hivattatik. Vajat, és mézet
élik, hogy tudgya a' gonosz meg-vetni,
és a' jót válaftani.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK

1. részében. v. 26.

Az

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

A Z időben: Küldetik Gábríel Angyal Istentől Galilæának városába, mellynek Nazaret neve, egy szűzhöz, ki férfinak vala el jegyez-
tetve, kinek neve vala Józseph, a' Dávid házából, és a' szűznek neve Maria. Es bé menvén Jaz Angyal hozzája, monda: üdvözlégy malasztal tel-
lyes: az Ur te veled: áldott vagy te az asziszony állatok-közöt. Ki mikor halotta volna, meg-háborodék az ő beszédén, és gondolkodik vala, minémű volna ez kőszöntés, Es monda az Angyal néki: Ne fély Maria, mert kedvet találtál az Istennél: imé méhedben fogadsz, és fiat szűlsz, és az ő nevét Jészusnak hívod ez nagy léssen, és a' magasság-béli Fiának hivattatik, és néki adgya az Ur Isten Dávidnak az ő attyának székét: és országol a' Jákók házában örökké, és az ő országának nem léssen vége. monda pedig Maria az Angyalnak: Mint léssen ez, mert férfiat nem ilinék? Es felelvén az Angyal, monda néki

néki: A' Szent-Lélek száll te reád, és a' Magasságbelinek-ereje meg árnyékoz teged. Es azért a' Szent-is, melly tőled születetik, Isten Fiának hivattatik. Es imé Ersebet a' te rokonod. Ő-is fiat fogadott vénségében: és ez hatodik holnapja annak, a' ki magtalannak hivattatik: mert nem léssen lehetetlen az Istennél semmi ige. Monda pedig Maria: Imé az Ur szolgálója, legyen nekem a' te igéd szerezent.

SZ. ALBERT PÜSPÖK, ES MARTYR napján. Epist. 2. Tim. 2. v. 8.

Szerelmelem. Megemlékezzél hogy az Ur Jészus Krisztus fel támadott halottai-ból, a' magvából, az én Evangéliomom szerént; mellyért mint egy gonolztévő munkálkodom a' fogságig, de az Isten ígéje meg nem kötöztetett. Azokáért mindene-
ket el szenvedtek a' választottakért hogy ők is el-vegyék az üdvösséget, melly a' Krisztus Jészus által vagyon, a' mennyei dicsőséget. (2. Tim. 3. 10) Te pedig meg-é teted az én tudományomat, oktatásomat, igyekezetemet, hitemet, hoizizu tisztefemet, sze-
retete-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

reteremet, békeséges szenvedésemet, üldözésemet, szenvedésemet, mellyek rajtam történtek Antiokiában, Ikoniumban, és Lystrában : minémű földözéseket szenvedtem, és mindenebből ki szabadított engem az Ur. Es minnyájan, a' kik ájtatosán akarnak élni a' Krisztus Jézusban, üldözést szenvednek.

EVANGELIOM, SZ. JÁNOSNAK
15. részében. v. 1.

AZ időben : Monda Jézus az ő tanítványinak : En vagyok az igaz szőlő tő ; és az én Atyám a' szőlő-mives, Minden szőlő-vefzfőt a' melly én bennem gyümölcsöt nem hoz, elmetfzen ; és minden a' melly gyümölcsöt hoz, meg-tisztit hogy több gyümölcsöt hozzon. Mert ti tisztávtok a' beszédért, mellyet néktek szóllottam. Maragytok én bennem, és én ti bennetek. Miképpen a' szőlő-vefzfő nem hozhat gyümölcsöt ő magától, ha meg nem marad a' szőlőtőben : e' képpen ti sem, ha én bennem maradtok, En vagyok a' szőlő tő ti a'

ti a' szőlő-vefzfők : a' ki én bennem marad, és én ő benne, az fok gyümölcsöt hoz : mert nálam nélkül semmit nem cselekedhettek. Ha ki én bennem nem marad ; ki vettetik mint a' szőlő-vefzfő, és meg szárad, és őszve szedik azt, és a' tűzbe vetik, és el-ég. Ha én bennem maradtok, és az én igém ti bennetek maradnak : valamit akartok kérjete, és meg leszen néktek.

SZENT GYÖRGY MARTYR
napján. azon Epistola, és Evangeliom
olvasztatik mely a' Sz. Albert napján Lásd. fel. 261.

SZENT FILEP SZENT JAKAB
Apostol napján. Epist. Sap. 5. v. 1.

A Lnak az igazak nagy álhatalossággal azok ellen kik őket nyomorgattyák, és a' kik el vették az ő munkájokat. Azt látván meg háborodnak iszfzonyu félelemmel, és csudálkoznak a' véletlen szabadulásnak hirtelenségén, mondván magokban, bándodván, és a' lélek szorongatása miatt

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár :
/318.ig.j./

miatt foházkodván: Ezek a' kiket valaha csúfnak tartattunk, és szidalom hasonlatosságának. Mibalgatakat, az ő életeket boldonságnak alittyuk vala, és az ő végeket tisztelet nélkül imé mint számláltattak az Isten fiai között, és a' szentek között az ő sorfók

EVANGELIOM, SZ. JÁNOS-
nak 14. részében 1.

AZ időben: Monda János az ő tanítványinak, meg ne háborodgyék a' szívetek. Hízték az Istenben, én bennem is hidgyetek. Az Atyám házában sok lakó helyek vannak, ha különben volna, megmondottam volna néktek. Mert helyt készíteni mégyek néktek. Es ha el mégyek, és helyt készítek: imé el jövök, és magámhoz vétzlek titeket, hogy a' hol én vagyok, ti is ott legyetek. Esa' hová én mégyek. Tudgyátok; a' az útát is tudgyátok. Monda neki Tamás: Uram, nem tudgyuk hová megy: 's mint tudhattyuk az útát? Monda neki János: En vagyok az Úr, és az

igaf-

igafság, és az élet, senki az Atyához nem megyen, hanem csak én általam. Ha engem ismértetek volna, az Atyámat is ismértétek volna ugyan: és mostantól fogva megisméritek őtet, és láttátok őtet. Monda neki Filep: Uram, mutasd meg nekünk az Atyát, és elég nekünk. Monda nekik János: Ennyi ideig vagyok veletek, és nem ismértetek engem? Filep a' ki engem lát, láttya az Atyát is. Miképpen mond te: Mutasd meg nekünk az Atyát? Nem hízték-e hogy én az Atyában, és az Atya én bennem vagyok? Az igéket, mellyeket én néktek szóllok magamtól nem szóllom. Az Atya pedig én bennem lakván, ő cselekefzi a' cselekedeteket. Nem hízték-e hogy én az Atyában, és az Atya én bennem vagyok? Ha különben nem, a' cselekedetekért hidgyetek. Bizony, bizony mondom néktek: a' ki én bennem hiszen a' melly cselekedeteket én cselekefzem, ő is cselekefzi, 's nagyobbakat is cselekefzik ezeknél: mert én

M

22

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

az Atyához megyek. Es valamit az Atyától az én nevemben kértek, azt cselekedtem.

SZ. KERESZT MEG TALALASA
napján. Epist. Phil. 2. v. 5.

A Tyámfiai. Azt éreztétek magatokban, a' mit Krisztus Jéshusban is: ki mikor az Isten formájában volna, nem alította ragadományának magát az Istennel egyenlőnek lenni: hanem ő magát ki üresítette szolgai formát vévén fel, emberekhez hasonlóná, és külső ábrázattában úgy találtatott mint ember. Meg alázza önnön magát engedelmes lévén mind a' haláláig, a' keresztnek haláláig pedig. Azokért az Isten is felmagasztalta őtet, és nevet ajándékozott néki, melly minden név fölött legyen: hogy a' Jéshus nevére minden mennyieieknek földieknek, és föld alatt valóknak térdek meg hajollyon; és minden nyelv vallást tegyen, hogy az Ur Jéshus Krisztus az Atya Istennek dicsőségében legyen.

EVANGELIOM SZ. JANOSNAK
3. részben v. 1.

A

A Z időben: Vala egy Nikodémus nevű ember a' Farisaeusok közül, Sidok fejedelme. Ez Jéshushoz jöve éjjel, és monda néki: Rábbi, tudgyuk hogy Istentől jöttél mesterül: mert senkie' Jeleket nem cselekedheti, a' mellyeket te cselekepsz, hanem ha az Isten léfzen vele. Felele Jéshus, és monda néki: Bizony, bizony mondom neked, ha ki újonnan nem születik, nem láthattya az Isten országát. Mondaneki Nikodémus: Mí módon születethetik az ember, mikor vén? valyon bé mehet-e ismég az anyja méhében, és újonnan születethetik-e? Felele Jéshus: Bizony, bizony mondom neked, ha ki újonnan nem születik vízből és Szent-Lélekből, nem mehet bé az Isten országába. A' mi a' testtől született, test az, és a' mi Lélektől született, lélek az. Ne csodáld hogy azt mondtam néked: Szükség nektek újonnan születnetek. A' szél a' hol akarja ott fúj; és a' szavát hallod, de nem tudod honnét jöjön a' vagy hová

M 2

vá

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

vá mennyen: így vagyon minden, a' ki a' lélektől született. Felele Nikodémus, és monda néki: Mi-képpen lehetnek ezek? Felele János, és monda néki: Te mester vagy Izraélben, és nem tudod ezeket: Bizony, bizony mondom néked, hogy a' mit tudunk azt mondgyuk; a' mit láttunk, azt bizonyítottuk, és a' mi bizonyosságunkat bé nem vészitek. Ha földieket mondom néktek, és nem hiszitek: mint hiszitek ha mennyieket mondom néktek? Es senki fel nem ment menybe, hanem csak az a' ki le-falott menyből, az ember Fia, ki menyben vagyon. Es a' mint Móyses felmagasztalta a' kígyót a' pusztában: úgy kell felmagasztaltatni az ember Fiának: hogy minden, a' ki ő benne hiszen, el ne vesszen, hanem örök élet legyen.

KERESZTELŐ SZENT JÁNOS
napján. Epist. Ila. 49. v. I.

Hal-

Allyátok szigetek, és figyelmezzetek távol való népek: Az Ur az anyám méhétől fogva hívott engem, mikor az anyám méhében vólnék meg emlékezetemről. Es tötte az én számot mint az éleskardot: az ő keze árnyékával fűdözött bé engem, és tött engem mint a' választott nyilat: az ő tegzébe rejtett el engem. Es monda nékem: En szolgálom vagy te Izraél, mert benned dicsekedem. Es mondek én: Heában munkálkodtam, ok-nélkül, és híváságon emélttettem meg erőmet: azokáért az én ítéletem az Urral, és az én munkám az én Istenemmel. Es most azt mondgya az Ur, az anyám méhétől fogva szolgálul magának formálván engem, hogy vizsgálja hozzám Jákobot ő hozzája, és Izraél egybe nem gyűjtetik: és megdicsőíttem az Ur szemei előtt, és az én Istenem előtt én erőiségem. Es monda: Kevés nékem hogy szolgálom légy a' Jákob nemzetiségének fel-állítására, és az Izraél sőprejének meg-terítésére: Imé világosságú adtalak téged a' Pogányoknak hogy üdvözítője légy a' földnek végső határáig. Ezeket mondgya az Ur az Izraél megváltója, az ő szente, a' meg-vetet léleknek, a' megváltatott nemzetiségnek, az Ur szolgálójának: Meg-látnak a' királyok, és felkel-

M 3

nek

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

nek a' fejedelmek, és imádnak az Urért,
mert hiv, és az Izraél szentéért. a' ki téged
választot.

EVANGELIOM SZ. LUKACH.

nak I. részében 57.

Ersébet szülésének ideje pedig el-
telek, és fiat szüle, és meg hal-
lák a' szomszédi, és rokoni, hogy fel-
mágtaltatta az Ur az ő irgalmaságát.
ő vele, és örvendeznék vala néki. Es
lön nyolczad napon, el-jövének hogy
környül metélnék a' gyermeket, és
hiják vala azt attya nevére Zakariás-
nak. Es felelvén az annya, monda:
Semmi képpen nem, hanem János-
nak hivattatik. Es mondanak néki:
Lám senki nincs a' te rokonságodban
a' ki e' névvel hivattasék. Intenek
pedig az atyának, kinek akarná hivat-
tatni őtet. Es jedző táblát kérvén ira,
mondván: János az ő neve. Es cfo-
dálkozána minnyájan. Mog nyilék
pedig mindgyárt a' szája, és a' nyelve
és szolla áldván az Istent. Es felelem
lön minden ő szomszédin: és Judéa-
nak

nak minden hegyes tartományában ki
hirdettetének mind ez igék: és szí-
vókbe vevék minnyájan a' kik hallot-
ták, vala, mondván: Véled-e, ki lé-
fzen, e' gyermek? Mert az Ur keze
vala ő vele. Es Zakariás az ő attya bé-
telék Szent-Lélekkal: és profétála,
mondván: Aldott az Ur Izraélnek
Istene, mert meg-látogatta, és meg-
váltotta az ő népét.

SZENT FLORIAN MARTYR

napján Epist. Sapientiae 10.v.10.

Azigazat igaz úton hordozta az Ur,
és meg mutatta néki az Isten országát,
és a' szentek tudományát adta néki: tel-
tisztelette őtet a' munkákban, és bé-teltye fi-
tette az ő munkáit. Az őtet meg-csálók
álnokságában mellette volt, és tiszteletf-
sé tőte őtet. Meg-örizte őtet az ellensége-
től, és az el-tévelyítőktől meg-oltalmazta
őtet, és erős viadalt adott néki hogy győ-
zedelmes lenne, és tudná hogy mindenek-
nél hatalmasa' bölcsesség. Es az el-adatott
igazat el-nem hatta, hanem a' bűnösök-
től meg-szabadította őtet: és alá ment vé-
le a' verembe, és a' fogságban el nem hat-
ta őtet

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

nek a' fejedelmek, és imádnak az Urért
mert hiv, és az Izraél szentéért. a' ki tége-
választot.

EVANGELIOM SZ. LUKACH.
nak 1. részében v. 57.

ERsébet szülésének ideje pedig el-
telek, és fiat szüle, és meg hal-
lák a' szomszédi, és rokoni, hogy fel-
mágyasztalta az Ur az ő irgalmasságá-
ő vele, és örvendeznek vala neki. E-
lön nyolczad napon, el-jövének hogy
környül metélnék a' gyermeket, és
hiják vala azt attya nevére Zakariás-
nak. Es felelvén az anyja, monda:
Semmi képpen nem, hanem János-
nak hivattatik. Es mondanak neki:
Lám senki nincs a' te rokonságodban
a' ki e' névvel hivattasék. Intenek
pedig az atyának, kinek akarná hivat-
tatni őtet. Es jedző táblát kérvén ira-
mondván: János az ő neve. Es cfo-
dálkozána minnyájan. Meg nyílék
pedig mindgyárt a' szája, és a' nyelve
és szólla áldván az Istent. Es felelem-
lön minden ő szomszédin: és Judaea-
nak

nak minden hegyes tartományában ki
hirdettetének mind ez igék: és szi-
vókbe vevék minnyájan a' kik hallot-
ták, vala, mondván: Véled-é, ki lé-
fzen, e' gyermek? Mert az Ur keze
vala ő vele. Es Zakariás az ő attya bé-
telék Szent-Lélekkal: és profétála,
mondván: Aldott az Ur Izraélnek
Istene, mert meg-látogatta, és meg-
váltotta az ő népét.

SZENT FLORIAN MARTYR
napján Epist. Sapientiae IO.V.IO.

AZ igazat igaz úton hordozta az Ur,
és meg mutatta néki az Isten országát,
és a' szentek tudományát adta néki: fel-
tízeltte őtet a' munkákban, és be-telylefi-
tette az ő munkáit. Az őtet meg-csálók
álnokságában mellette volt, és tisztelet-
sé tőte őtet. Meg-örizte őtet az ellensége-
től, és az el-tévelyítőktől meg-oltalmazta
őtet, és erős viadalt adott néki hogy győ-
zedelmes lenne, és tudná hogy mindenek-
nél hatalmasba' bölcsesség. Es az el-adatott
igazat el-nem hatta, hanem a' bűnösök-
től meg-szabadította őtet: és alá ment vé-
le a' verembe, és a' fogságban el nem hat-
ta

fa ötet, míg nem az ország pálezzát adná néki, és a' hatalmat azok ellen, kik ötet el nyomják vala, és hazugoknak mutatta, a' kik ötet gyalázták, és örök dicsőséget adott néki.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
10. részében. v. 34.

AZ időben : Monda Jésus az ő tanítványinak : Ne véllýetek hogy békeséget jöttem bocsátani a' földre : nem jöttem békeséget bocsátani, hanem fegyvert : mert el-választani jöttem az embert az attya-ellen, és a' leányot az annya ellen, és a' menyét a' napa-ellen : és az ember ellenségi az ő háza népi. A' ki attyát vagy annyát inkább szereti, hogy sem engem, nem méltó hozzám. És a' ki fel nem veszi keresztét 's nem követ engem, nem méltó hozzám. A' ki lelkét meg-talállya, el-vesztiazt : és a' ki lelkét el-veszti én érettem, meg-talállya azt. A' ki titeket be fogad, engem fogad-bé : és a' ki engem bé-fogad, azt fogadgya-bé a' ki engem küldött. A' ki profé-

profétát fogad-bé proféta nevében, a' profétának jutalmát veszi : és a' ki igazat fogad-bé az igaz nevében, az igaznak jutalmát veszi, és valaki italt ad egynek e' leg-kissebbek közzül egy pohár hideg vizet csak a' tanítvány nevében-is : bizony mondom néktek, el nem veszti jutalmát.

PADVAI SZENT ANTAL

napján. Epist. Sapientia 7. v. 7.

Kívántam, és értelem adatott nékem : és kértem, és én-belém jött a' bölcseségnek lelke. És fellyebb bőcsülöm azt az országoknál, és királyi székeknel, és a' gazdagságot semminek alítottam ahhoz képest-nem-is hasonlítottam hozzája a' draga kő, vet, mert minden arany ahhoz képest egy kevés főveny, és ugymint sárnak ítéltetik az ezüst ahhoz hasonlítatván. Az egétség és szépség fölőte szerettem azt, és el-végezttem, hogy világotság gyanánt tartanam azt : mert el-olthatatlan az ő világa. Jövének pedig nékem minden jök azzal egyetemben, és számtalan tisztesség az ő kezei által, és örvendezék mindenekben : mert előttem mégyen vala az a' bölcsység, és nem tudom vala hogy ő volna mind ezeknek an-
M 5 nya.

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár :
/318.ig.j./

nya. Mellyet tettetés nélkül tanultam, és
irégység-nélkül közlök, és az ő tisztességét
el nem rejtem. Mert végheretlen kincs az
embernek: mellyel a' kik éltek, rézefek
lőttek az Isten barátságában, a' tudomán-
nak ajándékiért dicsértetvén.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
5. részében. v. 13.

AZ időben: Monda Jésus az ő ta-
nitványinak: Ti vattok a' föld
sava. Hogy-ha a' só megízertlenül,
mivel sózzanak? semmire többé nem
jó, hanem hogy ki vettelsék, és el-
tapodtasék az emberektől. Ti vattok
a' világ világossága. Nem rejthe-
tik-ele' hegyen helyhezterett várás;
sem gyertyát nem gyújtanak, hogy a'
véka alá tegyék, hanem a' gyertya
tartóra, hogy világoskodgyék min-
deneknek, kik a' házban vannak.
Ugy világoskodgyék a' ti világosság-
tok az emberek előtt, hogy lássák a'
ti jó cselekedetiteket, és dicsőítsék az
atyátokat, ki mennyekben vagyon.
Ne

Ne vellyétek hogy a' rórvényt jöttem
fel bontani, vagy profétákat: nem
jöttem fel-bontani, hanem bé tölteni.
Mert bizony mondom néktek, míg
el-múlik az ég, és a' föld, egy börtű,
vagy egy pont el nem múlik a' tör-
véyből, míg nem mindenek meg-
léznek. A' ki azért fel bont eggyet e'
leg kisebbik parancsolatok közül,
és úgy tanította az embereket, leg-
kisebbnek hivattatik mennyeknek or-
szágában: a' ki pedig meg-cselekedzi
és tanította, az nagynak hivattatik
mennyeknek országában.

SZENT LASLO KIRALY NAP-
ján. Epistola Eccli. 31. v. 8.

ATyámfiat. Bóldog a' gazdag, a' ki ma-
kula-nélkül találtatott: és a' ki az a-
rany-után nem járt, sem nem bizott a' pénz-
ben, és a' kincsekben. Kicsoda ez, és dicsér-
jük őtet: mert csuda dolgokat cselekedett
életében. A' ki meg-probáltatott abban, és
tekélletes, örök dicsősége létszen annak,
a' ki vétkezhetett, és nem vétkezett, go-
noszt cselekedhetett, és nem cselekedett:

Azokáért meg-erősítették az ő javai az Ur-
ban, és az ő alamisnait beszéli a' Szentek-
nek egész gyülekezete.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
24. részében 42.

A Zidőben: Monda Jésus az ő ta-
nitványinak: Vigyázzatok, mert
nem tudgyátok, melly órában jő-el
a' ti Uratok. Azt pedig értsétek,
hogya tudna a' cselédes ember, melly
órában volna el-jövendő a' lepő, vi-
gyázna ugyan, és nem hadná meg-
álni az ő házat. Azokáért ti-is le-
gyetek készek: mert a' melly órában
nem tudgyátok el-jövendő az ember
Fia. Velede-kicsodaa'hív, és okos-
szólga, kit az Ura az ő háza népére
rendelt, hogy azoknak eledelt adgyon
ideje korán? Bóldog az a' szólga, kit
mikor el-jövend az Ura, úgy talál cse-
lekedni. Bizony mondom néktek,
hogy minden javaira rendeli őtet. Ha
pedig ama gonosz szólga az ő szivé-
ben mondgya: Késik el-jöni az Uram:
és ver-

és verni kezdi a' szolgál-társait, egyék
pedig és igyék a' részegekkel: el-jő
annak a' szolgának az Ura, a' napon
mellyen nem reméli, és az órán mel-
lyen nem tudgya: és el választja őtet,
és az ő részét a' kép mutatokkal téfzi
ott léfzen sírás, és fogak csikorga-
tása.

SZENT PETER, ES SZENT PAL
Apostol napján. Epist. Act. 12.v.1.

A Napokban Herodes király ki-
nyújtá kezeit, hogy meg-szanyar-
gatna némellyeket az Anyaszentegy-
házból. Meg-ölé pedig Jakabot a'
János bátyját kardal. Latván pe-
dig hogy tetszenek a' Sidóknak, el-
tekéllé hogy meg-fogná Pétert-is.
Valának pedig a' kovásztalanok nap-
jai. Kit midőn meg-fogot volna, a'
tömlőczbe tévé, adván őtet négy ne-
gyedes vitézeknek hogy őriznék,
Husvét után ki akárván őtet hoznia-
népnek. Es Péter a' tömlőczben tar-
tatik vala ugyan. Az Anaszentegy-
ház-

háztól pedig szüntelen imádság lé-
szon vala az Istenhez ő érette. Midőn
pedig ki hozándó volna őtet Heródes
azon éjel Péter két vitéz-között hál-
vala, két lánczal meg kötöztetvén:
és az őrzők az ajtó előtt őrzik vala a'
römlőczőt. Es imé az Ur Angyala
melléje álla: és világosság tündöklék
a' házban: és meg-útvén a' Péter olda-
lát, fel költé őtet, mondván: Kelly-
fel gyorsan: Es le-esének a' lánczok
az ő kezeiről. Monda pedig az An-
gyal néki: Ővedződgyél-fel, és vond
fel a' te sárudat. Es úgy cselekedék.
Es monda néki: Vedd reáda' ruháza-
todat, és kövess engem. Es ki men-
vén követi vala őtet, és nem tudgya
vala hogy valóságos, a' mi az Angyal-
által léfzen vala: alittya vala pedig
hogy látást látta. Altal-menvén pe-
dig az első, és második őrizeten, jutá-
nák a' vás-kapuhoz, melly várafra
viszen: melly magától meg-nyilék né-
kik. Es ki-menvén által menének
egy útszán: és mindgyártel-ménetö-
le az

le az Angyal. Es Péter ő magához
térven, monda: Most tudom bizony-
nyal: hogy el küldötte az Ur az ő An-
gyalát, és ki mentett engem a' Heró-
des kezéből, és a' Sidó népnek min-
den várakozásából.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

22. részében v. 2.

A Zidőben. Jöve Jésus Filep-Cze-
sárájának részeire: és kérdé a'
tanítványit, mondván: Kinek mond-
gyák lenni az emberek az Ember Fiát?
ők pedig mondanak; Némellyek Ke-
resztelő Jánosnak, némellyek pedig
Illyésnek, némellyek pedig Jeremiát-
nak, a' vagy egynek a' proféták-köz-
zul. Monda nekik Jésus: Tí pedig ki-
nek mondotok engem lenni: Felel-
vén Simon Péter, monda: Te vagy a'
Kristus az élő Isten Fia. Felelvén pe-
dig Jésus, monda néki: Boldog vagy
Simon Jónas fia: mert a' test, és vér
nem jelentette néked, hanem az A-
tyám

tyám, ki mennyekben vagy. En-is mondom néked, hogy te Péter vagy, és e' kő-fzálon fogom építeni az en Anyaszentegyházamat, és a' pokol kapuerőt nem vésznek rajta. Es néked adom a' mennyeknek országa kulcsait. Es valamit meg kötösz a' földön, meg lesz kötözve mennyekben-is: és valamit meg oldasz a' földön, meg lesz oldozva mennyekben-is.

BOLDOG ASZSZONY LATOGATÁSA napján. Epist. Cant. 2. v. 8.

I Mé ő is ugrálván a' hegyeken, által ugrdván a' halmokat hasonló az én szerelmelem a' vadkecskéhez; és a' szarvasok fiához. Imé ő a' mi falunk megett áll, nézven az ablakok által, nézdegelvén a' rostélyok által, Imé az én szerelmelem szól nekem. Kelly-fel, siess én szeretöm én galambom, én szépem, és jőj-el. Mert már a' tél el-múlt, a' zápor-első el-ment, és el-távozott. Virágok láttattának a' mi földünkön, a' szőlő-metzésnek ideje el-jött: a' gerlicze szava hallattatott a' mi földünkön, a' füge-fa el-hozta első gyümölcsit: a' virágzó szőlők ki erefztették illatryokat. Kelly-felén szeretöm

szeretöm, én szépem, és jőj-el én galambom a' kő-szikla lyikaiban, a' gyep hasadékjában mutasd meg nekem az orczádat, zengjen a' te szózatod a' füleimben: mert a' te szózatod édes, és orczád ékes.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK 7. részében v. 39.

AZ időben: Fel-kelvén pedig Mária azokban a' napokban, elméne a' hegyes tartományba sietség-gel a' Juda városába: Es bé méne a' Zakariás házába, és köszönté Ersébet a' Mária köszöntését, röpöfse a' magzat az ő méhében: és be-telek Ersébet Szent Lélekkel: és nagy szóval felkiálta, és monda: Aldott vagy te az aszszony-állatok-között, és áldott a' méhednek gyümölcse. Es honnét vagy ez nekem, hogy az én Uram anyja én hozzám jöjön? Mert imé hogy a' te köszöntésed szava lön az én füleimben, örömmel röpöfse a' magzat az én méhemben, és boldog vagy a' ki hittél, mert bé tellyesednek azok, melyek

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

lyek neked mondottak az Uról. Es monda Mária: Magasztallya az én lelkem az Urat: és örvendezett az én lelkem az én üdvözítő Istenemben.

SZENT MARIA MAGDOLNA
aszfzony napján. Epist. Cant. 3. v. 2.

Fel-kelek, és meg-kerülöm a' váraft: a' szorofokon, és az útzákon keresem a' kit szeret az én lelkem: kerestem őtet, és nem találtam. Reám találának az őrizők, kik a' váraft őrizik: Láttatok-e a' kit szeret az én lelkem? Egy kevesé midőn meg-haladtam volna őket, meg-találama' kit szeret az én lelkem: meg-fogám őtet: el-fém bocsátom, míg nem bévizem őtet az én anyám házába, és a' f. ülém kamarájába. Kényszeritek titeket Jerusálem leanyi, a' vad kecskére és a' mezsei szarvasokra, hogy fel ne serkenésétek az én szeretőmet, míg magá nem akarja. (Cant. 8. v. 6.) Tégy engem mint pecsétet a' szívvedre, mint pecsétet a' karodra: mert erős mint a' halál a' szeretet kemény mint a' pokol a' buzgó szerelem: annak lámpái, tűzes, és lángos lámpások. A' fők vizek nem olthatták-meg a' szeretet, sem a' folyó vizek el-nem borították: azt: ha ember az ő

az ő házának minden marháját adná-is a' szeretetért, mint a' semmit úgy meg-útállja azt.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
7. részében. v. 36.

AZ időben: Kéri vala Jést né-melly a' Farisæusok közzül, hogy vele ennék. Es bé menvén a' Farisæus házába, le telepedék. Es imé egy aszfzony állat, ki a' városban bűnös vala, hogy meg érté hogy le-telepedett volna a' Farisæus házában, hoza alabástromot kenettel: és meg-álván hátul a' lábainál, könyhullatásokkal kezdé öntözni a' lábait, és fejének hajszálaival törli vala, és csokolgattya vala a' lábait, és a' kenettel keni vala. Látván pedig a' Farisæus, a' ki őtet hitta vala, szólla ő magában, mondván: Ez ha proféta volna, tudná bizonylyal kicsoda, és minémű aszfzony állat, a' ki őtet illeti, mert bűnös. Es felelvén Jést, monda néki: Simon, vagyon valami mondásom néled. Az pedig monda: Mester, mond-el. Két adólla

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. 18. j. /

adóssa vala egy költsön adónak, egy-
gyik jótízrész pénzrel tartozik vala, és
a' másik ötvennel. Nem lévén azok-
nak a' honnét megadnák, meg enge-
dé mind a' kettőnek. Azért kicsoda
szereteti ötten inkább? Felelvén Simon
monda: Vélem hogy az, a' kinek több-
bet engedett. Ő pedig monda neki:
Igazán itéled. Es fordúlván az asz-
szony állathoz, monda Simonnak: Lá-
tod-e ez aszszony állatot? Bé jöttem
a' házába, vizet a' lábainak nem
adál: ez pedig köny-húlatásokkal
öntözte a' lábaimat, és haj-szálaival
törölte-meg. Csókot nekem nem ad-
tál: ez pedig mióta bé-jöttem meg-
nem szúnt csókolgatni a' lábaimat. Ő-
lajjal a' fejemet meg-nem kenté: ez
pedig kenettel kenté meg a' lábaimat.
Azokáért mondom néked: Meg-bo-
csáttatnak neki sok bűnei, mert igen
szeretett. A' kinek pedig kevesebb bo-
csáttatik-meg, kevesbé szeret. Mon-
da pedig annak: Meg-bocsáttatnak
néked bűneid. Es a' kik együtt le-te-
leped-

lepedtek vala, kezdének mondani ö-
magokban: Kicsoda ez, a' ki még a'
bűnökét-is meg-bocsátja? Monda
pedig az aszszony állatnak: a' te hi-
ted meg-szabadított téged: menny-el
békével.

SZENT JAKAB APOSTOL
napján Epist. 1. Cor. 4. v. 9.

A Tyámfiai. Vélem hogy az Isten min-
ket leg-utolsó apostoloknak mutatott
úgy-mint halálra-valókat: mert csodája lő-
tünk a' világnak, és az angyaloknak, és az
embereknek. Mi belondok vagyunk a'
Krisztusért, ti pedig okosok a' Krisztusban:
mi erőtlének, tinemesek, mi pedig nem
telenek. Mindez óráig éhezünk, szomju-
hozunk, és meztelenek vagyunk, és ar-
czul verettetünk, és ide és oda bujdosunk
és munkálkodunk kezeinkel dolgozván:
átkoztatunk és áldunk: üldözést szenved-
ünk, és elűzjük: káromlattatunk, és kö-
nyörgünk: mint e' világnak szeméti lő-
tünk, mindenek mosléki mind ez ideig.
Nem írom ezeket, hogy meg szégyenitse-
lek titeket, hanem úgy mint szerelmes fi-
gimat intlek. Mert ha tíz ezer tanítótok va-
gyon

gyon-is a' Krisztusban, de nem sok atyátok.
Mert a' Krisztus Jéfusban az Evangéliom ál-
tal én szűltelek titeket.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
20. részében. v. 20.

A Zidőben: Járula Jéfushoz a' Ze-
bedæus fiainak anyja a' fiaival,
imádván, és kérvén valamit tőle. Ki
monda neki: Mondgyad hogy ül-
lyön ezén két fiam, eggyik a' te job-
bokra, és eggyik a' balokra a' te orsza-
godban. Felelvén pedig Jéfus, mon-
da: Nem tudgyátok mit kértek. Meg-
ihattyátok-e a' pohárt, mellyt én meg-
itizom? Mondanak neki meg-ihattyuk
Monda nekik: Az én poháromat meg-
iszjátok ugyan: az én jobbomra ülai
pedig vagy balomra, nem enyim
hogy nékrek adgyam, hanem a' ki-
nek készíttetett az én Atyámtól.

SZENT IGNATZ NAPIAN.
Epistola 2. Timoth. 2. v. 8. Lásd Szent
Albért napján fol. 261.

EVAN.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
10. részében v. 1.

A Zidőben. Rendele az Ur más
herven-kettőt is, és el-küldé ö-
ket kettőnként az ő színe előtt min-
den városba, és helyre, a' hová menen-
dő vala. Es monda nekik: Az aratás
sok ugyan, a' munkások pedig keve-
sek. Kérjétek azért az aratásnak Urat,
hogy küldgyon munkásokat az ő ara-
tására. Menyetek el imé el-küldlek
titeket, mint a' bárányokat a' farkasok
közé. Ne hordozzatok zacskót, se tá-
skát, se sarut, és senkit az úton nekő-
szőncsetek. Valamely házba be-men-
tek, először azt mondgyátok: Békesség
e' háznak, és ha ott lélek a' békesség
fia, meg-nyukszik ő rajta a' ti békesség-
tek, ha pedig nem; ti hozzátok tét. Az
házban maradgyátok pedig, evén és
iván, a' mellyek nálatok vannak:
mert méltó a' munkás az ő bérére. Ne
menyetek házról házra. Es valamely
városba mentek, és be fogadnak ti-
teket, egyetek a' mik előtökbe tétet-
nek,

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j./

nek, és gyógyítsátok meg a' beregeket kik abban vannak, és mondgyátok nékik: Hozzátok közelget az Isten országa.

UR SZINE VALTOZASA NAP.
án. Epist. 2. Pet. I. v. 16.

Szerelmesim. Nem mesterséges meséket követvén, adtuk néktek tudtótokra, a' mi Urunk Jésus Krisztusnak erejét, és jelenlétét: hanem látoi lévén az ő fölséges, voltának. Mert az Atya Istentől tiszteletet vőtt, és dicsőséget, ilyen szózat jövéen aláhozzája a' nagyságos dicsőségtől: Ez az én szerelmes fiam, kiből nékem kedvem tölt, őtet halgasátok. Kiezt az égből adatott szózatot mi hallottuk, mikor ő vele volnánk a' szent hegyen. És a' profétáknak erős beszéde vagyon nálunk melyre figyelmezvén jól cselekedtek, mint a' homályos helyen világoskodó szövevényekre, míg a' nap megvilágosodgyék, és a' hajnal csillag fel-támadgyon a' tiszvitelekben.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
17. részében §. I.

Az

Az időben: Melleje vévé Jésus Pétert, és Jakabot, és Jánost annak ötsét, és vévé őket egy magas hegyre külön: és színében el-változék előttök. És fénlék az orczája mint a' nap: a' ruhái pedig fejérek lőnek mint a' hó. És imé megjelenének neki Móyses, és Illyés szólván vele. Felelvén pedig Péter, monda Jésusnak: Uram, jó nekünk itt lennünk: ha akarsz, csinállyunk itt három hajlékot, néked egyet, Móysesnek egyet, és Illyésnek egyet. Még ő szólván imé fényes köd árnyékozza meg őket. És imé szózat a' ködből, mondván: Ez az én szerelmes Fiam, kiből nékem jól kedvem tölt: őtet halgasátok. És halván a' tanítványok, orczájokra esének, és igen meg félemlének. És hozzájok mene Jésus, és illette őket: és monda nékik: Kelljete fel, és ne félljete fel emelvén pedig az ő fizemeket, senkit nem látának, hanem csak egyedül Jésum. És alá jövé azok a' hegyről, parancsola nékik Jésus mondván:

N

ván:

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

ván: Senkinek ne mondgyátok a' lá-
tást, míg az ember Fia halottaiból fel-
nem támad.

SZENT LŐRINCZ MARTYR
napján. Epistola 2. Cor. 9. v. 6.

ATyámfiat. A' ki szűken vét, szűken-is
arat: és a' ki áldásokkal vét, áldások-
kal-isarat. Ki-ki mind a' mint el-tekél-
lette szivében, nem szomorúságból, vagy
kételenségből: mert jó-kedvű adakozót (ze-
ret az Isten. Hatalmas pedig az Isten min-
den malasztot meg-bővíteni ti bennetek:
hogy mindenekben mindenkor minden
elégsetek lévén bővelkedjétek minden
jó teteménnyre, a' mint írva vagyon, olto-
gatott, a' szegényeknek adott: az ő igasága
meg marad örökkön örökké. A' ki pedig
magot ad a' vetőnek: kenyeret-is ad az
eledelre, és meg sokatutya a' ti magotokat,
és meg öregbíti a' ti igaságtok veteményi-
nek nevedését.

EVANGELIOM SZ. ANOSNAK
12. részében. §. 24

AZ időben: Monda János az ő ta-
nitványinak. Bizony, bizony
mon-

mondom néktek, ha a' búza maga'
földbe esvén, meg-nem hal, csak ma-
ga marad: ha pedig meg-hal, sok gyü-
mölcsöt hoz. A' ki a' lelkét szereti, el-
veszti azt, és a' ki a' lelkét gyűlöti e'
világon, az örök életre meg-őrízi azt.
Ha ki nékem szolgál engem kövessen:
és a' hol én vagyok, ott leszen az én
szolgám-is. Ha ki szolgál, meg tiszte-
li azt az én Atyám, ki mennyekben
vagyom.

NAGY BOLDOG ASZSZONY
napján. Epist. Eccli. 24. v. II.

Mindenekben nyugodalmat kere-
stem, és az Úr örökségében la-
kom. Akkor parancsola, és monda né-
kem a' mindeneknek teremője, és a'
ki engem teremtett, meg-nyugovék
hajlé omban, és monda nékem: Já-
kóbban lakjál, és Izraelben bíj örök-
séget, és az én választottim között
verj gyökeret. Kezdetől fogva, és
az idők előtt teremtettem, és mind a'
jövendő világig meg-nem szünöm,
és a'

és a' szent lakó helyben előtte szolgál-
tam. Es így Sionban meg-erősítetem,
és a' meg szentelt városban hasonló-
léppen meg nyugodtam, és Jerusá-
lemben az én hatalmam. Es meg győ-
kerezttem a' bősületes nép-között, és
az én Istenem részében az ő öröksé-
ge, és a' szenteknek tellyes voltában
az én lakásom. Mint a' czedrus a' Li-
bánuson fel-magasztaltattam, és mint
a' cziprus a' Sion hegyén: Mint a'
pálma fel-magasztaltattam Kadesben,
és mint a' róla plántálása Jerikóban:
Mint a' szép olaj fa a' mezőkön, és mint
a' platanus-fa fel-magasztaltattam a'
víz mellett az útzákon: Mint a' fa-hej-
's a' szép illatozó balsamum illatoz-
tam; mint a' válogatott myrha adtam
a' jó illatnak gyönyörűségét.

EVANGELIOM SZ: LUKACNAK
10. részében v. 38.

AZ időben: Bé-méne János egy
kastélybar és egy Márta nevű al-
szony állat be-fogadá őtet az ő házá-
ba,

ba, és ennek egy Mariá nevű öttse va-
la, ki az Urnak lábainál ülven halgat-
tya vala-is az ő igéjét. Márta pedig
szórgalmatoskodik vala a' gyakor-
szolgálatban: ki meg-állta, és monda:
Uram, nem gondoltz é véle, hogy az
öttsem egyedül hagyott engemet
szolgálni? mondgyad azért neki, hogy
segétsen engem. Es felelvén, monda
néki az Ur: Márta, Márta, szórgalma-
tos vagy, és fokban törődöl. De egy
a' szükséges. Mariá leg-jóbb részt vá-
lasztott, melly el-nem vétetik tőle.

SZENT ISTVAN KIRALY
napján. Epist. Phil. 3. v. 7. Azon Epi-
tola olvastatik, melly Remete Sz.
Pál napján Láld fol. 247.

EVANGELIOM SZ: LUKACS-
nak 19. részében. v. 12.

AZ időben: Monda János az ő ta-
nitványinak e' pelda-beszédet.
Egy nemes ember megszíze-való tarto-
mányba méne, hogy magának orszá-

N 3 got

tud. könyvtár:

Eperjes

tud. könyvtár:

Régi nyomtatványok, Eperjes
/318.16.j./

got venne, és vissza térne. Elő hí-
ván pedig az ő tíz szolgáit, tíz girát a-
da nekik, és monda nekik: Keresked-
gyetek míg meg-jövök. Az ő polgá-
ri pedig gyűlölik vala őtet, és követ-
séget küldének utánna, mondván:
Nem akarjuk ezt rajtunk uralkodni.
Eslőn, hogy meg-vévén az országot,
meg-térne: és elő hagyá hivattarni a'
szolgákat, a' kiknek a' pénzt adta vala,
hogy meg-tudná, ki-ki mennyit ke-
reskedett volna. El-jöve pedig az
első, mondván: Uram, a' te girád
tíz girát nyert. Es monda neki: Ó-
rúly jó szolgám, mivel hogy a' ke-
vesen hív vóltál hatalmad lészén tíz
városon. A' második is el-jöve,
mondván: Uram a' te girád öt girát
nyert. Ennek is monda: Te is légy
öt városon. A' harmadik is el-jöve,
mondván: Uram, ihon a' te girád,
melly nálam el-téetve vólt a' keszke-
nőben: mert féltém tőled, hogy im ke-
mény ember vagy: el-vészed a' mit
le-nem tóttél, és meg-aratod a' mit
nem

nem vetettél. Monda neki: A' te szád-
ból ítéllek-meg réged gonosz szolgál-
tudod vala hogy én kemén ember va-
gyok, el-vévén a' mit le nem tóttém,
és meg-aratván a' mit nem vetettem;
's miért nem adtád tehát az én pénze-
met a' pénz váltó asztalra, hogy én el-
jövén, uforákkal vettem volna ki azt?
Es az óttállóknak monda: Vegyétek-
el tőle a' girát, és adgyátok annak a'
kinek tíz girája vagyon, és mondának
neki Uram, tíz girája vagyon. Mon-
dom pedig néktek hogy mindennek
a' kinek vagyon adatik, és bővelkődik
attól pedig a' kinek nincsen, a' mie va-
gyon is el-véretik tőle. Mindazáltal
amaz én ellenségimet, a' kik nem akar-
ták hogy én rajtok uralkodgyam, hoz-
zátok ide, és ölyvétek-meg előttem.
SZENT BERTALAN APOSTOL

napján Epist. 1. Cor. 12.v.27.

A Tyán fia. A' Krisztus teste vattok, és
tagból való tagok. Es némellyeket
helybeztetett ugyan az Isten az Anyaszent-
egyházban először Apostolokat, másod-
szor Profétákat, harmadszor Doctöröket,
N 4 azután

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

azután erőket, azután a' gyógyításoknak
ajándékát, segétségeket, vezérléseket a' nyel-
veknek külömbségét a' beszédeknek ma-
gyarázást. Vallyon minnyájan Aposto-
lok-é? vallyon minnyájan Proféták-é val-
lyon minnyájan a' Doktorok-é? minnyájan
erőké? vallyon minnyáioknak vagyon-é
gyógyításokra való ajándékja: vallyon
minnyájan nyelveken szólának-é? val-
lyon minnyájan magyaráznak-é? Igye-
kezzetek pedig jobb ajándékokra.

EVANGELIOM, SZ. LUKACS-
nak 6. részében. X. 16.

Az időben: Ki-méne Jézus a' hegy-
re imádkozni, és egész éjszaka
az Isteni imádságban marada. Es mi-
dön meg-virradott volna, hívá a' ta-
nitványait, és válasza tizen-kettőt
közzülök (kiket Apostoloknak is ne-
veze:) Simont kit Péternek neveze,
és Andrást annak bátyját, Jakabot, és
Jánost, Filepet, és Bertalant, Mátét,
és Tamást, Jakabot az Alfaus fiát, és
Simont, ki Zelóteinek hívattak, és
Judást a' Jakab atyafiát, és Judás Is-
kário.

kárioteft, ki áruló volt. Es alá jövé-
vélek, meg-állá a' mezős helyen, és
az őtanítványinak serege, és bővsé-
ges fokasága a' népnek egész Judaa-
ból, és Jérusálemből, és a' tenger mel-
lől, és Tyrusból, és Sidonból, a' kik
jöttek vala hogy halgatnák őtet, és
meg-gyógyítottának az ő betegsé-
gekből. Es a' kik gyötretetnek vala
a' tisztátalan lelkektől, meggyógyított-
nak vala. Es az egész seregek keresi
vala őtet illetni; mert erő megyen va-
la ki ő belőle, és meg-gyógyít vala
mindeneket.

BOLDOG ASZSZONY SZÜLE-
lete napján. Epist. Prov. 8. v.
22. Lásd fol. 242.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
1. részében v. 1. Lásd fol. 242.

SZENT KERESZT FEL-MA-
gaztálása napján. Epistola Phil.
2. v. 5. Lásd fol. 266.

396)(298)(394

EVANGELIOM SZ. MATENAK
12. részében. 31.

AZ időben: Monda Jézus a' Sidók fereginek. Most vagyon a' világ itéleti: most ez világ fejedelme kivettetik. Es én ha fel-magasztaltatom a' földtől mindeneket magamhoz vonszok. (Ezt pedig mondgya vala, jelentvén a' minémű halállal halnameg) Felele néki a' fereg. Mi azt hallottuk a' törvényből, hogy a' Krisztus meg-marad örökké: és mint mondod te; Szükség fel-magasztaltatni az ember fiának? Kicsoda ez az embernek Fia? Monda azért nekik Jézus: Még egy-kevelsé a' világosság ti veletek vagyon. Járjatok míg világosságtok vagyon: hogy a' sötétség titeket el ne lépjen: és a' ki a' sötétben jár, nem tudgya hová megyen. A' míg világosságtok vagyon, higgytek a' világosságban, hogy a' világosság fiait legyetek.

SZ.

396)(299)(394

SZENT MATE APOSTOL, ES
Evangelista napján. Epistola
Ezech. I. v. 10.

A' Négy lelkes állatok ábrázattyának hatonlatossága emberi orcza, és öröslány orcza a' négynek jobja-felől; ökör pedig a' négynek balja-felől, és sas orczája a' négy fölött. Az orczájok, és szárnyok ki-terjesztve felhül: mindeniknek két szárnyok egy mást érik vala, és kettei bé fődözi vala az ő testöket: és mindenik közzülök eljében négyen vala arczal, a' hová a' lélek indúlattya vala, oda mennek vala: és meg-nem fordúlnak vala midőn járnának. Es a' lelkes állatok színe, az ő te-kintetek; mint az égő tűzes izenek, és mint a' lámpásoknak tekintete. Ez vala a' látás futósván a' lelkes állatok között, a' tűznek fényessége, és a' tűzből ki-menő vil-lámás.

EVANGELIOM, SZ. MATENAK
9. részében. v. 9.

AZ időben: Látta Jézus egy Máté-nevű embert a' vámon úlni. Es monda néki: Kövess engem. Estel-
N 6 kel-

tud. könyvtár:

Eperjes

Régi nyomtatványok,
/318.ig. j./

kelvén, követé őtet. Es lön, le teleped-
vén ő a házban, imé lok publikánusok,
és bűnösök jöven le telepedének Jé-
fussal, és az ő tanítványival. Es látván
a' Fariszausok, mondának az ő tanít-
ványinak: Miért észika' publikánusok-
kal, és a' bűnösökkel a' ti Mesteretek?
Jésus pedig halván, monda: Nem
szükség az egészségeknek az orvos,
hanem a' betegeknek. El-menvén pe-
dig tanítványok-meg mi legyen: Ir-
galmasságot akarok, és nem áldoza-
tot. Mert nem jöttem az igazakat hí-
ni, hanem a' bűnösöket.

SZENT MIHALY ARCHANGYAL
napján. Epist. Apoc. i. v. i.

A' Napokban: Meg-jelenté Isten
a' mellyeknek hamar meg kel-
lenni, szólván az ő angyala-által szól-
gáának Jánosnak, ki bizonyosságot tött
az Isten igéjéről, és bizonyosságot a'
Jésus Krístusról, mindenekről a' mi-
ket látott. Bóldoga' ki olvassa, és hal-
lya-e' profétálásnak igéit: és meg-tar-
tya

tya azokat, a' mellyek abban meg-i-
rattak: mert az idő közel vagyon.
János a' hét Anyaszentegyháznak
mellyek Ásiában vannak: Malaszt
néktek, és a' békesség attól, a' ki
vagyon, és a' ki vala, és a' ki el-jö-
vendő: és a' hét lelkekről, kik az ő ki-
rályi székeinek színe előtt vannak: és
a' János Krístustól, a' ki hív tanú, első
szülött a' hallottak-közzül, és ő föld ki-
rályinak fejedelme: a' ki minket sze-
retett, és meg-mosot minket a' mi bű-
neinkből az ő vére-által.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
18. részében. v. 1.

Az időben járulának a' tanítvá-
nyok Jánoshoz, mondván: Kit
vélsz nagyobbak lenni mennyeknek
országában? Es hozzá híván János egy
kisdedet, közikbe állatá őtet, és mon-
da: Bizony mondom néktek, ha meg-
nem tértek, és nem léfztek mint a' kis-
dedek, nem mentek-bé mennyeknek
országába. Valaki azért magát meg-a-
lázza

N 7 - lázza

tud. könyvtár:

Eperjes

Régi nyomtatványok,
/318. 18. j.

lázza mint e' kisedek, az nagyobb men-
nyeknek országában. Es a' ki bé fogad
egy ilyen kisedet az én nevemben,
engem fogad be, a' ki pedig meg bo-
tránkoztat eggyet e' kisedek között,
kik én bennem hisznek, hasznosb an-
nak hogy egy malomkő köttessék a'
nyakára, és a' tenger mélységébe el-
merítsék. Jaj e' világnak a' botrán-
kozáfokért. Mert szűség hogy bo-
tránkozáfok jöjenek: mindazáltal jaj
annak az embernek, a' ki általa botrán-
kozás jő. Ha pedig a' kezéd, vagy lá-
bad meg botránkoztat téged; vagd-
el azt, és vedd el tőled: jobb neked
az életre bé-menned bennán, vagy
sántán, hogy sem kérkezed vagy két
labad lévén az ő ők tűzre vettetned.
Es ha a' izemed meg botránkoztat te-
ged, vájd ki azt, és vedd el tőled:
jobb neked egy szemmel az életre bé-
menned: hogy sem ké' izemed lévén
a' gehenna tűzébe vettetned. Meg-
lálatok hogy meg ne utallyatok egy-
gyet e' kisedek között: mert mon-
dom

dom néktek, hogy ezeknek Angyali
mennyekben mindenkor látták az
Atyám orcáját, ki mennyekben va-
gyon.

SZENT SIMON, ES SZ. JUDAS
Apostol napján. Epišt. Ephel. 4. v. 7.

Kinek kinek közöttünk malaszt ada-
tott. a' Krisztus ajándékozásának mér-
téke szerént. Azokáért mondgya. Fel men-
vén a' magasságba, fogva vitte a' fogsá-
got: ajándékokat adott az embereknek.
Hogy pedig fel-ment micsoda, hanem hogy
le-is szállott előbb a' földnek első részeire?
A' ki le szállott ő a' ki fel-is ment minden-
egek fölibe, hogy mindeneket bé-töltene.
Es ő adott némelyeket ugyan. Apostolokat,
némelyeket pedig Profetákat, némelye-
ket pedig Evangelistákat, némelyeket
pásztorokat, és doctrokat, a' izenteknek
teljes voltokra a' szolgálatainak munkájá-
ra, a' Krisztus testének épülésére: míg min-
nyájan el-jussunk a' hitnek és az Isten fia
isméretinek eggyeségére hogy tekéletes
férfiakká legyünk a' Krisztus meg-alla-
podott idejének mértéke
szerént.

EVAN.

tud. könyvtár:
Régi nyomtatványok, Eperjes
/318.ig.j./

AZ időben: Monda Jézus az ő tanítványinak. Ezeket parancsolom néktek, hogy szeressetek egymást. Ha a' világ titeket gyűlöl, tudgyátok hogy engem előbb gyűlölt nálatoknál. Ha e' világból való lőttek volna, a' világa' mi öve volna, szeretnéje: mivel hogy pedig e' világból való nem vattok, hanem én választottalak titeket e' világból, azért gyűlöl titeket e' világ. Meg emlékezzetek az én beszédemről, melyet én mondtam néktek: Nem nagyobb a' szolga az Uránál. Ha engem üldöztek, titeket-is üldöznek: ha az én beszédemet meg-tártották, a' titeket-is meg-tártyák. De ezeket mind az én nevemért cselekeszik néktek: mert nem tudgyák azt a' ki engem küldött. Ha el-nem jöttem volna, és nékik nem szóllottam volna, bűnök nem volna: most pedig ment-ségeis

ségek nincs az ő bűnökről. A' ki engem gyűlöl; az Atyámat-is gyűlöl, Ha a' cselekedeteket nem cselekedtem volna közöttök, melyeket senki más nem cselekedett, bűnök nem volna: most pedig láttak is, és gyűlöltek-is, engem-is 's az Atyámat-is, De hogy bé telepedgyék a' beízed, melly az ő törvényekben meg-iratott; Hogy ok nélkül gyűlöltek engem.

SERAPHICUS SZENT FERENCZ
napján Epist. Gal. 6.v.14.

ATyámfiat! En tőlem pedig távol legyen dicsekednem, hanem csak a' mi Urunk Jézus Krisztus keresztében: ki-ál-tal nekem e' világ meg-feszítettett, én-is a' világnak, Mert a' Krisztus Jézusban, sem a' környül-metelkedés nem használ tem-mit, sem a' környül-metéletlenség, hanem az új teremtetett állat. És valakik e' regulát követik békeség azokon, és ir-galmalság és az Istennek Izraelén, Ez után senki nekem bántásomra ne legyen: mert én az Ur Jézusnak bélyegét hordozom az én testemen. A' mi Urunk Jézus

Kri-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

306)(306)

Kristusnak malasztya a' ti lelketekkel A.
tyámfiai, Amen.

EVANGELIOM SZ. MATENAK
11. részében. V. 25.

Lásd. Remete Sz. Pál napján. fol. 247.

SZENT LEOPOLD HERCZEG
napján. Azon Epistola, és Evángeli-
om olvastatik, melly Sz. István
Király napján. Lásd fol. 293.

MIND SZENT NAPJAN
Epistola Apoc. 7. v.2.

A' Napokban. Imé én János láték más
Angyalt fel-jöni Nap keletről, nála
lévén az élő Istennek jele: és nagy szóval
kiálta a' négy angyálnak, a' kiknek adatott
hogy ártsanak a' földnek, és a' tengernek
mondván: Ne ártsatok a' földnek, és a'
tengernek se a' termő faknak, míg meg-
jegyezzük a' mi Istenünk szolgait az ő hom-
lokokon. Es hallam a' meg jegyezettek
számát, száz negyven négy ezren valának
meg-jegyezve, az Izraél fiainak minden
nemzetiből. A' Jüda nemzetéből tizen-két
ezer jegyeztett: A' Ruben nemzetéből ti-
zen-két ezer jegyeztetett: A' Gád nemze-
téből-

307)(307)

téből tizen-két ezer jegyeztetett: Az Ašer
nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett. A'
Neftali nemzetéből tizen-kétezer jegyez-
tetett: A' Manassés nemzetéből tizen-két
ezer jegyeztetett: A' Simeon nemzetéből
tizen-két ezer jegyeztetett: A' Lévi nem-
zetéből tizen-két ezer jegyeztetett: Az Issa-
kár nemzetéből tizen-két ezer jegyeztetett
A' Zabulon nemzetéből tizen-két ezer je-
gyeztetett: A' Józeph nemzetéből tizen-két
ezer jegyeztetett. A' Benjamin nemzetéből
tizen-kétezer jegyeztetett. Ezek után lá-
ték nagy sereget, mellyet senki meg-nem
számlálhat vala, minden nemzetekből, és
nemzetségekből, és népekből, és nyelvek-
ből állván a' királyi szék előtt, és a' bárány
színe előtt, seier hosztu ruhákba öltözve:
és pálmák a' kezökben: és kiáltnak vala
nagy szóval, mondván: Üdvösség a' mi Iste-
nünknek, ki a' királyi széken ül, és a' Bá-
ránynak: Es az Angyalok minnyájan a'
királyi szék, és a' vének, és a' négy lelkes
állatok körül állanak vala, és a' királyi-
szék előtt árczajokra borulának, és imá-
dák az Istent, mondván: Amen. Aldás, és
fenyéség, és bölcsesség, és hála adás, tiliz-
telet, és erő, és erősség a' mi Istenünk-
nek örökkön örökké,

Amen.

EVAN

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.18.j./

A Z időben: Mondá Jésus a' Sidók fereginek: Bizony, bizony mondom néktek, hogy el-jő az óra; és most vagyon, midőn a' halottak meghallják az Isten Fiának szavát; és a' kik hallják, élnek. Mert miképpen az Atyának élete vagyon ő magában: azon képpen adta a' Fiának is, hogy élete legyen ő magában: és hatalmat adott neki hogy ítélester tegyen, mert embernek Fia. Ne csudálljátok eszt, mert el-jő az óra; mellyben minnyájan, a' kik a' koporsóban vannak, meghallják az Isten fia szavát: és elő-jőnek a' kik jókat cselekedtek, az életnek fel-támadására: a' kik pedig gonoszakat cselekedtek, az ítéletnek fel-támadására.

SZENT IMRE HERCZEG
napján. Epistola. Phil. 3. v. 7. Lásd.
Remete Sz. Pál napján. fol. 247.

EVANGELIOM SZ LUKACSNAK
12. részében. v. 35.

Az

A Z időben: Mondá Jésus az ő tanítványinak: legyenek fe-ovedzve a' ti ágyékitok, és égő gyertyák kezeitekben, és ti hasonlók az Úrkat váró emberekhez mikor térjen meg 'menyegzőből: hogy midőn meg-jő, és zörget, mindgyárt megnyílsák neki. Bóldogok azok a' szolgák, kiket midőn meg-jő az Úr, vigyázva talál; bizony mondom néktek, hogy fel-ővedzi magát, és azokat le-telepíti, és által menvén szolgálnékik. Es ha a' második vigyázás-kor jő, és ha a' harmadik vigyázás-kor jő, és úgy találja, bóldog szolgák azok. Azt pedig tudgyátok, hogy ha a' cselédes ember tudná, melly órában jőne-el a' lopó, vigyázna általán-fogva, és nem hadná meg álni az ő házat. Ti is legyetek készek: mert a' melly órában nem vélitek, el-jő az embernek Fia.

SZENT MARTON PÜSPÖK
napján. Epist. Heb. 7. v. 23.
Atyám-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

A Tyámfiat. Egyebek közzülugyan több
ben lőttek papokká mivel hogy a
halál miatt meg-nemmaradhatnánk: en-
nek pedig, mivel hogy örökké marad, ör-
ök papsága vagyon. Azokáért üdvözít-
heti is örökké azokat, a' kik ő általa az
Istenhez járulának: mindenkor élvén hogy
mi éretünk esedezzék. Mert illeti hogy
ilyen Fő papunk lenne nekünk, szent, ár-
tatlan, széplő-nélkül való, a' bűnösöktől
el-választatott, és a' ki az egeknél magos-
sabb lőtt: a' kinek nem szükség minden nap
mint a' papoknak, először a' maga vétke-
iért áldozatokat tenni, az után a' népért:
Mert egyszer cielekedte ezt önnön magát
meg-áldozván.

EVANGELIOM SZ. LUKACSNAK
II. részében 33.

A Z időben: Monda Jézus az ő ta-
nitványinak. Senki gyertyát nem
gyújt's a' rejtekbe téfzi, sem a' véka-
alá, hanem a' gyertya tartóra, hogy
a' kik be mennek lássák a' világos-
ságot. A' te testednek gyertyája a' te
szemed. Ha a' szemed eggyűgyű lé-
szén, az egész tested világos lesz: a'
ha pe-

ha pedig álnok leszen, a' tested is se-
rés lesz. Meg-lássad azért, hogy
a' világosság, melly benned vagyon,
letétség ne legyen. Ha azért a' te egész
tested világos leszén, nem lévén ben-
ne valami letétségnek része; világos
leszen egészen, és mint a' fényesség-
nek gyertyája, meg-világosít téged.

SZENT ERSEBET JASZSZONY
napján. Epist. 1. Tim. 5. v. 3.

S Ze elmesim. Az özvegyeket tisztellyed,
a' kik igazán özvegyek. Ha melly öz-
vegynek pedig fia vagy unokái vannak:
tanúlly meg először a' háza-népét igaz-
gatni, és visszontag való szolgálatallégyen
a' szüleikhez; mert az kedves dolog az Isten
előtt. A' ki pedig igazán özvegy, és el ha-
gyattatott. Istenben bizék, és foglalatoss lé-
gyen a' könyörgésekben, és imádságokban
éjjel, és nappal. Mert a' melly jó lakásban él,
élvén meg-hólt. Ezt-is parancsollád hogy
fedhetetlenek legyenek. Ha ki pedig az ő
véire, és főképpen háza-népére gondot sem
visel, a' hitet meg-tagadta, és a' hűtetlen-
nél alább való. Az özvegy ne válassza ki
kisebb hatvancztendőséknél, ki egy férfinak
vált

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318.ig.j./

volt felesége, a' jó cselekedetekben bizony-
sága lévén ha fiakat nevelt, ha szállást a-
dott, ha a' szentek lábait mosta, ha a' habo-
ruság szenvedőknek segítségül volt, ha
minden cselekedetet követett.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

13. részében 44.

AZ időben: Monda János az ó ta-
nitványinak: Hasonló mennyek-
nek országa a' szántó földön el rejte-
tett kincshez: melyet a' melly ember
meg-talál, el-rejti, és azon-való örö-
mében el-mégyen, és el-adva mind
a' mie vagyon, és meg-vezi azt a'
szántó-földet. Ismég hasonló men-
nyeknek országa a' kereskedő ember-
hez, a' ki jó gyöngyöket keres. Talál-
ván pedig egy drága gyöngyöt, el-
méne, és el-adá mind a' mie volt, és
meg-vevé azt. Ismég hasonló men-
nyeknek országa a' tengerbe vette-
tett, és minden féle halakat őszve-
gyűjtő varsához; melly, midőn meg-
tölt volna, ki-vonván, és a' part mel-
letle ülven, ki-választották a' jokat
az

az edényekbe, a' gonoszokat pedig ki-
vetettek. Igylészen a' világ végeze-
tin, ki mennek az angyalok, és ki-vá-
lasztják a' gonoszokat az igazak köz-
zül, és a' kemenczébe vetik őket: ott
lészen sírás, és fogak csikorgatása.

SZÜZ SZENT KATALIN NAPJAN
Epist. Eccli. 51. v. 1.

Halálok adok néked Uram Királyom,
és dicsérlek téged én meg-szabadító
Istenem. Hálát adok a' te nevednek, mert
segétőm, és őltalmazom löttél nekem, és
meg-szabadítottad testemet a' veszedelem-
től, a' hamis nyelvnek törétől, és a' hazug-
ság szerző ajaktól, és az-ellenem állók színe
előtt segétőm löttél nekem. Es meg-szaba-
dítottál engem a' te neved irgalmasságá-
nak szokása szerént az ételre készült ordi-
tokról: az én lelkem-keresők kezeiből, és
a' háboruság kapuiból mellyek környül-
vöttek engem: a' láng szorongatásából,
melly környül-vött engem, és a' tűz köze-
pett meg-ném égtem: a' pokol hasának
mélységéből, a' meg-fergettetett nyelvtől,
és a' hazug ígétől, a' hamis királtól, és az
álnok nyelvtől: mind halálig dicsíri a' lel-
kem az Urat, mert ki mented Uram a' te
O 2 read

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

esád várakozókat, és ki szabadított őket a
nemzetségek kezeiből.

EVANGELIOM SZ. MATENAK

25. részében. v. 1.

AZ időben: monda János az óta-
nitványinak e' példa-beszédet.
Hasonló mennyeknek országa a' tiz
szűzhöz: kik az ő lámpásokat vévén,
eleibe menének a' vő-legénynek, és a'
meny-asszonyoknak, őt pedig azok-
közzül esztelen vala: és őt eszes, de az
őt esztelenek, vévén a' lámpásokat
nem vőnek olajt magokkal: az esze-
sek pedig olajt vőnek az ő edények-
ben a' lámpásokkal. Késvén pedig a'
vő-legény, szunnyadozának minnyá-
jan, és el-aluvának. Ej-félkor pedig ki-
áltas lón: Imé a' vő-legény jó, men-
nyetek eleibe. Akkor mind fel-kele-
nek azok a' szűzek, és fel-ékesíték
az ő lámpásokat. Az esztelenek pe-
dig mondanak az eszeseknek: Adgya-
tok nekünk a' ti olajtokból: mert a'
lámpásunk el-aluszna: Felelének az
eszesek

eszesek, mondván: Ne talám nem len-
ne elég nekünk, és nektek; menye-
tek inkább az árofsokhoz, és vegye-
tek magatoknak. Midőn pedig ven-
ni mennének; el-jöve a' vő-legény:
és a' kik készek valának, be-menének
vele a' menyegzőre, és be-téteték az
ajtó. Végtere pedig el-jövének a' több
szűzek is, mondván: Uram, Uram,
nyisd-meg nekünk. Ő pedig te-elvén,
monda: Bizony mondom nektek,
nem ismerlek titeket. Vigyázza-
tok azért, mert nem tudgyátok a' na-
pót, sem az órát.

KÖVETKEZNEK SZEPAJTATOS
Imágsádek mellyeket az Anya-szent-
egyház Prædikatio után szokor imád-
kozni.

ÓRók mindenható Atya Isten, te-
kéncs irgalmas szemeiddel mi-
reánk, kikért a' te egyetlenegy fiad,
a' mi Urunk János Krístus, e' világra
jött, és drágalatos szent vért a' ke-
reszt-fának oltárán ki-öntötte. A' te
nagy

nagy irgalmaságodat alázatosan kér-
jük, hogy bűneinkel érdemlett oszto-
ridot távoztasd el tőlünk; a' jelen va-
ló, és réánk következő veszedel-
meket, hadakozásokat, éhséget, dög-
halált vedd el rólunk. Világosítsd,
és minden jóban vastagítsd az Egy-
házat, és világi gondviselőket, hogy
a' te nevednek tisztességére, és lel-
künknek üdvösségére Istenessen vezé-
rellyenek minket, és az ő vigyázá-
sok által a' közönséges keresztény
Anyaszent-edgyház gyarapodgyék
mindenütt, és terjedgyen.

Gerjezd-fel Uram bennünk a' te
szerelmednek tűzét, hogy ébezzük, és
ízomjuhozzuk a' te igazságodat: és e'
világon, mind szerelmes haid néked
szolgállunk; a' más világon dicső-
ségednek örökségében részesüllyünk.

Könyörgünk a' te meg foghatat-
lan kegyelmességednek a' hitről sza-
kadot, és egyéb halálos bűnben esett
atyánkfiainak üdvösségéért, a' meg-
nyomorodott rabokért, betegekért,
halá-

halálos betegségben vonakodókért,
és egyéb keletredettekért, árvákért,
özvegyekért, a' velünk jó tévőkért,
és ellenséginkért; a' világból ki múlt
híveikért, és minden nemű izűksé-
günkért. Segéts, őrizz, oltalmazz, és
minden jóra igazgass Uram minket:
hogy tégedet e' földön a' hitnek egyet-
ségében, holtunk-után az ő. ő. ő. ből-
dőségnek nyugalalmában örökre
dicsőíthessünk.

Mind ezeket engedd meg Atya
mindenható Ur Isten a' te szerelmes
Szent Fiadnak, a' mi meg-váltó Jézus
Krisztusunknak érdeméért: ki te veled,
és a' Szent Lélekkel egyetemben él,
és uralkodik, örökkön örökké, Amen.

*Mi Atyánk etc. Idvözléggy
Marin etc.*

M A S K Ö N Y Ö R G E S.

Szerelmes mennyei szent Atyánk,
örök mindenható Isten, halál lé-
gyen néked, hogy minket szent igéd-
del

del méltóztattal tanítani, lelkünket
vigasztalni, homályos értelmünket
világosítani, a' te szent akaratomnak,
és a' mi kötelességünknek meg érte-
sére. Kérünk azért, Teremtő Sz. Iste-
nünk, a' mi őriző szent Angyalink ál-
tal, őriztesd bennünk a' te szent ma-
godot; hogy a' sok világi kísértetek
között éppen meg-maradván, örök-
boldogságra való gyümölcsöt terem-
csen lelkeinkben, és lelki testi ügye-
inkben gyámolítson, a' te szerelmes
szent Fiadnak a' mi meg-váltó Jézus
Krisztusunknak érdeméért; ki te veled,
és a' szent Lélekkel egyetemben él,
és uralkodik mind örökké, Amen.

Más Imádság, Pradikationán.

MEnynek; földnek, Ura Istene. lel-
ki szent táplálónak légy örökké
áldott, a' mi száraz sziveinkben bo-
csáttatott Isteni harmatozasáért: alá-
zatos szível kérünk szent Istenünk, a'
csalárd világnak, az ocsmány testnek,
a' pokolbéliségének lelkünket fon-
nyaiz-

nyasztó tüzeit el-kergetsd tőlünk;
hogy a' meg-értett igazságodat híven,
meg-tartván, lelki testi áldásodat bő-
ven vegyük, és minden-féle szüksé-
ginkben a' te szent irgalmas-ágodat
hálá-adó szível tapasztaljuk: a' mi
meg-váltó Krisztusunk által, ki te ve-
led és a' szent Lélekkel egyetemben
él; és uralkodik mind örökkön örök-
ké Amen.

Szent Bernárd könyörgése.

OH áldott Jézus! oh kegyes Jézus!
oh könyörületes Jézus! oh
Jézus, Boldog Asszonynak szent Fia,
ki teljes vagy irgalmassággal, és ke-
gyességgel! oh én édes Jézusom, a' te
nagy irgalmasságod szerént irgalmazz
nékem.

Oh kegyelmes Jézus, Kérlek tége-
det ama te drágalátos szent véredért,
mellyet a' bűnő-ökért ki-ontál: mősd
el minden bűneimet, légy irgalmas
nékem szegény méltatlan bűnösnek,
kia' te szent nevedet segítségül hi-
vom.

O s

Oh

Oh Jé-
sus gyönyörűséges név! Oh Jé-
sus édes név! oh Jé-
sus, erősítő név!
ugyanis micfoda a' Jé-
sus, hanem üd-
vözítő? azért Jé-
sus, a' te szent neve-
dért, légy nekem Jé-
susom, és üdvö-
zits engem: ne szenvedd hogy el-kár-
hozzam, kit semmiből teremtetél.

Oh Jé-
sus, el-ne veszítsen engem
az én gonofságom, kit a' te minden-
ható jóvóltod teremtetett. Oh édes Jé-
sus ismérd meg bennem a' mi tiéd, és
töröld-el az idegen ábrázatot belől-
lem.

Oh kegyelmes Jé-
sus, könyörülly
rajtam, míg az irgalmasságnak helye
vagy: és el ne lárhoztals engem
az ítéletnek idején. Mi haszon Uram,
az én életemben, ha az örök kárho-
zatra vettetem? nem a' holtak dicsér-
nek téged, sem azok, kik pokolra
vetetnek.

Oh szerelmes Jé-
sus! oh én kíván-
ságom Jé-
sus! oh ízelid Jé-
sus! oh Jé-
sus! Jé-
sus! Jé-
sus! engedd, hogy én
a' te választottid köziben számláltaf-
sam.
oh

Oh Jé-
sus, te benned hívőknek üd-
völsege! oh Jé-
sus hozzád folyamók-
nak vigasztalása! oh Jé-
sus minden bű-
neinknek bocsánattya! oh Jé-
sus Szűz
Máriának szent fia! öncsd belém a' te
malasztodat, bölcseségedet, szerete-
tedet, tisztaságodat, alázatosságodat:
hogy téged tökéletesen szeresselek,
táged dicsérjelek, te benned örven-
dezzék, néked szolgályak, benned
dicsékedgyem és velem egyetemben
azok is, kik ezt a' te nevedet, a' Jé-
sus segítségül hívják, Amen.

Békeségért. Könyörgés.

ADgy békeséget Uram, a' mi i-
dőkben: mert nincs egyéb ki
mi-érettünk hadakozzék, hanem csak
te mi Urunk, és Istenünk.

Ur Isten kitől származnak a' szent
kívánások, jó tanácsok, es tel élle-
tes cselekedetek: adgy a' te szolgaid-
nak olly békeséget, melyet e' világ
nem adhat, hogy a' mi szíveinket pa-
rancsolatidban foglalván, ellensé-
günk

günk félelmétől meg-menekedgyünk,
és a' te szárnyad árnyéka alatt csendes-
ségben éllyünk, a' mi Urunk Jéhus
Kristus által, Amen.

A' Pogányok ellen.

Ö Rök mindenható Isten, kinek ke-
zében vagyon minden országok
birodalma, tékénecs irgalmason a' ke-
resztények segítségére: és a' magok
erejében dicelkedő pógányokat, és
tévelygőket roncsd-meg hatalmas
kezednek erejével: hogy mind e' vi-
lág meg-ismérje, hogy te vagy a' ki mi
érettünk hadakozol. A' mi Urunk Jé-
hus Kristusnak általa, Amen.

Az Anyaszentegyház üldözői ellen.

A' te Anyaszentegyházadnak, ké-
rünk Uram könyörgését kegyel-
messen vegyed hozzád, hogy min-
den üldözéseket, és tévelygéseket el-
rontván, méltó hála adással te néked
szolgallyon, a' mi Urunk &c.

Szük.

Szükségünk idején.

UR Isten, mi óltalmunk, és erőf-
ségünk: halgasd-meg a' te Anya-
szentegyházadnak kegyes könyör-
gését, a' ki a' kegyességnek szerzője
vagy, és adgyad, hogy a' mit hiven
kérünk, hatható képpen el-is vehes-
sük. A' mi Urunk Jéhus Kristus által,
Amen.

Ehség idején.

ENgedgyed nekünk Ur Isten, alá-
zatos könyörgésünknek gyümöl-
csét, és az éhséget kegyelmessen for-
ditsd-el rólunk: hogy a' halandó em-
berek szíveit meg-ismérjék e' féle osto-
rozásokat a' te haragodból származ-
ni, és a' te irgalmasságodból meg-
szűnni. A' mi Urunk Jéhus Kristus ál-
tal, Amen.

Dög halál idején.

UR Isten, ki nem halálát, hanem
penitencia-tartását kívánod a'
bűnösöknek, a' te hozzád térő néped-
re

re tekécs kegyelmesen, hogy mi-
dön ártatodon hozzád foházkodik,
a' te háragodnak ostorát irgalmason
tölle fordítsd-el. A' mi Urunk Jézus
Krisztus által, Amen.

Tiszta időért.

UR Isten, a' te hozzád kiáltóknak
könyörgéseket halgáld-meg: és
alázatos könyörgésünkre adgy né-
künk tiszta időt: hogy a' kik méltán
ostoroztatunk bűneinkért, a' te irgal-
masságod által kegyelmességedet é-
rezzük-meg. A' mi Urunk Jézus Kri-
stus által, Amen.

Esőért.

UR Isten, kiből élünk, mozgunk,
és vagyunk, adgy alkalmas
esőt minkünk, hogy e mostani szük-
ségünkben Szent-felségedtől meg-se-
gétetvén, az örökké-való jókat töké-
letességben kereshelessük. A' mi U-
runk Jézus Krisztus által, ki te veled,
és a' Szent Lélekkel egyetemben
él, és uralkodik mind örökkön
örökké, Amen.

KÖVET-

KÖVETKEZNEK PRÆDIKATIO-
előtt, és Prædikatio után va-
ló énekek.

Prædikatio előtt.

A' Keresztységben, igaz vallás
a' hitben; hogy hídgyunk egy
Istenben Atya fiu, és Szent Lélekben
mennynek, földnek, tengernek, ő
teremtő ében.

Hilzunk a' Krisztusban, Istennek egy
Fiában, Mi kegyes szószóllunkban,
üdvözítő Jézus Krisztusban: Két Adam-
nak igére a' paradicsomban.

Gabriel Archangyal Nazáretben
küldeték. A' Szűz meg-gyümölcső-
zék, Szent Lélektől terheben esék,
jó hírnékünk mondaték, hogy Meg-
váltónk születék.

Bethlemben születék, Angyalok
meg-jelenték; Pásztoroknak hirde-
ték, hogy Ur Krisztus nekünk szüle-
ték; békeség jó alázat, földre hir-
detteték.

A' Kri-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

A' Krisztus kint valla, a' Kereszt-fán
meg'hala, ő' szent vére ki-omla; mi
halálunk ottan meg romla. Harmad-
nap fel-támada minket meg igazíta.

Mennyebe fel-méne, az örök di-
csőségbe, ott nekünk helyet szerze.
El-jövendő az Iteletre: ott meg-fi-
zet mindennek, ki-ki mind érdem-
lette.

Híszek Szent Lélekben, Vigasztá-
ló Istenben. Híszem a' Szentegyhá-
zat, Szenteknek ő gyülekezetit. Hi-
szem Krisztus kedvéért bűnömnek bo-
csánattyát.

Híszem a' holt testnek ismét fel-tá-
madását. Híszem a' dicsőséget: Hi-
szem én az örök életet. Ez hittel bá-
toritom minden életemet. Amen.

Prædikatio-után.

JEr mi dicsérjük Jélusnak szent An-
nyát, mint menyországi arány bá-
nyát; Sz. Háromságnak kedves tem-
plomát, Szent Léleknek el-jedzet
mát. áját.

Oh

Oh szűzességnek szép eleven képe
fok közzül ki választot szépe; veled
nem ér az'nap fényessége, mert hoz-
zádjár egek követsége.

Szállást kérsnek mennyei király-
nak; de soh'olt olyat nem találnak,
mint Názáretben, hol tisztaságnak
szép virági inkább illatoznak.

Oh Sz. Szűz tiszta minden makulá-
tól, ép a' bűn mérges fulánkjától,
mert fogantattal tisztán Anyadtól,
meg-maradtal tiszta mindenektől.

Azért tetfzettel minden asz szonyok
közt; Gábríel vár tőled már va-
laszt: Im én, ugymond Szűz, ha alá-
zatost kíván sz inkább, hogy sem mēl-
tőragost.

Angyalok imé Sz. Szűzet csodál-
lyák, Gabrielt a' kik körül állják, Szűz
előtt híven térdeket hajtyák, kit Isten
Annyának lenni láttyák.

Telleyes az ég szép új dicfiretekkel
zeng az egész föld énekekkel, Szent
Angyalok is nagy feregekkel, hirdet-
nek jót szép ígiretekkel.

Te.

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

Tekints örömmel ember aszszonyodra, kit Isten emelt méltóságra, mindenek felött nagy Aszszonyságra férj-nélkül Anyai méltóságra.

Oh Szűz Mária, új öröm nap fénye, választot Ur János edénye, és valószínű frigynek íze krénye, kiből szállott bűnösök reménye.

Oh Szűz Mária üdvösség sáfára, tőled nap támad e világra, ki el vezesse bűnöst az útra, nagy inségből őtök boldogságra.

Eva anyáknak engedelmeisége, lón örömnünknek súlyos vége; Mária szép engedelmeisége, lón életünk első nyeresége.

János Krisztusnak szerelmes Szent Anyja, Szent Léleknek kedves Szűz Leánya, lelki gyűmölcsnek Szent óltoványja, kiből legel Istennek báránya.

Hol más törődik, te ott virágzotál, mert egyedül te találtattál, az ki méhedben szűzen fogadtál, bűnösöknek kegyelmet találtál.

Azért

Azért ficsünk Szűz szolgálattára, jó reggel legyen gondunk arra; légyünk ebből régen várt hajnalra, mellyel vezet igaz nap világra.

Dicsőítések menyben az Istenség három személyben az eggyeség: Szűz Szent Anyának legyen tisztesség, kitől támad lelki gyönyörűség. Amen.

KARACSONI ENEKEK.

Pradikatio előtt.

Dicsőetes az gyermek ki ez nap születék, egy szeplőtelen szűztől vigasztalásunkra. Hanem született volna mi mind el vesztünk volna. O mi üdvösségünk, eggyetlen egy Jánosunk, ki mi értünk született: óltalmaz pokoltól.

István Proféta ezt régen meg írta; Születik egy Szűztől, úgy monda' Messiás. Kinek szent születésén az Angyalok örülnek; melly üdvözítőnek születéséről való örömet ők jelentnek először Pásztoroknak.

Vegyűk

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

Végyük azért eszünkben Angyal-
nak mondását. Ki azt monda Josoph-
nek ötet vigasztalván. Im fogad Szűz
Mária, Szent Lélektől magzatot; kit
Jésusnak nevez; az az üdvözítőnek,
halálával ő minket kárhozattól meg-
ment.

Ezen mi mind örüllünk, as Kri-
stus dicídjuk. Mert mi értünk szüle-
ték hogy mi el-ne vesszünk, Hálát
adgyunk őnéki, erőt ő tőle kérjünk
hogy benne bizhassunk: mert kik Kri-
stusban biznak, meg-nem szégyenítet-
nek illetnek napján. Amen.

M A S.

SZűz Maria ez világra nekünk szent
Fiát hozá, Az Jászolban helyhez-
tervén ötet, imigyen szólla: Alugy-
ál én magzatom, nyugodgyál virá-
gom; így énekélvén, és örvendez-
vén.

Eők őt, Szamárreája lehelvén, mint
ha mondanák: Ur, és Isten most közöt-
tünk fekszik; egygyüt vigadgyunk.
Már

Már az égi madarak, és erdei vadak
ötet imádják, és magasztalják.

Azért mi-is halandó emberek ötet
dicídjuk, dicsőséges születése napját
vigan szenteljük. Az Atya Ur Isten-
nek, nekünk kegyelmeknek hálát
adgyunk szívtől vigadgyunk.

Az ki hozzánk irgalmaságából
szent Fiát küldé, hogy ő minket bü-
nös embereket üdvözítene. Ki mihelt
születteték, ottan kergetteték ke-
gyes ikirályunk, édes Jásusunk.

Oh te kegyes Áfzszonyunk Mária,
Istennek Anyja, ez világnak te vagy
esedező óltalmazója. Ne felelkezzel
rólunk, oh édes gyámolunk! te légy
óltalmunk, erős pafunk. Amen.

M A S.

EZ Nap nekünk dicíretes nap, bi-
zony, vigasagnak napja, és üd-
vóségnek bizodalma: mert születés
ez nap nekünk mi váltságunkra, a
Kristus Jásus Istennek Fia, Áaronnak
vessz-

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j. /

veszfeje meg-virágozék, tiszta szűz-
től gyermek születék: mennyei kirá-
lyunk nekünk adaték Kristus Jánosnak
nevezterék.

Ez gyermek vólt az meg-igért mag,
mi első atyáinknak Adám atyánknek,
Abrahámnak, kiben minden nemzet-
ségek meg-áldatának, Kristus hitire
hivatának Ááronnak veszfeje. &c.

Meg töreter már e' gyermek miatt
az ördögnek nagy hatalma a' halál, a'
bűn's ördög orizága: meg nyittaték
menyországának erős kapuja, Istennek
kedve mi reánk szálla. Ááronnak
veszfeje. &c.

Nincsen azért rajtunk hatalma,
nincs semmi győzedelme, bűnnek,
ördögnek, 's kárhozatnak, a' Moyses
törvényének ő nagy átkának, ő öök
halálnak, és pokolnak. Ááronnak vesz-
feje. &c.

Meg töreternek az pogány népek,
kik az gyermekben nem hisznek az
nagy Istennek nem kellenek: az ör-
dögnek hatalmában örökké esnek,
a' ki-

a' kik a' bűnnek véget nem vetnek.
Ááronnak veszfeje. &c.

Hálát adgyunk az Ur Istennek, A-
tya, Fiu, Szent Szent Léleknek: és
mind örüllünk az gyermeknek: nagy
örömet az Angyalok nekünk hirdet-
nek, dicfirvén Istent énekelnek. Áá-
ronnak veszfeje &c.

Prædikatio után.

A' Szűz szülé Szent Fiát: örvendez-
zünk. Rósa nemzé liliomat. Jer
vigadgyunk. Attya nélkül születerett
Fiát ő Annygval, jer dicfirjük.

Meg-profétáltatva örvendezzünk.
Születék ez világra: jer &c.

Emberi természetet: örvendez-
zünk. Fel-vőn természetfelett Jer &c.

Góliát meg.öleték: örvendezzünk
Az ember meg-menteték. Jer vigad-
gyunk. Attya nélkül születerett Fiát ő An-
nyával, jer dicfirjük. Amen

M A S.

C Sordá Pásztorok midőn Betle-
hemen, Csordát őriznek éjel
az

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318. ig. j. /

✠ (336) ✠

az mezőben, csordát. &c. (Isten Angyali jóvénék melléjek, nagy félelem mel tételk-meg ő szívek.

Eőrdmet mondok néktek ne fellyetek, mert születék ma néktek üdvőségiek.

Mennyetek el bé gyorsan a' városban, ott találjátok Jést az jászolban.

El-indulának, és el.bé jutának, Szűz Mariának jó na pot mondának.

Hól fekszik Jésus mond-meg a' jászolban, kit be-takartál mostan a' pólában.

Isten titeket hozott Uratokhoz, de nem szólhatok mostan Szent Fiamhoz.

Mert ő aluszik, pólában nyugoszik, hideg jászolyban szénán badgyadozik.

Nem fekszik ágyban, sem fris palotában, hanem jászolban, romlott Istállóban.

Serkencsd-fel Jést Szent Fiadott nekünk, mert Angyaloktól hozzája küldettünk,
Ser-

✠ (337) ✠

Serkeny-fel Fiam, Pásztorok eljöttek, szent Angyalidtól kik hozzád küldettek.

Üdvöz légy Jésus Pásztorok Pásztora, Menynek, és földnek teremő Szent Ura.

Ha nem utálsz-meg te szolgálid vagyunk, és azért jöttünk, hogy téged imádjunk.

Kérünk tégedet, mind üdvözítőket, bűnünkert el-ne üzz előled minket.

Mária te is könyörögi éretünk, hogy ez világból bődögül ki menyünk.

Dicsíret néked örök Attya Isten, kicfinded Jésus, és Szent Lélek Isten.

UJ ESZTENDŐRE VALO ENE-
kek.

Prædikatio előtt.

G Yermek születék Betlehemben,
születék Betlehemben, Kinn örüle Jerusalelem : Kin örüle Jerusalelem.
Emberi testet fel-veve : testet fel-
P
vevé

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318. ig. j./

vévé, Atya Istennek igéje : Atya Istennek igéje.

Gabrielről izentérek : izentérek, Isten Szűztől fogantaték : Isten Szűztől fogantaték.

Mint Vő-legény ő ágyából: ő ágyából, Ugy születik szent Annyától, úgy születék szent Annyától.

Ima' Jászolyban fekszik: Jászolyban fekszik, Ki örökké uralkodik, ki örökké uralkodik.

Eőkör, 's számár meg - ismerik meg ismerik, Hogy Ur legyen, ki itt fekszik: hogy Ur legyen ki itt fekszik.

Királyok Sabából jönnek : Sabából jönnek : aranyat, temjént, mirhát viznek: aranyat, temjént &c.

Egyszer 's mind házbán bé mennek: házbán bé mennek, Az új királynak köszönnék: az új királynak köszönnék.

Az egy örök nagy istennek: örök nagy Istennek, Adgyunk hálát teremőnknek: adgyunk hálát &c. Amen

M

M A S.

NEkünk születék mennyei Király Szűz Mariának tiszta méhéből Uj esztendőben mi vigadgyunk, születet Jéstust mi imádgjuk.

Eőt követé Bóldog Szent István: Első Martyr lón, hitért meg-halván. Uj esztendőben &c.

Szent János vala választott edény, tiszta étellel tündöklő nap-fény. Uj esztendőben &c.

Apró szentek meg-öletének: a' kis Jéstus helyett ők szenvedének. Uj esztendőben &c.

Szent Tamás Püspök Anglia földén, Jéstusért meg-hala, sokakat tőrven. Uj esztendőben &c.

Sylvester Pápa Isten kedvélle; ki első Császárt meg-keresztelé. Uj esztendőben &c.

Kis Karácson nap környül-metélék a' kised Jéstust ő törvény mülék. Uj esztendőben &c.

Királyok Sabából elő jutának: aranyat, temjént, 's myrhát hozanak. Uj eszten. &c.

P 2

Di-

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318. ig. j./

Dicsfitesek a' Szent Háromság
Nékünk adásék örök boldogság, U
esztendőben mi vigadgyunk, &c.

BÖJTRE VALÓ ENEKEK
Prædikatio előtt.

ATyának bölcsesége 's bizony I
stensége, vecsernyekor fogat
Kristus Embersége. Az ő tanítványi
től hamar el-hagyattaték, Sidóknál
árultaték, igen meg-kötözteték.

Első órán Ur János Pilatushoz vi
vették. Hamis tanúságoktól igen bédon titkoltaték, életnek orvossága
vádoltatik: Arczúl, 's nyakon i
ték, kötözve hurczoltaték, Egi vi
lágosságnak szent orcáját pókd
sék.

Harmad órán Ur János fészíteni ki
áltak; Bársonyban öltöztetvén, mé
tatlanul csúfolák. Tövises koroná
szent fejét meg-liggaták, keresz
ját viselni szent vállára fel-adák.

Hatod órán Ur János, keresz
feszíték. Kínnya miatt szomjúzék, me
reggel

reggel itattaték. Fügven a' tolvajok
között, hozzájuk hasonlítottaték; Bűn el
mosó Bárányunk e' képpen el-folta
ték.

Kilencz órán Ur János e' világból
kimúlék: Szent Attyához kiáltván,
lelkeki bocsáttaték. Egy vitéz dár
dájával oldala lyuggattaték: Föld
otran meg-indúla, a' nap meg-homá
lyosodék.

Vecsernyének idején keresztről le
vették, Istennek nagy ereje illy mó
don titkoltaték, életnek orvossága
illy kinnal ölteték, jaj menynek di
csősége, illyképpen tapodtaték.

Complétának idején koporsóban
tették, Kristusnak Nemes teste
gyócsban bé-takartaték; kenettel
meg kenerék: Írások bé telének. Lé
gyen emlékezete nálunk é szene
vésnek.

Ez szentséges ígéret nagy áitatos
sággal, néked Kristus mi mondgyuk
keterves ohajtással: hogy ki értünk
szenvedel szeretetnek lángjával, légy
halá

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

halálunk oráján, nekünk vigasztalással. Amen.

M A S.

Prædikatio után.

O Jésus! Jésus; ó édes Jésus! ó Istennek szent Fia! Túrés formája, Szentség példája; Oh lelkünk drága Díja.

Oh Jésus! Jésus! ó édes Jésus! Egek gyönyörűsége: mint meg-hervadtál, jaj's meg-fonnyadtál, oh! Angyalok szépsége.

Oh Jésus! Jésus, ó édes Jésus! Mit nem mivelsz világért? Véredet ontod, testedet rontod veszett Adám magváért.

Oh Jésus! Jésus, ó édes Jésus! Szent testedet én vertem: A' veszett vétkeket követvén, mérget s eczetet neked kevertem.

Oh Jésus! Jésus, ó édes Jésus! szent véred én ontottam: Szent fejed szúrta; szent lábad fúrtam: Eleted én fogyattam.

Oh Jésus! ó édes Jésus! szenvedek

vedek veled méltán: Bűnöm által loma hitem meg vallom, keresztt után indulván. Amen.

HUSVETI ENEKEK.

Prædikatio előtt.

Kristus fel-támada mi bűnünket elmosá, és kiket ó szerete menyországba fel vivé. Kyrie Elejson. Alleluja.

Mindenható Ur Isten, halottaiból fel-támada, mi-is őtet dicsőítjük vigasztaló énekekkel, Kyrie Elejson, Alleluja.

Szálla alá poklokra, jókat szabadítani, gonoszokat ott hádni, nagy kínokat vallani. Kyrie Elejson, Alleluja.

Koporsóban feküvők, harminczhat óráiglan, azután fel-támada, kit szent Atya fel költte. Kyrie Elejson Alleluja. Amen.

Kristus fel-támada, nekünk példát úgy hagyta, hogy mi-is fel-támadgyunk, véle együtt vigadgyunk Kyrie Elefson Alleluja.

P 4

Oh

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318. ig. j. /

Oh kegyes Szűz Mária, te mennyei
szép rósa, kérjed te szent fiadatt űd-
vőzítse lelkünket, Kyrie elejson Al-
leluja. Amen.

M A S.

Kristus fel-támada igazságunkra,
Utat szerze menyországra, örök
bóldogságra.

Bz első Atyánkben mind bűnben
esénk; Az Istennek jó kedvéből ottan
el-kiesénk.

De a' Kristus Jesus kedvében ejte,
Emberré lőn, és a' bűnnek ottan vé-
getvete.

Mind ez világ terhét vállára vévé,
Az hatalmas Atya Istent értünk meg-
követé.

Ördögnek hatalma vala mi rajtunk;
Mert mind az első emberrel az alma-
ban ettünk.

Mind az alma miatt fogunk meg-
vásék: Reánk szálla a' nagy bűnért
minden keferűség.

Gyűlölség, Irigység, minden ke-
vély

vélység, Fáradságos nagy sok mun-
ka, és minden betegség.

De lám ezt nem érti az háládatlan-
ság, emberekre honnan szállott en-
nyi nyomorúság.

Azért nem fogadgya Isten beszé-
dét Jóra intő szent igéjét, Kristus ű-
dvőlségét.

Kristus fel-támada, igen kiáltyuk;
De a' bűnnek undokságát mi meg nem
útálljuk.

Tudván bűnben élünk, semmit nem
félünk: Azért a' Kristus halála nem
háznál mi nekünk.

Támadgyunk fel azért undok bű-
nünkben, Ki miatt ki rekesztünk
örök dicsőségből.

Vegyük nagy jó kedvel Kristus jó
vóltát. Atya Isten előtt való kedves
áldozatját.

Dicsőség Istennek magas men-
nyekben. Atya, Fiú, Szent Lélek-
nek mind örökké Amen.

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318. ig. j. /

Prædikatio után.

Feltámadt az mi életünk : Vigan méltó énekelnünk Ur Kristust dicséretünk. Ez szent napon is aldanunk az Angyalokkal imádnunk mint Urunkat félnünk. Enekelvén bűnünket könyebitenünk, és ő benne bízunk.

A' földben minden gyökerek, fának bimbói terjednek, mezők megzöldülnek. Egi madarak zengenek, fákön vigan éneklenek szárnyokon röpödnek. Minden fűvek illatozván gyönyörködnek, dicsőírtre intnek.

Most azért keresztény lélek, örvendezz a' nagy Istennek, édes teremzédnek. (Mert nem vagy rabja a' bűnnek köteleiben álnok testnek 's a' csalárd ördögnek.) Kit dicsőírtnek az nap, és hód égi seregek, 's a' Mennyei szentek.

Feltámadt; mert ő igazán Angyalát küldé el nyilván, űl Istennek Jobján. Tanítványival vigadván, megjelent Galiláában, Pétert vigasztalván.

örven-

örvendezz, ha vóltál bűnért sokszor írásban alázatosságban.

Dicsőírt legyen Istennek, életet kinyert népének, az bűnös embernek Részeltette az egekkel, minden lakó helyeivel, 's gyönyörűségivel. Javai-
val látogatta, 's gazdagította, terését kívánnya. Amen.

ALDOZORA!

Prædikatio előtt, és utánna-

A' Kristus menybe fel-méne. Alleluja, Alleluja.

A' mennyei dicsőségre. Alle, Alleluja.

Láttokra Apóستoloknak, Alleluja, Alleluja.

Kiknek Angyalok mondanak, Alle Alleluja:

Férfiak mit csudálkoztok? Alleluja Alleluja.

'S Egbenézvén álmélkodtok Alle Alleluja.

Ez a' mint menybe fel-méne, Alleluja All:

P 6

Ugy

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

348)

Ugy jó ísmét itilte Alle Alle-
luja.

Fogva vité a' fogságot, Alleluja,
Alleluja.

Adván néki bődogságot. Alle
Alleluja.

Minékünk-is útát szerze, Alleluja,
Alleluja.

Testbe menvén dicsőségre. Alle-
Alleluja.

Már az Urbanörvendgyetek, alle-
luja, Alleluja.

Ti Galilæa-béliek. Alle Alle-
luja.

Ezen mi-is örvendezzünk, Allelu-
ja Alleluja.

Es Istennek énekellyünk Alle Al-
leluja.

Dicsőség Szent Háromságnak, Al-
leluja Alleluja.

'S Menybe ment király Kristusnak,
Alle Alleluja Amen.

Pün-

349)

PÜNKÖSDI ENEKEK.

Prædikatio előtt.

A' Szent Léleknek kegyelme A-
postolokat bé tölté az ő men-
nyei kegyelmességével, áldván őket
külömb-féle nyelvekkel. Külömb-fé-
nyelvekkel.

Küldé széles ez világra őket ő ha-
talmaszága: Hirdetésére Evángeliom-
nak, 's tanítására emberi állatnak.
Emberi állatnak.

Mondván nekik: Im vegyétek ez
májnap a' Szent Lelket. Ki mindene-
ket meg jelent í nektek; az el-múlt
dólgokat, és jövendőket: és jöven-
döket.

Mondván azt-is: Ha vitettek kirá-
lyokhoz, 's Fejedelmekhez; akkor ne
legyetek szorgalmatosok, miképppen,
avagy mit kellyen szólnotok: mit kel-
lyen szólnotok.

Mert ugyan azon órában Szent A-
tyámtól szállástokban, adatik Sz. Lé-
leknek bölcsége, kit meg nem győz-
het ember eszélsége ember eszélsége.

P 7

Azért

Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./

Azért néki nagy örömmel ad-
gyunk hálát vig jénekkel. Diesértes-
sék a' dűcső Szent Háromság, kinél
vagyon amaz örök bődogság. örök
bődogság. Amen.

M A S.

Jő-el Szent Lélek Isten, 's erezd ré-
ánk tellyesen, menyből fényesé-
geder.

Jő-el árvák gyámola; Jő vak szí-
vünk orvola, olzd-ki égi kincseder.

O kegyes vigasztalónk, testi lelki
ráplálónk; érezzük bővségeder.

Fáradtságban nyugalmunk; hévbe
hives anyékunk, Sirásunkban örö-
münk.

Oh dicső nap, hiveid szívek min-
den részeit, Világosícsd 's légy ve-
lünk.

Nincsen Istenünk kívül, sem jó
ember körül, mert vétkezten vétke-
zünk.

Bűnünk mocskát tisztogasd, szá-
razágunk ásztogasd, Gyógyícsd a'
sebhetteket.

Ron-

Ronesd kemény nyakunk agyát,
látogasd szívünk fagyát, 's téniesd té,
velyedteket.

Enged hív szolgaidnak, kik csak
téged ohajtnak, hetfzeres kegyelme-
der.

Add jó tétünk érdemét, bődogics
éltünk véget, add az örök életeret.)

Prædikatio után.

A' Pünkösztnek jeles napján, Szent
Lélek Isten küldeték erőstíteni
szíveket az Apostoloknak.

Mellyet Kristus ígért vala akkor a'
tanítványoknak, Menyországba mi-
kor méne, mindenek láttára.

Tűzes nyelveknek szóllása ugy,
mint szeleknek zúgása, le-szálla az ő
fejekre, nagy hirtelenséggel.

Meg-telvén a' Szent Lélekkel, kez-
dének szólni nyelveken, mint ő né-
kik a' Szent Lélek ad vala szóllani.

Eözülyünk azért, ő néki mondván
ékes énekeket, fel-magasztalván ő
nevét, örökkön örökké. Amen.

Közön-

Régi nyomtatványok, Eperjesi tud. könyvtár:
/318. 18. j. /

352) (352) (352)
KÖZÖNSEGES ŰDŐRE.
Prædikatio előtt.

ADgyunk hálát minnyájan az A-
tya Ur Istennek, és mondgyunk
dicfíretet, mint teremő Istenünknek,
ki őszve gyűjtött most minket, hogy
ünnepet szentellyünk, és szent igéjé-
vel éllyünk.

Kegyelmes Atya Isten, te vagy Ur
mindenekben, ki meg-jelented ma-
gad itt ez földön szent igédben, áldott
szent Fiad által sok csuda tételekben,
mi kegyes Idvőzítőnkben.

Légy kegyelmes mi nekünk, a' te
áldott Fiadért, az Ur Jéhus Krisztusért,
mi szentséges Meg-váltonkért, fer-
telmes sok bűneinkért,

De szentelly-meg bennünket: bírij,
és segélly meg minket; Gerjezd fel
mi lelkünket, és a' mi gyárló Izivün-
ket; hogy téged meg-ülmérhessünk
segítségül hihassunk, 's néked hálákat
adassunk.

En

353) (353) (353)

Ennyi sok romlásokban, és sok vér-
ontásokban; a' kegyetlen őrdögnek
ilyen nagy dühösségében tarcs-meg
a' táborodat, és te Szentegyházadat:
a' te gyárló fiaidat.

Világossá-meg minket a' Szent
Lélek Istennel, hogy mindenkor tűn-
dőklyék bennünk az Evangéliom. Es
erősíts-meg Ur Isten a' te áldott igéd-
del, minden tévelygések ellen.

Igazgassad elméjét, és minden ta-
núságát; vezérellyed útát, 's nyelvét
a' mi lelki-Pásztorinknak, és oktasd
elméjeket a' te szent beszédedre fi-
gyelmes halgatoidnak.

Tarcs-meg minden időben minket
az igaz hitben. Es igaz értelmében
a' szent Evangéliomnak. Légyen fo-
ganatos köztünk a' te kegyes beszé-
ded, és minden jóra intéled.

Hogy sok népek te hozzád meg-
térjenek bűnökből és téged szolgál-
lyanak az ő szivekből, lelkekből: Hogy
mindenek imádgyanak, és téged tisz-
elleyenek, örökké hogy élhessenek.
Amen.

Más

Régi nyomtatványok, Eperjes tud.könyvtár:
/318.ig.j./

Könyörgjünk az Istennek Sz. Lel-
kenek, Bocsa-ki magas meny-
ből az ő világot, vegye el mi szí-
vünknek minden homályát; hogy érthet-
sük Istenünknek mindenben akarat-
tát.

Oh Szent Lélek árváknak kegyel-
mes Atya; szegény gyarló bűnösök-
nek bátorítója, hitekben el-eseteknek
erős gyámola: te vagy ő gyenge hitek-
nek egyedül táplálója.

Te vagy a' mi lelkünknek édes ven-
dége: a' mi szomorú szívünknek igaz
öröme, lelki háborúinknak csendesi-
tője, az örök életnek bennünk csak
te vagy el-kezdője.

Te tanítád régenten a' Profétákat;
Igazgarád ő nyelveket és írásokat; te
te töltöd bölcsé a' szent Apostolokat,
hogy meg téríténék te hozzád e' szé-
lyes világot.

Vedd el a' mi szívünknek hitetlen-
ségét, világosítsd meg elménknek
nagysötétségét, ronsd el a' gyűlöl-
ségnek

ségnek kegyetlenségét, engedd a' te
Sz. hitednek mindenütt eggyeségét.

Válasz minket magadnak élő
templomúl, vegyed mi könyörgésün-
ket szent áldozatul, vedd ki mind ez
világot a' kárhozatból, engedgy igaz
hitben való ki-múlást ez világból.

Dicsőítséssel felséges Atya Ur Isten,
légyen áldott a' te neved Fiu Ur Isten,
ezekkel egyetemben Szent Lélek I-
sten, maradjon a' te áldásod a' te
bűnös népeden.

Prædikatio után.

Aldgy-meg minket Atya Isten;
Aldgy meg minket Fiu Isten.
Ald-meg Szent Lélek Ur Isten. Há-
rom személyben egy Isten.

Atya Isten, ki Fiadat menyből kül-
déd hogy Adámod fiaival meg válta-
ná, és kedvedben víszíza hozná.

Fiu Isten, ki Kereszt-fán magadat
értünk áldozván, eleget től Szent A-
tyádnak, véget vetvén haragjának.

Szent

136)(356)(34

Szent Lélek, ki mind ezekben esz-
köz löl, üdvösségünkben : Bóldog
Szűznek mert méhében. , öltöztetted
Krisztust testben.

Ki sok fáradsága után, [Attyához
menni akarván: hogy jó voltat meg-
mutatná, szent Testét 's Vért itt ha-
gyá.

Végre örök bóldogságát, 's men-
nyei kincses tár-házát, ígérte ő hívei-
nek, kik térdet hajtnak nevének.

Azért Atyának kedvéért, és Fiú en-
gedelméért, 's a' Szent Lélek szerel-
méért, legyen dicsőret ezekért. Amen.

V E G E.



Régi nyomtatványok, Eperjes tud. könyvtár:
/318.ig.j./